

ੴ

ਸੁਖਮਣੀ ਸਾਹਿਬ

ਅਧ್ಯਾਤਮਿਕ ਕਠੇਗੇ ਪਯੋਗ
ਕਨ੍ਹਡ ਅਨੁਵਾਦ

ಸೂಚ್ಯಂಕ

1. ಸುಖಮಣಿ ಸಾಹಿಬ್ -----	1
2. ಅರ್ದಾಸ್-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ -----	228
3. ಆತ್ಮದ ಹಾದಿ -----	233
4. ಜರ್ನಿಗಾಗಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ -----	235
5. ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ -----	237
6. ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ -----	241
7. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಸಾರ -----	243



We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਗੌਡਿ ਸੁਖਮਣੀ ਮਃ 5

ਗੌਰਿ ਸੁਖਮਣੀ ਮਾਃ 5 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯੀਂਦ ਸਿਗੁਵ ਦੈਵਰੁ ਭਭ੍ਰਰੇ

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਓਦਿ ਗੁਰਭ ਨਮਃ ॥

ਨਾਨੁ ਓਦਿ ਗੁਰੁਗੁਲੀਗੇ ਨਮਸ੍ਕਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਭਗਾਦਿ ਗੁਰਭ ਨਮਃ ॥

ਮੋਦਲ ਯੁਗ ਗੁਲ ਗੁਰੁਗੁਲੀਗੇ ਨਾਨੁ ਨਮਸ੍ਕਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਸਤਿਗੁਰਭ ਨਮਃ ॥

ਨਾਨੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵੀਗੇ ਨਮਸ੍ਕਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁਦੈਵਭ ਨਮਃ ॥੧॥

ਨਾਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁਦੈਵਾ ਭੀ ਅਵਰੀਗੇ ਵੰਦਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ ॥

॥ਅਸ਼ਟਪਦੀ

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

ਸਿਮਰਵੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਵੁ ॥

ਦੈਵਰ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਪਰਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਭਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ

ਸੰਤੋਐਸ਼ਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੀਰਿ

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ಕಲಿ ಕಲೇಸ್ ತನ್ ಮಾಹಿ ಮಿಟಾವವು ||

ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖ ಮತ್ತು ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

సిమరవు జాసు బిసుమ్మర్ ఐకే ||

ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ರಾದ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

ನಾಮ್ ಜಪತ್ ಅಗನತ್ ಅನೇಕೈ ||

ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಜನರು ಭಗವಂತನ ಅನೇಕ ನಾಮಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾರೆ

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖੁਰ ॥

ಬೇದ್ ಪುರಾನ್ ಸಿಮ್ರುತಿ ಸುಧಾಖ್ಯರ್ ||

ವೇದಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಮೃತಿಗಳು

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖੁਰ ॥

ಕೀನೆ ರಾಮ್ ನಾಮ್ ಇಕ್ ಆಖ್ಯರ್ ||

ಇದು ದೇವರ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಅಕ್ಷರದಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

ಕಿನ್ನಾ ಏಕ್ ಜಿಸು ಜೀಅ ಬಸಾವ್ಯೆ ||ತ ಕೀ ಮಹಿಮಾ ಗನೀ ನ ಆವ್ಯೆ ||

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ನಾಮದ ಲೇಷಮಾತ್ರವಾದರೂ ಇರುವುದೋ, ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਕਾਂਧੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥

ಕಾಂಖಿ ಏಕ್ಯೆ ದರಸ್ ತುಹಾರೋ || ನಾನಕ್ ಉನ್ ಸಂಗಿ ಮೋಹ್ ಉಧಾರೋ || ೧ ||

ಓ ಪ್ರಭುವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುವವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ, ನನ್ನನ್ನು ಇರಿಸಿ, ನಾನಕನಾದ ನನ್ನನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸಿ.

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

ಸುಖೈನಿ ಸುಖ್ ಅಮೃತ್ ಪ್ರಭು ನಾಮು ||

ಸುಖಮಣಿ ಎಂಬುದು ಆನಂದದ ಅಮೃತ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ಹೆಸರಾಗಿದೆ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ಭಗತ್ ಜನ ಕೈ ಮನಿ ಬಿಸ್ರಾಮ್ || ರಹಾವು ||

ಇದರ ವಾಸವು ಭಕ್ತಜನರ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದು.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਕ੍ਰੋ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ਦੇਵਰਨ੍ਰ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਝੀਵਿਯੁ ਗਰ੍ਭਕ੍ਰੋ ਬਰੁਵੁਦਿਲ੍ਰ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਕ੍ਰੋ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ਦੇਵਰਨ੍ਰ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਦੁਃਖੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸਾਵਿਨ ਭਯੁ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਕ੍ਰੋ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰ੍ਹਰੈ ॥

ਦੇਵਰਨ੍ਰ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਦੁਃਖੁ ਹਾਗੂ ਮਰਨੁਦ ਭਯੁਵੁ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਕ੍ਰੋ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਦੁਸ੍ਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੈਯਿੰਦੁ ਸ੍ਰਤ੍ਰੁਗਲੁ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਰਾਰੈ

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਸਿਮ੍ਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੈਯਿੰਦੁ ਵਿਘ੍ਨੁਗਲੁ ਊਂਟਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਰ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਕ੍ਰੋ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ਦੇਵਰਨ੍ਰ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਮਨੁਸ੍ਯੁ ਹਗਲਿਰੁਲੁ ਜਾਗ੍ਰਤਨਾਗਿਰੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਕ੍ਰੋ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਐਪੈ ॥

ਦੇਵਰਨ੍ਰ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦੁ ਭਯੁਵੁ ਨਮ੍ਰੁ ਮੈਲੈ ਪਰਿਣਾਮਵਨ੍ਰੁ ਬੀਰੁਵੁਦਿਲ੍ਰ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਕ੍ਰੋ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੈਯਿੰਦੁ ਦੁਃਖੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸੰਕਟਿਵੁ ਨਮ੍ਰੁਨ੍ਰੁ ਬਾਧਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਰ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਕਾ ਸਿਮ੍ਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਦੇਵਰਨ੍ਰ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦੁ ਸੰਤਰ ਸੰਗੁ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ,ਸਰ੍ਵ ਸੰਪਤ੍ਰੁਗਲੁ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿਯਲ੍ਰਿਵ. 2॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨਉ ਨਿਪਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਠੁ ਨਿਧਿ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੁ ਸ੍ਰਰਣੇਯਲ੍ਲਿ ਖੁਦ੍ਰਿ ਸਿਦ੍ਰਿ ਮੁਤ੍ਰੁ ਓਭੁਤ੍ਰੁ ਸਪਭੁਤ੍ਰੁਗਲ੍ਲਿਵੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਗਿਯਾਨੁ ਧਿਯਾਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦਲੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੇ ਜਾਨਾਨ, ਧਾਨਾਨ, ਦ੍ਰੇਵਿਕ ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿ
ਮੁਤ੍ਰੁ ਬੁਦ੍ਰਿਵੰਤਿਕੇਯ ਸਾਰਵੁ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

ਜਪ, ਤਪ ਮੁਤ੍ਰੁ ਪੂਜੇਯੁ ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇਯਲ੍ਲਿਯੇ ਆਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇਯਿੰਦ ਦ੍ਰੁਵੰਦ੍ਰੁ ਭਾਵ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰੇ ਮਾਡਿਦ ਫਲ ਸਿਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਜੀਵਿਯੁ ਅਵਰ ਆਸ਼ਾਨਦਲ੍ਲਿ ਗੌਰਵਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਜੀਵਿਯੁ ਅਵਰ ਆਸ਼ੇਯਨੁ ਸਿਹਿਯੰਦੁ
ਪਰਿਗਣਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਾਨਵ ਜਨ੍ਰੁਦ ਬਯਕੇ ਸਫਲਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

ਸੇ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

ਯਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਸ੍ਰਰਣੇ ਮਾਡਲੁ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇਯੇ, ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰੁ

ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬಲ್ಲನು.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

ನಾನಕ್ ತಾ ಕೈ ಲಗವು ಪಾಯೇ ॥3॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಾನು ಆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಮಹಾಪುರುಷರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. 3 ॥

ਪ੍ਰಭ ಕಾ ಸಿಮರನು ಸਭ ਤੇ ಊਚಾ ॥

ಪ್ರಭ್ ಕಾ ಸಿಮ್ಪನು ಸಭ್ ತೇ ಊಚಾ ॥

ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ

ਪ੍ਰಭ ಕೈ ಸಿಮರನಿ ಊಠೇ ಮುಚಾ ॥

ಪ್ರಭ್ ಕೈ ಸಿಮ್ಪನಿ ಉಧರೇ ಮೂಚಾ ॥

ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತವೆ

ಪ್ರಭ ಕೈ ಸಿಮರನಿ ತ್ವಿಸನಾ ಬುಝೆ ॥

ಪ್ರಭ್ ಕೈ ಸಿಮ್ಪನಿ ತ್ವಿಸಾನ ಬುಝೈ ॥

ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯು ನೀಗುತ್ತದೆ

ಪ್ರಭ ಕೈ ಸಿಮರನಿ ಸਭ ਕਿਫੁ ಸੁಝೆ ॥

ಪ್ರಭ್ ಕೈ ಸಿಮ್ಪನಿ ಸಭು ಕಿಛು ಸುಝೈ ॥

ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ

ಪ್ರಭ ಕೈ ಸಿಮರನಿ ನಾਹੀ ಜਮ ਤ್ವಾಸಾ ॥

ಪ್ರಭ್ ಕೈ ಸಿಮ್ಪನಿ ನಾಹಿ ಜಮ್ ತ್ವಾಸಾ ॥

ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ (ಯಮನ) ಸಾವಿನ ಭಯ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ

ಪ್ರಭ ಕೈ ಸಿಮರನಿ ಪುರನ ಆಸಾ ॥

ಪ್ರಭ್ ಕೈ ಸಿಮ್ಪನಿ ಪೂರನ್ ಆಸಾ ॥

ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಆಸೆಗಳು ಈಡೇರುತ್ತವೆ

ಪ್ರಭ ಕೈ ಸಿಮರನಿ ಮನ ಕੀ ಮಲಾ ಜಾਇ ॥

ಪ್ರಭ್ ಕೈ ಸಿಮ್ಪನಿ ಮನ್ ಕಿ ಮಲು ಜಾಯಿ ॥

ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಶ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ

ਅੰਮ੍ਰಿತ ನಾਮು ರಿದಿ ಮಾಗಿ ಸಮಾਇ ॥

ಅಮೃತ್ ನಾಮು ರಿದ್ ಮಾಹಿ ಸಮಾಯಿ ॥

ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರಿನ ಅಮೃತವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧਾ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਭਗਵੰਤ ਤਨੁ ਸੰਤਰ ਅਮ੍ਰਿਤਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨੀ ਦਸਨਾ ॥4॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਰ ਦਾਸਰ ਦਾਸਨਾਗਿਦੀਨੇ. 4॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਮੰਤਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਰਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਰੁ ਲੋਕਦਲੀ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਰਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਯਾਰਨੁ ਅਵਲੰਬਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੇ ਸਰਵ ਚਕ੍ਰਵਰ੍ਤੀਗਲੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਸੰਤੋਸ਼ਦਿੰਦ ਬਦੁਕੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਹਾ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਯਾਰੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤ੍ਰਾਰੇ ਅਵਰੁ ਅਮਰਰਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ਦਯੇ ਤੋਰੁਵ ਜਨਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ੫ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਰ ਪਾਦਦ ਧੂਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਕੇਲੁਤ੍ਰੇਨੇ. 5 ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਯਾਰੁ ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਾਰੁ ਅੰਤਹਵਰੁ ਪਰੋਪਕਾਰੀਗਲਾਗੁਤਾਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਰੀਗੀ ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਨਨੁਨੁ ਤ੍ਯਾਗ
ਮਾਡੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਰ ਮੁਖਵੁ ਬਹੁਲ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਤਮ੍ਹ ਜੀਵਨਵਨੁ ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ
ਨਡੇਸੁਤਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਮਨਸ਼ੀਨ ਮੇਲੇ ਗੇਲੁਵੁ ਸਾਧਿਸੁਤਾਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਜੀਵਨ ਮਤ੍ਰੁ ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਰੁ ਅਨੇਕ ਸੁਖ-ਸੰਤੋਖਗਲਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵ ਜੀਵਿਗਲੁ ਦੇਵਰ ਸਮੀਪਦਲੀ ਨੇਲੇਸੁਤਾਰੇ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਸੰਤਰ ਕ੍ਰਿਪੇਯਿੰਦ ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਜਾਗ੍ਰਤਰਾਗਿਰੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ੬ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਭੁਵੀਨ ਸ੍ਰਰਣੇਯ ਊਡੁਗੋਰੇਯੁ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ
ਦੋਰੇਯੁਤ੍ਤਦੇ. 6 ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਦਰਿੰਦ ਏਲਾ ਕਾਯਗਲੁ ਪੂਰਣਗੋਲ੍ਘੁਤ੍ਤਵੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਦਰਿੰਦ ਓਭ੍ਯੁ ਵ੍ਯੁਕ੍ਤਿਯੁ ਏਂਦਿਗੋ ਚਿੰਤੇਗਲੀਗੇ ਮਤ੍ਤੁ
ਤੋਂਦਰੇਗਲੀਗੇ ਬਲੀਯਾਗੁਵਦਿਲ੍ਯੁ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਰਰਣੇਯਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੁਤਿਸੁਤਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਦਰਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਸੁਲਭਵਾਗਿ ਦੇਵਰਲੀ
ਮਗਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵਦਰਿੰਦ ਅਵਨੁ ਸ੍ਰਿਰ ਆਸਨਵਨੁ
ਹੋਂਦੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਦਰਿੰਦ ਵ੍ਯੁਕ੍ਤਿਯੁ ਹ੍ਯੁਦਯਵੁ ਕਮਲਦੰਤੇ
ਪ੍ਰਫੁਲ੍ਲਿਤਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

ਭਗਵಂತਨ ਸ੍ਰਰਣੇਯ ਮੂਲਕ ਦੇਵੀਕ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰਗਲੁ ਅਨੁਰਣੀਸੁਤ੍ਰਵੇ.

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ਭਗਵಂತਨਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਸਿਗੁਵ ਆਨੰਦਕੈ ਅੰਤ੍ਰ ਅਧਵਾ ਪਰਿਵੇਯੇ
ਭਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ਭਗਵಂತਨਿੰਦ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸਲ੍ਪ੍ਰਤ੍ਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਆਤਨਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਤ੍ਰਲੇ ਭਰੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵಂತਨਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵਵਰਲ੍ਹਿ, ਓਭ੍ਧ ਭਾਗ੍ਯਵੰਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਆਸ਼੍ਰਯ
ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇ. 7 ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਭਕ੍ਤਰੁ ਲੋਕਦਲ੍ਹਿ ਜਨਪ੍ਰਿਯਰਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਵੇਦ ਮੋਦਲਾਦ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਗਲਨੁ ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇਯਲ੍ਹਿ ਪਾਲੋਂਡੁ
ਬਰੇਯਲਾਗਿਦੇ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇਯਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਨਵਰੁ ਪਰਿਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹ੍ਮਚਾਰੀਗਲੁ ਮਤ੍ਰੁ
ਦਾਨੀਗਲਾਗੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਦਿਨਰੁ ਏਲ੍ਲਾ ਦਿਕ੍ਕੁਗਲ੍ਹਿਯੁ
ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਰਾਦਰੁ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਦੇਵਰ ਸ੍ਰਰਣੇਯੁ ਭਯੋ ਭਯੋਮਿਯਨੁ ਭਯੋਮਿਯਨੁ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਓ ਜਿਯਾਸੇਯ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੇ, ਜਗਤਿਨ ਸ੍ਰਸ੍ਟਿਕਰਤਾਰਾਦ ਭਗਵੰਤਨੁ ਸਦਾ ਸ੍ਰਰਿਸਿ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਸ੍ਰਰਣੇਗਾਗਿ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਸ੍ਰਸ੍ਟਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵ ਸ੍ਰਸ੍ਟਿਦਲਿ, ਸ੍ਵਯੰਨਿਰੰਕਾਰਰੇ ਨੇਲੇਸਿਰੁਤਾਰੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਮੇਲੇ ਕ੍ਯਪੇ ਤੋਰਿ ਭਗਵੰਤਨੁ ਸ੍ਰਰਣੇਯੁ ਸਦ੍ਯੁਦ੍ਧਿਯਨੁ
ਨੀਡੁਵਨੋ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਮੂਲਕ, ਅੰਤਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਵ ਵਰਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ. 8 ॥ 1 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਦ੍ਯ

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਬਡਵਰ ਨੋਵੁ ਮਤ੍ਯੁ ਦੁਖਵਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਕਰਤਾਰੇ, ਪ੍ਰਤਿ ਦੇਹਦਲਿ
ਸਰਵਵ੍ਯਾਪਿਯਾਗਿਰੁਵ ਭਗਵੰਤਾ. ਓ ਅਨਾਥਰ ਪ੍ਰਭੁਵੇ

ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

ਨਾਨੁ ਨਿਨੁ ਆਸ਼੍ਰਯਦਲਿ ਬੰਦਿਦੇਨੇ, ਨੀਵੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਨੁ (ਨਾਨਕਰ)
ਜੋਤੇਯਲ੍ਲਿਰਿ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸಟ್ಟੁਦਿ ॥

॥ਅ਷੍ਵਪਦਿ

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

ಎಲ್ಲಿ, ਪೋಷಕರು, ਮಕ್ಕಳು, ಸ್ನੇಹਿਤರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರರು ਯਾਰਾ
(ਸਹਾਯਕರು) ಇਲ੍ਹਵೋ

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

ਅಲ್ಲಿ, ਓ ਨನ್ನ ਮਨਸ਼ੇ, ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਨਿਨਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡੁਤਦੇ

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ಎಲ್ಲಿ, ਭਯੰਕਰਵਾਦ ਯਮਦੂਤਨੁ ਨਿਨਨੁ ਤੁਲੀਯੁਤਾਨੇਯੋ

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮੁ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਨੋਂਦਿਗੇ ਅਲੀਗੇ ਹੋਗੁਤਦੇ

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ಎਲੀ, ਦੋਡ਼ ਤੋਂਦਰੇ ਇਰੁਤਦੇਯੋ

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ਅਲੀ, ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਨਿਮ੍ਹਨੁ ਕੁਠਮਾਤ੍ਰਦਲੀ, ਕਾਪਾਡੁਤਦੇ

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ਅਨੇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਆਚਰਣਗਲਨੁ ਮਾਡਿਦਰਾ ਸਹ, ਓਭ੍ਧੁ ਵ੍ਧਕ੍ਰਿਯੁ ਤਨੁ
ਪਾਪਗਲਿੰਦ ਮੁਕੁਨਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ਓਦਰੇ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਲਕ੍ਸ਼੍ਮੰਤਰ ਪਾਪਗਲਨੁ ਨਾਸ਼ਪਡਿਸੁਤਦੇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਓ ਨਨਕ ਮਨਸ਼ੇ, ਗੁਰੂਵੀਨ ਸੰਗਦਲੀ, ಇਹੁ ਮਤ੍ਤੁ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ
ਜਪਿਸੁ

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਲੀ, ਅਤੀਵ ਸੁਖਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਵੇ

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਭਡੀ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਰਾਜਨਾਦ ਨੰਤਰਵੁ ਅਭ੍ਯੁਪਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ਓਦਰੇ ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੇਯੀਂਦ ਅਵਨੁ ਸੰਤੁਸ਼ਟਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ਲਕਸ਼ਾਂਤਰ ਬੰਧਗਲੀ, ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਸਿੱਧਿਹਾਕੀਕੋਂਡਰੋ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੇਯੀਂਦ ਮੁਕੁਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਸੰਪਤੀਨ ਅਪਾਰ ਆਨੰਦਗਲੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਦਾਹਵਨ੍ਨੁ ਨੀਗਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਲੁ.
ਓਦਰੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਖਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਖਾਵੈ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੇਯੀਂਦ ਅਵਨੁ ਭ੍ਯੁਪਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੋਲਾ ॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੋਲਾ ॥

ਜੀਵੀ ਏਕਾਂਗੀਯਾਗਿ ਸਾਗੁਵ ਯਮੁ ਮਾਰਗ

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਤਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਰੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਅਲ੍ਹਿ, ਦੇਵਰ ਨਾਮੁ ਆਪਾਯਮਾਨਵਾਗਿਦੇ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥
ਓ ਨਨ੍ਹ ਮਨਸ੍ਰੇ, ਭਠਹ ਨਾਮੁਵਨ੍ਹੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਨੇਨਪਿਨਲ੍ਹਿਡੁ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਆਸ਼੍ਰਿਤਯਦਲ੍ਹਿ ਗੁਰੁਵਿਨ ਹੇਸਰਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੇਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ,
ਭਭ੍ਹਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ. 2 ॥

ਫੂਟ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ਫੂਟ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥
ਏਲ੍ਹਿ, ਲਕ੍ਸ਼੍ਮਣਰ ਤੋਲ੍ਹਗਲ੍ਹਿਦ੍ਹਰੂ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਿਗੇ ਮੁਕ੍ਤਿ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵ੍ਹੇ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥
ਅਲ੍ਹਿ, ਨਾਮੁਸ੍ਰਣੇਯਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥
ਅਲ੍ਹਿ, ਅਨੇਕ ਅਡੇਤਡੇਗਲ੍ਹੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਵਿਪਤ੍ਤੁਗਲ੍ਹੁ ਭੰਦੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਨ੍ਹੁ
ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਤ੍ਤਵੇਯੋ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥
ਅਲ੍ਹਿ, ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮੁਵੁ ਤਕ੍ਸ਼ਣਵੇ ਅਵਨਨ੍ਹੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਤਦੇ

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੇ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੇ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥
ਹਲਵਾਰੁ ਜਨ੍ਮਗਲ੍ਹਿ, ਹੁਟ੍ਵੁ ਸਾਵੁਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਤੇਗੇਦੁਕੋਲ੍ਹੁਤ੍ਤਲੇ ਭਰੁਵ ਭਭ੍ਹ
ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥
ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮੁਸ੍ਰਣੇਯਿੰਦ ਸੁਖਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ಹೌ ಮೇಲಾ ಮಲು ಕಭಹು ನ ಧೋವೈ ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮಣ್ಣಾದ ಜೀವಿ ಈ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತೊಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ਹਰਿ ಕಾ ನಾਮು ಕੋਟಿ ಪಾಪ ਖੋਵੈ ॥

ಹರಿ ಕಾ ನಾಮು ಕೋಟಿ ಪಾಪ ಖೋವೈ ॥

ಆದರೆ ದೇವರ ನಾಮವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ

ਐਸਾ ನਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ಐಸಾ ನಾಮು ಜಪಹು ಮನ್ ರಂಗಿ ॥

ಓ ಮನಸ್ಸೇ, ದೇವರ ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸು

ਨಾನਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ನಾನಕ್ ಪಾಯಿಐಯ್ ಸಾಧ್ ಕೈ ಸಂಗಿ ॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸಂತರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ನಾಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. 3 ॥

ਜਿਹ ਮਾਰಗ್ ಕೆ ಗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ಕೊಸಾ ॥

ಜಿಹ್ ಮಾರಗ್ ಕೇ ಗನೇ ಜಾಹಿ ನ ಕೋಸಾ ॥

ಮೈಲುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಾಗದ ಜೀವನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ

ਹਰਿ ಕಾ ನಾਮು ಊਹಾ ಸੰਗಿ ತೊಸಾ ॥

ಹರಿ ಕಾ ನಾಮು ಊಹಾ ಸಂಗಿ ತೋಸಾ ॥

ದೇವರ ನಾಮದ ನಿಧಿಯು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ

ਜਿਹ ਪੈಡೆ ಮಹಾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ಜಿಹ್ ಪೈಡೈ ಮಹಾ ಆಂಧ್ ಗುಬಾರಾ ॥

ಯಾವ ಮಾರ್ಗವು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದೆಯೋ

ਹਰਿ ಕಾ ನಾਮು ಸੰਗಿ ಉಜಿಯಾರಾ ॥

ಹರಿ ಕಾ ನಾಮು ಸಂಗಿ ಉಜೀಯಾರಾ ॥

ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಾಮದ ಪ್ರಕಾಶವು ನಿಮಗಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ

ਜਹಾ ਪੰਥਿ ತੇਰಾ ಕੋ ਨ ಸಿವಾਨು ॥

ಜಹಾ ಪಂಥಿ ತೇರಾ ಕೋ ನ ಸಿನಾನೂ ॥

ಯಾವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಯಾರೂ ಪರಿಚಿತರಿಲ್ಲವೋ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤੇ ਨਾਲੀ ਪਛਾਨੁ ॥

ਅਲੀ, ਨਿਸ਼ੇਧਿਕਾ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਤੀਲੀਦਿਰੁਵ ਜਾਨਵੁਝ ਵਧੀਕੀ ਭਰੁਤਾਰੇ

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ਯ: ਮਹਾ ਭਯੀਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਧਾਮ ॥

ਅਲੀ, ਵਿਪਰੀਤ ਭਾਵ ਮਤੁ ਤੀਵੁ ਸੁਯੋਨ ਬੇਲਕੁ ਭਰੁਤਾਰੇ

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਫਾਮ ॥

ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਧਾਮ ॥

ਅਲੀ, ਦੇਵਰ ਨਾਮੁ ਨਿਨਗੇ ਨੇਰਲੁ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝ ਆਕਰਖੈ ॥

ਯਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝ ਆਕਰਖੈ ॥

ਓ ਜੀਵੀ, ਅਲੀ, ਭੁਖੇਧੁ ਦਾਹਵੁ ਨਿਸ਼ੇਧੁ ਏਲੇਧੁਤਾਰੇ

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

ਤੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥ ੪॥

ਅਲੀ, ਓ ਨਾਨਕ! ਹਰਿਧੁ ਹੇਸਰਨਲੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੇਲੇਧੁਗੁਤਾਰੇ. 4॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮੁ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗਿਕ ਵਸੁਵਾਗਿਦੇ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮੁ ਸੰਤਰ ਮਨਸੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਮਤੁ ਵਿਸ਼੍ਰਾੰਤੀ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ਹਰਿਧੁ ਹੇਸਰੁ ਦਾਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮੁ ਅਵਨ ਸੇਵਕਨ ਬੰਬਲਵਾਗਿਦੇ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮੁਦਿੰਦ ਕੋਟੀ ਜੀਵੀਗਲੁ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਪਛੇਦਿਵੇ

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਸੰਤਰੁ ਹਗਲੀਰੁಳੁ ਹਰਿਯਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਲੇ ਭਰੁਤਾਰੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਸੰਤਰੁ ਹਰਿ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਤਮ੍ਹ ਭੋਭਧਿਯਾਗਿ ਬਲਸੁਤਾਰੇ

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਨ ਸੰਪਤੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ

ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਦਨੁ ਭਵਿਗੇ ਦਾਨੁ ਮਾਡਿਦਾਰੇ

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

ਮਨਸੁ ਮਤੁ ਦੇਹਦਿਨਿ ਭਭੁ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿਯਲੀ ਮੁਲੁਗਿਰੁਵਵਰੁ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਸੇਵਕਰ ਮਨੋਭਾਵਵੁ ਜਾਨਵਾਗਿਦੇ. 5॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਭਕਤਿਗੇ ਮੋਖਦ ਸਾਧਨਵਾਗਿਦੇ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ਦੇਵਰ ਭਕਤੁ ਅਵਰ ਨਾਮਦ ਭੋਜਨਵਨੁ ਸੇਵਿਸੀ ਤ੍ਰਿਪਤਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਅਵਨ ਭਕਤੁਨ ਸੌਂਦਰਯੁ ਮਤੁ ਸੰਤੋਖਵਾਗਿਦੇ. ,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਯਾਵੁਦੈ ਅਡਚਨੈਯਨੁ
ਵਦੁਰਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਅਵਨ ਭਕਤਨ ਗੌਰਵ ਮਤੁ ਖਾਤਿਯਾਗਿਦੇ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਦਿੰਦ ਆਤਨ ਭਕਤਨੁ ਲੋਕਦਲਿ, ਕੀਰਤਿਯਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੈ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਭਕਤਨਿਕੇ ਯੋਗਦ ਸਾਧਨਵਾਗਿਦੇ ਮਤੁ ਗ੍ਰਹਸ੍ਥ ਜੀਵਨਦ
ਮਾਯੇਯਾਗਿਦੇ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਵਨਿਕੇ ਯਾਵੁਦੈ ਨੋਵੁ ਅਧਵਾ
ਸੰਕਟਿ ਊਂਟਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਭਭੁ ਦੇਵਰ ਭਕਤਨੁ ਅਵਰ ਨਾਮੁ ਮਾਤ੍ਰਦ ਸੇਵੇਯਲਿ, ਮੁਗਨਾਗਿਰੁਤਾਨੈ

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕਤਨੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਭਗਵੰਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰ
ਆਰਾਧਿਸੁਤਾਨੈ. 6॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ਭਗਵਾਨੁ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵੁ ਭਕਤਨਿਕੇ ਸੰਪਤਿਨ ਭੰਡਾਰਵਾਗਿਦੇ

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਵਤ: ਤਮੁ ਭਕਤਨਿਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦ ਰੂਪਦਲਿ, ਸੰਪਤਨੁ ਕੋਟਿਦ੍ਵਾਰੈ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਦೇਵਰ ਨਾਮੁ ਅਵਰ ਭਕਤਨੀ ਪ੍ਰਬਲਵਾਦ ਬੰਬਲਵਾਗਿ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਮੁਹਿਮੁਇੰਦ ਭਕਤਨੀ ਬੇਰੇ ਯਾਰੁ ਤੀਲੀਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਬਛਿਯਲੀ ਦਾਰਦੰਤ, ਦੇਵਰ ਭਕਤਨੁ ਹਰਿ ਰਸਦਲੀ ਮੁਗਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿਲੀ ਮੁਲੁਗਿ, ਅਵਨੁ ਨਾਮਦ ਸੰਤੋਖਦਲੀ ਤੇਲੁਤੀਰੁਤਾਨੇ

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਭਕਤਨੁ ਦਿਨ ਰਾਤ੍ਰਿ ਏਨ੍ਨਦੇ ਭਗਵਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਹਰਿ ਭਕਤਨੁ ਜਗਤਿਨਲੀ ਜਨਪ੍ਰਿਯਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮੁਤੁ ਮਰੇਯਾਗਿਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਦੇਵਰ ਮੇਲਿਨ ਭਕਤਿਯੁ ਅਨੇਕਰਿ ਮੋਖਵਨੁ ਫੁਦਗਿਸੁਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਦੇਸ਼ੁ ਜਨਰੁ ਭਕਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨੁ
ਦਾਖੁਤਾਰੇ. 7 ॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਕਾਮਧੇਨਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਭਗਵਾਨ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰੁਤਿਸੁਵੁਦੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਆਗਿਦੇ

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਹਰਿਯ ਕਥੇਯੇ ਭ੍ਰੇ਷ੁ

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦ ਨੇਊਵੁ ਮਤ੍ਤੁ ਦੁਖ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦੁ ਬਸੈ ॥

ਨਾਮਦ ਮਹਿਮੇਯੁ ਸੰਤਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਲਿ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਦੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਪੁਣ੍ਯਾਤ੍ਮਰ ਮਹਿਮੇਯਿੰਦ ਏਲ੍ਲਾ ਪਾਪਗਲ੍ਲੋ ਨਾਸਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡ੍ਭਾਗੀ ਪਾਯੀਏਯ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਵੁ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਦੂਰੇਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਯਾਯੀਏਯ ॥

ਸੰਤਰ ਸੇਵੇਯ ਮੂਲਕ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਪਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੁ ਤੁਲੀ ਕਥੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਯੀ ॥

ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਿਗੇ ਸਰਿਸਾਟੀ ਮਤ੍ਤੋਭ੍ਧੁਰਿਲ੍ਲ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਯੀ ॥੮॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਪਰੋਪਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਪਛੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ.8॥2॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਦ੍ਯੁ

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲੀ ॥

ਅਨੇਕ ਭਾਸ਼ਣਾਂਗਲਾਂਨੂੰ ਮੁੱਢ ਅਨੇਕ ਸ੍ਰੋਤਾਂਗਲਾਂਨੂੰ ਨೋਡਿਦੇਨੇ ਮੁੱਢ
ਅਵੇਲਵਨਨੂੰ ਕੁਲਾਂਕੜਵਾਗੀ ਹੁਡੁਕੀਦੇਨੇ

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ਪੂਜਸੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥1॥

ਓਦਰੇ ਅਦੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੂੰ ਸਰਿਗੱਟੀਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ. ਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ, ਦੇਵਰ
ਨਾਮਵੁ ਅਮੂਲ੍ਯਵਾਗੀਦੇ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅ਷ਟਪਦੀ

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਜਪ, ਤਪਸ੍ਸੁ, ਸਕਲ ਜ਼ਾਨ ਮੁੱਢ ਧ੍ਯਾਨ

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ

ਓਰੁ ਭਾਸ਼ਣਾਂਗਲਾਂ ਗ੍ਰੰਥ ਮੁੱਢ ਸ੍ਰੋਤਾਂਗਲਾਂ ਵਰਨਾਨੇ

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਯੋਗਦ ਅਭਿਆਸ ਮੁੱਢ ਧਾਰਮਿਕ ਓਚਰਣਾਂਗਲਾਂਨੂੰ ਨਿਵਰਿਸੁਵੁਦੁ

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਵਲਵਨਨੂੰ ਤ੍ਯਜੀਸੀ ਕਾਡਿਨਲੀ, ਅਲੇਦਾਡੁਵੁਦੁ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਯਲੀ, ਕੜਵਪੱਟੁ ਪ੍ਰਯਤੀਸੀ

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਯਾਗ ਮੁੱਢ ਅਪਾਰ ਦੇਵੀਗੇ ਨੀਡੁਵੁਦੁ

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਸਰੀਰੁ ಕಟಾಯಿ ಹೋಮೈ ಕರಿ ರಾತಿ ॥

ದೇಹವನ್ನು ಸಣ್ಣ ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಡುವುದು

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ವರತ್ ನೇಮ್ ಕರೈ ಬಹು ಭಾತಿ ॥

ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಉಪವಾಸಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು

ਨਹੀ ਤੁਲಿ ರਾਮ ನಾಮ ਬੀਚಾರ ॥

ನಹಿ ತುಲಿ ರಾಮ್ ನಾಮ್ ಬೀಚಾರ್ ॥

ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ರಾಮನ ಹೆಸರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮವಲ್ಲ

ਨਾਨਕ ਗੁರਮੁಖಿ ನಾಮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ನಾನಕ್, ಗುರ್ಮುಖಿ ನಾಮು ಜಪೀಐಯ್ ಏಕ್ ಬಾರ್ ॥ ೧ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ, ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಈ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸಿದರೂ ಸಹ.1 ॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ನವು ಖಂಡ್ ಪ್ರಿಥಮಿ ಫಿರೈ ಚಿರು ಜೀವೈ ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭೂಮಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರೂ, ಅವನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬದುಕಬಹುದು

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ಮಹಾ ಉದಾಸು ತಪೀಸರು ಥೀವೈ ॥

ಅವನು ಮಹಾನ್ ನಿರ್ವಾಣ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಮತ್ತು

ਅਗਨಿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪರಾਨ ॥

ಅಗನಿ ಮಾಹಿ ಹೋಮತ್ ಪರಾನ್ ॥

ಅವನು ದೇಹವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹಾಕಲಿ

ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ಕನಿಕ್ ಅಸ್ತ್ ಹೈವರ್ ಭೂಮಿ ದಾನ್ ॥

ಅವನು ಚಿನ್ನ, ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಲಿ

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ನಿಯುಲಿ ಕರಮ್ ಕರೈ ಬಹು ಆಸಾನ್ ॥

ಅವನು ಯೋಗಾಸನದ ರೂಪವಾದ ನಿಯುಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಗಾಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਜೈਨ ਮಾರ್ਗ ਸಂਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਅਵਨੁ ਜੈਨਰ ਮਾਰਗਵਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸਲੀ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਤ੍ਯੰਤ ਕਞ੍ਞਕਰਵਾਦ
ਵਿਧਾਨਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਤਪਸ੍ਯੁਗਲਨੁ ਮਾਡਲੀ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹਵਨੁ ਤੁੰਡੁਗਲਾਗਿ ਕਤ੍ਤਰਿਸਲੀ

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਓਦਰੁ ਅਵਨ ਅਹੰਕਾਰਦ ਕਲੰਕ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਦੇਵਰ ਹੋਸਰਿਗੇ ਸਰਿਸਾਠੀ ਯਾਵੁਦੁ ਭਲੁ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਮੂਲਕ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ
ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ. 2 ॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਕੇਲਵਰੁ ਤਮੁ ਦੇਹਵਨੁ ਯਾਵੁਦਾਦਰੁ ਯਾਤ੍ਰਾ ਸਥਲਦਲੀ ਤ੍ਯਜਿਸਲੁ
ਬਯਸੁਤਾਰੇ

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

ਓਦਰੇ ਭਨੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਅਹੰਕਾਰ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਭਿਮਾਨ ਅਵਨ ਮਨਸ਼੍ਯਨਿੰਦ
ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਓਭੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਸੁਦ੍ਧਤ੍ਯਨੁ ਅਭ੍ਯਾਸ ਮਾਡਿਦਰੁ ਸਹ

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

ਓਦਰੇ ਮਨਸ਼੍ਯਨ ਕੋਲੇ ਅਵਨ ਦੇਹਦਿੰਦ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ಇಸು ದೇಹಿ ಕವು ಬಹು ಸಾಧನಾ ಕರೈ ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ
ಸಹ

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

ಮನ್ ತೇ ಕಬಹೂ ನ ಬಿಖಿಆ ಟರೈ ॥

ಇನ್ನೂ ಮಾಯೆಯ ದುಷ್ಟ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

ಜಲಿ ಧೋವೈ ಬಹು ದೇಹ್ ಅನೀತಿ ॥

ಮನುಷ್ಯನು ಈ ನಶ್ವರ ದೇಹವನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದರೂ
ಸಹ

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

ಸುಧ್ ಕಹಾ ಹೋಯಿ ಕಾಚಿ ಭೀತಿ ॥

ದೇಹದ ಈ ಕಚ್ಚಾ ಗೋಡೆ ಪವಿತ್ರವಾಗುವುದೇ?

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥

ಮನ್ ಹರಿ ಕೇ ನಾಮ್ ಕೀ ಮಹಿಮಾ ಊಚ್ ॥

ಓ ನನ್ನ ಮನವೇ, ಹರಿಯ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು

ਨਾਨਕ ਨಾಮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਚ ॥੩॥

ನಾನಕ್ ನಾಮಿ ಉಧರೆ ಪತಿತ್ ಬಹು ಮೂಚ್ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಭಗವಂತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾಪಿಗಳು ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.3 ॥

ਬਹੁತು ಸਿਆਣਪ ਜਮ ਕಾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

ಬಹುತ್ ಸಿಯಾಣಪ್ ಜಾಮ್ ಕಾ ಭಾವು ಬಿಆಪೈ ॥

ಅತಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾನೆ

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰಿಸਨ ਨಾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ಅನಿಕ್ ಜತನ್ ಕರಿ ತ್ರಿಸನ್ ನ ಧ್ರಾಪೈ ॥

ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ದಾಹವು ತಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨಿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ಭೇಖ ಅನೇಕ್ ಅಗನಿ ನಹಿ ಬುಝೈ ॥

ನಾನಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ವೇಷಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿದರೂ ದಾಹದ ಬೆಂಕಿ ತಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ

ಕೊಟಿ ಉಪಾವ್ ದರ್ಗಃ ನಹಿ ಸಿರ್ಝು ||

ಇಂತಹ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ಛೂಟಸಿ ನಾಹಿ ಊಘ್ ಪಯಿಆಲಿ ||

ಅವರು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಅಥವಾ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ

ಮೋಹಿ ಬಿಯಾಪಹಿ ಮೈಯಿಲ ಜಾಲಿ ||

ಮೋಹದಿಂದಾಗಿ ಭ್ರಮೆಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ

ಅವರ್ ಕರ್ತೂತಿ ಸಗಲಿ ಜಮು ಡಾನ್ಯೆ ||

ಯಮರಾಜನು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ದುಷ್ಟತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾನವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ

ಗೋವಿಂದ್ ಭಜನ್ ಬಿಡು ತಿರು ನಹೀ ಮಾನ್ಯೆ ||

ಆದರೆ ಗೋವಿಂದನ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮರಣವು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಹರಿ ಕಾ ನಾಮು ಜಪತ್ ದುಖ ಜಾಯಿ ||

ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ದುಃಖಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ

ನಾನಕ್ ಬೋಲೇ ಸಹಜಿ ಸುಭಾಯಿ ||

ನಾನಕ್ ಅವರ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. 4 ||

ಚಾರಿ ಪದಾರಥ್ ಜೇ ಕೋ ಮಾಗೈ ||

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಧರ್ಮ, ಸಂಪತ್ತು, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾತೂರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ

ಸಾಧ್ ಜನಾ ಕೀ ಸೇವಾ ಲಾಗೈ ||

ಅವರು ಸಂತರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ

ಅವನು ಸದಾ ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ

ಸಂತರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕು

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಮರಣದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರೆ

ಅವನು ಸಂತರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಬೇಕು

ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ

ಓ ನಾನಕ್ಕ, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 5 ||

ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ, ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ಯಾರ ಅಹಂಕಾರವು ಸತ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

ಆಪಸ್ ಕೌ ಜೋ ಜਾਨೈ ನೀಚਾ ॥

ತನ್ನನ್ನು ವಿನಮ್ರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਸೋವੁ ਗಿನਿਐಯ್ ಸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ಅವನನ್ನು ಅತೀ ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ಜಾ ಕಾ ಮನು ಹೋಯಿ ಸಗಲ್ ಕೀ ರೀನਾ ॥

ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲರ ಪಾದದ ಧೂಳಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨಿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ಹರಿ ನಾಮು ತಿನಿ ਘਾਟੀ ਘਾਟੀ ਚੀਨਾ ॥

ಅವನು ಪ್ರತಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತ ಹರಿಯ ನಾಮವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

ಮನ್ ಅಪುನೆ ತੇ ಬುರಾ ಮಿಟಾನਾ ॥

ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವವನು

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

ಪೇಖೈ ಸಗಲ್ ಸ੍ਰಿಮಟੀ ಸಾಜನਾ ॥

ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ

ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤಾ ॥

ಸೂಖ್ ದೂಖ್ ಜನ್ ಸಂ ದ੍ਰੁಸਟೇತಾ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸುಖ ದುಃಖವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮನುಷ್ಯನು

ਨಾನਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲೆਖಾ ॥੬॥

ನಾನಕ್ ಪಾಪ್ ಪುಂನ್ ನಹಿ ಲೇಪಾ ॥

ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. 6 ॥

ਨಿರਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ನಿರ್ಧನ್ ಕೌ ಧನು ಧನು ತೇರೋ ನಾವು ॥

ಓ ಕರ್ತನೇ, ನಿಮ್ಮ ನಾಮವೇ ಬಡವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು

ਨಿਥಾವੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

ನಿਥಾವೆ ಕವು ನಾವು ತೇರಾ ಥಾವು ॥

ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಆಶ್ರಯ

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਓ ਪ੍ਰਭੁਵੇ, ਨੀਵੁ ਗੌਰਵਵਿਲ੍ਹਦਵਰ ਗੌਰਵਵਾਗਿਰੁਵੇ

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਣੀਗੇ ਦਾਨ ਮਾਡੁਵਵਰੁ ਨੀਵੁ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਓ ਲੋਕਦ ਪ੍ਰਭੁਵੇ, ಎਲ੍ਹਵਨਨ੍ਹ ਨੀਵੇ ਮਾਡੁਤ੍ਰੀਰਿ ਮਤ੍ਹੁ ਜੀਵੀਗਣਨ੍ਹ ਨੀਵੇ
ਮਾਡੁਵਭੰਤ ਮਾਡੁਤ੍ਰੀਰਿ

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਨੀਵੁ ਅੰਤਰਯਾਮੀਯਾਗਿਰੁਵੀਰਿ

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਓ ਰਾਕੂਰ, ਨੀਵੇ ਨਿਮ੍ਹੁ ਸ੍ਵਭੰਤ ਗਤਿ ਮਤ੍ਹੁ ਮਿਤੀਗਣਨ੍ਹੁ ਤੀਲੀਦਿਦ੍ਵੀਰਿ

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਅਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਭੁਵੇ, ਨਿਮ੍ਹੁ ਬਣ੍ਹਦਲ੍ਲੇ ਨੀਵੁ ਵਰ੍ਣਰੰਜਿਤਰਾਗਿਰੁਵੀਰਿ

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨਿਮ੍ਹੁ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਹੁ ਨੀਵੁ ਮਾਤ੍ਰ ਵਰ੍ਣੀਸਬਲ੍ਲੀਰਿ

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਨ੍ਹੁ ਮਹਿਮੇ ਬੇਰੇ ਯਾਰੀਗੁ ਤੀਲੀਦਿਲ੍ਲ. 7 ॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ਼੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ਼੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ਏਲ੍ਲੁ ਧਰਮਗਣਲ੍ਲਿ ਪਰਮੋਭ੍ਞੁ ਧਰਮਵੇਂਦਰੇ ਅਦੁ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੇ ਮਤ੍ਹੁ ਪੁੰਞੁ ਕਾਰਯਗਣਨ੍ਹੁ ਨਡੇਸੁਵੁਦੁ

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಚರಣೆಯೆಂದರೆ ಅದು

ಸಾಧಸੰਗಿ ದੁರಮತಿ ಮಲ್ಹಿ ಹಿರಿಯಾ ॥

ಸಾಧಸੰಗಿ ದುರಮತಿ ಮಲ್ಹಿ ಹಿರಿಯಾ ॥

ಸತ್ಸಂಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಮೌಢ್ಯದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದು

ಸಗಲ ಉದಮ ಮಹಿ ಉದಮ ಭಲಾ ॥

ಸಗಲ ಉದಮ ಮಹಿ ಉದಮ ಭಲಾ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದರೆ ಅದು

ಹರಿ ಕಾ ನಾಮ್ ಜਪಹು ಜಿಅ ಸದಾ ॥

ಹರಿ ಕಾ ನಾಮ್ ಜಪಹು ಜಿಅ ಸದಾ ॥

ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು

ಸಗಲ ಬಾನಿ ಮಹಿ ಅಂಖಿತ ಬಾನಿ ॥

ಸಗಲ ಬಾನಿ ಮಹಿ ಅಂಖಿತ ಬಾನಿ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷಣಗಳ ನಡುವೆ ಮಾತಿನ ಅಮೃತವೆಂದರೆ ಅದು

ಹರಿ ಕೆ ಜಸು ಸುನಿ ರಸನ ಬಖಾನಿ ॥

ಹರಿ ಕೆ ಜಸು ಸುನಿ ರಸನ ಬಖಾನಿ ॥

ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು

ಸಗಲ ಥಾನ್ ತೇ ಓಹು ಉತಂ ಥಾನು ॥

ಸಗಲ ಥಾನ್ ತೇ ಓಹು ಉತಂ ಥಾನು ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಸ್ಥಳವು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದೆ

ನಾನಕ್ ಜಿಹ ಘಟಿ ವಸೆ ಹರಿ ನಾಮ್ ॥೮॥೩॥

ನಾನಕ್ ಜಿಹ ಘಟಿ ವಸೆ ಹರಿ ನಾಮ್ ॥ ೮॥ ३॥

ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರು ನೆಲೆಸಿರುವುದು. 8॥ 3॥

ಸಲೋಕ ॥

ಸಲೋಕ ॥

ಪದ್ಯ

ನಿರಗುನಿಆರ ಔನಿಆನಿ ಸೆ ಪುಟ್ ಸದಾ ಸಮಾಲಿ ॥

ನಿರಗುನಿಆರ ಇಯಾನಿಯಾ ಸೋ ಪ್ರಭು ಸದಾ ಸಮಾಲಿ ॥

ಹೇ ಗುಣವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖ ಜೀವಿಯೇ, ಆ ದೇವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ

ಸ್ತೂರಿಸಿಕೋ

ਜਿਨಿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ಜಿನಿ ಕೇಆ ತಿಸು ಚೀತಿ ರಖು ನಾನಕ್ ನಿಬಹಿ ನಾಲಿ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ನೀಡು, ಆ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ. 1 ॥

ਅಸਟಪದಿ ॥

ಅಸಟ್ಟದಿ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਰਮਈਆ ಕੇ ಗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ರಮಯೀಅ ಕೆ ಗುನ್ ಚೆತಿ ಪರಾನಿ ॥

ಓ ಮರ್ತ್ಯ ಜೀವಿಯೇ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ರಾಮನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸು

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

ಕವನ್ ಮೂಲ್ ತೆ ಕವನ್ ದ್ರಿಸ್ಟಾನಿ ॥

ನಿನ್ನ ಮೌಲ್ಯವೇನು ಮತ್ತು ನೀನು ಹೀಗೆ ಕಾಣುವೆ?

ਜਿਨಿ ತੂੰ ਸਾਜಿ ಸವಾರಿ ಸੀಗಾರಿಆ ॥

ಜಿನಿ ತೂಂ ಸಾಜಿ ಸವಾರಿ ಸೀಗಾರಿಯಾ ॥

ಯಾರು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತುನಿನ್ನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰಿਆ ॥

ಗರಭ್ ಅಗನಿ ಮಹಿ ಜಿನಹಿ ಉಬಾರಿಆ ॥

ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ಬಾರ್ ಬಿವ್ಸಥಾ ತುಝಹಿ ಪಿಆರೈ ದೂಧ್ ॥

ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿನಗೆ ಹಾಲು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧ ॥

ಭರಿ ಜೋಬನ್ ಭೋಜನ್ ಸುಖ್ ಸೂಧ್ ॥

ನಿನ್ನ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅನ್ನ, ಸುಖ ಮತ್ತು ವಿವೇಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ಬಿರಧಿ ಭಯಿಆ ಉಪರಿ ಸಾಕ್ ಸೈನ್ ॥

ಮತ್ತು ಯಾರು, ನಿನಗೆ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ, ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ನೀಡಿದರು

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਮੁಖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਕੁਲਿਤਲੈ ਨਿਨ੍ਹ ਬਾਯੀਗੇ ਆਹਾਰਵਨ੍ਹੁ ਹਾਕਲੁ- ਨਿਨ੍ਹ ਸੇਵੇਗਾਗਿਅਵਰਨ੍ਹੁ
ਨੀਡਲਾਗਿਦੇ

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਭਾਖੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਓ ਸਦ੍ਗੁਣਵਿਲਸਨੁ ਤਨਗੇ ਮਾਡਿਦ ਉਪਕਾਰਕੈ ਬੇਲੇ ਕੋਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥ ੧ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵੁ ਅਵਨਨ੍ਹੁ ਕ੍ಷਮਿਸਿਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਨੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨ੍ਹੁ
ਪਡੇਯਬਹੁਦੁ ਏਨੁ ਨਾਨਕ ਹੋਝੁਤਾਰੇ. 1 ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

ਓ ਜੀਵਿਯੇ, ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨੀਨੁ ਭੋਮਿਯ ਮੇਲੇ ਸੁਖਵਾਗਿ
ਜੀਵਿਸੁਤ੍ਰਿਯੋ

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਤਨ੍ਹ ਮੁਗ, ਸਹੋਦਰ, ਸ੍ਨੇਹਿਤ ਮਤ੍ਰੁ ਹੇਂਡਤਿਯੋਂਦਿਗੇ ਨਗੁਤ੍ਰਾ
ਓਡੁਤ੍ਰਿਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਤਪਾਦ ਨੀਰਨ੍ਹੁ ਕੁਡਿਯੁਤ੍ਰਿਯੋ

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਨਿਨਗੇ ਸੰਤੋਖਵਨ੍ਹੁ ਨੀਡੁਵ ਆਹਾਦਕਰਵਾਦ ਗਾਝੀ ਮਤ੍ਰੁ
ਅਮੁਲ੍ਯਵਾਦ ਬੇਂਕਿਯਨ੍ਹੁ ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਹੋਂਦਿਦ੍ਵਿਰੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਵੁ ਏਲਾ ਸੁਖਗਝਨ੍ਹੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤ੍ਰਿਯੋ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਮತ್ತು ਨੀਵੁ ਏਲਾ ਪਦਾਰਥਗਲਜ਼ੋਤੰਗੇ ਬਦੁਕੁਤੀਰੋ

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਦੀਨੋ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਯਾਰੁ ਨਿਨਗੇ ਕ੍ਰੋ, ਕਾਲੁ, ਕੀਵੀ, ਕਠੂ, ਨਾਲੀਗੇਕੋਟੀਰੁਵਰੋ

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

ਓ ਜੀਵੀ, ਨੀਨੁ ਅੰਤਹ ਦੋਵਰਨੁ ਮਰੇਤੁ ਅਤਰਰਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤੀਰੁ

ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ॥

ਅਜ਼ਾਨੀ ਮੁਖਨੀਗੇ ਅੰਤਹ ਦੋਖਗਲੁ ਅੰਧੀਕੋਂਡੀਰੁਤਵੇ.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥ ੨ ॥

ਓ ਪ੍ਰਭੁਵੇ, ਦਯਵਿਭੁਅਵਨਨੁ ਨੀਵੇ ਰਕੀਸੀ ਏਨੁ ਨਾਨਕ ਹੇਲੁਤਾਰੇ. 2॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਹੁਟੀਨਿੰਦ ਸਾਯੁਵਵਰੰਗੇ, ਆਦਿਯਿੰਦ ਅੰਤ੍ਰਦਵਰੰਗੇ ਏਲ੍ਹਰਨੁ ਕਾਪਾਡੁਵ
ਦੋਵਰੁ

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ

ਓਦਰੇ ਮੁਖ ਮਨੁਸ਼ਨੁ ਅਵਰਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਯਾਰ ਸੇਵੇਯੁ ਅਵਰੰਗੇ ਓਂਬਤੁ ਸੰਪਤਨੁ ਗਲਿਸੁਤਦੇਯੋ

ਤਾ ਸਿਉ ਮੁੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਤਾ ਸਿਉ ਮੁੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਮੁਖ ਜੀਵੀ ਅਵਰਨੁ ਤਨੁ ਹੁਦਯਦਲ੍ਹਿ ਅਰਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥

ಜೋ ಠಾಕೂರು ಸದ್ ಸದಾ ಹಜೂರೇ ॥

ನಮ್ಮ ಒಡೆಯರಾದ ಠಾಕೂರರು ಸದಾಕಾಲ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ

ਤಾ ਕਉ ಅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂರੇ ॥

ತಾ ಕವು ಅಂಧಾ ಜಾನತ್ ದೂರೇ ॥

ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೂರವಿರುವರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ಜಾ ಕೀ ಟಹಲ್ ಪಾವೈ ದರ್ಗಃ ಮಾನು ॥

ಯಾರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನು ದೇವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವೈಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆಯೋ

ਤਿਸਹਿ ਬಿಸਾਰೈ ಮುಗಧು ಅಜಾನು ॥

ತಿಸಹಿ ಬಿಸಾರೈ ಮುಗಧು ಅಜಾನು ॥

ಮೂರ್ಖ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷನು ಆ ದೇವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ

ਸਦಾ ಸਦಾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰು ॥

ಸದಾ ಸದಾ ಇಹು ಭೂಲ್ ನಹಾರು ॥

ಮರ್ತ್ಯ ಜೀವಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ਨਾਨਕ ರਾਖਨਹਾਰು ಅਪಾರು ॥੩॥

ನಾನಕ್ ರಾಖನ್ಹಾರು ಅಪಾರು ॥ ೩ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಅನಂತ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 3 ॥

ਰਤਨੁ ತਿਆಗಿ ಕਉਣੀ ಸੰਗಿ ರਚੈ ॥

ರತನು ತಿಆಗಿ ಕೌಡಿ ಸಂಗಿ ರಚೈ ॥

ನಾಮ ರತ್ನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯ ಭ್ರಮೆಯ ರೂಪದ ಕವಡೆ ಕಾಸಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਸਾਚು ಛੋಡಿ ಕೃਠ ਸੰਗಿ ਮਚੈ ॥

ಸಾಚು ಛೋಡಿ ಕ್ರುಠ್ ಸಂಗಿ ಮಚೈ ॥

ಅವನು ಸತ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ.

ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ಜೋ ಛಡನಾ ಸು ಅಸ್ಥಿರು ಕರಿ ಮಾನೈ ॥

ಅವನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಥಿರವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ

ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ಜೋ ಹೋವನು ಸೋ ದೂರಿ ಪರಾನ್ಯೆ ॥
ಏನಾಗಬೇಕೋ ಅದು ದೂರ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ಡೊಡಿ ಜಾਇ ತಿಸ ಕಾ ಸ್ತು ಕರೈ ॥

ಛೋಡಿ ಜಾಯಿ ತಿಸ್ ಕಾ ಸ್ತುಮು ಕರೈ ॥
ಯಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೋ ಅವರಿಗಾಗಿ ನರಳುತ್ತಾನೆ

ಸಂಗಿ ಸಹಾಯಿ ತಿಸು ಪರ್ಹರೈ ॥

ಸಂಗಿ ಸಹಾಯಿ ತಿಸು ಪರ್ಹರೈ ॥
ಸದಾ ಜೊತೆಗಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ

ಚಂದನ್ ಲೆಪು ಓತಾರೈ ಪೆಡಿ ॥ಗರಬ್ಬ ಪ್ಲಿತಿ ಭಸಂ ಸಂಗಿ ಹೋಯಿ ॥

ಚಂದನ್ ಲೇಪು ಉತಾರೈ ಧೋಯಿ ॥ಗರ್ಭಪ್ ಪ್ರೀತಿ ಭಸಂ ಸಂಗಿ ಹೋಯಿ ॥
ಅವನು ಶ್ರೀಗಂಧದಲೇಪವನ್ನು ತೊಳೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಆ ಕತ್ತೆಯು ಬೂದಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ

ಅಂಥ ಕೂಪ್ ಮಹಿ ಪತಿತ್ ಬಿಕ್ಕಾಲ್ ॥

ಆಂಥ್ ಕೂಪ್ ಮಹಿ ಪತಿತ್ ಬಿಕ್ಕಾಲ್ ॥
ಮನುಷ್ಯ ಭಯಾನಕ ಕತ್ತಲ ಬಾವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ

ನಾನಕ್ ಕಾಠಿ ಲೆಹು ಪುಡ ದਇਆಲ ॥೪॥

ನಾನಕ್ ಕಾಠಿ ಲೇಹು ಪ್ರಭ್ ದಯಿಆಲ್.॥ ೪ ॥
ಓ ದೇವರೇ, ಕರುಣೆಯ ಮನೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕತ್ತಲ ಬಾವಿಯಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯಲಿ ಎಂಬುದು ನಾನಕರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. 4 ॥

ಕರತುತಿ ಪಸ್ತು ಕಿ ಮಾನಸ್ ಜಾತಿ ॥

ಕರ್ತೂತಿ ಪಸ್ತು ಕೀ ಮಾನಸ್ ಜಾತಿ ॥
ಜಾತಿ ಮನುಷ್ಯರದ್ದು ಆದರೆ ಕರ್ಮಗಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳದ್ದು

ಲೋಕ್ ಪಚಾರಾ ಕರೈ ದಿನು ರಾತಿ ॥

ಲೋಕ್ ಪಚಾರಾ ಕರೈ ದಿನು ರಾತಿ ॥
ಮನುಷ್ಯ ಹಗಲಿರುಳು ಜನರ ಬಳಿ ಆಡಂಬರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ

ಬಾಹರಿ ಭೇಖ ಅಂತರಿ ಮಲ್ತು ಮಾਇਆ ॥

ಬಾಹರಿ ಭೇಖ ಅಂತರಿ ಮಲ್ತು ಮಾಯಿಆ ॥
ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಅವನು ಧಾರ್ಮಿಕ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಕಲ್ಮಶವಿದೆ

ਫਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਫੁ ਕਰੈ ਫਪਾਇਆ ॥

ਭੋਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਥੁ ਕਰੈ ਭੋਪਾਇਆ ॥

ಹೃದಯವು ಎಷ್ಟೇ ಮರೆಮಾಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದು ತನ್ನ ನೈಜತೆಯನ್ನು
ಮರೆಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

ಬಾಹਰಿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ಇਸ਼ਨਾਨ ॥

ಅವನು ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾನೆ

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

ಅಂತರಿ ಬಿಆಪೈ ಲೋಭು ಸುಆನು ॥

ಆದರೆ ದುರಾಸೆ ನಾಯಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿದೆ.

ਅੰਤਰਿ ಅಗಾਨಿ ಬಾಹರಿ ತਨು ಸುਆನು ॥

ಅಂತರಿ ಅಗನಿ ಬಾಹರಿ ತನು ಸುಆನು ॥

ಬಯಕೆಯ ಬೆಂಕಿಯು ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ದೇಹದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ
ತ್ಯಾಗದ ಭಸ್ಮವಿದೆ

ಗಲಿ ಪಾਥਰ ಕੈਸੇ ತਰੈ ਅਥਾਹ ॥

ಗಲಿ ಪಾಥರ್ ಕೈಸೆ ತರೈ ಅಥಾಃ ॥

ಕಾಮವೆಂಬ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಳವಾದ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವುದು
ಹೇಗೆ?

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰಭು ਆਪਿ ॥

ಜಾ ಕೈ ಅಂತರಿ ಬಸೈ ಪ್ರಭು ಆಪಿ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸ್ವತಃ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆಯೋ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹಜಿ ಸਮಾತಿ ॥੫॥

ನಾನಕ್ ತೇ ಜನ್ ಸಹಜಿ ಸಮಾತಿ ॥੫॥

ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. 5 ॥

ਸੁನಿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪಾವੈ ॥

ಸುನಿ ಅಂಧಾ ಕೈಸೆ ಮಾರಗು ಪಾವೈ ॥

ಕುರುಡನು ಕೇವಲ ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ?

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹಾವੈ ॥

ಕರು ಗಹಿ ಲೇಹು ಓಡಿ ನಿಬಾವೈ ॥

ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੁਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੁਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਕਿਵੇਡ ਮਨੁಷ್ಯਨੁ ਮਾਤਨੁ ਹੇਗੇ ਅਧਮਾਡਿਕੋਝਬਹੁਦੁ?

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਨਾਵੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਏਨੁ ਹੇਝੀਦਾਗ ਅਵਨੁ ਹਗਲੁ ਏਨੁ ਭਾਵਿਸੁਤਾਨੈ

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ?

ਮੂਕਨੁ ਭਕ੍ਤਿ ਗੀਤੈਯਨੁ ਹੇਗੇ ਹਾਡਬਲ੍ਲਨੁ?

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ਅਵਨੁ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿਸਿਦਰੁ, ਅਵਨ ਧ੍ਵਨਿ ਭੰਗਵਾਗੁਤ੍ਤਦੈ

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ਕੁੰਟਨੁ ਪਰਵਤਵਨੁ ਯਾਵ ਰੀਤਿ ਸੁਤ੍ਤੁਤਾਨੈ?

ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

ਅਲੀਗੇ ਹੋਗੇਲੁ ਅਵਨਿੰਦ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਲ

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਕਰੁਣਾਮਯੀ, ਓ ਵੀਨਮ੍ਰੁ ਸੇਵਕਨੁ ਪ੍ਰਾਧ੍ਰਿਸੁਤਾਨੈ

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥ ੬ ॥

ਨਿੰਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਜੀਵਿਯੁ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨੁ ਦਾਠਬਲ੍ਲਨੁ. 6॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਜੀਵਾਤ੍ਮਦ ਜੀਤਗਾਰਨੁ ਸਹਾਯਕਨੁ ਓਦ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨੁ ਅਵਨੁ
ਮਨਸ੍ਸਿਨਲ੍ਲਿ ਸ੍ਰਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਜೋ ਬ੍ਰੇਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ

ਬਲੁਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ಬਲುವಾ ಕೆ ಗ੍ਰਿಹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ಅವನು ಮರಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

ಅನਦ ಕೆಲ್ ಮಾಯಿಆ ರಂಗಿ ರಸੈ ॥

ಅವನು ವಿನೋದದ ಆಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾನೆ

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ದ੍ਰಿಡು ಕರೆ ಮಾನೈ ಮನಹಿ ಪ್ರਤೀತಿ

ಈ ರಂಗುರಂಗಿನ ಬದುಕಿನ ನಂಬಿಕೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ಕਾਲು ਨ ಆਵੈ ಮੂಡೆ ਚੀਤਿ ॥

ಆದರೆ ಮೂರ್ಖ ಜೀವಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಶಾಶ್ವತ ಮರಣವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ಬೈਰ ಬಿਰೋದ್ಧਾ ಕಾಮ್ ಕ್ರೋਧ್ ಮೋਹ ॥

ಹಗೆತನ ವಿರೋಧ ಕಾಮ ಕೋಪ ಮೋಹ

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਪ੍ਰੋਹ ॥

ಜੂਠ್ ಬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲೋಭ್ ਧ੍ਰೋਹ ॥

ಸುಳ್ಳು, ಪಾಪಗಳು, ದುਰਾಶೆ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಯ

ਇਆਹੁ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ಈਆਹೂ ಜੁਗਤਿ ಬਿಹਾਨੇ ਕಯੀ ਜਨਮ ॥

ಮನುಷ್ಯನು ಅನೇಕ ਜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿದ್ದಾನೆ

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥ ੨ ॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಬಡಜೀವವನ್ನು ಭಾವಸಾಗರದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಎಂಬುದು ನಾನಕರ ಕೋರಿಕೆ.॥7॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਤੁ ਰਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਾਹਿ ਅਦਾਸਿ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵੁ ਨਮੁ ਰਾਕੁਰੁ ਮੁਤੁ ਨਮੁ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਗਲੁ ਨਿਮੁਲੀ ਮਾਤ੍ਰ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਜੀਯੁ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਓ ਆਤਮੁ ਮੁਤੁ ਦੇਵਿ ਏਲ੍ਹਵੁ ਨਿਮੁ

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ਮੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ਨੀਵੇ ਨਮੁ ਪ੍ਰੇਸ਼ਕਰੁ ਮੁਤੁ ਨਾਵੁ ਨਿਮੁ ਮੁਕਲਾਗਿਦੇਵੇ

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਨਿਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਪੇਯਲੀ ਅਨੇਕ ਸੁਖਗਲੇਵੇ

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਕੋਯੀ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਓ ਚਰ੍ਥਰੇ, ਨਿਨ੍ਹ ਅੰਤੁ ਯਾਰਿਗੁ ਤੀਲੀਦਿਲ੍ਹ

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

ਊਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

ਨੀਵੇ ਸਰਵਵ੍ਯਾਪਿਯਾਦ ਦੇਵਰੁ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਸਗਲ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਭਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚਵਨ੍ਨੁ ਨਿਮੁ ਸੁਤ੍ਰ (ਦਾਰ)ਦਲੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਿਲਾਗਿਦੇ

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਯੀ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਯਾਵ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਯੁ ਨਿਮ੍ਰਿੰਦ ਹੁਟ੍ਰਿਦੇਯੋ ਅਦੁ ਨਿਮੁਗੇ ਵਿਧੇਯਵਾਗਿਦੇ

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਨਿਮੁ ਵੇਗ ਮੁਤੁ ਮਿਤਿਗਲੁ ਨਿਮੁਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਤੀਲੀਦਿਦੇ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਮੁ ਸੇਵਕ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਿਮੁਗਾਗਿ ਤਨ੍ਨੁਨ੍ਨੁ ਤ੍ਯਾਗ

ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ||8||4||

ਸਲੋਕੁ ॥

ಸಲೋಕੁ ॥

ಪದ್ಯ ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਫੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

ದೇನ್ಹಾರು ಪ್ರಭ್ ಛೋಡಿ ಕೈ ಲಗಾಹಿ ಆನ್ ಸುಆಯಿ ॥

ದಾತರಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಜೀವಿಯು ಇತರ ಅಭಿರುಚಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ (ಆದರೆ)

ਨಾನਕ ਕਹು ನ ಸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ಕಹೂ ನ ಸೀಝಯೀ ಬಿನು ನಾವೈ ಪತಿ ಜಾಯಿ ||੧||

ಓ ನಾನಕ್, ಅಂತಹ ಜೀವಿ ಎಂದಿಗೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲ. 1 ||

ਅਸਟಪದಿ ॥

ಅಸಟ್ಟದಿ ॥

ಅಷ್ಟಪದಿ

ਦಸ ਬਸਤು ಲೆ ಪಾಛೆ ਪಾವೈ ॥

ದಸ್ ಬಸತೂ ಲೈ ಪಾಛಿ ಪಾವೈ ॥

ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರಿಂದ ಹತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵಾವੈ ॥

ಏಕ್ ಬಸತು ಕಾರನಿ ಬಿಖೋಟಿ ಗವಾವೈ ॥

(ಆದರೆ) ಒಂದೇ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ಏಕ್ ಭೀ ನ ದೇಯಿ ದಸ್ ಭೀ ಹಿರಿ ಲೇಯಿ ॥

ದೇವರು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಹತ್ತನ್ನೂ ಕಸಿದುಕೊಂಡರೆ

ਤਉ ਮੁಝಾ ਕਹੁ ಕਹಾ ಕರೇਇ ॥

ತವು ಮೂಡಾ ಕಹು ಕಹಾ ಕರೇಯಿ ॥

ಆಗ ಈ ಮೂರ್ಖ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಹೇಳಿ?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ਭੀਸੀ ਰਾਕੁਰ ਸਿਵੁ ਨਾਹੀ ਭਾਰਾ ॥

ਯਾਵ ਰਾਕੁਰਰ ਮੁੰਦੇ ਯਾਵੁਦੇ ਸ਼ਕੀ ਮੇਲੁਗੈ ਸਾਧਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਲਵੇਰੇ

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਤਾ ਕਾਵੁ ਕੀ ਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਯਾਵਾਗਲੁ ਅਵਰ ਮੁੰਦੇ ਤਲੇਬਾਗਬੇਰੇ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰਾ ॥

ਭਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰਾ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਵੁ ਦੇਵਰਨੁ ਸਿਹਿਯਾਗੀ ਕਾਠੁਤ੍ਰਦੇਯੇਰੇ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਰੂਠਾ ॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਰੂਠਾ ॥

ਸਰਬ ਸੰਤੋਖਵੁ ਅਵਨ ਮਨਸਿਨਲੀ ਨੇਲੇਸੁਤ੍ਰਦੇ

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਗਲ ਮੂਲਕ ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਆਦੇਸ਼ਗਲ ਪਾਲਨੇ
ਮਾਡਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇਯੇਰੇ

ਸਰਬ ਬੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਸਰਬ ਬੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥1॥

ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਏਲਾ ਵਸ੍ਤੁਗਲਨੁ ਸਾਧਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ. ॥1॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਸਾਹੁਕਾਰਰਾਦ ਭਗਵੰਤ ਜੀਵੀਗਲੀਗੇ ਭੌਤਿਕ ਵਸ੍ਤੁਗਲ ਅਸੰਖ੍ਯਾਤ ਸੰਪਤ੍ਤਨੁ
ਭਦਗਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਪ੍ਰਾਣੀਯੁ ਅਵਨੁ ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ ਸੇਵਿਸੁਤ੍ਰਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਮਤ੍ਤੁ ਬਲਸੁਤ੍ਰਵੇ.

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਸਾਹੁਕਾਰ ਭਗਵੰਤ ਤਮ੍ਹ ਆਸ਼ਿਯਿੰਦ ਏਨਨ੍ਨਾਦਰੁ ਹਿੰਦਕ੍ਯੇ ਤੰਗੇਦੁਕੁੰਡਰੇ

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰೋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਮੂਰਖ ਵ್ಯਕਤಿಯੁ ਤನ್ನ ਮਨਸ್ಸਿਨਲੀ ਕੋਪਗੋਲ੍ਹੁ ਤਾਨੇ

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

ಈ ਰੀਤੀਯਾਗੀ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹਿੰਦਾਗੀਯੇ ਤನ್ನ ਨੰਬੀਕੇਯਨੁ ਕਲੇਦੁਕੋਲ੍ਹੁ ਤਾਨੇ

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ਼ਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ਬਹੁਰਿ ਊਸ ਕਾ ਬਿਸ਼ਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ਭਗਵੰਤ ਮੁੱਤੇ ਅਵਨਨੁ ਨੰਬੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ਓਂਦੁ ਵਸਤੁਯਾਰੀਗੇ ਸੇਰਿਦੇਯੋ ਅਵਰ ਮੁੰਦੇ ਅਦਨੁ (ਤਾਨਾਗੀਯੇ ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ) ਭਡਬੇਕੁ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ਮੁੱਤੁ ਭਗਵੰਤਨ ਆਭੀਯਨੁ ਅਵਨੁ ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ ਪਾਲਿਸੁਵੁਦੁ ਯੋਗੇਗੁਵਾਗਿਦੇ

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਊਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਅਵਨਨੁ ਮੋਦਲੀਗਿੰਤ ਨਾਲੁ, ਪੱਟੁ, ਹੇਝੁ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਰਾਗਿਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਕਰੁਣਾਮਯੀਯਾਗਿਰੁਤਾਰੇ. 2 ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰ ਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ਮਾਯੇਯ ਭੁਮੇਗਲੀ, ਹਲਵੁ ਵਿਧਗਲੀ, ਆਦਰੇ ਅਵੇਲ੍ਹਵੁ ਕੋਨੇਯਲੀ, ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤੁਵੇ ਂਦੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਲ੍ਹੀ

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

ਮਨੁਸ਼ੁਨੁ ਮਰਦ ਨੇਰਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਨੇ. (ਆਦਰੇ)

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛਤਾਵੈ ॥

ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਊਹੁ ਮਨਿ ਪਛਤਾਵੈ ॥

ਅਦੁ ਨਾਸ਼ਵਾਦਾਗ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ ਪ੍ਰਭਾਤਾਪ ਪਡੁਤਾਨੈ

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਜ਼ੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਗੋਚਰ ਪ੍ਰਪੰਚਵੁ ਕ੍ಷਣੀਕਵਾਗਿਦੈ

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਲਪਟੀ ਰਹਿਯੋ ਤਃ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਜ਼ਾਨਵਿਲ੍ਹਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦੋਂਦਿਗੈ ਬਾਧਵ੍ਯਵਨੁ ਬੇਝੈਸਿਦ੍ਯਾਨੈ.

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਬਟਾਵੁ ਸਿਵੁ ਜ਼ੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਯਾਵ ਪੁਰੁਸ਼ ਯਾਤ੍ਰਿਯਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਨੈਯੋ

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਤਾ ਕਵੁ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਅੰਤਿਮਵਾਗਿ ਅਵਨਿਗੈ ਏਨੋ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਾਯੀ ॥

ਓ ਨਨੁ ਮਨਸੈ, ਦੈਵਰ ਨਾਮਦ ਪ੍ਰੀਤਿਯੁ ਆਪ੍ਰਾਯਮਾਨਵਾਗਿਦੈ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਕਰਿ ਕੀਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਲਯੈ ਲਾਯੀ ॥ ੩ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੈਵਰੁ ਯਾਰਿਗੈ ਤਮੁ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਵਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੋ ਅਵਰਨੁ
ਤਨੋਂਦਿਗੈ ਸੰਯੋਜਿਸੁਤਾਰੈ. ||3||

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਯੀਆ ॥

ਓ ਦੈਹ, ਸੰਪਤੁ ਮਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਏਲ੍ਲਵੁ ਸੁਲ੍ਲੁ

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਹੌਮੈ ਮਮਤਾ ਮੈਯਾ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਮਮਤੈ ਮਤੁ ਭ੍ਰਮੈ ਕੂਡ ਸੁਲ੍ਲੁ

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਰਾਜਾ ਜ਼ੋਬਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਰਾਜ, ਯਾਵਨ, ਸੰਪਤਿ ਮਤ੍ਰ ਅਸੀਂ ਵਲ੍ਹਵਰ ਸੁਲ੍ਹ

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਾਮ ਮਤ੍ਰ ਵਿਪਰੀਤ ਕ੍ਰੋਧ ਵਲ੍ਹਵਰ ਮਤ੍ਰ

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੁ ਬਸਤਾ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੁ ਬਸਤਾ ॥

ਸੁੰਦਰਵਾਦ ਰਥਗਲ੍ਹ, ਅਨੇਗਲ੍ਹ, ਕੁਦੁਰੇਗਲ੍ਹ ਮਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰਵਾਦ
ਬੱਝੇਗਲ੍ਹਵਰ (ਮਿਥਿਯਾ) ਸੁਲ੍ਹ

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਜਨਰਨ੍ਹ ਨਗਿਸੁਵੰਤਕ, ਸੰਪਤਿ ਕੁਡਿਡੁਵ ਪ੍ਰੀਤਿਯੁ ਸੁਲ੍ਹਾਗਿਦੇ

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਵੰਝਨੇ, ਲੋਕਿਕ ਬਾਧਵ੍ਹ ਮਤ੍ਰ ਅਕੰਕਾਰਵਰ ਕੁਣੀਕ

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਤਨ੍ਹ ਬਗੇਂ ਹੇਮੇ ਪਡੁਵੁਦੁ ਸੁਲ੍ਹ

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਦੇਵਰ ਮੇਲਿਨ ਭਕਤਿ ਮਤ੍ਰ ਸੰਤਰਨ੍ਹ ਅਭ੍ਰਯਿਸੁਵੁਦੁ ਅਚਲਵਾਗਿਦੇ.

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਪਾਦਗਲ੍ਹਨ੍ਹ ਪਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਮਾਤ੍ਰ ਜੀਵੰਤ ਜੀਵਿ ਨਿਜ
ਜੀਵਨਵਨ੍ਹ ਨਡੇਸੁਤ੍ਰਦੇ. ॥੩॥

ਮਿਥਿਆ ਸੂਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਸੂਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਭਨ੍ਹੂਰ ਟੀਕੇਗੇ ਕੀਵਿਗੋਡੁਵ ਮਨੁਘ੍ਰਨ ਕੀਵਿਗਲ੍ਹ ਸੁਲ੍ਹ

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਮੀਧੀਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥
ਪਰਰ ਹਠਵਨੁ ਕਦਿਯੁਵ ਕੰਗਲੁ ਸੁਲ੍ਹੈ

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਮੀਧੀਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥
ਭਨੋਘੁ ਹੇਠੀਨ ਸੌਂਦਯਵਨੁ ਨੋਡੁਵ ਆ ਕੰਨੁਗਲੁ ਸੁਲ੍ਹੈ

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸੁਾਦ ॥

ਮੀਧੀਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸੁਾਦ ॥
ਆਹਾਰ ਮੁਤ੍ਤੁ ਭਤਰ ਰੁਚਿਗਲਨੁ ਆਨੰਦਿਸੁਵ ਨਾਲੀਗੇਯੁ ਸੁਲ੍ਹੈ

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਮੀਧੀਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥
ਭਤਰੀਗੇ ਕੰਟ੍ਵਦਨੁ ਮਾਡਲੁ ਓਡੁਵ ਆ ਪਾਦਗਲੁ ਸੁਲ੍ਹੈਗਾਰਰੁ

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਮੀਧੀਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥
ਭਨੋਘੁਰ ਸੰਪਤਨੁ ਅਪੇਕ੍ਸਿਸੁਵ ਮਨਸੁ ਕੂਡ ਸੁਲ੍ਹੈ

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਮੀਧੀਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥
ਯਾਵ ਦੇਹਵੁ ਦਾਨ ਮਾਡੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵੇਐ ਅਦੁ ਸੁਲ੍ਹੈ

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਮੀਧੀਆਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥
ਭੰਦ੍ਰਿਯੁ ਅਸ੍ਵਸ੍ਵਤੈਵਿਕਾਰਗਲੰਤਹ ਵਾਸਨੇਯਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵ ਆ ਮੂਗੁ
ਵ੍ਯਧਵਾਗਿਦੇ

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥
ਅੰਤਹ ਤਿਲੁਵਲੀਕੇਯਿਲ੍ਹਦੇ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਭਾਗਵੁ ਮੁਤ੍ਯਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰੇਐ ਭਰਵੰਤਹ ਦੇਹਵੇ
ਯਸ਼ਸ਼ਿਯਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ. 5॥

ದುರ್ಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನವು ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿದೆ

ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಶುದ್ಧನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ

ನಾಮ ಇಲ್ಲದ ಅಜ್ಞಾನದ ದೇಹವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ

ಆತನ ಬಾಯಿಂದ ದುರ್ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ

ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತವೆ

ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆ ನಾಶವಾದಂತೆ

ಗೋವಿಂದನ ಸ್ತೋತ್ರವಿಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ವ್ಯರ್ಥ

ಜಿಪುಣನ ಸಂಪತ್ತು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದಂತೆ

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರು ನೆಲೆಸಿದೆಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅತ್ಯಂತ
ಅದ್ಭುತವಂತ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨਕ ਅਵਰਿਗਾਗਿ ਨਨ੍ਹਨ੍ਹੇ ਤਾਗ ਮਾਡੁਤ੍ਹੇਨੇ. 6 ॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਓਭ੍ਧੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਓਂਦੁ ਵਿਸ਼ਯਵਨੁ ਹੇਠੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗਿ
ਵਿਭਿਨ੍ਨਵਾਦਦ੍ਵਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਅਵਨ ਹ੍ਧੁਦਯਦਲ੍ਹਿ ਦੇਵਰ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਈਲ੍ਹ ਓਦਰੇ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਨੁ ਬਾਯੀਯ
ਮੂਲਕ ਨਿਸ਼੍ਧ੍ਯੋਯੋਜਕ ਵਿਸ਼ਯਗਲ੍ਹਨੁ ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

ਓਲ੍ਹਵਨ੍ਨੋ ਤਿਈਦਿਰੁਵ ਦੇਵਰੁ ਬਹਲ ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖੁ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ

ਯਾਰ ਬਾਹ੍ਯ ਨੋਟਿਦਿੰਦ ਅਵਰੁ ਸੰਤੁਸ਼੍ਟਰਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਐਤਰਰਿਗੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਾਡੁਵਵਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦਨ੍ਨੁ ਸ੍ਵਤਃ ਅਨੁਸਰਿਸਦਵਨੁ

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਜਗਤ੍ਤਿਨਲ੍ਹਿ ਓਂਦੁ ਹੋਗੁਤ੍ਤਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਹੁਟ੍ਯੁਤ੍ਤਾ ਸਾਯੁਤ੍ਤਲੇ ਐਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਰ ਹ੍ਧੁਦਯਦਲ੍ਹਿ ਨੇਲੇਸਿਰੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ.

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਅਵਨ ਬੋਧਨੇਗਲਿੰਦ ਐਡੀ ਪ੍ਰਪੰਚਵੁ ਅਸ੍ਵਸ੍ਵਤ੍ਯਗਲਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸਲ੍ਪਡੁਤ੍ਤਦੇ

ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

ಜೋ ತುಮ್ ಭಾನೈ ತಿನ್ ಪ್ರಭು ಜಾತಾ ॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವವರು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੨॥

ನಾನಕ್ ಉನ್ ಜನ್ ಚರನ್ ಪರಾತಾ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಾನು ಅಂತಹ ಭಕ್ತರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. 7 ॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ್ಮ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ಕರಉ ಬೇಂತಿ ಪಾರಬ್ರಹ್ಮ ಸಭು ಜಾನೈ ॥

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ಆਪಗಿ ਮਾਨੈ ॥

ಅಪ್ನಾ ಕಿಯಾ ಆಪಹಿ ಮಾನೈ ॥

ಅವರೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ

ਆਪಗಿ ಆਪ ಆಪಿ ਕਰತ ನಿਬೇರಾ ॥

ಆಪಾಹಿ ಆಪ್ ಆಪಿ ಕರತ್ ನಿಬೇರಾ ॥

ಜೀವಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರು ಸ್ವತಃ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜನಾವਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ಕಿಸೈ ದೂರಿ ಜನಾವತ್ ಕಿಸೈ ಬುಜ್ಜಾವತ್ ನೇರಾ ॥

ಕೆಲವರಿಗೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ
ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ದೇವರು ದೂರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ
ನೀಡುತ್ತಾರೆ

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ಉಪಾವ್ ಸಿಯಾನಪ್ ಸಗಲ್ ತೇ ರಹತ್ ॥

ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರಿದವರು

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ಸಭು ಕਥು ಜಾನೈ ಆತಂ ಕೀ ರಹತ್ ॥

ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

ಜಿಸು ಭಾವೈ ತಿಸು ಲವೆ ಲಡಿ ಲಾಯಿ ॥

ತನಗೆ ಯಾವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡಿತೋ ಅದನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ
ಸಂಯೋಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਧਾਨ ਧਨ੍ਤਰਿ ਰਹਿਯਾ ਸਮਾਇ ॥

ਭਗਵಂತਨੁ ಎਲਾ ਸ੍ਵਲਾਗਲੀ, ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਵਲਾਗਲੀ ਦੂਰਦਲੀ,
ਸਰਵਵਾਪਿਯਾਗੁਤ੍ਤਿਦਾਰੇ

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਯਾਰ ਮੇਲੇ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿਸੁਤਾਰੋ, ਅਵਨੇ ਅਵਰ ਸੇਵਕ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਨਿਮਕ ਨਿਮਕ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪੁਤ੍ਰਿ ਕ੍ಷਣਵਰੁ ਹਰਿਯਨ੍ਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਿ. 8 ॥ 5 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਆਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨਨ੍ਨ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਮਤ੍ਤੁ ਅਹੰਕਾਰ ਦੂਰਵਾਗਲੀ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ੧ ॥

ਨਾਨੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਆਸ਼੍ਰਿਤਯਦਲੀ, ਬੰਦਿਦੇਵਨੇ, ਓ ਗੁਰੁਦੇਵ, ਦਯਵਿਭੁ, ਅੰਤਕ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਵਨ੍ਨੁ ਨਨ੍ਨ ਮੇਲੇ ਧਾਰੇਯੇਰੇਯਿਰੀ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼ਟਪਦੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਤਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ਓ ਜੀਵਿਯੇ, ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਮੂਵਤ੍ਤਾਰੁ ਵਿਧਦ ਰੁਚਿਕਰਵਾਦ
ਭਕ੍ਤ੍ਵਲਾਨ੍ਨੁ ਤਿਨ੍ਨੁਤ੍ਰਿਯ

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਨੁ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ, ਸ੍ਰਰਿਸੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ಜಿಹು ಪ್ರಸಾದಿ ಸುಗಂಧಿತ್ ತನಿ ಲಾವಹಿ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನದೇಹಕ್ಕೆ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತೀಯೆ

ਤಿಸ ਕਉ ಸಿಮਰਤ ਪರಮ ಗತಿ ಪಾವಹಿ ॥

ತಿಸ್ ಕೌ ಸಿಮ್ರತ್ ಪರಮ ಗತಿ ಪಾವಹಿ ॥

ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ನೀನು ಪರಮ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವೆ

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ਬಸਹਿ ಸುಖ ಮಂದರಿ ॥

ಜಿಹ್ ಪ್ರಸಾದಿ ಬಸಹಿ ಸುಖ ಮಂದರಿ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೀಯೆ

ਤಿಸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ತಿಸಹಿ ಧೀಆಯಿ ಸದಾ ಮನ್ ಅಂದರಿ ॥

ಸದಾ ಆತನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸು

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ಗ੍ਰਿಹ ಸੰਗಿ ಸುಖ ಬಸನಾ ॥

ಜಿಃ ಪ್ರಸಾದಿ ಗೃಹ್ ಸಂಗೀ ಸುಖ ಬಸನಾ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತೀಯೆ

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ಆಠ ಪಹರ್ ಸಿಮ್ರಹು ತಿಸು ರಸ್ನಾ ॥

ಪ್ರತೀ ಕ್ಷಣ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸು.

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ರੰਗ ರਸ ਭੋਗ ॥

ಜಿಃ ಪ್ರಸಾದಿ ರಂಗ್ ರಸ್ ಭೋಗ್ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವರ್ಣರಂಜಿತ, ರುಚಿಕರವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೀನು ಪಡೆಯುತ್ತೀಯೋ

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ಸದಾ ಧೀಆಯಿಏಯ್ ಧೀಆವನ್ ಜೋಗ್ ॥੧॥

ಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ಆ ದೇವರನ್ನು ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. 1 ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ਪਾਟ ਪਟೆਬರ ಹವಾವਹਿ ॥

ಜಿಃ ಪ್ರಸಾದಿ ಪಾಟ್ ಪಾಟ್ಂಬರ್ ಹಾಡ್ವಾವಹಿ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೀಯೆ

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸਹਿ ਤਿਯਾਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਨੀਨੇਕੇ ਅਵਨਨੁ ਮਰੇਤੁ ਭਰਤਰਲੀ ਮੁਲਗੁਤੀਯਾ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਯੋ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿਨਦ ਨੀਨੁ ਹਾਸਿਗੇਯ ਮੇਲੇ ਸੁਖਵਾਗਿ ਮੁਲਗੁਤੀਯ

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਯੋ ॥

ਓ ਨਨੁ ਮਨਸੇ, ਨਾਨੁ ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ಷਣਵਰੁ ਆ ਭਗਵੰਤਨ ਸੁਤੀਯਨੁ ਹਾਡਬੇਕੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿਨਦ ਪ੍ਰਤੀਯੋਭੁ ਵ੍ਧ੍ਯੁ ਨਿਮ੍ਰੁਨੁ ਗੋਰਵਿਸੁਤਾਨੇਯੋ

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਬਾਯੀ ਮਤੁ ਨਾਲੀਗੇਯਿਨਦ ਯਾਵਾਗਲਾ ਅਵਰਨੁ ਸੁਤੀਸੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤੁ ਧਰਮੁ ॥

ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿਨਦ ਨਿਨੁ ਨੀਤੀਯੁ ਕਾਪਾਡਲ੍ਪ੍ਟੀਦੇਯੋ

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਓ ਨਨੁ ਮਨਸੇ, ਆ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨੁ ਸਦਾ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁ

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਰਨੁ ਆਰਾਧਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਨੀਵੁ ਅਵਰ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ
ਵ੍ਧ੍ਯੁਭਵਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤੀਰੀ

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਰੀਤੀਯਲੀ ਨੀਵੁ ਘਨਤੀਯਿਨਦ ਮੁੰਦਿਨ ਜਗਤੀਨਲੀ ਨਿਮ੍ਰੁ
ਨਿਵਾਸਕੇ ਹੋਗੁਤੀਰੀ. ॥2॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ಆರೋಗ್ ಕಂಚನ್ ದೇಹೀ ॥

ಓ ಮನವೇ, ಯಾರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೀನು ಬಂಗಾರದಂತಹ ಸುಂದರ
ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆಯೋ

ਲಿವ ਲಾವਹੁ ತಿಸು ರಾಮ ಸನೇಹੀ ॥

ಲಿವ್ ಲಾವ: ತಿಸು ರಾಮ್ ಸನೇಹಿ ॥

ಆ ಪ್ರೀತಿಯರಾಮನ ವ್ಯತದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗು

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ತೆರಾ ಓಲಾ ರಹತ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ತೆರಾ ಒಲಾ ರಹತ್ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಿನ್ನ ಭದ್ರ ಮುಸುಕು ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆಯೋ

ਮਨ ਸੁಖ ಪಾವਹਿ ਹರಿ ਹರಿ ਜಸು ಕਹತ ॥

ಮನ್ ಸುಖು ಪಾವಹಿ ಹರಿ ಹರಿ ಜಸು ಕಹತ್ ॥

ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸುಖ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ತೆರೇ ಸಗಲ ಛಿಡ್ ಢಾಕೇ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ತೆರೆ ಸಗಲ್ ಛಿದ್ರ ಢಾಕೇ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಡಗುತ್ತವೆಯೋ

ਮਨ ಸರನੀ ਪರು ಠಾಕುರ ಪ੍ਰಭ ತಾ ಕೈ ॥

ಮನ್ ಸರನಿ ಪರು ಠಾಕೂರ್ ಪ್ರಭ್ ತಾ ಕೈ ॥

ಓ ಮನಸ್ಸೇ, ಆ ಭಗವಂತ ದೇವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ

ਜಿಹ ಪ੍ਰಸಾਦಿ ತುತು ಕೊ ನ ಪಹುನ್ಯೈ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ತುಜ್ಜು ಕೋ ನ ಪಹುನ್ಯೈ ॥

ಯಾರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಯಾರೂ ನಿನಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಲಾರರೋ

ਮਨ ಸಾಸಿ ಸಾಸಿ ಸಿಮರಹು ಪ੍ਰಭ ಊಚೆ ॥

ಮನ್ ಸಾಸಿ ಸಾಸಿ ಸಿಮ್ರಹು ಪ್ರಬ್ಹ್ ಊಚೆ ॥

ಓ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಾಟದಲ್ಲೂ ಆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು
ಸ್ಮರಿಸಿ

ਜಿಹ ಪ੍ਰಸಾਦಿ ಪಾਈ ದ್ವಲಬ್ಧ ದೇಹ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ಪಾಯಿ ದ್ವಲಬ್ಧ್ ದೇಹ್ ॥

ಯಾರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಅಪರೂಪದ ಮಾನವ ದೇಹ ಸಿಕ್ಕಿದೆ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥ ੩ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਭਕਤਿ ਮਾਡੁ. 3 ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਆਭਰਣਗਲਨੁ ਧਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇਯੋ

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

ਓ ਮਨਵੇ, ਅਵਰਨੁ ਪੂਰਜਿਸੁਵਾਗ ਸੋਮਾਰਿਤਨਵੇਕੇ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਵੁ ਕੁਦੁਰੇਗਲ ਮਤ੍ਤੁ ਆਨੇਗਲਨੁ ਸਵਾਰਿ
ਮਾਡੁਤ੍ਤੀਰੋ

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਕਭੁ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਓ ਮਨਸੇ, ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਵੰਦਿਗੁ ਮਰੇਯਵੇਡ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗੁ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਤੋਰੇ, ਭੂਮਿ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਲਭਿਸਿਦੇਯੋ

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ਰਾਖੁ ਪਰੋਯੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਮਨਸਿਨਲ੍ਲਿਟ੍ਟੁਕੋਲ੍ਲਿ

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਓ ਮਨਸੇ, ਯਾਵ ਦੇਵਰੁ ਨਿਨ੍ਨਨੁ ਸ੍ਯੁਸ਼ਿਸਿਰੁਵਰੋ

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਊਰਤ ਬੈਰਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਕ੍ਲਣਵੁ ਅਵਰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਤੀਰਵੇਕੁ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਤਿਸਹਿ ਧਿਯਾਯੀ ਜ਼ੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਓਏ ਅਦ੍ਯਾਯਿ ਭਗਵੰਤਨ ਬਗੈ ਚਿੰਤਨੇ ਮਾਡੁ

ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੩॥

ਓਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥ ੩ ॥

ਅਵਰੁ ਨਿੰਨ੍ਹਨੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਮੁਤੁ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਰਖਿਸੁਤਾਰੈ ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਦੋਛੁ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਮਾਡੁਤੀਯੋ

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਓ ਮਨਸ਼ੈ, ਦਿਨਦ ਏਠੁ ਤਾਸੁ ਸਹ ਆਤਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਧਿਆਨਿਸਬੈਕੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਧਾਰਮਿਕ ਆਚਰਣਗਲਨੁ ਮੁਤੁ ਲੋਕਿਕ
ਚਲੁਵਟਿਕਗਲਨੁ ਮਾਡੁਤੀਯੋ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਨਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਤਿ ਊਸਿਰਿਨਲੁ ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਬਗੈ ਯੋਚਿਸਬੈਕੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਓ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦੀਯੋ

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

ਓ ਅਨਨ੍ਯ ਦੈਵਰਨੁ ਸਦਾ ਸ੍ਰਮਿਸੁਤੀਰਬੈਕੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੀਯੰਦ ਨੀਨੁ ਓ ਊਨ੍ਨਤ ਮਾਨਵ ਜਾਤੀਯਨੁ ਪਡੇਦੀਯੋ

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਸೋ ਪ੍ਰਭ੍ ਸਿਮਰ੍ ਸਦਾ ਦਿਨ੍ ਰਾਤਿ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਹਗਲਿਰੁਲੁ ਸਦਾ ਸ੍ਰਦਿਸੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਯਾਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨਿਮ੍ ਖ੍ਯਾਤਿ ਨਿਰੰਤਰਵਾਗਿਦੇਯੋ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥੫॥

ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥ ੫ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਅਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਹੋਗਲੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਨੀਨੁ ਨਿਨ੍ ਕੀਵਿਗਲਿੰਦ ਪਦਗਲਨੁ ਕੇਲੁਤ੍ਰਿਰੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਨੀਨੁ ਆਸ਼੍ਚਰ੍ਯਕਰਅਦ੍ਭੁਤਗਲਨੁ ਨੋਡੁਤ੍ਰਿਰੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਨੀਨੁ ਨਿਨ੍ ਨਾਲੀਗੇਯਿੰਦ ਮਧੁਰਵਾਦ ਮਾਤੁਗਲਨੁ ਆਡੁਤ੍ਰਿਰੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਨੀਨੁ ਸਹਜਵਾਗਿ ਸੰਤੋਸ਼ਦਿੰਦ ਬਦੁਕੁਤ੍ਰਿਰੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਨਿਨ੍ ਕ੍ਰੋਗਲੁ ਚਲਿਸੁਤ੍ਰਵੇ ਮਤ੍ਰੁ ਕੇਲਸ ਮਾਡੁਤ੍ਰਵੇਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ਜਿ: ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਨਿਨ੍ ਂਲਾ ਕੇਲਸਗਲੁ ਯੇਸ਼ਸ੍ਵਿਯਾਗੁਤ੍ਰਵੇਯੋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ಪರಮ್ ಗತಿ ಪಾವಹಿ ॥

ಯಾರ ಕರುಣೆಯು ನಿನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆಯೋ

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ಸುಖಿ ಸਹಜಿ ಸಮಾವಹಿ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ಸುಖಿ ಸಹಜಿ ಸಮವಾಹಿ ॥

ಯಾರ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೀನು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತೀಯೋ

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ಐಸಾ ಪ್ರಭು ತಿಆಗಿ ಅವರ್ ಕತ್ ಲಾಗಹು ॥

ಅಂತಹ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಏಕೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೀಯ?

ਗುರ ಪ੍ਰಸಾਦಿ ನಾನಕ ಮನಿ ಜಾಗಹು ॥೬॥

ಗುರ್ ಪ್ರಸಾದಿ ನಾನಕ್ ಮನ್ ಜಾಗಹು ॥ ೬ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸು

ਜਿಹ ಪ੍ਰಸಾਦಿ ತੂੰ ಪ੍ਰಗಾಟ್ ಸੰಸಾರಿ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ತೂಮ್ ಪ್ರಗಟು ಸಂಸಾರಿ ॥

ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದೀಯೋ

ਤಿಸು ಪ੍ਰಭು ಕਉ ಮುಲಿ ನ ಮನಹು ಬಿಸಾರಿ ॥

ತಿಸು ಪ್ರಭು ಕವು ಮೂಲಿ ನ ಮನಹು ಬಿಸಾರಿ ॥

ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೃದಯದಿಂದ ಮರೆಯಬೇಡ

ਜಿಹ ಪ੍ਰಸಾਦಿ ತೆರಾ ಪರತಾಪು ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ತೆರಾ ಪರ್ತಾಪು ॥

ಯಾರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಉನ್ನತಿಸಿದೆಯೋ

ರೆ ಮನ ಮುಖ್ ತು ತಾ ಕਉ ಜಾಪು ॥

ರೆ ಮನ್ ಮೂಡ್ ತೂ ತಾ ಕವು ಜಾಪು ॥

ಓ ನನ್ನ ಮೂರ್ಖ ಮನಸ್ಸೇ, ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇರು

ਜಿಹ ಪ੍ਰಸಾਦಿ ತೆರೆ ಕಾರಜ್ ಪುರೆ ॥

ಜಿ: ಪ್ರಸಾದಿ ತೆರೆ ಕಾರಜ್ ಪೂರೆ ॥

ಯಾರ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿವೆಯೋ

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਰੁਰੇ ॥

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਰੁਰੇ ॥

ਅਵਨਨੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਨਿਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਹਤਿਰਦਲੀਝੁਕੋਲੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ਯਾਰ ਕਰੁਣੇਯੀਂਦ ਨੀਨੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤੀਯੋ

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂਮਾ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ਓ ਨਨੁ ਹ੍ਰਦਯਵੇ, ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਏਲ੍ਲਰੂ ਚਲਿਸੁਤਾਰੂ

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਹੇਸਰਨੁ ਜਪਿਸਬੇਕੁ. ॥7॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥

ਅਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਯਾਰਿੰਦ ਅਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਜਪਿਸੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੂ, ਅਦੇ
ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤਾਨੇ

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਅਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਯਾਰਿੰਦ ਅਵਰ ਯੁਲੋਗਾਨ ਮਾਡਿਸੁਤਾਰੂ, ਅਵਨੁ ਦੇਵਰ
ਯੁਲੋਗਾਨਵਨੁ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭਾ ਕੀਰਤੀ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਦੇਵਰ ਦਯੇਯੀਂਦ ਬੇਲਕੁ ਹਰਿਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਦੇਵਰ ਦਯੇਯੀਂਦ ਹ੍ਰਦਯ ਕਮਲ ਅਰਝੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸੰਤೋਸਗੋਂਡਾਗ, ਅਵਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਨੇਲੇਸੁਤਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ ਦਯੀਤੀ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੇ ਊਤਮਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ੍ ਤੇਰੀ ਮਯੀਤੀ ॥

ਓ ਕਰੁਣਾ, ಎਲਾ, ਸੰਪਤ੍ਤ੍ਯੁਗਲੁ ਨਿੰਨ ਕਰੁਣੇਯਲੀਵੇ

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕੀਨਹੂ ਲਯੀਤੀ ॥

ਯਾਰੂ ਸ੍ਵੰਤਵਾਗੀ ਏਨਨ੍ਨੁ ਸਾਧਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿਨਾਥ ॥

ਓ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ, ਨੀਨੁ ਏਲੀਗੇ ਜੀਵਿਗਲਨੁ ਕਲੁਹਿਸੁਤੀਯੋ, ਅਲੀਯੇ
ਭਰੁਤ੍ਤਵੇ

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਨਾਨਕ ਭਨੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਜੀਵਿਗਲ ਨੀਯੰਤ੍ਰਣਦਲੀ ਯਾਵੁਦੂ ਭਲੁ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਓ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਅਗਮੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਨੰਤ

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਯਾਰੂ ਅਵਰ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਜਪਿਸੁਤਾਰੋ ਅਵਰੀਗੇ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੀਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਸੁਨੀ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਧਿ ਸੁਤਾਨੇ, ਓ ਨਨ੍ਹ ਸ੍ਵੇਹਿਤ, ਏਝ੍ਝਰਿਕੇਯਿੰਦ ਆਲਿਸੁ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥ ੧ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਕਥੇ ਬਹਲ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਦੇ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦੀ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮੁਖ ਕਾಂತਿਯੁਤਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਏਲਾ ਦੁਗੁਣਗਲੁ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਆਤ੍ਮਜਾਨਵੁ ਪ੍ਰਕਟਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਮੁਖਿਮੁਨਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਦੇਵਰੁ ਹਤਿਰਦਲਿਯੇ ਭਰੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਏਲਾ ਵਿਵਾਦਗਲੁ ਪਰਿਹਾਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਘੁਮੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਮਨੁਸ਼ ਫੁਲ੍ਹਾ ਦੇਵਰੀਗਾਗੀ ਮਾਤ੍ਰ ਸ਼੍ਰਮਿਸੁਤਾਨੇ

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਸਾਧਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਘੁਮੀਗਲ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਯਾਵ ਜੀਵੀ ਵਰਨਿਸਬਲਦੁ?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੰਤਰ ਸੌਂਦਯਵੁ ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇਯਲੀਯੇ ਲੀਨਵਾਗਿਦੇ. 1 ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਘੁਮੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਕਾਠਦ ਦੇਵਰੁ ਕਾਠੁਤਾਰੇ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਘੁਮੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਭਰੁਵਦੁ ਸਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਨੀਡੁਤਦੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਘੁਮੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਭਦੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਗਲੁ - ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਮਤ੍ਰੁ
ਅਹੰਕਾਰ - ਨੀਯੰਤ੍ਰਣਕੈ ਬਰੁਤ੍ਰਵੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਸਾਧਾ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਘੁਮੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁਪਦ ਨਾਮਦ ਰਸਵਨੁ
ਸਵੀਯੁਤਾਨੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ਸਾਧਾ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ਘੁਮੀਮੁਨੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਏਲ੍ਲਰਧੁਲਾਗੁਤਾਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ਘੁਮੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰਵਾਗੁਤਦੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨਸੁ, ಎਲੈਲੀ, ਅਲੇਦਾਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨਸੁ, ਸ੍ਰਿਰਤੈਯਨੁ, ਪਡੈਯੁਤੁਦੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ, ਅਦੁ ਮਾਯੇਯਿੰਦ ਮੁਕਤਿ ਹੋਂਦੁਤੁਨੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਦੇਵਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨਰਾਗੁਤੁਰੈ. 2 ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਸ਼ਤ੍ਰੁਗਲੈਲੁ, ਮਿਤ੍ਰਰਾਗੁਤੁਰੈ

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਫੁਲੁ, ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਅਭ੍ਯੰਤਰੁ, ਸੁਦ੍ਧਨਾਗੁਤੁਨੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਯਾਰੋਂਦਿਗੁ, ਦ੍ਵੇਸ਼ਵਨੁ, ਹੋਂਦੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼, ਕੰਟ੍ਯ, ਦਾਰਿਯੁਤੁ, ਹੇਞ੍ਯ, ਹਾਕੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਯਾਵੁਦੈ, ਹਾਨੀ, ਭਲੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਮੁਖਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ, ਮਨੁਸ਼, ਮਹਾਨ, ਅਨੰਦ, ਫਲੈਯਨਾਦ

ದೇವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದವನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ಸಾಧ್ ಕೈ ಸಂಗಿ ನಾಹಿ ಹೌ ತಾಪು ॥

ಋಷಿಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಅಹಂಕಾರದ ತಾಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ಸಾಧ್ ಕೈ ಸಂಗಿ ತಜೈ ಸಭು ಆಪು ॥

ಋಷಿಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊರೆಯುತ್ತಾನೆ

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ಸಾਧ ਬਡਾਈ ॥

ಆಪೈ ಜಾನೈ ಸಾಧ್ ಬಡಾಯಿ ॥

ಸಂತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ನಾನಕ್ ಸಾಧ್ ಪ್ರಭು ಬನಿ ಆಯಿ ॥ ೩ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಋಷಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಬುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. 3 ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ಸಾಧ್ ಕೈ ಸಂಗಿ ನ ಕಬಹು ಧಾವೈ ॥

ಋಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಜೀವಿಯ ಮನಸ್ಸು ಎಂದಿಗೂ ಅಲೆದಾಡುವುದಿಲ್ಲ

ਸਾਧ ਕੈ ಸੰਗਿ ಸਦಾ ಸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ಸಾಧ್ ಕೈ ಸಂಗಿ ಸದಾ ಸುಖು ಪಾವೈ ॥

ಋಷಿಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಅವನು ಸದಾ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤು ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ಸಾಧ್ ಸಂಗಿ ಬಸತು ಅಗೋಚರ್ ಲಹೈ ॥

ಋಷಿಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನಾಮದಂತಹ ಅದೃಶ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਸਾਧು ਕੈ ಸੰਗਿ ਅਜਰੁ ಸਹੈ ॥

ಸಾಧ್ ಕೈ ಸಂಗಿ ಅಜರು ಸಹೈ ॥

ಋಷಿಮುನಿಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ದುರ್ಬಲನಾಗದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਸਾਧ ਕੈ ಸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥

ಸಾಧ್ ಕೈ ಸಂಗಿ ಬಸೈ ಬಸೈ ಥಾನಿ ಊಚೈ ॥

ಋಷಿಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಜೀವಿಯು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಾನೆ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲੀ ਪਹੁਚੈ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਤਨੁ ਨਿਜਵਾਦ ਆਤਮਵਨੁ ਤਲੁਪੁਤਾਨੈ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭੀ ਧਰਮ ॥

ਮੁਖੀਮੁਨੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯ ਧਰਮ ਸੰਪੂਰਨ ਬਲਗੋਲ੍ਯੁਤਦੈ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਮੁਖੀਮੁਨੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ, ਇਦ੍ਵਕੋਂਡੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮਰਨੈ
ਓਰਾਧਿਸੁਤਾਨੈ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਓਭ੍ਯੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਨਾਮਦ ਸੰਪਤਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੈ

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਨਨੁ ਦੇਹਿ ਮਤੁ ਮਨਸ਼੍ਯਨੁ ਓ ਮੁਖੀਗਲੀਗੇ ਅਪਿਸਿਦੈਨੈ. 4॥

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਇਡੀ ਮਨੁਕੁਲ ਉਦ੍ਧਾਰਵਾਗੁਤਦੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ, ਓਭ੍ਯੁਰ ਸ਼੍ਰੇਹਿਤਰੁ ਮਤੁ ਕੁਟੰਬਵੁ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ
ਸਾਗਰਦਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸਲ੍ਪਡੁਤਦੈ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਲਭਿਸੁਵ ਸੰਪਤੁ

ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਤੀਯੋਭ੍ਯੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਪਡੈਯੁਵ ਮਤੁ ਸੰਤ੍ਯਪ੍ਰਨਾਗੁਵ
ਸੰਪਤ੍ਯਾਗਿਰੁਤਦੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਯਮਰਾਜਨੋ ਖੁਸ਼ੀਯੋ ਸੰਗਦਲੀਯੋ ਭਯੋ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਆਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਖੁਸ਼ੀਯੋ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਵਾਸਿਸੁਵਵਨਨੁ, ਦੇਵਦੂਤਰੁ ਮਤੁ ਦੇਵਤੇਗਲੁ ਸਹ
ਹਾਡਿ ਹੋਗਲੁਆਰੇ

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਖੁਸ਼ੀਯੋ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦੋ ਏਲਾ ਪਾਪਗਲੋ ਨਾਸਵਾਗੁਤਵੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਸਾਧਾ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਖੁਸ਼ੀਯੋ ਸਹਵਾਸਦ ਮੂਲਕ ਮਨੁਝੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਯੀ ਨਾਮਵਨੁ ਹਾਡਿ
ਹੋਗਲੁਆਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਖੁਸ਼ੀਯੋ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦੋ ਮਨੁਝੁਨੀਕੇ ਏਲਾ ਸੂਬਗਲੀਗੁ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੋਰੇਯੁਤਵੇ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਖੁਸ਼ੀਯੋ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦੋ ਮਾਨਵ ਜਨਮ ਸਫਲਵਾਗੁਤਵੇ. 5 ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਖੁਸ਼ੀਯੋ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦੋ ਕਛੁਪਡਬੇਕਾਗਿਲਾ

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਸੰਤਰ ਦਰਸਨ ਪਡੇਯੁਵੁਦਰਿੰਦੋ ਮਤੁ ਭੇਟੀਯਾਗੁਵੁਦਰਿੰਦੋ ਏਭੁ ਵ੍ਧੁਕ੍ਰਿਯੁ
ਸਾਧਕਨਾਗੁਆਨੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਖੁਸ਼ੀਯੋ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦੋ ਵ੍ਧੁਕ੍ਰਿਯੁ ਏਲਾ ਪਾਪਗਲੁ ਨਾਸਵਾਗੁਤਵੇ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹੈ ॥

ਘੋਰੀਆਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਨਰਕਦਿੰਦ ਪਾਰਾਗੁਤਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਘੋਰੀਆਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਜੀਵੀਯੁ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਸੁਖੀਯਾਗੁਤਾਨੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਘੋਰੀਆਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਪਰਮਾਤਮਾਨਿੰਦ ਬੇਪ੍ਰਭਵਤਾਨੁ ਅਵਰੋਂਦਿਗੇ
ਫੁੰਦਾਗੁਤਾਰੈ

ਜੇ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਜੇਐ ਭਯੋਂ ਸੋਈਐ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਘੋਰੀਆਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਬਯਸਿਦ ਫਲਿਤਾਨੁਸ਼ਵਨੁ ਪਛੇਯੁਤਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਘੋਰੀਆਂ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਬਰਿਗ੍ਯੋਂਦੀ ਹੋਗੁਵੁਦੀਲੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧਾਂ ਰਿਦੁ ਬਸੈ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਸੰਤਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਧਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧਾਂ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਘੋਰੀਆਂ ਨਾਲੀਗੇਯਿੰਦ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਕੇਲੀਦਾਗ ਆਤ੍ਮਵੁ
ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਪਛੇਯੁਤ੍ਤਦੈ. 6॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਘੋਰੀਆਂ ਸਹਵਾਸਦਲੀਦ੍ਧੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਕੇਲੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਦੇਵਰਨੁਸ੍ਤੁਤਿਸੁ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ੍ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਮਨੁಷ੍ਯ ਤਨ੍ਨ ਹ੍ਰਦਯਦਿੰਦ ਦੈਵਰਨ੍ਨੁ ਮਰੇਯੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਸਰ੍ ਪਰ੍ ਨਿਸ੍ਤਰੈ ॥

ਮੁਖਿਗਲ੍ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਅਵਨੁ ਖੰਡਿਤਵਾਗਿਯੂ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਦਿੰਦ
ਮੁਕ੍ਤਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਮੁਖਿਗਲ੍ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਦੈਵਰੁ ਮਨੁಷ੍ਯਨਿਗੈ ਮਧੁਰਵਾਗਿ ਕਾਣਤੋਡਗੁਤ੍ਤਾਰੈ

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਸਾਧੂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਭਗਵੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀਯੂ ਗੋਚਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਸਾਧ੍ਸੰਗਿ ਭਯੈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਮੁਖਿਗਲ੍ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਮਨੁಷ੍ਯ ਦੈਵਰਿਗੈ ਵਿਧੇਯਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਸਾਧ੍ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਾਯੈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਮੁਖਿਗਲ੍ ਸੰਗਦਲੀ ਨਮ੍ਰੁ ਗਤਿ ਆਗਿਦੈ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕ੍ਰੋ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਮੁਖਿਗਲ੍ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਏਲ੍ਲਾ ਰੋਗਗਲ੍ ਗੁਣਵਾਗੁਤ੍ਤਵੈ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥

ਨਾਨਕ੍ ਸਾਧਾਂ ਭੇਟੈ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ੍, ਮੁਖਿਗਲ੍ ਸੁਯੋਗਦਿੰਦਮਾਤ੍ਰ ਕੰਡੁਬਰੁਤ੍ਤਾਰੈ. 7 ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਸਾਧਾਂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਵੇਦਗਲ੍ਗੂ ਸੰਤਨ ਮਹਿਮੈ ਗੋਤ੍ਰਿਲ੍ਲ

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ಜೇತಾ ಸುನಹಿ ತೇತ ಬಖೀಆನಹಿ ॥

ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಅವುಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ಸಾಧ್ ಕೀ ಉಪಮಾ ತಿಹು ಗುಣ್ ತೇ ದೂರಿ ॥

ಋಷಿಯ ಸಾಮ್ಯವು ಮಾಯೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಮೂರು ಗುಣಗಳಿಂದ ದೂರವಿದೆ

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ಸಾಧ್ ಕೀ ಉಪಮಾ ರಹೀ ಭರ್ಪೂರಿ ॥

ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಸಾದೃಶ್ಯವು ಸರ್ವತ್ರವಾಗಿದೆ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

ಸಾಧ್ ಕೀ ಸೋಭಾ ಕ ನಾಹಿ ಅಂತ್ ॥

ಸಂತನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦಾ ਬੇਅੰਤ ॥

ಸಾಧ್ ಕೀ ಸೋಭಾ ಸದಾ ಅನಂತ್ ॥

ಸಂತನ ಮಹಿಮೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಶ್ವತ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥

ಸಾಧ್ ಕೀ ಸೋಭಾ ಊಚ್ ತೇ ಊಚಿ ॥

ಸಂತನ ಸೌಂದರ್ಯ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ಮੂਚੀ ॥

ಸಾಧ್ ಕೀ ಸೋಭಾ ಮೂಚ್ ತೇ ಮೂಚಿ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲಿ ಋಷಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ಸಾಧ್ ಕೀ ಸೋಭಾ ಸಾಧ್ ಬನಿ ಆಯಿ ॥

ಋಷಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವು ಋಷಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੨॥

ನಾನಕ್ ಸಾಧ್ ಪ್ರಭು ಭೇದ್ ನ ಭಾಯಿ ॥ ੮॥੨॥

ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓ ನನ್ನ ಸಹೋದರ, ಸಂತ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. 8 || 7 ||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਦ੍ਯ

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਬਾਯਲੀ ਅਦੇ
ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਨੁ

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੇ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੇ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਦੇਵਰਨੁ ਹੋਰਤੁਪਡਿਸਿ ਬੇਰੇ ਯਾਰਨੁ ਯਾਰੁ ਨੋਡੁਪੁਦਿਲ੍ਲਵੇ

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਗੁਣਗਣ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼ਟਪਦੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਿਰਿਪ੍ਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਕਮਲਦ ਹੋਵੁ ਨੀਰਿਨਲੀ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗਿਰੁਵਤ੍ਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਪਰਾਧਿਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

ਸੂਰ੍ਯਨੁ ਏਲਾ ਰਸਵਨੁ ਫੁਲਿਗਿਸਿਦੰਤੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಮ್ ಗಿಯಾನಿ ಕೈ ದೃಸಟಿ ಸಮಾನೀ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ

ਜੈಸੇ ರಾಜ ರೆಂ ಕਉ ಲಾಗੈ ತುಲಿ ಪವಾನ್ ॥

ಜೈಸೆ ರಾಜ ರಂಕ್ ಕವು ಲಾಗೈ ತುಲಿ ಪಾವನ್ ॥

ಗಾಳಿಯು ರಾಜ ಮತ್ತು ಬಡವನಿಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹೇಗೆಬೀಸುತ್ತದೆಯೋ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಕೈ ಧೀರಜು ಏಕ್ ॥

ಬ್ರಹಂಗಿಯಾನಿ ಕೇ ಧೀರಜು ಏಕ್ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಸಹನೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ

ਜಿਉ ಬಸುಧಾ ಕೊವು ಖೋದೈ ಕೊವು ಚಂದನ್ ಲೇಪ್ ॥

ಜಿವು ಬಸುಧಾ ಕೋವು ಖೋದೈ ಕೋವು ಚಂದನ್ ಲೇಪ್ ॥

ಯಾರೋ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಗೆದ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಯಾರೋ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಲೇಪನ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಕಾ ಏಕೈ ಗುನಾಊ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಮ್ ಗಿಯಾನಿ ಕಾ ಇಹೈ ಗುನಾವು |

ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಗುಣ

ਨಾನಕ್ ಜಿਉ ಪಾವಕ್ ಕಾ ಸಹಜ್ ಸುಭಾವು ॥੧॥

ನಾನಕ್ ಜಿವು ಪಾವಕ್ ಕಾ ಸಹಜ್ ಸುಭಾವು ॥ ೧ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಬೆಂಕಿಯು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಾಗೆ. 1 ॥

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ನಿರಮಲ್ ತೆ ನಿರಮಲ್ ॥

ಬ್ರಹಂಗಿಯಾನಿ ನಿರ್ಮಲ್ ತೇ ನಿರ್ಮಲಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಶುದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಪರಿಶುದ್ಧ

ಜೈಸೆ ಮೆಲ್ ನ ಲಾಗੈ ಜಲಾ ॥

ಜೈಸೆ ಮೈಲು ನ ಲಾಗೈ ಜಲಾ ॥

ನೀರಿಗೆ ಕೊಳಕು ತಾಕದಂತೆಯೇ

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಕೈ ಮನಿ ಹೊਇ ಪುಗಾಸು ॥

ಬ್ರಹಂಗಿಯಾನಿ ಕೈ ಮನಿ ಹೋಯಿ ಪ್ರಗಾಸು ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಬೆಳಕು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਜੈਸੇ ਧਰ ਆਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਧਰਮੀਯ ਮੇਲਿਨ ਆਕਾਸਵਿਦ੍ਵਾਂਤ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਗੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਰੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

, ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਗੇ ਚਿੰਤਿਤ੍ਰੁ ਹੰਮੈ ਭਰਮੁਦਿਲੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਅਤ੍ਰੁਨ੍ਨਤਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਅਦਰੇ ਅਵਨ ਮਨਸਿਨਲੀ, ਅਵਨੁ ਅਤ੍ਰੁਨ੍ਨਤ ਕੇਲਮਟ੍ਰਿਦਵਨਾਗਿਰੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਮਾਤ੍ਰੁ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਯਾਰਨੁ ਦੇਵਰੁ ਤਾਵੇ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਰੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਗੇਲ੍ਲਰ ਪਾਦਗੇਲ੍ਲੁ ਧਰਮੇਲ੍ਲੁ

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਆਨੰਦਵਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਏਲ੍ਲਰਿਗੋ ਦਯੇਯੁਲ੍ਲਵਨੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਨ ਭਯਿਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਗੇ ਦੁਸ਼ਟਤਨਵਿਲੁ, ਮੁਤੁ ਕੇਟੁਦੁਨੁ ਮਾਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸਮਚਿਤਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਵ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਦਰਸਨਦਿਨਦਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਮਲੇਯਾਗੁਤੁਦੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨੁ ਸੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਬੰਧਨਗਲਿਨਦਿ ਮੁਕਤਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲੁ ਜੁਗਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਜੀਵਨਦ ਨਿਰਮਲੁ ਅਭਿਮਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਦੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਆਹਾਰਵੁ ਜਾਨਨਵਾਗਿਰੁਤੁਦੇ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਦੇਵਰ ਧਿਆਨਦਿ ਮਗਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ. 3 ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕੁ ਉਪਰਿ ਆਸੁ ॥

ਓ, ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਓ, ਦੇਵਰਦਿ ਮਾਤ੍ਰ ਭਰਵਸੇ ਹੋਂਦਿਦਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਨਾਸਵਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੇ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਓਏ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬਿਨਯਦਲੀ ਦੁਖਵਾਗੀ ਊਲੀਯੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਦਾਨ ਮਾਡੁਪੁਦਰਲੀ ਊਤ੍ਸੁਕਨਾਗੀਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੇ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੋਕੀਕ ਬਿਵਾਦਗਲਨੁ ਮੀਰਿਦਵਨਾਗੀਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਤਨੁ ਓਡੁਵ ਮਨਸਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੇ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾਯਗਲ ਅਤ੍ਯੁਤਮਵਾਦਵੁ, ਅਵਨੁ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ
ਅਵਨੁ ਓਲੀਯਦਨੁ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬਹਲ ਯਸ਼ਸ਼ਿਯਾਗੀਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਾਨਗਤ੍ਯਦਿਨੁ ਏਲੁਰੁ ਮੋਖਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੪ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਇਠੀ ਜਗਤੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਯਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਦੇ. 4 ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੇ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਓਏ ਦੈਵਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥
ਦੇਵਰੁ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੋਂਦਿਗੇ ਵਾਸਿਸੁਤਾਰੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਗੇ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੇ ਆਧਾਰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥
ਦੇਵਰ ਹੇਸਰੇ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਮਨੇਤਨ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਗਤ ॥
ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਯਾਵਾਗਲਾ ਏਝਰਵਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥
ਏਝੁ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਤਨੁ ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ ਤ੍ਯਯਿਸੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਹ੍ਯੁਦਯਦਲੀ ਆਨੰਦ ਨੇਲੇਸਿਰੁਤਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਹ੍ਯੁਦਯਦ ਮਨੇਯਲੀ ਸਦਾ ਸੁਖਵਿਦੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥
ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਸਰਭ ਸੁਖਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਰੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਜ਼ਾਨੀਗੇਲੀਗੇ ਬਿਨਾਸਵਿਲੁ ॥5॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਏਂਦਰੇ ਬ੍ਰਹਮਵਨੁ ਤੀਲੇਦਵਨੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ਗಿಯಾನಿ ಏಕ ಸಂಗಿ ಹೇತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಒಬ್ಬ ದೇವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಕೈ ਹੋਇ ಅਚಿಂತ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಕೈ ಹೋಇ ಅಚಿಂತ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಜಾಗರೂಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಕಾ ನಿರಮಲ್ ಮੰਤ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಕಾ ನಿರ್ಮಲ್ ಮಂತ್ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಮಂತ್ರವು ಶುದ್ಧೀಕರವಾಗಿದೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಜಿಸು ಕರೆ ಪುಟು ಆಪಿ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಜಿಸು ಕರೇ ಪ್ರಭು ಆಪಿ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಎಂದರೆ ದೇವರು ತಾನೇ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಕಾ ಬಡ ಪರತಾಪ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಕಾ ಬಡ ಪರ್ತಾಪ್ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಮಹಿಮೆ ದೊಡ್ಡದು

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಕಾ ದರಸು ಬಡಭಾಗੀ ಪಾਈਐ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಕಾ ದರ್ಸು ಬಡಭಾಗಿ ಪಾವ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ದರ್ಶನವು ಅದೃಷ್ಟವಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಕವು ಬಲಿ ಬಲಿ ಜಾಯಿಎ ॥

ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿರಬೇಕು

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಕವು ಕ್ಷೋಜಹಿ ಮಹೇಸುರ್ ॥

ಶಿವಶಂಕರ್ ಕೂಡ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ನಾನಕ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಆಪಿ ಪರಮೇಸುರ್ ॥6॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. 6॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਗੁਣਗਣ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਮਾਡਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਏਲ੍ਹ ਗੁਣਗਣੋ ਭਰੁਤ੍ਰਵੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕੌਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਰਹਸ੍ਯਵੰਨੁ ਯਾਰੁ ਤੀਲ੍ਹਿਯਬਲ੍ਹਰੁ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਏਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੌ ਸਦਾ ਅਏਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੇ ਸਦਾ ਨਮਨ ਸਲ੍ਹਿਸਬੇਕੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਮਹਿਮੇਯੰਨੁ ਅਰ੍ਧ ਅਕ੍ਸ਼ਰਦਿੰਦਲ੍ਹਾ ਵਰ੍ਣਿਸਲ੍ਹਾ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਏਲ੍ਹਾ ਜੀਵਿਗਣ ਪ੍ਰੋਯੁ ਗੁਰੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕੌਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੰਨੁ ਯਾਰੁ ਊਹਿਸਬਲ੍ਹਰੁ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਗਣ੍ਯੇ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਗਤਿ ਗੋਤ੍ਰੁ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯ ਗੁਣਗਣੀਯੇ ਮਿਤਿਯਿਲ੍ਹ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ, ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਵਾਗਲ੍ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੇ ਨਮਸਕ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰਿ. 7 ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ਗಿಯಾನੀ ಸಬ್ ಸ್ರಿಸਟಿ ಕ ಕರ್ತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಸದ ಜੀವೈ ನಗಿ ಮರತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಸದ್ ಜೀವೈ ನಹಿ ಮರ್ತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ

ਬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನੀ ಮುಕ್ತಿ ಜುಗತಿ ಜಿಖಾ ಕಾ ದಾತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಮುಕ್ತಿ ಜುಗತಿ ಜಿಯಾ ಕಾ ದಾತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡುವವರು

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಪುರನ ಪುರಖು ಬಿಧಾತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಪೂರನ್ ಪುರಖು ಬಿಧಾತಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪುರುಷ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಅನಾಥ ಕಾ ನಾಥು ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಅನಾಥ್ ಕಾ ನಾಥು ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಅನಾಥರ ಒಡೆಯ.

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಕಾ ಸಬ್ ಉಪರಿ ಹಾಥು ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಕಾ ಸಬ್ ಉಪರಿ ಹಾಥು ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಹಸ್ತ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲದ ಮೇಲಿದೆ

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಕಾ ಸಗಲ್ ಆಕಾರು ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಕಾ ಸಗಲ್ ಆಕಾರು ॥

ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವ ವಿಸ್ತರಣೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದೆ

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಆಪಿ ನಿರಂಕಾರು ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿಯಾನಿ ಆಪಿ ನಿರಂಕಾರು ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೇ ನಿರಂಕಾರರು

ಬ੍ਰಹಮ ಗਿਆನಿ ಕಿ ಸೆಠಾ ಬ್ರಹಮ ಗਿਆನಿ ಬನಿ ॥

ಬ್ರಹಮ್ ಗಿಯಾನಿ ಕೀ ಸೋಭಾ ಬ್ರಹಮ್ ಗಿಯಾನಿ ಬನಿ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಯ ಮಹಿಮೆಯು ಕೇವಲ ಭಗವಂತನ ಜಗರೂಪತೆಗೆ

ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਨਾਨਕ੍ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥ ੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਯੁ ਏਲ੍ਹਰਿਗੁ ਓਡੇਯ. 8॥ 8॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਊਰਿ ਧਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰੁ ਨਾਮੁ ॥

ਦੇਵਰ ਹੋਸਰਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲਿ, ਭੱਖੁਕੋਂਡਿਰੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਾਗਵਾਨੁ ॥

ਯਾਰੁ ਏਲ੍ਹਦਰਲੁ, ਦੇਵਰਨੁ ਨੋਡੁਤਾਰੈ ਮਤ੍ਤੁ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਯਾਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਕ੍ಷਣਵੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਆਰਾਧਿਸੁਤਾਰੋ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸ਼ਾਰੈ ॥ 1 ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਸਤ੍ਯਵੰਤ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਰੀਪੁ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਨੁ ਏਲ੍ਹਾ
ਜੀਵਿਗਨੁ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਦਿੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤਾਨੈ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼ਟਪਦੀ

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਮਿਥਿਯਾ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਤਨੁ ਨਾਲੀਗੇਯਿੰਦ ਸੁਲ੍ਹੁ, ਹੋਲਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਨੋਡੁਵ ਬਯਕੇ ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲਿ, ਊਲੀਦਿਦੇਯੋ

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ਪਰਾ ਤ੍ਰਿਯ ਰੂਪਾ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ਯਾਰ ਕਠੂਗਲੁ ਭਨੋਏ, ਮਹਿਲੇਯ ਸੌਂਦਯਵਨੁ ਨੋਡੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵੇਰੇ
ਹਾਗੋ

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੇਤੁ ॥

ਸ਼੍ਰਦ੍ਧਾਭਕਤਿਯਿੰਦ ਸੰਤਰ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਵਵਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਵਨੁ
ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਵਵਨੋ

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਕਰਨਾ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਭਰਤਰ ਟੀਕੇਯਨੁ ਤਨੁ ਕੀਯਿੰਦ ਕੇਲੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵੇਰੇ

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਯਾਰੁ ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਕੇਲੁਵਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਕੀਲੁ ਏਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵਵਨੋ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਦੁਸ਼ਟਨਵਨੁ ਤੋਰੇਯੁਵਵਨੋ

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ

ਮਨਾ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਾ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਭਭਰ ਮਨਸਿੰਦ ਕਾਮਵਨੁ ਤੇਗੇਦੁਹਾਕੁਵਨੋ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਭੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤੁ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਜਾਨਦ ਭੰਦ੍ਰੀਯਗਲਨੁ ਗੇਦੁ, ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਮਤ੍ਤੁ
ਅਹੰਕਾਰਗਲ ਏਲਾ, ਭਦੁ ਦੁਗੁਣਗਲਿੰਦ ਮੁਕੁਨਾਗਿਰੁਤਾਨੋ

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਪ੍ਰਾਪਤਰ ਜਨਰ ਨਡੁਵੇ, ਅੰਤਹ ਵ੍ਧਕ੍ਰਿਯੁ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਹਾਗੋ
ਅਪਰੋਪਦਵਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ. 1 ॥

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ

ਦੇਵਰੁ ਮੇਝੁਵ ਵ੍ਧਕ੍ਰਿਯੇ ਵੇਝੁਵ

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਬਿਸਨਾਂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਈ ਭਿੰਨ ॥
ਅਵਨੁ ਵਿਸ਼ੁਵੀਨ ਭ੍ਰਮੇਗੇ ਅਠੀਕੋਂਡਿਰੁਤਾਨੇ

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੇ ਨਿਹਕਰਮ ॥
ਮੁਤ੍ਤੁ ਫਲੀਯੁ ਕਾਰਯੁਗਲਨੁ ਮਾਡੁਵਾਗ, ਅਵਨੁ ਨਿਸ਼੍ਵਾਧਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥
ਓ ਵੈਸ਼ਵਨ ਧਰਮੁਵੁ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਦੁ

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਕਾਹੂ ਫਲ ਦੀ ਈਸ਼ਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥
ਅਵਨੁ ਯਾਵੁਦੇ ਫਲਵਨੁ ਬਯਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥
ਅਵਨੁ ਦੇਵਰ ਭਕਤਿਯਲਿ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਕੀਰਤਨਯਲਿ ਮਾਤ੍ਰ ਮੁਗਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥
ਅਵਨ ਆਤ੍ਮ ਮੁਤ੍ਤੁ ਦੇਹਦਲਿ ਬ੍ਰਹਮਾਡਦ ਪ੍ਰੋਸ਼ਕ ਗੋਪਾਲਨ ਸ੍ਵਰਣ ਮਾਤ੍ਰ
ਐ

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥
ਅਵਨੁ ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਲਿਗੁ ਦਯੇ ਤੋਰੁਤਾਨੇ

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਤਾਨੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਮਨਸਿਨਲਿਟ੍ਵਕੋਂਡੁ ਈਤਰਰੁ ਨਾਮਜਪ
ਮਾਡੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਵੈਸ਼ਵਰੁ ਪਰਮ ਸ੍ਵਿਤਿਯਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ. 2 ॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਵਤਿ, ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਦੇਵਰ ਮੇਲਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿਯਨੁ, ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਨੁ ਨਿਜਵਾਦ ਦੇਵਰ
ਭਕੁ

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਅਵਨੁ ಎਲਾ, ਦੁਸ਼ਟਰ ਸਹਵਾਸਵਨੁ, ਦੁਰਵਿਡੁਤਾਨੈ

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਰੀਤਿਯੁ ਸੰਦਿਗ੍ਧਤੈਯੁ ਅਵਨ ਮਨਸਿਨਿੰਦ
ਅਲੀਸਿਹੋਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਕਰਿ ਪੁਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਕਰਿ ਪੁਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਅਵਨੁ ਪਰਬ੍ਰਹਮਨੁ, ಎਲੈਏਯੁ, ਭਰਵਨੰਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤਾਨੈ ਮਤ੍ਰੁ
ਅਵਨਨੁ, ਮਾਤ੍ਰੁ ਪੁਜਿਸੁਤਾਨੈ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

ਮੁਖਿ-ਮੁਨਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਪਾਪਗਲ ਕਲ੍ਮਸ਼ਵਨੁ, ਮਨਸਿਨਿੰਦ
ਹੋਂਗਲਾਡਿਸੁਵਵਨੁ

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥

ਅੰਤਹ ਭਕੁਨ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੈਯੁ ਅਤ੍ਯੁਤ੍ਤਮਵਾਗੁਤ੍ਰਦੈ

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਅਵਨੁ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਤਨੁ, ਦੇਵਰ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਵੁਦਨੁ, ਮੁੰਦੁਵਰਿਸੁਤਾਨੈ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ, ਮਨਸੁ, ਮਤ੍ਰੁ, ਦੋਹਵਨੁ, ਤਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿਗੇ ਅਰਪਿਸੁਤਾਨੈ.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ, ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਦੇਵਰ ਪਾਦਗਲਨੁ, ਭਡੁਤਾਨੈ

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਭਗਵੰਤ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰਨੁ ਪਛੇਤਾਨੁ ॥ 3 ॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

ਪੰਡਿਤਨੁ ਤਨੁ ਮਨਸਿ ਬੋਧਨੇਗਲਨੁ ਨੀਡੁਵਵਨੁ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲਿ ਰਾਮਨੁ ਹੋਸਰਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤਾਨੁ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ਰਾਮਨੁ ਹੋਸਰਿਨੁ ਸਿਹਿ ਰਸਵਨੁ ਸੇਵਿਸੁਵਵਨੁ

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

ਓ ਵਿਦਵਾਨੁ ਉਪਦੇਸ਼ਦਿਨੁ ਭਠੀ ਜਗਤੁ ਜੀਵਿਸੁਤਦ

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿਯੁ ਕਥਿਯਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲਿ ਭਟੁਕੋਂਡਿਰੁਵ

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅੰਤਹ ਵਿਦਵਾਨੁ ਮਤ੍ਰ ਯੋਨਿਯੋਲਗੇ ਪੁਰੋਸ਼ਿਸੁਵਦਿਲੁ

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

ਅਵਰੁ ਵੇਦਗਲੁ, ਪੁਰਾਣਗਲੁ ਮਤ੍ਰ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੀਗਲੁ ਮੂਲੁ ਸਾਰਵਨੁ
ਪਰਿਗਣਿਸੁਤਾਰੇ

ਸੁਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਭੁਲੁ ॥

ਸੁਖਮੁ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਭੁਲੁ ॥

ਕਣੀਕੇ ਕਾਠਦ ਭਗਵੰਤਨਲਿ, ਕਾਠੁਵ ਜਗਤਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤਾਨੁ

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਭਵੁ ਵਰਨਾ ਕਵੁ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਮੁਤੁ ਏਲਾ ਨਾਲੁ ਜਾਤੀਗਲੀਗੇ ਉਪਦੇਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ, ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਵੁ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ੪ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਓ ਪੰਡਿਤਨੀਗੇ ਨਮਸਕਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ. 4 ॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥

ਬਾਝੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ਭਾਵੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥

ਏਲਾ ਮੰਤ੍ਰੁਗਲ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁਵੁ ਜਾਨ. , ਏਲਾ ਨਾਲੁ ਵਰਨਾਗਲੀ ਯਾਵੁਦੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਹੇਸਰਨੁ ਪਰਿਸਲੀ

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਯਾਰੁ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਾਰੋ ਅਵਰੀਗੇ ਵੇਗਵੁ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਓਲ੍ਹੇਯੁ ਸੰਗਤੀਯਲੀ ਉਲ੍ਹੇਯੁਵ ਮੂਲਕ ਓਭੁ ਮਨੁਸ਼ੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਭਦਨੁ ਸਾਧਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਕਰਿ ਕੀਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਤਨੁ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਨਾਮਵਨੁ ਨੇਲੇਗੋਲੀਸਿਦਰੇ

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਅਦ੍ਰਿੰਦ ਪ੍ਰਾਣੀਗਲ, ਪ੍ਰੇਤਗਲ, ਮੂਰਖਰੁ ਮੁਤੁ ਕਲੁ ਹ੍ਰਦਯਗਲਨੁ ਸਹ ਦਾਟਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਸਰਬ ਰੋਗੁ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਏਲੁ ਰੋਗਗਲੀਗੋ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੇ ਔਖਧੀ

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਕਲੀਯਾਣ ਰੂਪੁ ਮੰਗਲੁ ਗੁਣੁ ਗਾਮੁ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਸੁਤਿਸੁਵੁਦੇ ਕਲਾਯਾਣ ਮੁਤੁ ਮੁਕਤੀਯੁ ਓੰਦੁ ਰੂਪੁ

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਚਾਹੁ ਜੁਗਤਿ ਚਿਤ੍ਰੇ ਨ ਪ੍ਰੇਮਿਐ ਧਰਮਿ ॥

ਯਾਹੁਦੀ ਕੁਤੰਤ੍ਰਦਿੰਦ ਅਧਵਾ ਯਾਹੁਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਆਚਰਣੀਯਿੰਦ ਦੇਵਰ
ਹੋਸਰਨੁ ਪਛੇਯਲੁ ਸਾਧਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧਰਿ ਕਰਮਿ ॥ ੫ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਹੋਸਰਨੁ ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲੁ ਬਰੇਯਲਾਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯਿੰਦ
ਮਾਤ੍ਰ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 5 ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ ਦੇਵਰੁ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਵਾਨੇਯੋ

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਅਵਰ ਹੋਸਰੁ ਸਤ੍ਯ ਰਾਮਦਾਸੁ ਏਂਦਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੋਲੀਗੇ ਰਾਮਨਨੁ ਕੰਡਿਦ੍ਵਾਨੇ

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਸੇਵਕਰ ਸੇਵਕਨਾਗਿਰੁਵ ਤਨੁ ਸ੍ਵਭਾਵਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਦੇਵਰਨੁ
ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵਾਨੇ

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਤਨਗੇ ਹਤ੍ਤਿਰਵਾਗਿ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵਵਨੁ

ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ

ਓ ਸੇਵਕਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ ਅੰਗੀਕਰਿਸਲ੍ਪ੍ਰਤ੍ਨੁ

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਸੇਵਕਨਨੁ ਦਯੇਯਿੰਦ ਨੋਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

ਮੁਕਤੁ ਆ ਸੇਵਕਨੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਾਨਵਨੁ ਪਠੈਯੁਤਾਨੈ

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਭਠੀ ਕੁਟੁੰਬਦੋਂਦੀ ਵਾਸਿਸੁਤਿਦ੍ਵਰਾ, ਅਵਨ ਮਨਸੁਨੀਲਿਪਤਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੈ

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਭਠੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀਯਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਰੁ

ਰਾਮਦਾਸਰਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਰੈ. 6 ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਆਯੁਨੁ ਨਿਜਵਾਦ ਹ੍ਰਦਯਦਿੰਦ ਪਾਲਿਸੁਵਵਨੁ

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਝੀ ਕਹਾਵੈ ॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਝੀ ਕਹਾਵੈ ॥

ਮੁਕਤ ਜੀਵਨਵਨੁ ਪਠੈਦਿਰੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਅਵਨੀਗੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਾਨਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੈ

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਅਵਨੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਪਠੈਯੁਤਾਨੈ ਮੁਕਤੁ ਏਂਦਿਗਲਾ
ਪ੍ਰਤ੍ਯੋਕਨਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ਓ ਮਨੁਸ਼ਨੀਗੇ ਚਿੰਨੁ ਮੁਕਤੁ ਧੂਲੁ ਏਂਦੈ

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਅਵਨੀਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੁ ਹੁਲੀ ਵਿਸ਼ਵੁ ਏਂਦੈ

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਅਵਨਿਗੇ ਗੌਰਵ ਮੁਕਤੁ ਹੋਮੁ ਭੰਡੇ

ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ |
ਅਵਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯਲੀ ਭੰਭੁ ਬਡਵ ਮੁਕਤੁ ਰਾਜ ਕੂਡ ਸਮਾਨਰੁ

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

ਜ਼ੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥
ਦੇਵਰੁ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਅਦੁ ਅਵਨ ਜੀਵਨਦ ਤੰਤ੍ਰ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਇਤਹ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਜੀਵਨਦਲੀ ਮੁਕਤਿ ਏਨੁ
ਕਰੈਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 7 ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥
ਏਲਾ ਸ੍ਰੋਤਗਲੁ ਦੇਵਰਿਗੇ ਸੇਰਿਵੇ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੇ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੇ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥
ਦੇਵਰੁ ਏਲੀ ਜੀਵਿਗਲਨੁ ਇਰਿਸੁਤਾਰੁ, ਏਵੁ ਏਦੇ ਹੋਸਰਨੁ
ਪਡੇਦੁਕੋਲੁਤ੍ਤਵੇ

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
ਭਗਵੰਤ ਤਾਨੇ ਏਲਵਨੁ ਮਾਡਲੁ ਸਮਰਥਨਾਗਿਦਾਰੁ ਮੁਕਤੁ ਜੀਵਿਗਲਨੁ
ਮਾਡੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥
ਦੇਵਰਿਗੇ ਏਨੁ ਇਸ਼੍ਟਵੋ ਅਦੁ ਨਡੇਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗੁ ॥

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗੁ ॥
ਅਨੰਤ ਅਲੰਗਲੀ ਅਸ਼੍ਰਿਤ੍ਵਦਲੀਰੁਵੁਦਰਿੰਦ ਦੇਵਰੁ ਤਨੁਨੁ
ਹਰਡਿਕੋਡਿਦਾਰੁ

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ಲಖೆ ನ ಜಾಹಿ ಪರಬ್ರಹಂ ಕೆ ರಂಗ್ ॥

ದೇವರ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਜೈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ತੈಸಾ ಪರಗಾಸ ॥

ಜೈಸಿ ಮತಿ ದೇಯಿ ತೈಸಾ ಪರ್ಗಾಸ್ ॥

ದೇವರು ಒದಗಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತದೆ

ಪಾರਬ੍ਰಹ್ಮ ಕರತಾ ಅಖಿನಾಸ ॥

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಕರ್ತಾ ಅಖಿನಾಸ್ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ದೇವರು ಅಮರ

ਸਦಾ ಸದಾ ಸದಾ ದਇਆಲ ॥

ಸದಾ ಸದಾ ಸದಾ ದಯಿಆಲ್ ॥

ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕರುಣಾಮಯಿ

ਸਿਮਰಿ ಸಿಮರಿ ನಾನಕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ಸಿಮರಿ ಸಿಮರಿ ನಾನಕ್ ಭಯೇ ನಿಹಾಲ್. ॥೮॥೯॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ಆ ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಧನ್ಯವಾದವು. 8॥6॥

ਸਲੋಕ ॥

ಸಲೋಕ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ਉਸਤತಿ ਕਰਹਿ ಅನੇಕ ਜਨ ਅੰਤು ನ ಪಾರಾವಾರ ॥

ಉಸ್ತತಿ ಕರಹಿ ಅನೇಕ್ ಜನ್ ಅಂತು ನ ಪಾರಾವಾರ್ ॥

ಅನೇಕ ಜನರು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ದೇವರ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ

ਨಾನಕ ರਚನಾ ਪ੍ਰಭಿ ರਚಿ ਬਹು ಬಿਧਿ ಅਨಿਕ ਪ੍ਰಕಾರ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ರಚನಾ ಪ್ರಭೀ ರಚಿ ಬಹು ಬಿಧಿ ಅನಿಕ್ ಪ್ರಕಾರ್ ॥ ੧ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಹಲವು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿದೆ, ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. 1॥

ਅಸਟಪದಿ ॥

ಅಸಟ್ಟದಿ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ॥

ਅਤਨਨੁ ਆਰਾਧਿਸੁ ਕੋਲੀਓਂਤਰ ਜੀਵਰਾਸੀਗਲੀਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਧਾਰਮਿਕ ਮਤੁ ਲੋਕਿਕ ਨਡਵਲੀਕੇਯਨੁ ਆਚਰਿਸੁ ਅਨੇਕ ਕੋਲੀ ਜਨਰੁ
ਭਦਰਾ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਲੀ ਜੀਵੀਗਲੁ ਯਾਤ੍ਰਾ ਸਥਲਗਲ ਨਿਵਾਸੀਗਲਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਕੋਲੀਓਂਤਰ ਜੀਵੀਗਲੁ ਅਰਯੁਦਲੀ ਏਕਾਨਤਵਾਗਿ ਅਲੇਦਾਡੁਤ੍ਰਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਵੇਦਗਲਨੁ ਕੇਲੁਵਵਰੁ ਕੋਲੀ ਕੋਲੀ ਭਦਰਾ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਲੀ ਜਨ ਤਪਸ਼ੀਗਲਾਗਿ ਉਲੀਦਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਲੀ ਜਨਰੁ ਤਮੁ ਆਤਮਦਲੀ ਭਗਵੰਤਨ ਧ੍ਯਾਨਵਨੁ ਹੋਂਦਲੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਲੀ ਕਵੀਗਲੁ ਕਾਵ੍ਯ ਰਚਨੇਗਲ ਮੂਲਕ ਯੋਭੀਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਕੋਲੀਗਲੀ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਹੋਸ ਨਾਮਵਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਤਾਰੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ಇನ್ನೂ, ಓ ನಾನಕ, ಆ ದೇವರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.॥1॥

ਕਈ ಕੋਟಿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಭಯೇ ಅಭಿಮಾನಿ ॥

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಅಹಂಕಾರಿಯಾದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪುರುಷರು ಇದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಆಂಧ್ ಅಗಿಯಾನಿ ॥

ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಪುರುಷರು ಕುರುಡರು ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਰੋਰ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಕಿರ್ಪನ್ ಕಟ್ಕೋರ್ ॥

ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಪುರುಷರು ಕಲ್ಲು ಹೃದಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಜಿಪುಣರು

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಅಭಿಗ್ ಆತಮ್ ನಿಕೋರ್

ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಮನುಷ್ಯರು ಒಣ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನಾರಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಪರ್ ದರಬ್ ಕವು ಹಿರಹಿ ॥

ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರು ಇತರರ ಹಣವನ್ನು ಕದಿಯುತ್ತಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಪರ್ ದೂಖ್ ನ ಕರಹಿ ॥

ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರು ಇತರರನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ಸೂਮ ਮਾਹਿ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಮಾಯಿಆ ಸುಂ ಮಾಹಿ ॥

ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಪುರುಷರು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪರਦੇਸ್ ਭੁਮਾਹਿ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಪರ್ದੇಸ್ ಭುಮಾಹಿ ॥

ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ಜಿਤು ಜಿਤು ಲಾವಹು ತಿತು ತಿತು ಲಗ್ನಾ ॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೀಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ

ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ನಾನಕ್ ಕರತೇ ಕೀ ಜಾನ್ಯೆ ಕರತಾ ರಚನಾ || ೨ ||

ಓ ನಾನಕ್, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದೆ. ||2||

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಸಿದ್ಧ ಜತಿ ಜೋಗಿ ||

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰಾਜೆ ರਸ ਭੋಗੀ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ರಾಜೇ ರಸ್ ಭೋಗಿ ||

ಸುಖಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ರಾಜರಿದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಪಂಖಿ ಸರಪ ಉಪಾಏ ||

ದೇವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಾವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಪಾಥರ್ ಬಿರಖ್ ನಿಪ್ಪಾಏ ||

ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಕಲ್ಲು, ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಪವಣ್ ಪಾಣಿ ಬೈಸಂತರ್ ||

ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಗಳು ಇವೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ದೇಸ್ ಭೂ ಮಂಡಲ್ ||

ಲಕ್ಷಾಂತರ ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಿವೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ಸಸೀಅರ್ ಸೂರ್ ನಖ್ಯತ್ ||

ಲಕ್ಷಾಂತರ ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿವೆ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ್ರ ਸਿਰಿ ਛੜ ॥

ಕಯಿ ಕೋಟಿ ದೇವ್ ದಾನವ್ ಇಂದ್ರ ಸಿರಿ ಛತ್ ||

ಲಕ್ಷಾಂತರ ದೇವತೆಗಳು, ರಾಕ್ಷಸರು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರರಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಛತ್ರಗಳಿವೆ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਆਜ਼ਿਯ ਦਾਰਦਲੀ, ਭਏ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯਨੁ ਨੇਯੀਦ੍ਵਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਯਾਵੁਦਨੁ ਭਲੈਯਦੇਂਦੁ ਭਾਵਿਸੁਤਾਰੈਯੋ ਅਦਨੁ
ਅਸ੍ਰਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨੁ ਦਾਖੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੈ. 3 ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

ਰਜੋਗੁਣੀ, ਤਮੋਗੁਣੀ ਮਤ੍ਰੁ ਸਤੋਗੁਣੀ ਜੀਵਿਗਲੁ ਅਨੇਕ ਕੋਟਿਗਲਿਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

ਲਕ੍ਸ਼ਣਤਰ ਵੇਦਗਲੁ, ਪੁਰਾਣਗਲੁ, ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਗਲੁ ਮਤ੍ਰੁ ਗ੍ਰੰਥਗਲਿਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

ਸਾਗਰਗਲਿ, ਭੁਤਕੋਟਿ ਰਤਨਗਲੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯਾਗਿਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਲਕ੍ਸ਼ਣਤਰ ਵਿਵਿਧ ਰੀਤਿਯ ਪ੍ਰਾਣੀਗਲਿਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਕੋਟਿਗਲਿਯੋ ਜੀਵਿਗਲੁ ਹੇਯੁ ਕਾਲ ਬਦੁਕੁਵੰਤ ਮਾਡਲਾਗਿਦੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

ਦੇਵਰ ਆਦੇਸ਼ਦੰਤ, ਹਲਵਾਰੁ ਕੋਟਿ ਜੀਵਗਲੁ ਚਿਨ੍ਨਦ ਸੁਮੇਰੁ
ਪਰਵਤਗਲਾਗਿ ਮਾਰਪਟਿਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਟਿ ਜੀਵਿਗਲੁ ਯਕ੍ਸ਼ਰੁ, ਨਪੁੰਸਕਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਪਿਸ਼ਾਚੀਗਲਿਦ੍ਵਾਰੈ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਕਯੀ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ
ਹੰਦਿਗਲੁ ਮੁਤੁ ਸਿੰਹਗਲੁ ਤਹ ਲਕਸ਼ਮੀਤਰ ਦੇਵਗਲੀਵੇ

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥੪॥
ਦੇਵਰੁ ਏਲ੍ਹਰਿਗੁ ਹਤਿਰਵਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ ਮੁਤੁ ਏਲ੍ਹਰਿੰਦ ਦੂਰਵਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੁ ਰਲ੍ਹਾ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗੁਤਿਦ੍ਵਾਰੇ ਮੁਤੁ ਅਵਨੁ
ਨਿਰੀਪਤੁ ਨਾਗਿਰੁਤਾਰੇ. 4॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਕਯੀ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥
ਅਨੇਕ ਕੋਟਿ ਜੀਵਿਗਲੁ ਪਾਤਾਲਦ ਨਿਵਾਸਿਗਲੁ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਕਯੀ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥
ਅਨੇਕ ਕੋਟਿ ਜੀਵਿਗਲੁ ਨਰਕ ਮੁਤੁ ਸੁਰਗਲੀ ਵਾਸਿਸੁਤਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਕਯੀ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥
ਕੋਟਿਤਰ ਜੀਵਿਗਲੁ ਹੁਟੁਤਵੇ, ਬਦੁਕੁਤਵੇ ਮੁਤੁ ਸਾਯੁਤਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਕਯੀ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥
ਹਲਵੁ ਕੋਟਿ ਜੀਵਿਗਲੁ ਹਲਵੁ ਜਾਤਿਗਲੀ ਵਿਹਰਿਸੁਤਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕਯੀ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਅਨੇਕ ਕੋਟਿਜੀਵਿਗਲੁ ਵਧਵਾਗਿ ਕੁਲੀਤੁ ਤਿਨੁਤਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕਯੀ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥
ਕੋਟਿਤਰ ਜੀਵਿਗਲੁ ਖੁਸਦਿੰਦ ਦਠਿੰਦੁ ਫਲਿਤੁਤਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਕੋਲੀ ਕੋਲੀ ਜਨਰਨੁ ਸ੍ਰੀਮੰਤਰਨਾਗਿਸਲਾਗਿਦੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਮਾਯੀਓ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਕੋਲੀ ਜੀਵਗਲੁ ਸੰਪਤਿਨ ਚਿੰਤਯਲੀ ਮੁਲੁਗਿਵੇ

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਜੁਃ ਜੁਃ ਭਾਣਾ ਤੁਃ ਤੁਃ ਰਾਖੇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨਗੇ ਬੇਕਾਦ ਕਠੇ ਜੀਵਿਗਲਨੁ ਭਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕੀਧੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਲ੍ਹਵਰੁ ਦੇਵਰੁ ਕੈਯਲੀਦੇ. 5 ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਭਯੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਅਨੇਕ ਕੋਲੀ ਜੀਵਿਗਲੁ ਤਪਸ੍ਵਿਗਲਾਗੀ ਊਲੀਦਿਵੇ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਮੁਤੁ ਅਵਨ ਪ੍ਰਵ੍ਰਤੀਯੁ ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਿਨਲੀ ਤੋਡਗਿਸਿਕੋਂਡਿਦੇ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

ਲਕ੍ਸ਼ਮੰਤਰ ਆਤਮਗਲੁ ਦੇਵਰਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤਲੇ ਭਰੁਤਵੇ

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਮੁਤੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਆਤਮਦਲੀਯੇ ਦੇਵਰਨੁ ਕੰਡੁਕੋਲੀ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਦਰਸਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸ ॥

ਕੋਲੀਯੰਤਰ ਜੀਵਿਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨੁ ਕਾਨੁਵ ਦਾਹਦਲੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਅਵਰੁ ਅਮਰ ਭਗਵੰਤਨੁ ਕਾਨੁਤਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਲੀ ਜੀਵੀਗਲੁ ਫਲੀਯਸਤਸੰਗਵਨੁ ਬੇਡੁਤਵ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਅਵਰੁ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿਯਲੀ ਮੁਲੁਗਿਰੁਤਾਰੇ

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਖਸੰਨ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਖਸੰਨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰ ਮੇਲੇ ਦੇਵਰੁ ਸੰਤੋਖਪਛੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥ ੬ ॥

ਅੰਤਹ ਜਨਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਅਦ੍ਯੋਧਵੰਤਰੁ. 6 ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਭੋਮੀਯ ਫਲੁਭੁਤੁ ਭਾਗਲਲੀ ਮਤੁ ਨਾਲੁ ਦਿਕੁਲਲੀ ਕੋਲੀ ਜੀਵੀਗਲੁ
ਹੁਲੀਯ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਲਕਸ਼ਮੰਤਰ ਅਕਾਸਲੁ ਮਤੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡਲੀਵੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕਯੀ ਕੋਲੀ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕੋਲੀ ਅਵਤਾਰਲੁ ਬੰਦੀਵੇ

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਕਯੀ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਭਗਵੰਤ ਅਨੇਕ ਤੰਤ੍ਰਲੋਕੰਦੀਵੇ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਸਿਦਾਰੇ

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ਕਯੀ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ਓ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹਲਵੁ ਬਾਰੀ ਵਿਸ਼ਰੀਸਿਦੇ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਓਦਰੇ ਦੈਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਓਦੈ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਦੈਵਰੁ ਲਕਸ਼ਮੀਭਾਇ ਜੀਵਿਗਲੁ ਹੁਲਾਹੁ ਰੀਤਿਯਲੀ ਸੁਖਸਿਦਾਰੇ

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

ਓ ਜੀਵਿਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨਿੰਦ ਹੁਲਾਹੁ ਦੈਵਰਲੀ ਵਿਲੀਨਗੋਠਿਵੇ

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ਓਦਰ ਅੰਤੁ ਯਾਰੀਗੁ ਤੀਲੀਦੀਲੁ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਦੈਵਰੇ ਸਵਰਸੁ. 7 ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਓ ਲੋਕਦੀਨੁਰੁਵ ਅਨੇਕ ਕੋਟਿ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨ ਦਾਸਰੁ

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਮੁਖੁ ਅਵਰ ਆਤਮਦੀਨੁ ਬੇਲਾਹੁ ਓਦੈ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਕੋਟਿਭਾਇਭਾਇ ਜੀਵਿਗਲੁ ਤਤ੍ਵਜਾਨੀਗਲੁ

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਮੁਖੁ ਅਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਓਦੈ ਦੈਵਰਨੁ ਤਮੁ ਕੰਨੁਗਲੀਂਦ
ਨੋਠੁਤਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਚਾਯੀ ਕੋਟੀ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਟੀ ਜੀਵਿਗਲੁ ਨਾਮਦ ਰਸਵਨੁ ਕੁਡਿਯੁਤਲੇ ਭਰੁਤਵੇ

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਅਮਰਾ ਭਯੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਅਵਰੁ ਅਮਰਰਾਗੀ ਭਯੋਯੁਤਾਰੇ ਮਤੁ ਭਾਭੁਤਵਾਗੀ ਬਦੁਕੁਤਾਰੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਚਾਯੀ ਕੋਟੀ ਨਾਮਾ ਗੁਨਾ ਗਾਵਹਿ ॥

ਕੋਟੀ ਜੀਵਗਲੁ ਨਾਮਸ੍ਰਣੇ ਮਾਡੁਤਲੇ ਭਰੁਤਵੇ

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਅਵਰੁ ਸੁਲਭਵਾਗੀ ਆਤਮ ਰਸਦ ਸੰਤੋਖਦਲੀ ਲੀਨਵਾਗੁਤਾਰੇ ,

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਅਪਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤ ਤਨੁ ਭਕਤਰਨੁ ਪ੍ਰਤੀ ਭੁਸਿਰਿਨਲ੍ਲਾ ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਲੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਨਾਨਕ ਓਯੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੮ ॥ ੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਭਕਤਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰਿਗੇ ਪ੍ਰਿਯਰੁ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਭੋਲੋਚ

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੂਸਰਾ ਨਾਹੀ ਕੋਯੋ ॥

ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯ ਮੂਲ ਮਤੁ ਕਾਰਣ ਭੂਭ੍ਵਰੇ ਦੇਵਰੁ ਮਤੁ ਅਵਰੁ ਹੋਰਤੁ ਬੇਰੇ
ਯਾਰੋ ਭਲੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਭਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਯੀ ॥ ੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੀਰੁ, ਭੂਮੀ, ਭੂਗਤ ਮਤੁ ਆਕਾਸ਼ਦਲੀ ਭਰਵ ਦੇਵਰਿਗੇ ਨਾਨੁ
ਸਰਵਸ੍ਵਵਨ੍ਨੋ ਅਪ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

॥ਅਘੋਰਪਦੀ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਾਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਪ੍ਰਤಿಯੋਂਦੁ ਕੇਲਸਵਨੁ ਮਾਡੁਵ ਮਤੁ ਅਦਨੁ ਜੀਵੀਗਲ ਮੂਲਕ
ਮਾਡਿਸੁਵ ਫੁਲੁ ਦੇਵਰੁ ਏਲੁਵਨੁ ਮਾਡਲੁ ਸਮਰਥਨਾਗਿਦਾਰੈ

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਅਵਰਿਗੇ ਯਾਵੁਦੁ ਫਲੈਯਦੁ ਏਨੁ ਅਨਿਸੁਤਦੈਯੋ ਅਦੁ ਨਡੈਯੁਤਦੈ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਕੁਲਮਾਤ੍ਰਦਲਿ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਸਿ ਨਾਸ ਮਾਡੁਵਵਰੈ ਭਗਵੰਤ

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕੀਧੁ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਅਵਰ ਲੋਕੀ ਅੰਤ੍ਰਵਿਲੁ

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

ਅਵਰ ਆਜ਼ਿਯੋਂਦੁ ਅਵਰੁ ਭੋਮੀਯਨੁ ਸ੍ਰਾਪਿਸਿਦਰੁ ਮਤੁ ਯਾਵੁਦੈ
ਬੰਬਲਵਿਲੁਦੁ ਅਦਨੁ ਉਲੀਸਿਕੋਂਡਿਦਾਰੈ

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਅਵਰ ਆਜ਼ਿਯੋਂਦੁ ਉਦ੍ਭਵਿਸਿਦ ਏਲੁਵਰੁ ਅੰਤਿਮਵਾਗਿ ਅਵਰ ਆਜ਼ਿਯੋਂਦੁ
ਲੀਨਵਾਗੁਤਦੈ

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਫਲੈਯ ਮਤੁ ਕੰਠੁ ਕਾਯਗਲੁ ਅਵਰ ਭਛੋ ਮਤੁ ਭਛੋ
ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿਰੁਤਦੈ

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

ਅਵਰ ਆਦੇਸ਼ਿਦਿਨੁ ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਯੁ ਕ੍ਰਿਏਗਲੁ ਮਤੁ ਚਮਤਕਾਰਗਲੁ ਨਡੈਯੁਤਦੈ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ಬ੍ਰਹ್ಮਾਂਡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ਨಂತਰ ಅವರು ਤನ್ನ ਮਹਿਮೆಯನ್ನು ਨೋಡುತ್ತಲೇ
ಇರುತ್ತಾರೆ

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥1॥

ಓ ನಾನಕ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇದ್ದಾರೆ. 1॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ಪ੍ਰಭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ದೇਵರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ಮਨುಷ್ಯ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰಭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

ದೇਵਰ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಕಲ್ಲನ್ನೂ ದಾಟಬಹುದು

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ਪ੍ਰಭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ಭਗਵಂತ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಉಸಿರಾಟವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಜೀವವನ್ನು ಸಾವಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ਪ੍ਰಭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ದೇਵਰ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ದೇਵರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰಭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ದೇਵರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಪਾಪಿಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ,

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ಆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ದೇਵರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾವೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ਵತಃ
ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ಪರಮਾತ್ಮನೇ ಇಹಲೋಕಕ್ಕೂ ಪರਲೋಕಕ್ಕೂ ಒಡೆಯ

ಖೇಲೇ ಬಿಗಸ್ಯೆ ಅಂತರ್ಜಾಮಿ ||

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ದೇವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟವೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ನಾನಕ್ ದ್ರಿಸಟಿ ಅವರು ನ ಆವೈ || ೨ ||

ಕಹು ಮನುಖ್ ತೇ ಕಿಯಾ ಹೋಇ ಆವೈ ||

ಜೋ ತಿಸು ಭಾವೈ ಸೋಯಿ ಕರಾವೈ ||

ಇಸ್ರ ಕೇ ಹಾಧಿ ಹೋಯಿ ತ ಸಭು ಕಿಛು ಲೇಯಿ ||

ಜೋ ತಿಸು ಭಾವೈ ಸೋಯಿ ಕರೇಯಿ ||

ಅನ್ನಾನತ್ ಬಿಖಿಲ ಮಹಿ ರಚ್ಯೆ ||

ಜೇ ಜಾನತ್ ಆಪನ್ ಆಪ್ ಬಚೈ ||

SGGS ONLINE.COM

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਗੋਂਦਲਦਲੀ ਕਲੇਦੁਹੋਦ ਅਵਨ ਮਨਸੁ ਹਤੁ ਦਿਕੁਗਲੀ ਅਲੇਦਾਡੁਤਲੇ
ਭਰੁਤੁਦ

ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਨਾਲੁ ਕਡੇ ਪ੍ਰਦਕਿਣੇ ਹਾਕਿ ਕੁਣਮਾਤ੍ਰਦਲੀ ਹਿੰਤਿਰੁਗੁਤਾਨੇ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਾਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਅਵਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਭਗਵੰਤ ਅਵਰ ਭਕਤਿਯਨੁ ਦਯਪਾਲਿਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਮਨੁਸ਼ ਹੇਸਰਿਨਲੀ ਲੀਨਵਾਗੁਤਾਨੇ. 3 ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਓਨੁ ਕੁਣਦਲੀ, ਦੇਵਰੁ ਕੀਲੁ ਕੀਟਦੰਤਹ ਮਨੁਸ਼ਨੀਗੇ ਰਾਜਵਨੁ
ਨੀਡੁਤਾਰੇ ਮਤੁ ਅਵਨਨੁ ਰਾਜਨਨਾਗਿ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਦੇਵਰੁ ਬਡਵਰ ਮੇਲੇ ਦਯੇ ਤੋਰੁਤਾਰੇ

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥

ਯਾਵੁਦੇ ਗੋਚਰ ਗੁਣਗਲਨੁ ਹੋਂਦਿਰਦ ਜੀਵੀ

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਓਨੁ ਕੁਣਦਲੀ ਤਕੁਣਵੇ ਹਤੁ ਦਿਕੁਗਲੀ ਜਨਪ੍ਰਿਯਵਾਗੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤੁਦੇ

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ਵਿਸ਼ੁਦ ਓਡੇਯਨਾਦ ਜਗਦੀਸ਼ ਯਾਰ ਮੇਲੇ ਕ੍ਰਪੇਯਿਡੁਤਾਰੇ

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

ਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਕಾರ್ಯੁਗਲ ਬਗੈ ਨੀਗਾ ಇਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਜੀਵੁ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਓ ਆਤਮਾ ਮਤੁ ਦੋਹਾ ਏਲਵੁਰਾ ਅਵਰੁ ਨੀਡਿਦ ਨੀਧੀਯਾਗਿਦੇ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਪ੍ਰਤੀ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਸੰਪੂਰਨਾ ਬ੍ਰਹਮਦ ਬੇਲਕੁ ਇਦੇ

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ਅਪਨੀ ਬਨਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ਅਵਰੇ ਓ ਵਿਸ਼ਵਵਨੁ ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਸ਼ਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਅਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਨੋਡੁਤੀਦ੍ਵੇਨੇ

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ਓ ਜੀਵੀਯੁ ਸ਼ਕਤੀਯੁ ਤਨੁ ਕ੍ਰੋਧਲੀਲੁ ਏਕੰਦਰੇ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥

ਓਭ੍ਰਰੇ ਦੋਵਰੁ ਏਲ੍ਹਦਕ੍ਰੋਧ ਓਡੇਯੁ ਮਤੁ ਅਵਰੇ ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਰੋ ਮਾਡੁਵਵਰੁ
ਮਤੁ ਜੀਵੀਗਲ ਮੂਲਕ ਅਦਨੁ ਮਾਡਿਸੁਵਵਰੁ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

ਬਡ ਜੀਵੀਯੁ ਦੋਵਰੀਗੇ ਵਿਧੇਯਨਾਗਿਰੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

ਯਾਵੁਦੁ ਦੋਵਰੀਗੇ ਇਸ਼੍ਵਰੋ ਅਦੁ ਅੰਤਿਮਵਾਗਿ ਨਡੇਯੁਤ੍ਰਦੇ

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਕਬਹੂ ਊਭਾ ਨੀਚਾ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਕਲਵੇਮੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁ ਮੇਲਾਤੀਗਲੀ, ਮਤੁ ਕਲਵੇਮੇ ਕਲਜਾਤੀਗਲੀ,
ਵਾਸਿਸੁਤਾਰੇ

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਕਲਵੇਮੇ ਅਵਨੁ ਦੁਖਦਲੀ, ਦੁਖਿਤਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਕਲਵੇਮੇ ਅਵਨੁ
ਸੰਤੋਖਦਲੀ, ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ ਨਗੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਕਲਵੇਮੇ ਟੀਕੇ ਮਾਡੁਵੁਦੁ

ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਕਬਹੂ ਊਭਾ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਕਲਵੇਮੇ ਅਵਨੁ ਆਕਾਸ਼ਦਲੀ, ਮਤੁ ਕਲਵੇਮੇ ਪਾਤਾਲਦਲੀ, ਭਰੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕਲਵੇਮੇ ਅਵਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿੰਤਨੇਯੁ ਬਲਵਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥ ੫ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨਨੁ ਤਮੋਂਦੀਗੇ ਓਂਦੁਗੁਡਿਸੁਵਵਰੁ. ॥5॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਓ ਜੀਵੀ ਕਲਵੇਮੇ ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਯੁ ਨ੍ਯੁਤ੍ਯੁਗਲਨੁ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਸੁਤੀਰੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਕਲਵੇਮੇ ਅਵਨੁ ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਮਲਗੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਲਵੇਮੇ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਮਹਾਨੁ ਕੋਪਦਲੀ, ਭਯਾਨਕਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈਂ, ਅਵਨੁ ಎਲ੍ਹਰ ਪਾਦਦ ਧੂਲੀਗੀ ਊਲੀਯੁਤਾਨੇ.

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈਂ, ਅਵਨੁ ਦੋਡ੍ਹ ਰਾਜਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂੰ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕਬਹੂੰ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈਂ, ਅਵਨੁ ਕੇਲਮਟ੍ਹਦ ਭੀਕ੍ਹਕਨ ਵੇਸ਼ਵਨੁ ਧਰੀਸੀਕੋਲ੍ਹੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂੰ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕਬਹੂੰ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈਂ, ਅਵਨੁ ਅਪਖ੍ਯਾਤੀਗੇ ਤੁਤਾਗੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈਂ, ਅਵਨੁ ਤੁੰਬਾ ਫਲ੍ਹੀਯ ਮਾਤੁਗਲਨੁ ਹੇਲ੍ਹੁਤਾਨੇ

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੇ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੇ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਜੀਵੀਯੁ ਭਗਵੰਤ ਅਵਨਨੁ ਕਾਪਾਡਿਦੰਤ ਬਦੁਕੁਤਾਨੇ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰੁਵੀਨ ਕ੍ਯਪੇਯੀਂਦ ਨਾਨਕ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਨੇ ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਰੇ. ||6||

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈਂ, ਫੁਫ੍ਯ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਵਿਦ੍ਵਾਂਸਨੰਤ ਨਟੀਸੁਤਾਨੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਊਪਦੇਸ਼ਗਲਨੁ ਨੀਡੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂੰ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕਬਹੂੰ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕੇਲਵੋਮੈਂ, ਮੂਕ ਸਨ੍ਯਾਸੀਯੰਤ ਧ੍ਯਾਨੀਸੁਤ੍ਤੀਰੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕਲਵੇਰਮੇ ਤੀਰਥ ਕ੍ਰੇਤ੍ਰਗਲ ਦਫਕੇ ਹੋਗੇ ਸਨ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕਲਵੇਰਮੇ ਅਵਨੁ ਪਰਿਪੂਰਨ ਅਨੇਕਸ਼ਕਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਬਾਯੀਯ ਮੂਲਕ
ਜਾਨਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕਲਵੇਰਮੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਹੁਲੁ, ਆਨੇ ਅਧਵਾ ਪਤੰਗਵਾਗਿ ਊਲੀਯੁਤਾਨੇ

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੇ ਭਰਮੀਆ ॥

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੇ ਭਰਮੀਆ ॥

ਮਤੁ ਅਨੇਕ ਯੋਗੀਨੀਗਲ੍ਹਿ ਸਤਤਵਾਗਿ ਅਲੇਦਾਡੁਤੀਰੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੇ ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੇ ॥

ਬਹੁਰੂਪੀਯੰਤ੍ਰੇ, ਅਵਨੁ ਅਨੇਕ ਰੂਪਗਲ੍ਹਨੁ ਤੇਗੇਦੁਕੋਲ੍ਹੁਤਾਨੇ

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੇ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੇ ॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੇ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨੀਗੇ ਹੇਗੇ ਸਰਿਹੋਂਦੁਤਦੇਯੋਗੇ ਹਾਗੇ ਨ੍ਯਾਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੇ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੇ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਅਵਰੁ ਅਸ਼੍ਵਪੱਤ੍ਯੰਤ੍ਰੇ ਨਡੇਯੁਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨਨੁ ਬਿੱਛੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰੂ ਅਲ੍ਹ॥੭॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੇ ॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੇ ॥

ਓ ਜੀਵੀ ਂਦਾਦਰੂ ਂਝੀਯ ਸਤ੍ਸੰਗਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਰੇ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਊਸੁ ਅਸ਼ਾਨ੍ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਥਲਦਿਨੁ ਮੁਤ੍ਰ ਹਿੰਤਿਰੁਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅਵਨੁ ਹ੍ਯਦਯਦਲਿ ਜਾਨਦੁ ਬੇਲੁਕੁ ਭਦੁ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਊਸੁ ਅਸ਼ਾਨ੍ ਕ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਆ ਨਿਵਾਸਵੁ ਏਨਦਿਗੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸੁ ਮੁਤ੍ਰੁ ਦੇਹਵੁ ਦੇਵਰੁ ਹੇਸਰੁ ਮੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿਯਲਿ
ਮੁਲੁਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇਯੋ

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸਦਾ ਬਿਸਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਅਦੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਦੇਵਰੋਨਦਿਗੇ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਜਿਉ ਜਲੁ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਨੀਰੁ ਬੰਦੁ ਨੀਰਿਨਲਿਯੇ ਬੇਰੇਤੰਤ

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਹਾਗੇਯੇ ਅਵਨੁ ਬੇਲੁਕੁ ਪਰਮੁ ਬੇਲੁਕਿਨਲਿ ਵਿਲੀਨਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ॥

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ॥

ਅਵਨੁ ਆਗਮਨੁ ਨਿਰਗਮਨੁ, ਜਨਨੁ ਮਰਣਗਲੁ ਮੁਗਿਦੁ ਸੁਖਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਅੰਤਹੁ ਭਗਵੰਤਨਿਗੇ ਨਨ੍ਨਨੁ ਨਾਨੁ
ਅਪੀਸੁਤ੍ਰੇਨੇ. ॥11॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਲੋਕੁ

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਵਿਨਮੁ ਸੁਭਾਵਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਸੰਤੋਸ਼ਦਲੀ ਬਦੁਕੁਤਾਨੇ. ਅਵਨੁ ਤਨੁ
ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ ਬਿਟੁਸ਼੍ਯ ਵਿਨਮੁਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥ ੧ ॥

ਅਦਰੇ ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤ੍ਯੰਤ ਸੋਚੀਨ ਜਨਰੁ ਸਹ ਤਮੁ ਸ੍ਵੰਤ ਅਹੰਕਾਰਦਲੀ,
ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤਾਰੇ. ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦੀ

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਅਭਿਮਾਨੁ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇਓਨੁ ਨਰਕਕੈ ਹੋਇਓਨੁ ਨਾਨਕ

ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿਨੁ ਤਨੁਨੁ ਤੁੰਬਾ ਸੁੰਦਰ ਮਤੁ ਯੋਵਨਦਿਨੁ ਤੁੰਬੀਰੁ
ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਏਨੁਕੋਂਡਵਨੁ

ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਸੋ ਹੋਇਓਨੁ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ ਹੋਇਓਨੁ

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਫਲੀਯ ਕਾਯਾਗਲ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਏਨੁ ਕਰਮਕੋਲੀਯ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਹੁਣੁ ਸਾਵਿਨ ਚਕ੍ਰਦਲੀ, ਸਿੱਕ੍ਹਿਹਾਕਿਕੋਲੁ, ਤਾਨੇ ਮੁਤੁ ਬਹੁਤੈਕਵਾਗਿ
ਅਲੇਦਾਡੁਤਲੈ ಇਰੁਤਾਨੇ

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਤਨੁ ਸਪਤੁ ਮੁਤੁ ਭੂਮਿਯ ਬਗੈ, ਹੇਮੈਪਡੁਵ ਜੀਵੀ

ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਮੁਰਖੁ, ਚੁਰੁਡ ਮੁਤੁ ਅਜਾਨੀਯਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਦੇਵਰੁ, ਅਵਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨਮ੍ਰਤੈਯਨੁ
ਨੇਲੇਗੋਲੀਸੁਤਾਰੈਯੋ

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਵ੍ਧ੍ਯਕ੍ਰਿਯੁ ਈ ਜਗਤੀਨਲੀ, ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ ਮੁਤੁ
ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ, ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ. ||1||

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਸ੍ਰੀਮੰਤ ਮੁਤੁ ਤਨੁ ਸਪਤੀਨ ਬਗੈ, ਹੇਮੈਪਡੁਵ ਵ੍ਧ੍ਯਕ੍ਰਿਯੋਂਦਿਗੈ

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਓਂਦੁ ਹੁਲੁ, ਕੂਡ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਦੋਡੁ ਸ੍ਯੋਨੁ ਮੁਤੁ ਜਨਰ ਮੇਲੈ ਤਨੁ ਭਰਵਸੈਯਨੁ, ಇਰਿਸੁਵ ਵ੍ਧ੍ਯਕ੍ਰਿ

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਓਂਦੁ ਕ੍ਲੇਦਲੀ, ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤਾਨੇ

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਅਭੰਤੁ ਲੋਕੁ ਲੀਨੁ ਏਕੁ ਪਰਿਗਣੀਸੁ ਵਸੈ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਖੀਨੁ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਅਵਨੁ ਏਕੁ ਕਲਿਦਲੀ ਨਾਸਵਾਗੁ ਤਾਨੈ ॥

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਲੀ ਯਾਰ ਬਗੈਯੂ ਤਲੇਕੇਡੀਸੀਕੋਲੀ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀ ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਯਮਰਾਜਨੁ ਕੋਨੇਯਲੀ ਬਹਲ ਦੁਖਵਨੁ ਕੋਡੁਤਾਨੈ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੀਨ ਕ੍ਰਿਪੇਯੀਂਦ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਸਵਾਦ ਵਸੈ ॥

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਅੰਤਹ ਵਸੈਯਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰੀਨਲੀ ਏਕੀਕੋਲੀਲਾਗੁਤਦੈ ॥੨॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੈ ॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੈ ॥

ਏਕੁ ਵਸੈਯਨੁ ਲੋਕਾਨੰਤਰ ਏਕੀਯ ਕਾਰਯਗਲਨੁ ਮਾਡੁਤਾਨੈ ਏਕੁ

ਹੋਮੁਪਡੁਤਾਨੈ ॥

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਏਕੁਦੀਂਦ ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਬਲੀਲੁਤੀਦਾਨੈ ਮਤ੍ਰ ਅਵਨ ਏਕੁ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਗਲੁ

ਵਧਵਾਗੁਤਵੈ ॥

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਅਨੇਕ ਤਪਸ੍ਯਗਲਨੁ ਮਾਡਿ ਅਹੰਕਾਰੀਯਾਦ ਵਸੈ ॥

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਮੁਕਤਿ ਨਰਕ ਮੁਕਤਿ ਸੁਰਗਦਲੀ ਜਨਮ ਪਛੇਤੀਤਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦੂਵੈ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦੂਵੈ ॥

ਏਥੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਯਾਰੁ ਹੁਕਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਆ ਮਨੁਸ਼ਨੁ ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰੀ ਹੋਗੇ ਹੋਗੇ ਹੋਗੇ

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਆਪਸ ਕਹੁ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਭਲੇਯਵਨੇਨੁ ਕਰੇਦੁਕੋਲੁਕੁ ਵਧੈ

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਭਲੇਯਤਨ ਅਵਨ ਹਉਰ ਸੁਲੇਯੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਮਨਸੁ ਏਲਰ ਪਾਦਦਲੀ ਮਨਾਗੁਤਦੇਯੋ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

ਅਵਨੁ ਭੁਕਤੁ ਸੌਂਦਯਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦਾਨੇ. ॥੩॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਭਭੁ ਵਧੈਯੁ ਨਨੁ ਮੂਲਕ ਏਨਾਦਰੁ ਸੰਭਵਿਸਭਹੁਦੁ ਏਨੁ
ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੁ ਪਾਰੰਭਿਸੁਵਵਰੇ

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਅਲੇਯਵਰੇ ਅਵਨੀ ਯਾਵੁਦੇ ਸੰਤੋਸ਼ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ਜਬਾ ಇಹਾ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕੀਧੁ ਕਰਤਾ ॥

ਓਭਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਨਾਨੁ ਏਨਨਾਦਰੁ ਮਾਡੁਤ੍ਰੇਨੈ ਏਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੁ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸੁਵਰੇਗੇ

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਤਬਾ ਲਗੁ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਅਲਿਯਵਰੇਗੁ ਗਰਭਦਲਿ ਵਿਹਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੈ ਆਰੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਜਬਾ ਧਾਰੈ ਕਾਵੁ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਓਭਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਯਾਰਨਾਦਰੁ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰੁ ਏਨੁ ਮਤ੍ਰੁ ਯਾਰਨਾਦਰੁ ਸ੍ਰੇਣਿਤ
ਏਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵਰੇਗੇ

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਜਬਾ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਅਲਿਯਵਰੇਗੇ ਅਵਨ ਮਨਸੁ ਸ੍ਰਿਰਵਾਗਿਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ਜਬਾ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ਅਲਿਯਵਰੇਗੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁ ਭ੍ਰਮੇਯਲਿ ਮੁਲੁਗਿਰੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਤਬ ਲਗੁ ਪਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ਤਬਾ ਲਗੁ ਪਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ਅਲਿਯਵਰੇਗੇ ਯਮਰਾਜ ਅਵਨਨੁ ਸ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰੇਨੈ ਆਰੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਪ੍ਰਭਾ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਦੇਵਰ ਦਯੇਯਿੰਦ, ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨ ਬੰਧਨੁ ਮੁਰਿਦੁਕੋਗੁਤ੍ਰਵੈ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਅਹੰਕਾਰਵੁ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਰਵੈ. ॥੪॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਵਿਰ ਸੰਪਾਦਿਸਿਦਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁਨੁ ਲਕ੍ਸ਼੍ਯੁ ਓਡੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਨਾਨਾ ਰೂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਬਹੁਰੂਪੀਯੰਤ੍ਰ, ਅਵਨੁ ਅਨੇਕ ਰੂਪਗਣਨੁ ਤੰਗੇਦੁਕੋਲ੍ਹੁਤਾਨੇ

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨੀਕੇ ਹੇਠੇ ਸਰਿਹੋਂਦੁਤ੍ਰਦੇਯੋਹੇ ਹਾਗੇ ਨ੍ਯਾਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਅਵਰੁ ਭਯੋਪਛੋਤ੍ਰੰਤ ਨਡੇਯੁਤ੍ਰਦੇ

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨਨੁ ਬਿਛੁਝੇ ਬੇਰੇ ਯਾਰੁ ਭਲੁ॥7॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਓ ਜੀਵੀ ਏਨਦਾਰੁ ਭਲੇਯ ਸਤ੍ਸੰਗਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਰੇ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਓ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਵਭਾਵਿੰਦ ਮੁਤ੍ਰੇ ਹਿੰਤਿਰੁਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅਵਨ ਹ੍ਯੁਦਯਦਲਿ ਜਾਨਦ ਬੇਲਕੁ ਭਦੇ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਓ ਨਿਵਾਸਵੁ ਏਨਿਗੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸੁ, ਮੁਤ੍ਰੇ ਦੇਹਵੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰੁ ਮੁਤ੍ਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿਯਲਿ
ਮੁਲੁਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇਯੋਹੇ

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸਦਾ ਬਿਸਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਅਦੁ ಯਾਵਾਗਲੂ ਦੇਵਰੋಂದਿਗੇ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਨੀਰੁ ਬੰਦੁ ਨੀਰਿਨਲੀਯੇ ਬੇਰੇਤੰਤ

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਹਾਗੇਯੇ ਅਵਨ ਬੇਲਕੁ ਪਰਮੁ ਬੇਲਕਿਨਲੀ ਵਿਲੀਨਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ॥

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ॥

ਅਵਨ ਆਗਮਨ ਨਿਗਮਨ, ਜਨਨ ਮਰਣਗਲੁ ਮੁਗਿਦੁ ਸੁਖਵਨੁ
ਪਛੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਅੰਤਹੁ ਭਗਵੰਤਨੀਗੇ ਨਨ੍ਨਨੁ ਨਾਨੁ
ਅਪੀਸੁਤ੍ਤੀਨੇ. ॥11॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਲੋਕੁ

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਵਿਨਮ੍ਰੁ ਸ੍ਵਭਾਵਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁ ਸੰਤੋਸ਼ਦਲੀ ਬਦੁਕੁਤ੍ਤਾਨੇ. ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਨੁ
ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ ਬਿਟੁਯੁ ਵਿਨਮ੍ਰਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ਆਦਰੇ ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤ੍ਯੰਤ ਸੋਭਿਕੀਨ ਜਨਰੁ ਸਹੁ ਤਮ੍ਹੁ ਸ੍ਵੰਤ ਅਹੰਕਾਰਦਲੀ
ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ. ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦੀ

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਆਨੁ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਆਨੁ ॥

ਓਲਵ ਹੇਮੈਯਨੁ ਹੋਇਰੁਵ ਵਧੈ

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਇਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਅੰਤਹ ਵਧੈ ਨਰਕਕੈ ਹੋਇਗੁਵ ਨਾਯੀ

ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿੰਦ ਤਨੁਨੁ ਤੁੰਬਾ ਸੁੰਦਰ ਮਤੁ ਯੋਵਨਦਿੰਦ ਤੁੰਬੀਰੁਵ
ਵਧੈ ਏਂਦੁਕੋਂਡਵਨੁ

ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਸੋ ਹੋਇਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਭਦੁ ਮਲਦ ਹੁਲਵਾਗਿਦਾਨੈ

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਫਲੈਯ ਕਾਯਫਲ ਮਨੁਸ਼ ਏਂਦੁ ਕਰੇਂਦੁਕੋਲੁਵ ਵਧੈ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਹੁਲੁਵ ਸਾਵਿਨ ਚਕ੍ਰਦਲਿ ਸਿਧਿਹਾਕਿਕੋਲੁਵਾਨੈ ਮਤੁ ਬਹੁਤੈਕਵਾਗਿ
ਅਲੇਂਦਾਡੁਤਲੈ ਭਰੁਤਾਨੈ

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਤਨੁ ਸੰਪਤੁ ਮਤੁ ਭੂਮਿਯ ਬਗੈ ਹੇਮੈਪਡੁਵ ਜੀਵੀ

ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਮੁਰਖੁ,ਕੁਰੁਡ ਮਤੁ ਅਜ਼ਾਨੀਯਾਗਿਰੁਤਾਨੈ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਯਾਰ ਹੁਦਯਦਲਿ ਦੇਵਰੁ, ਅਵਰ ਕੁਪੈਯਿੰਦ ਨਮ੍ਰਤੈਯਨੁ
ਨੇਲੇਗੋਲਿਸੁਤਾਰੈਯੋ

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਚਾਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਵ್ಯਕਤਿਯੁ ਚਾਹੁ ਜਗਤਿਨਲੀ ਮੋਕੁਤਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੈ ਮਤੁ
ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੈ. ॥1॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਸ੍ਰੀਮੰਤ ਮਤੁ ਤਨੁ ਸੰਪਤਿਨ ਬਗੈ ਹੇਮ੍ਰਿਪਡੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੋਂਦਿਗੈ

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਓਂਦੁ ਹੁਲੁ ਕੋਡ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਦੋਡੁ ਸ੍ਯੋਨੁ ਮਤੁ ਜਨਰ ਮੇਲੈ ਤਨੁ ਭਰਵਸੇਯਨੁ ਭਰਿਸੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਓਂਦੁ ਕੁਠਦਲੀ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤਾਨੈ

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਅਤ੍ਯੰਤ ਲਕ੍ਸ਼ਣਾਲੀ ਓਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਅਵਨੁ ਓਂਦੁ ਕੁਠਦਲੀ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤਾਨੈ

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਲੀ ਯਾਰ ਬਗੈਯੂ ਤਲੇਕੇਡਿਸਿਕੋਲ੍ਹਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੈ

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਯਮਰਾਜਨੁ ਕੋਨੇਯਲੀ ਬਹੁਲ ਦੁਖਵਨੁ ਕੋਡੁਤਾਨੈ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਜਾ ਕਾ ਮಿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੀਨ ਕ੍ਰੋਧੇਯਿੰਦ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਸ਼ਵਾਦ ਵ್ಯਕਤੀ

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਸੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਅੰਤਹ ਵ್ಯਕਤੀਯਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰੀਨਲੀ, ਓਪੀਕੋਲ਼ਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. ॥2॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੈ ॥

ਓਬ੍ਧ ਵ್ಯਕਤੀਯੁ ਲਕ੍ਸ਼ਣੰਤਰ ਓਲ਼ੇਯ ਕਾਰਯਗਲ਼ਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ ਏਂਦੁ
ਹੇਮ੍ਧੁਪਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਧਾਰੇ ॥

ਓਦ੍ਰਿੰਦ ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਬਲ਼ਲੁਤ੍ਤਿਦ੍ਵਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਏਲ਼ਾ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਗਲ਼ੁ
ਵ੍ਧਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਅਨੇਕ ਤਪਸ੍ਯਗਲ਼ਨੁ ਮਾਡਿ ਅਹੰਕਾਰੀਯਾਦ ਵ್ಯਕਤੀ

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਰਕ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਵਰਗਦਲੀ, ਜਨ੍ਮ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਲੇ ਿਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

ਏਸ਼੍ਠ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਪਟ੍ਠ੍ਰੋ ਯਾਰ ਹ੍ਧਦਯਵੁ ਵੀਨਮ੍ਰਵਾਗਿਲ਼

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰੀਗੇ ਹੇਗੇ ਹੋਗੁਤ੍ਤਾਨੇ ਹੇਲ਼ੀ?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਆਪਸ ਕਹੁ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤਨ੍ਨਨੁ ਤਾਨੁ ਓਲ਼ੇਯਵਨੇਂਦੁ ਕਰੇਦੁਕੋਲ਼ੁਵ ਵ್ಯਕਤੀ

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਭਲਾਈਤਨ ਅਵਨ ਹਤੀਰ ਸੁਲੀਯੁਵੁਦਿਲੁ

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਮਨਸੁ, ਏਲਰ ਪਾਦਦਲੀ, ਮਣਾਗੁਤੁਦੇਯੋ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

ਅਵਨੁ ਸੁਦ੍ਰ ਸੌਂਦਯਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦਾਨੈ. ॥3॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਭਭ, ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਨਨੁ ਮੂਲਕ ਏਨਾਦਰੁ ਸੰਭਵਿਸ਼ਭਕੁਦੁ ਏਂਦੁ
ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸੁਵਵਰੇਂ

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਅਲੀਯਵਰੇਂ ਅਵਨਿਯੇ ਯਾਵੁਦੇ ਸੰਤੋਸ਼ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ਭਭ, ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਨਾਨੁ ਏਨਾਦਰੁ ਮਾਡੁਤ੍ਰੇਂ ਏਂਦੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੁ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸੁਵਵਰੇਂ

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਅਲੀਯਵਰੇਂਗੁ ਗਭਦਲੀ, ਵਿਹਰਿਸੁਤ੍ਰੇਂ ਇਰੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕਉ ਬੇਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕਉ ਬੇਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਭਭ, ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਯਾਰਨਾਦਰੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਏਂਦੁ ਮਤ੍ਰੁ ਯਾਰਨਾਦਰੁ ਸ਼੍ਰੇਹਿਤ
ਏਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵਵਰੇਂ

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਅਲੀਯਵਰੇਂ ਅਵਨ ਮਨਸੁ, ਸ੍ਰਿਰਵਾਗਿਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ತਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಮਰਾਜ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ದೇਵರ ದಯೆಯಿಂದ, ಮਨੁಷ್ಯನ ಬಂಧಗಳು ಮುರಿದುಹೋಗುತ್ತವೆ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅಹಂಕಾರವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ||4||

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸಹਸ ਖಟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ಸಾವಿರ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ ಮನುಷ್ಯನು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತಾನೆ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਤ੍ਰಿಪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ಸಂಪತ್ತಿನ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಅವನು ತೃಪ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਅਨਿਕ ਭೋಗ ಬಿಖਿਆ ಕੇ ਕਰੈ ॥

ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಗಳ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਨਹ ਤ੍ਰਿಪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ಆದರೆ ಅವನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥

ਬਿਨਾ ਸಂತೋਖ ਨਹੀ ಕੋਊ ਰਾਜੈ ॥

ಯಾರೂ ತೃಪ್ತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ਸੁਪਨ ਮਨೋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕನಸಿನ ಆಸೆಗಳಂತೆ ನಿਰರ್ಥಕವಾಗಿವೆ

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੁ ਰੰਗਿ ਸਰਬੁ ਸੁਖੁ ಹೋಯಿ ॥

ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಸುಖ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ಬಡಭಾಗಿ ಕಿಸೈ ಪರಾಪತಿ ಹೋಯಿ ॥

ಅದೃಷ್ಟವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ಕರನ್ ಕರಾವನ್ ಆಪೇ ಆಪಿ ॥

ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ಸದಾ ಸದಾ ನಾನಕ್ ಹರಿ ಜಾಪಿ ॥೫॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸದಾ ಹರಿಯ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸು

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰನೈਹਾਰು ॥

ಕರನ್ ಕರಾವನ್ ಕರನೈಹಾರು ॥

ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು

ਇਸ ਕੈ ਹಾಥಿ ਕਹಾ ਬੀਚಾರು ॥

ಇಸ್ ಕೈ ಹಾಥಿ ಕಹಾ ಬೀಚಾರು ॥

ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಯಾವುದೂ ಜೀವಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು

ਜੈਸੀ ದ੍ਰਿਸਟಿ ಕਰೆ ತੈಸಾ ਹੋਇ ॥

ಜೈಸಿ ದ್ರಿಸಟಿ ಕರೆ ತೈಸಾ ಹೋಯಿ ॥

ದೇವರ ಮನುಷ್ಯ ಆಗುತ್ತಾನೆ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ಆಪೇ ಆಪಿ ಆಪಿ ಪ್ರಭು ಸೋಯಿ ॥

ಆ ಭಗವಂತನೇ ಸರ್ವಸ್ವ

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

ಜೋ ಕಿಛು ಕಿನೋ ಸು ಅಪ್ನೈ ರಂಗೀ ॥

ಏನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ಎಲ್ಲರಿಂದ ದೂਰವಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಇದ್ದಾರೆ

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ಬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ਅರ್ਥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ਧਾਰಿಸುತ್ತಾರೆ

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ದೇਵರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ದೇਵರು ਸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ਅਥਵਾ ਨਾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ਅਥਵਾ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥

ಓ ನಾನਕ, ದೇವರು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥

ಅವರೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ಆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ದೇਵರು ತಾನೇ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ಆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ಎಲ್ಲವೂ ಅವರದು, ಅವರೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਲੁਸ਼ ਤੇ ਭਿੰਨੁ ਕਹਹੁ ਕੀਧੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵਰਿੰਦ ਏਨਾਦਰੁ ਬੇਰੇਯਾਗਿਰੁਵਦੇ, ਹੇਠੀ?

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ਭਭ੍ਯਨੇ ਦੇਵਰੁ ਮਤੁ ਅਵੁਗਲ ਗਡਿਗਲਿ, ਭਰੁਤਾਰੇ.

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

ਅਵਰ ਕਾਲਕ੍ਰੇਪਵਨੁ ਤਾਵੇ ਪ੍ਰਦਰ੍ਸਿਤਲਿਦਾਰੇ

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਅਦ੍ਭੁਤਗਲਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਸੁਤਾਰੇ ਮਤੁ ਅਵਨ ਬਠ੍ਯਗਲੁ ਅਨੰਤਵਾਗਿਵੇ

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥

ਤਾਨੁ ਜੀਵਿਗਲ ਮਨਦਲਿ ਨੇਲਿਸਿਦਾਰੇ ਮਤੁ ਜੀਵਿਗਲਨੁ ਤਨੁ ਮਨਸਿਨਲਿ
ਸ੍ਰਿਰਗੋਲਿਸਿਕੋਂਡਿਦਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਦੇਵਰ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਮਾਡਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍. ॥੧॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਪ੍ਰਭੁ, ਦੇਵਰੁ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਸਤ੍ਯ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਸਦਿ ਕੀਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੋਭ੍ਯਨੁ ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਯਪੇਯਿੰਦ ਭਦਨੁ ਹੇਠੀਦਾਨੇ

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

ਏਲ੍ਯਵਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਸਿਦ ਦੇਵਰੁ ਕੋਡ ਸਤ੍ਯ

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

ਕೋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

ਲਕਸ਼ਮਣਰ ਜਨਰਲੀ ਅਪਰੋਪਦ ਵਧੀ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਨਨੁ ਤੀਲੀਦਿਦਾਨੇ

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿਮ੍ਰ ਰੋਪਵੁ ਤੁੰਬਾ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਦੇ

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵੁ ਤੁੰਬਾ ਸੁੰਦਰ, ਅਗਾਧ ਮਤ੍ਰ ਅਨਨ੍ਯ

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਵਾਣੀ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨਿਮ੍ਰ ਮਾਤ੍ਰ ਅਤ੍ਯੰਤ ਸੁੰਦਰ, ਸ੍ਵਘੋਰ ਮਤ੍ਰ ਮਧੁਰਵਾਗਿਦੇ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਣੀ

ਪ੍ਰਤੀਯੋਗਿ ਵਧੀਕਤ੍ਰ ਅਦਨੁ ਤਨੁ ਕੀਵੀਗਲੀਂਦ ਕੇਲੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਰ ਅਧੀਸੁਤਾਨੇ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

ਅਵਨੁ ਸੁੰਦਰ ਮਤ੍ਰ ਪਾਵਨਨਾਗੁਤਾਨੇ.

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ 8॥ 12॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਪ੍ਰੀਤੀਯੀਂਦ ਜਪਿਸੁਵ ਵਧੀਕਤ੍ਰ.॥8॥12॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕ

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

ਸੰਤਰਨੁ ਆਸ਼੍ਰਿਤੀਸਿਦ ਵਧੀਕਤ੍ਰ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਸਿਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੰਤਰਨੁ ਟੀਕਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਜੀਵੀਯੁ ਮਤ੍ਰ ਮਤ੍ਰ ਜਨੁ

ಪಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. 1 ||

ਅਸਟਪದಿ ||

ಅಸಟ್ಟದಿ ||

|| ಅಷ್ಟಪದಿ

ਸੰਤ ಕೈ ਦੁਖನಿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ||

ಸಂತ ಕೈ ದೂಖನಿ ಅರ್ಜಾ ಘಟ್ಟೆ ||

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಯುಷ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ

ਸੰਤ ಕೈ ਦੁਖನಿ ਜਮ ਤੇ ನಗಿ ಛಡೈ ||

ಸಂತ ಕೈ ದೂಖನಿ ಜಂ ತೆ ನಹಿ ಛಟ್ಟೆ ||

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ನೋಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ਸੰತ ಕೈ ದುಖನಿ ಸುಖ ಸਭੁ ਜਾਇ ||

ಸಂತ ಕೈ ದೂಖನಿ ಸುಖ ಸಭು ಜಾಯಿ ||

ಸಂತನನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷವು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ

ਸੰತ ಕೈ ದੁಖನಿ ਨਰಕ ਮਹਿ ਪਾਇ ||

ಸಂತ ಕೈ ದೂಖನಿ ನರಕ್ ಮಹಿ ಪಾಯಿ ||

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ನೋಯಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ

ਸੰತ ಕೈ ದುಖನಿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ||

ಸಂತ ಕೈ ದೂಖನಿ ಮತಿ ಹೋಯಿ ಮಲೀನ್ ||

ಸಂತನನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ਸੰತ ಕೈ ದುಖನಿ ಸೊತಾ ತੇ ਹੀਨ ||

ಸಂತ ಕೈ ದೂಖನಿ ಸೋಭಾ ತೆ ಹೀನ್ ||

ಸಂತನನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಘನತೆ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ

ਸੰತ ಕೆ ਹತೆ ಕਉ ರਖೆ ನ ಕೊਇ ||

ಸಂತ ಕೆ ಹತೆ ಕವು ರಖೈ ನ ಕೋಯಿ ||

ಸಂತನಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರಗೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಯಾರೂ ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਸੰਤਨਨੁ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਸ੍ਵਲਪੁ ਭੁਝਗੋਲੁਤੁਦੇ.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਸੰਤਨੁ ਸ੍ਵਤ: ਅਨੁਗ੍ਰਹਦ ਮਨੇਯਨੁ ਆਰੀਵਦਿਸਿਦਰੇ

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਲੇਯ ਜਨਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਦੁਸ਼ਕਨੁ ਸਹ ਅਸ਼ਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨੁ ਦਾਖੁਤਾਨੇ. ||1||

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨ ਤੇ ਮੁਖ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨ ਤੇ ਮੁਖ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤਨਨੁ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਭੁਝ ਮੁਖਵੁ ਕੋਲਕੁ ਆਗੁਤੁਦੇ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤਨਨੁ ਨੋਯੀਸੁਵਵਨੁ ਕਾਗੇਯੰਤ ਟੀਕੀਸੁਤੁਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

ਭੁਝ ਸੰਤਨਨੁ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਭੁਝ ਵ੍ਧਕੀਯੁ ਸਰਪ ਜਗਤੀਨਲੀ ਭੀਝੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਭੁਝ ਸੰਤਨਨੁ ਨੋਯੀਸੁਵਵਨੁ ਕੀਟਗਲੁ ਭਯਾਦਿਗਲੁ ਜਗਤੀਨਲੀ ਅਲੇਦਾਡੁਤਾਨੇ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਸੰਤਨਨੁ ਨੋਯੀਸੁਵਵਨੁ ਭਾਯਾਰੀਕੇਯ ਭੰਕੀਯਲੀ ਭੁਰੀਯੁਤੁਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਫਲੈ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਫਲੈ ॥

ਸੰਤਨਨੁ ਅਸੰਤੋਸ਼ਪਤੀਸੁਵਵਨੁ ਐਲਰਨੁ ਮੋਸਗੋਲੀਸੁਤੁਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨਨੁ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਵੈਭਵਵੇਲ੍ਲੁ
ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨਨੁ ਅਸਮਾਧਾਨਗੋਲੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਭਭ੍ਧੁ ਵ੍ਧ੍ਯਕ੍ਰਿਯੁ
ਕੇਲਮੁਟ੍ਠਦਲ੍ਲਿ ਕੇਟ੍ਠਵਨਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਵਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

ਸੰਤਨ ਤਪ੍ਧ੍ਧਿਤਸ੍ਧੁ ਵ੍ਧ੍ਯਕ੍ਰਿਯੇ ਸੰਤ੍ਰੋਸ਼ਕ੍ਯੇ ਯਾਵੁਦੇ ਆਸ਼੍ਰਯਵਿਲ੍ਲੁ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤ ਓਯੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹੀ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨੁ ਭਲ੍ਲ੍ਯਵਨਾਗਿਦ੍ਧਰੇ, ਵਿਰੋਧਿਯੁ ਸਹ ਮੋਕ੍ਧਵਨੁ
ਪਢੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ. 2 ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨਨੁ ਅਵਮਾਨਿਸੁਵਵਨੁ ਅਤ੍ਯੰਤ ਦੁਸ਼੍ਧੁ ਵ੍ਧ੍ਯਕ੍ਰਿ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਸੰਤਨਨੁ ਨਿੰਦਿਸੁਵਵਨਿਗੇ ਭੰਦੁ ਕ੍ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਸੰਤਨਨੁ ਅਵਮਾਨਿਸੁਵਵਨੁ ਮਹਾ ਕੋਲੇਗਾਰ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਮਾਰਾ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨਨੁ ਅਵਮਾਨਿਸੁਵਵਨੁ ਦੇਵਰਿੰਦ ਤਿਰਸ੍ਕਰਿਸ੍ਧੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨਨੁ ਟੀਕਿਸੁਵਵਨੁ ਆਡਲਿਤਦਿੰਦ ਮੁਕ੍ਧਨਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨਨੁ ਟੀਕਿਸੁਵਵਨੁ ਅਭ੍ਧੁ ਮੁਤੁ ਬਡਵਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕਾਵੁ ਸਰਬ ਰੋਗੁ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨਨੁ ਨਿੰਦਿਸੁਵਵਨੁ ਏਲਾ ਰੋਗਗਲਿੰਦ ਬਲੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕਾਵੁ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗੁ ॥

ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨਨੁ ਟੀਕਿਸੁਵਵਨੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਪੁਤ੍ਰੀਕਤੈਲੀਐ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖੁ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥

ਸੰਤਨਨੁ ਖੰਡਿਸੁਵਦੁ ਕੋਡ ਮਹਾਪਾਪ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਭ੍ਧੁ ਸੰਤਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯਲੀ ਭਲੈਯਵਨਾਗਿਦ੍ਵਰੈ ਅਵਨਾ ਮੁਕ੍ਤਿ
ਹੋਇਦੁਤਾਨੇ. ॥੩॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵਾਗਲਾ ਅਸੁਦ੍ਵਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵਾਗਲੇ ਮਨੁਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੇਣਿਤਨਲ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਭਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਉ ਭਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ਸਾਧੁਵਿਨ ਅਪਰਾਧਿਯੁ ਧਰਮਰਾਜਨਿੰਦ ਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ੈਯਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਏਲਰਾ ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਯਨੁ ਤ੍ਰਿਭਿਸੁਤਾਰੈ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਯੁ ਤੁੰਬਾ ਅਹੰਕਾਰੀਯਾਗਿਦਾਨੈ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵਾਗਲਾ ਪਾਪੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਹੁਟ੍ਵੁਤ੍ਵਲੈ ਸਾਯੁਤ੍ਵਲੈ ਭਰੁਤ੍ਵਾਨੈ

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੁਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਸੰਤਨ ਵਿਮੁਕਤ ਸੰਤੋਸ਼ਦਿਨਿ ਵਿਮੁਕਤਨਾਗੁਤ੍ਵਾਨੈ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਗੇ ਵਾਸਿਸਲੁ ਯਾਵੁਦੈ ਸ੍ਵਲੰਬਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ! ਭਭੁ ਸੰਤਨਨੁ ਪ੍ਰਭੋਦਿਸਿਦਰੈ, ਅਵਨੁ ਅਵਨਨੁ ਤਨੋਂਦਿਗੇ
ਕਰੇਦੁਕੋਂਡੁ ਹੋਗੁਤ੍ਵਾਨੈ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੁਟੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੁਟੈ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਮਧ੍ਯਦਲੀ ਭਭੁ ਹੋਗੁਤ੍ਵਾਨੈ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੇ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੇ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵੁਦੈ ਕੇਲਸਦਲੀ ਯਸ਼ਸ਼ਿਯਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਭਯਾਨਕ ਕਾਡੁਗਲੀ ਅਲੇਦਾਡੁਤ੍ਵਲੈ ਭਰੁਤ੍ਵਾਨੈ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੁਝਕਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਯਨੁ ਦੁਝ ਮਾਗਯੋ ਏਸੇਯਲਾਗੁਤਦੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਭੁਝਕਿਨਿੰਦ ਖਾਲੀਯਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਸੰਤ ਵਧੀਕੀ ਮੁਤ ਦੇਹਵੁ ਭੁਝਕਿਰਾਟਵਿਲ੍ਹਦੰਤ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕੀਧੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਮੁਲਵੇ ਭੁਝਕਿ

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਤਾਨੁ ਬਿਤ੍ਤਿਦਨੁ ਤਾਨੇ ਤਿਨੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਤਪ੍ਰਿਤਸਨਾਦ ਸੰਤਨੀਕੇ ਯਾਰੁ ਰਖਕਰਾਗਲੁ ਸਾਧਵਿਲ੍ਹ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ, ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੰਤਨੁ ਭੁਝਕਿਯਵਨਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ ਅਵਨੁ ਅਵਨਨੁ ਰਖਿਸੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਯੁ ਹੋਗੇ ਦੁਖਿਸੁਤਾਨੇਂਦਰੇ

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਗੁਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਗੁਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਨੀਰਿਲ੍ਹਦ ਮੀਨੁ ਨੋਖਿਨਿੰਦ ਨਰਭੁਵੰਤ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੁਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੁਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਭੁਝਕਿ ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵਾਗਲੁ ਹੋਖਿਨਿੰਦ ਭੁਝਕਿਨੇ ਮੁਤੁ ਏਨਿਗੁ

ತೃಪ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ಜಿವು ಪಾವಕು ಈಧನಿ ನਹಿ ಧ್ರಾಪೈ ॥

ಅಗ್ನಿಯು ಇಂಧನದಿಂದ ತೃಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੋਲਾ ॥

ಸಂತ ಕಾ ದೋಖಿ ಛುಟ್ಟೈ ಇಕೆಲಾ ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾನೆ

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤಿਲੁ ਖੇਤੁ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲಾ ॥

ಜಿವು ಬೂಆಡು ತಿಲು ಖೇತ್ ಮಾಹಿ ದುಹೇಲಾ ॥

ಒಳಗಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟ ಎಳೆಗಿನ ಗಿಡ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ ಬಿದ್ದಂತೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮੁ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ಸಂತ ಕಾ ದೋಖಿ ಧರಂ ತೆ ರಹತ್ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿಯು ಧರ್ಮದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ಸਦ ಮಿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ಸಂತ ಕಾ ದೋಖಿ ಸದ್ ಮಿಥಿಯಾ ಕಹತ್ ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ಕಿರಂತು ನಿಂದಕ್ ಕಾ ಧುರಿ ಹೀ ಪಾಯಿಆ ॥

ವಿಮರ್ಶಕನ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹೀಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ

ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ನಾನಕ್ ಜೋ ತಿಸು ಭಾವೈ ಸೋಯಿ ಥಿಯಾ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟವೋ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ||6||

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜੁ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ಸಂತ ಕಾ ದೋಖಿ ಬಿಗಡ್ ರೂಪು ಹೋಯಿ ಜಾಯ್ ॥

ಸಂತನ ಅಪರಾಧಿ ಕುರೂಪಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦರಗಹ ಮಿਲੈ ಸਜਾਇ ॥

ಸಂತ ಕಾ ದೋಖಿ ಕಾವು ದರ್ಗಾಃ ಮಿಲೈ ಸಜಾಯಿ ॥

ಒಬ್ಬ ಸಂತನನ್ನು ದೂಷಿಸುವವನು ದೇವರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦೋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਯਾਵਾਗਲਾ ਸਾਵਿਨ ਸਮੀਪਦਲੀਦੇ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਜੀਵਨ ਮਤ੍ਤੁ ਸਾਵਿਨ ਨਡੁਵੇ ਨੇਤਾਡੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿਐ ਆਸਾਐ ਆਸਾਐ ਆਸਾਐ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸੰਤਨ ਅਪਰਾਧਿ ਨਿਰਾਸਾਐ ਦੂਰ ਹੋਗੁਤਾਨੇ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ਤਪਿਤਸ੍ਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤਰੁ ਸ੍ਰਿਰਤਿਐਨੁ ਪਡੈਐਦੀਦੀ

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਬਧਿਸਿਦੰਤ ਮਨੁਐ ਆਗੁਤਾਨੇ

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਯਾਵੁਦੈ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਤਨੁ ਹਿੰਦਿਨ ਜਨਮੁ ਕਰਮੁਵਨੁ ਅਲਿਖਲੁ ਸਾਧੁਵੀਲੁ.

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਜਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨੀਕੇ ਏਲਵਰੁ ਤੀਲੀਦੀਦੇ. ॥7॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਤੀਗਲੁ ਆ ਪਰਮਾਤਮਨੀਕੇ ਸੇਰੀਦੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਸਦਾ ਆਤਨੀਕੇ ਨਮਸਕਾਰੀਸੁਤੀਰੀ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭ੍ਰ ਕਾ ਊਸ਼੍ਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਦੋਵਰਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਾ ਭਰਿ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਤਿਸਹਿ ਦਿਯਾਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥
ਨਿਮ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਊਸਿਰੁ ਮੁਤ੍ਰੁ ਬਾਯੀਯਿੰਦ ਅਦਰ ਬਗੈ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਰਿ

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥
ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਰੁ ਆ ਦੋਵਰੇ ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥
ਦੋਵਰੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨਨ੍ਰੁ ਮਾਡੁਵੰਤੈ, ਅਵਨੁ ਆਗੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪੈ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਰਦੋ ਆਦ ਆਟਿਦ ਸ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿਕਰ੍ਤ

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਅਵਨ ਬਗੈ ਬੇਰੇ ਯਾਰੁ ਯੋਭਿਸ਼ਬਲ੍ਰਰੁ?

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥
ਦੋਵਰੁ ਯਾਰਨ੍ਰੁ ਆਸ਼ੀਵਦਿਸੁਤ੍ਰਾਨ੍ਰੋ ਅਵਰਿਗੈ ਤਨ੍ਰੁ ਹਸਰਨ੍ਰੁ ਨੀਡੁਤ੍ਰਾਨੈ

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਤੁੰਬਾ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਾਲੀ. 8 ॥ 13 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਲੋਕੁ

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਹੇ ਸਜ਼ਨਰੇ, ਨਿਮ੍ਰ ਜਾਨਤਨਵਨ੍ਰ ਬਿੱਠ੍ਰ ਭਗਵੰਤ ਹਰਿਯਨ੍ਰ ਸ੍ਰਰਿਸਿਰ

ਏਕ ਅਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਏਕ ਅਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਨਿਮ੍ਰ ਮਨਸ੍ਰਿਨਲ੍ਰਿ ਦੇਵਰ ਮੇਲੇ ਭਰਵਸੇ ਭਰਲੇ. ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਲ੍ਰਿ
ਦੁਖ, ਗੋਂਦਲ ਮਤ੍ਰ ਭਯਵੁ ਦੁਰਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ. ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼੍ਰਪਦੀ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ਓ ਜੀਵੀ, ਯਾਵੁਦੇ ਮਨੁਸ਼੍ਰਨਨ੍ਰ ਨੰਬੁਵੁਦੁ ਵ੍ਰਥ

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਵਲ੍ਰਵਨ੍ਰ ਕੋਡੁਵਵਨੁ ਓਭ੍ਰਦੇ ਦੇਵਰੁ

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਨੀਡੁਵੁਦੁ ਤ੍ਰਪ੍ਰਿ ਨੀਡੁਤ੍ਰਦੇ

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਤਦਨੰਤਰ ਕਡੁਬਯਕੇ ਬਰੁਵੁਦਿਲ੍ਰ

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ॥

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ॥

ਓਭ੍ਰ ਦੇਵਰੁ ਤਾਵੇ ਕੋਲ੍ਰੁਤ੍ਰਾਰੇ ਮਤ੍ਰ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਰਨ ਨੀਯੰਤ੍ਰਨਦਲ੍ਰਿ ਯਾਵੁਦੁ ਭਲ੍ਰ.

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵਨ ਆਦੇਸ਼ਗਲਨੁ ਅਧਮਾਦਿਕੋਲੁ ਮੂਲਕ ਸੰਤੋਖਵਨੁ
ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤਦੇ

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

ਹੋਸਰਿਟੁ ਕੰਠਦਲਿ ਪ੍ਰੋਣਿਸਿਟੁਕੋਲੁ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸਦਾ ਸ੍ਰਰਿਸਿ

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥

ਯਾਵੁਦੈ ਅਡੇਤਡੇਗਲੁ ਭਰੁਵੁਦਿਲੁ. 1 ॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਊਸ ਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਨਿਮ੍ਰ ਮਨਸਿਨਲਿ ਦੇਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਸ੍ਰੁਤਿਸਿਰਿ

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਰਾਰ ॥

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਰਾਰ ॥

ਓ ਨਨ੍ਰ ਮਨਸੇ, ਸਰਿਯਾਦ ਰਿਤਿਯਲਿ ਵਰ੍ਤਿਸੁ

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

ਨਾਮਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਨੁ ਕੁਡਿਯੁਵੁਦਰਿੰਦ ਨਿਮ੍ਰ ਨਾਲੀਗੇਯੁ ਸੁਦ੍ਰਵਾਗੁਤਦੇ

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਨੀਵੁ ਨਿਮ੍ਰ ਆਤ੍ਰਵਨੁ ਸ਼ਾਸ੍ਰਵਾਗਿ ਸੰਤੋਖਪਡਿਸੁਤ੍ਰਿਰਿ

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਨਿਮ੍ਰ ਸ੍ਰੁੰਤ ਕੰਨ੍ਰਗਲਿੰਦ ਦੇਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਨੁ ਨੋਇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਊਤ੍ਤਮ ਸਤ੍ਸੰਗದಲ್ಲಿ ਭੈਰੋਟੀਆਗੁਰੂਦਰਿੰਦ, ಎਲਾ, ਭਤਰ ਸੰਵਹਨਗਲੂ
ਕਠੂਰੋਯਾਗੁਰੂਵੇ

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਨਿਮ੍ਰ ਪਾਦਗਲਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦਨ ਮਾਰਗਵਨ੍ਰ ਅਨੁਸਰਿਸਿ

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ਓੰਦੁ ਛੁਣਵੁਰ ਹਰਿਯਨ੍ਰੁ ਜਪਿਸੁਵੁਰਿੰਦ ਪਾਪਗਲੂ ਮਾਯਵਾਗੁਰੂਵੇ

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵੇ ਮਾਡਿ ਮਤ੍ਰੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਕੀਵਿਗਲਿੰਦ ਹਰਿਕਥੇਯਨ੍ਰੁ ਆਲਿਸਿ. ,

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤਿਯਲ੍ਰਿ ਨਿਮ੍ਰੁ ਸ਼ਿਰਵੁ ਭਗਵੰਤਨ ਆਸ਼ਾਨਦਲ੍ਰਿ
ਪੁਕਾਸ਼ਮਾਨਵਾਗਿਰੂਰੂਦ. 2 ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ਓ ਜਨਰੁ ਓ ਜਗਤ੍ਰਿਨਲ੍ਰਿ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤਰੁ

ਅੰਤਹ ਜਨਰੁ ਜਗਤ੍ਰਿਨਲ੍ਰਿ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤਰੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ਯਾਰੁ ਯਾਵਾਗਲੂਰੁ ਦੇਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਰੁ ਹਾਡੁਤ੍ਰਾ ਭਰੂਤ੍ਰਾਰੇ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ਰਾਮਨ ਨਾਮਦ ਬਗ੍ਰੇ ਯੋਭਿਸੁਤ੍ਰਲੇ ਭਰੂਵਵਰੁ

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ਅੰਤਹ ਜਨਰਨ੍ਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਜਗਤ੍ਰਿਨਲ੍ਰਿ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤਰੁ ਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸਲਾਗੁਰੂਦੇ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

ਮੁਨੀ ਤਨੀ ਮੁಖੀ ಬೋಲಹಿ ಹರಿ ಮುಖੀ ॥

ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು, ದೇಹ ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯಿಂದ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಜನರು

ਸਦಾ ಸਦಾ ਜಾನਹੁ ತੇ ಸುಖੀ ॥

ಸದಾ ಸದಾ ಜಾನಹು ತೇ ಸುಖಿ ॥

ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ಏಕೋ ಎಕು ಎಕು ಪಚ್ಛಾನೈ ॥

ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಮನುಷ್ಯ

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ಇಟ್ ಉತ್ ಕೀ ಓಹು ಸೋಝಿ ಜಾನೈ ॥

ಅವನು ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਨਾਮ ಸੰਗಿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨು ਮਾਨਿਆ ॥

ನಾಮ್ ಸಂಗಿ ಜಿಸ್ ಕಾ ಮನು ಮಾನಿಯಾ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿದೆ

ਨಾನਕ ਤਿਨਹਿ ನಿರೆਜਨು ಜಾನਿਆ ॥੩॥

ನಾನಕ್ ತಿನಾಹಿ ನಿರಂಜನ್ ಜಾನಿಯಾ ॥੩॥

ಅವನು ಭಗವಂತನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. 3 ॥

ਗੁರ ਪ੍ਰಸಾದಿ ಆಪನ ಆಪು ಸੁಝੈ ॥

ಗುರು ಪ್ರಸಾದಿ ಆಪನ್ ಆಪ್ ಸುಝೈ ॥

ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ

ਤਿਸ ਕੀ ਜಾನਹੁ ਤ੍ਰಿಸਨಾ ਬੁਝੈ ॥

ਤಿಸ್ ಕೀ ಜಾನಹು ತ್ರಿಸ್ನಾ ಬುಝೈ ॥

ಅವನ ದಾಹವು ನೀಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ಸಾಧ್ಸಂಗೀ ಹರಿ ಹರಿ ಜಸು ಕಹತ್ ॥

ಸಂತರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಹರಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ

ਸਰਬ ರੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ಸರಬ್ ರೋಗ್ ತೆ ಒಹು ಹರಿ ಜನು ರಹತ್ ॥

ಆ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲੁ ਬਖਾਨੁ ॥

ਹਗਲੀਰੁਘੁ ਦੇਵਰ ਸੁਤਿ ਮਾਤ੍ਰ ਹਾਡੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਮਨੇਯੁ ਬਗੈ ਆਸਕ੍ਤਿਯੀਲ੍ਲਦਵਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਏਕੁ ਦੇਵਰਲੀ ਤਨੁ ਭਰਵਸੇਯਨੁ ਭਟ੍ਟਿਰੁਵ ਮਨੁਸ਼੍ਯ

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਐਤਨੀ ਸਾਵਿਨ ਕੁਠੀਕ ਤੁੰਡਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਮਨਦਲੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਸਿਵਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਨੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖੁ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨੀਯੇ ਯਾਵੁਦੇ ਦੁਖਵਿਲ੍ਲੁ. 4 ॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਮਨਦਲੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁਵਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਵਨੁ

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਭੁਲਾਵੈ ॥

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਭੁਲਾਵੈ ॥

ਐ ਸੰਤਨੁ ਸੰਤੁਸ਼ਟਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਮਨਸ੍ਸੁ ਏਂਦਿਗੁ
ਚੰਚਲਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਯਾਰਨੁ ਐਵੀਰਦਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇਯੋ

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਸೋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਓ ਸੇਵਕਨੁ ਯਾਵੁਦਕੈ ਹੋਦਰਬਹੁਦੁ ਹੋਏ?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਜੈਸਾ ਤਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਦੇਵਰੁ ਅਵਨੀਗੇ ਭਦ੍ਰੰਤ ਕਾਠੀਸੁਤਾਰੇ

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਅਵਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਯਲੀ ਦੇਵਰੇ ਭਦ੍ਰਾਰੇ

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਹਲਵੁ ਬਾਰੀ ਯੋਝੀਸੀਦੇ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੀਨ ਕ੍ਰਿਪੇਯੀਂਦ ਨਾਨੁ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਂਡਿਦੀਨੇ

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਫੁ ਮੂਲੁ ॥

ਜਬ ਦੇਖਤੁ ਤਬ ਸਭੁ ਕੀਧੁ ਮੂਲੁ ॥

ਨਾਨੁ ਨੋਡਿਦਾਗ, ਏਲਵੁਰ ਦੇਵਰੇ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੁਲੁ ॥੫॥

ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਸੁਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੁਲੁ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੇ ਸੁਭਾ ਮੁਤੁ ਸੁਭਾ. 5 ॥

ਨਹ ਕਿਫੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਫੁ ਮਰੈ ॥

ਨਹਿ ਕੀਧੁ ਜਨਮੈ ਨਹਿ ਕੀਧੁ ਮਰੈ ॥

ਯਾਵੁਦਕੁ ਹੁਟੁਵੁਦਿਲੁ ਮੁਤੁ ਸਾਯੁਵੁਦਿਲੁ

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁਦੇ ਨਾਟਕ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਜਨਨ ਮਰਨਦ ਸਾਗਣ ਗੋਚਰ ਮੁਤੁ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਗੋਚਰ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ಆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਅਵਨੁ ਓ ਭੀ ਜਗਤਨੁ ਅਵਨੀਗੇ ਵਿਧੇਯਵਾਗਿਰੁਵੰਤੇ ਮਾਡਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਅਵਰੁ ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਹੁ ਤਾਵੇ ਮਾਡੁਤ੍ਵਾਰੇ. ਅਵਰੇ ਸਕਲ ਜੀਵਿਗਲ੍ਹੁ ਭਦ੍ਵਾਰੇ

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਵਿਵਿਧ ਵਿਧਾਨਗਲ ਮੂਲਕ ਅਵਰੁ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਸੁਤ੍ਵਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ
ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਤ੍ਵਾਰੇ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਫੁ ਖੰਡ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਚਿਧੁ ਖੰਡ ॥

ਓਦਰੇ ਅਮਰ ਦੇਵਰਿੰਦ ਯਾਵੁਦੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਅਵਰੁ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਬੰਬਲਿਸੁਤ੍ਤਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇ ਮਤ੍ਰੁ ਮਹਿਮੇਯੁ ਗੁਰਿਯਿਲ੍ਹਦ੍ਵੁ ਮਤ੍ਰੁ ਯਾਵੁਦੇ
ਤਾਰਤਮ੍ਯਵਿਲ੍ਹਦ੍ਵਾਗਿਦੇ

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥ ੬ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਏਭ੍ਯੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯਿੰਦ ਜਪ ਮਾਡਿਸਿਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰੁ ਓਤਨੁ ਜਪਵਨੁ
ਮਾਡੁਤ੍ਵਾਨੇ

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਤਿਲਿਦਵਰੁ ਸੁੰਦਰਰੁ

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਅਵਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਪਦੇਸ਼ਿੰਦ ਭੀ ਜਗਤੁ ਉਦ੍ਵਾਰਵਾਗੁਤ੍ਵਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਰੁ ಎਲ੍ਹਰਿਗੁ ਕਲਾਯਾਨਵਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੁ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਰ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਦੁਖਗਲੁ ਮਰੇਤੁਹੋਗੁਤਵ

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦਯਾਮਯਨਾਦ ਭਗਵੰਤ ਅਵਰਨੁ ਤਮੋਂਦਿਗੇ ਸੰਯੋਜਿਸੁਤਾਰੁ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰੁ ਨ ਸਬਦਿ ਜਪੇ ਭਯੇ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਵਚਨਗਲਨੁ ਪਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਵਰੁ ਧਨ੍ਯਰਾਗੁਤਾਰੁ

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

ਅੰਤਹ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਵੰਤਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਰ ਸੇਵੇਯਲ੍ਹਿ ਤੋਡਗਿਦ੍ਵਾਰੁ

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

ਜਿਸ ਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

ਯਾਰਿਗੇ ਭਗਵੰਤ ਤਨੁ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਵਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੁ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥

ਅੰਤਹ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵਵਰੁ ਸੁਖਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਪੁਰੁਸ਼ਰਨੁ ਭ੍ਰੇਸ਼ਠਵੰਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸੀ. ॥੧॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੀਗਿ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੀਗਿ ॥

ਯਾਰੁ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਅਦਨੁ ਦੇਵਰ ਚਿਤ੍ਰਦੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

ਹਾਗੂ ਅਵਨੁ ਭਾਵੁਤਵਾਗਿ ਭਗਵੰਤਨੋਂਦਿਗੇ ਵਾਸਿਸੁਤਾਨੇ

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ਸਹਾਜੁ ਸੁਭਾਯੀ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥

ਏਨੇ ਆਗਿ ਸਹਜਵਾਗਿਯੇ ਆਗੁਤਦੇ

ਕਰਣੇਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਅਵਨੁ ਆ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਦੇਵਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰੁਤਿਸੁਤਾਨੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ਮਾਡਿਦੁ ਤਨੁ ਸੇਵਕਰਿਗੇ ਸਿਹਿਯਾਗਿਦੇ

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ਅਵਨਿਗੇ ਤਾਵੁ ਭਗਵੰਤਯੇ ਕਾਠਿਸੁਤਾਰੇ

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

ਅਵਨੁ ਯਾਵੁਦਰਿੰਦ ਹੁਟਿਕੋਂਡਨੋਂਦਿ ਆਦਰਲੀ ਲੀਨਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੁ ਬਨਿ ਆਏ ॥

ਓਯੁ ਸੁਖੀਧਾਨੁ ਉਨੁ ਹੋ ਬਨਿ ਆਏ ॥

ਅਵਰੁ ਸੰਤੋਸ਼ਦ ਲਗਾਨੁ ਨਿਧਿਯਾਗਿਦਾਰੇ. ਓ ਖਾਤਿਯੁ ਅਵਰਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ
ਸਰਿਹੋਂਦੁਤਦੇ

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥

ਆਪਸੁ ਕਾਵੁ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨੇ ਤਮੁ ਸੇਵਕਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿਸਿਦਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਰ ਸੇਵਕ ਭੰਦੇ ਏਨੁ ਅਧਿਕਾਰਿਕੋਲੀ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ .

ಶ್ਲੋਕ

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸੰਪੂਰਨਹਾਰੁ ਮੁਖੁ ਨਮੁ ਦੁਖਗਣਨੁ ਤਿਲਿਦਿਰੁਤਾਰੁ

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਭੁ ਵਧੈ ਮੋਖਵਨੁ ਨੀਡੁਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਾ, ਨਾਨੁ
ਅਵਰਿਗਾਗਿ ਨਨੁ ਤਾਗਿ ਮਾਡੁਤੈਨੇ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸਟਪਦੀ

ਫੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥

ਫੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥

ਓਡੇਵਰਨੁ ਜੋਡੁਵਰਨੇ ਜਗਤਾਲਕ ਗੋਪਾਲਰੁ

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਅਵਰੇ ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਣਨੁ ਪ੍ਰੇਸਿਸੁਤਾਰੁ

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਓਲ੍ਹਰ ਬਗੈ ਚਿੰਤਿਸੁਵਰੁ

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਅਦਰਿੰਦ ਯਾਰੁ ਖਾਲੀ ਕ੍ਰਿਯਲੀ ਹਿੰਤਿਰੁਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ਓ ਨਨੁ ਮਨਸੈ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਦੇਵਰਨੁ ਜਪਿਸੁ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਅਮਰਨਾਦ ਭਗਵੰਤ ਸਰਵਸ਼੍ਵਰ ਅਵਰੇ

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਆਪਨਾ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਜੀਵਿਗਲ ਸ੍ਵੰਤ ਕਲਸਦਿੰਦ ਏਨਾ ਆਗੁਵੁਦਿਲ

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

ਜੇ ਸੌ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

ਨਮਰਾਹੁ ਸਲ ਹਾਰੈਸਿਦਰਾ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਕਾਮ ॥

ਅਦਰ ਹੋਰਤਾਗੀ, ਨਿਮਗੇ ਏਨਾ ਪ੍ਰਯੋਗਜਨਵਿਲ

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਭੁਨੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮੋਕਸ਼ਵਨੁ
ਪਛੇਯੁਤਾਨੇ

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥

ਜੀਵਿਯੁ ਤੁੰਬਾ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਦ੍ਵਰੇ, ਅਵਨੁ ਤਾਨਾਗਿਯੇ ਭਤਰਰਨੁ
ਅਕਸ਼ਿਸੁਵੁਦਿਲ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥

ਦੇਵਰ ਬੇਲਕੁ ਮਾਤ੍ਰ ਏਲਾ ਦੇਹਗਲੀ, ਸੁੰਦਰਵਾਗੀ ਕਾਨੁਤ੍ਰਦੇ

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਮੰਤਨਾਦ ਨੰਤਰ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਏਕੇ ਹੇਮੇ ਪਛੇਯੇਕੁ?

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਏਲਾ ਹਥਵੁ ਅਵਨਦੇ ਕੋਡੁਗੇਯਾਗਿਦ੍ਵਾਗ

ਅਤਿ ਸੁਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਅਤਿ ਸੁਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਓਭ੍ਰ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਮਹਾਨੁ ਯੋਧਾ ਏਨੁ ਕਰੰਦਰੰ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਦੇਵਰ ਕਲਾਤ੍ਮਕ ਲਕ੍ਸ਼ਣੀਲ੍ਲਦੇ ਅਵਨੁ ਏਨੁ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿਸ਼ਬਹੁਦੁ?

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦਾਨੀਯਾਦਰੰ

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਦਾਨੀ ਭਗਵੰਤ ਅਵਨਨੁ ਮੁਖਿ ਏਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤਾਰੰ

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਿਪਾਏਂਦ ਯਾਰ ਅਹੰਕਾਰਦ ਕਾਏਲੈ ਵਾਸੀਯਾਗੁਤ੍ਵਦੇਯੋ.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਯਾਵਾਗਲੂ ਅਰੋਗ੍ਯਵਾਗਿਰੁਤ੍ਵਨੇ. 2॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਹੁ ॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਹੁ ॥

ਸੁੰਭਵੁ ਦੇਵਾਲਯਵਨੁ ਬੰਬਲਿਸੁਵੰਤੰ

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਹੁ ॥

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਹੁ ॥

ਹਾਗੇਯੇ ਗੁਰੁਵਿਨ ਮਾਤੁਗਲੁ ਮਨਸ੍ਸਿਗੇ ਸਹਕਾਰੰ

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਦੋਹੀਯਲ੍ਲਿ ਭਲ੍ਲੁ ਕਲ੍ਲੁ ਦਾਟੀ ਹੋਦੰਤੰ

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਹਾਗੇਯੇ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਪਾਦਗਲਨੁ ਸ੍ਵਰ੍ਣਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਜੀਵੀਯੁ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ

ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾನೆ

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ಜಿವು ಆಂಧ್ಯಾರ್ ದೀಪಕ್ ಪರ್ಗಾಸು ॥
ದೀಪವು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಹಾಗೆ

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗಾਸੁ ॥

ಗುರ್ ದರ್ಶನು ದೇಖಿ ಮಣಿ ಹೋಯಿ ಬಿಕಾಸು ॥
ಹಾಗೆಯೇ ಗುರುವನ್ನು ಕಂಡ ನಂತರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ಜಿವು ಮಹಾ ಉದಿಯಾನ್ ಮಹಿ ಮಾರಗು ಪಾವೈ ॥
ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನಂತೆ

ਤਿਉ ಸಾಧು ಸಂಗಿ ಮಿಲಿ ਜೊತಿ ਪ੍ਰಗಾಟಾವೈ ॥

ತಿವು ಸಾಧು ಸಂಗಿ ಮಿಲಿ ಜೋತಿ ಪ್ರಗಾಟಾವೈ ॥
ಹಾಗೆಯೇ ಉತ್ತಮ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬೆಳಕು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ

ਤਿਨ ಸಂತನ ಕੀ ਬಾಡೊ ಪುರಿ ॥

ತಿನ ಸಂತನ್ ಕೀ ಬಾಚ್ಹವ್ ದೂರಿ ॥
ಆ ಸಂತರ ಪಾದಧೂಳಿಯನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ

ਨಾನಕ ಕੀ ಹರಿ ಲೊಕಾ ಪುರಿ ॥੩॥

ನಾನಕ್ ಕೀ ಹರಿ ಲೋಭಾ ಪೂರಿ ॥೩॥
ಓ ಕರ್ತರೇ, ನಾನಕರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ. 3 ॥

ಮನ ಮುಖ ಕಾಹೆ ಬಿಲ್ಲಾಯಿಎ ॥

ಮನ್ ಮೂರ್ಖ್ ಕಾಹೆ ಬಿಲ್ಲಾಯಿಎ ॥
ಓ ಮೂರ್ಖ ಮನಸು, ನೀನು ಯಾಕೆ ಶೋಕಿಸುವೆ?

ಪುರಬ ಲಿಖೆ ಕಾ ಲಿಖಿಆ ಪಾಣಿಐ ॥

ಪುರಬ್ ಲಿಖೆ ಕಾ ಲಿಖಿಯಾ ಪಾಯಿ ॥
ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ನೀವು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ

ਦੁਖ ಸುಖ ಪುಖ ದೇವನಹಾರು ॥

ದೂಖ್ ಸೂಖ್ ಪ್ರಭ್ ದೇವನ್ಹಾರು ॥
ದೇವರು ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುವವರು

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤೂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਊਲੀਦਦਨੈਲ੍ਹ, ਬਿੱਛੁ, ਅਵਰਨੈ ਆਰਾਧਿਸੀ

ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਜ਼ੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਅਦਨੁ ਸੰਤੋਖਵੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸੀ

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥

ਭੂਲ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥

ਓ ਮੁਖਨੈ, ਨੀਨੁ ਯਾਕੇ ਅਲੇਦਾਡੁਤੀਰੁਵੇ?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥

ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥

ਨਿਮ੍ਰੋਂਦਿਗੇ ਯਾਵ ਵਸਤੁ ਬੰਦਿਦੇ?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥

ਓ ਦੁਰਾਸੇਯ ਪਤੰਗ, ਨੀਨੁ ਲੋਕਿਕ ਭੋਗਗਲ੍ਹਿ ਤੋਡਗਿਰੁਵੇ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਨਿਨੁ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲ੍ਹਿ, ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਨੁ ਜਪਿਸੁ

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਲ੍ਹਿ, ਨੀਨੁ ਗੌਰਵਯੁਤਵਾਗਿ ਮੁੰਦਿਨ ਜਗਤੀਨਲ੍ਹਿ, ਨਿਨੁ ਨਿਵਾਸਕੈ, ਹੋਗੁਵੇ. ||4||

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

ਓ ਜੀਵੀ, ਯਾਵ ਰਾਮ ਨਾਮਵਨੁ ਪਡੇਯਲੁ ਨੀਨੁ ਓ ਜਗਤੀਗੇ
ਬੰਦਿਰੁਵੇਯੋ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਿਨ ਰੂਪਦਲ੍ਹਿ, ਓ ਓਪ੍ਰੰਦਵਨੁ ਸੰਤਰ ਮਨੇਯਿੰਦ
ਪਡੇਯਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਹੇਮ੍ਰੁਯਨ੍ਰੁ ਬਿਛੁਰਿ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

ਰਾਮਨ ਨਾਮਵਨ੍ਰੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਰਿ ਅਲੇਖੁ ਮਨਸ੍ਰਿਛੁ ਕੋਲ੍ਰਿ

ਲਾਇ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਲਾਇ ਖੇਪੁ ਸੰਤੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਸੰਤਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੰਗਦਲ੍ਰਿ ਨਡੇਦੁ ਦੇਵਰੁ ਨਾਮੁ ਰੂਪਦ ਧਨਵਨ੍ਰੁ ਧ੍ਰਾਨਦ ਮੂਲਕ ਧਰਿਸਿ.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ਅਵਰੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ਮਾਯੇਯੁ ਭਰੁ ਤੋਡਕੁਗਲ੍ਰੁ ਬਿਛੁਰਿ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਭਲ੍ਰੁ ਨਿਨ੍ਰੁ ਧਨ੍ਰੁ ਏਨ੍ਰੁ ਕਰ੍ਰੁਤ੍ਰੁ

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹਰਿ ਦਰਗੁ ਸੋਇ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਓਸ਼ਾਨਦਲ੍ਰਿ ਨਿਨ੍ਰੁ ਮੁਖੁ ਬੇਲ੍ਰੁਵੁਦੁ

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਐਰੂਪਦ ਊਦ੍ਰੁਮਿ ਮਾਤ੍ਰੁ ਓ ਵ੍ਰੁਵਹਾਰਵਨ੍ਰੁ ਮਾਡੁਤ੍ਰੁ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਸਦੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਅੰਤਕੁ ਵ੍ਰੁਪਾਰਿਗੇ ਭਰਨਾਗੁਤ੍ਰੇਨੇ. 5 ॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

ਚਰਨੁ ਸਾਧੁ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

ਓ ਜੀਵਿ, ਮੁਖਿਗਲ੍ਰੁ ਪਾਦਗਲ੍ਰੁ ਤੋਲੇਦੁ ਕੁਡਿਯਿਰਿ

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਅਰਪਿ ਸਾਧਾ ਕਵੁ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥
ਨਿਮ੍ਰ ਆਤਮਵਨ੍ਰੁ ਸੰਤਰਿਗੇ ਅਪਿਸਿ

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਆਸਾਨੁ ॥
ਘੁਸਿਗਲ ਪਾਦਦ ਧੂਲੀਨਲੀ ਸਾਨ ਮਾਡਿ

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਸਾਧਾ ਊਪਰਿ ਜੀਯੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥
ਸੰਤਰਿਗੇ ਤਨ੍ਰਨ੍ਰੇ ਅਪਿਸੁ

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸਾਧਾ ਸੇਵਾ ਵਡਾਗਿ ਪਾਈਐ ॥
ਸੰਤਰ ਸੇਵੇਯੁ ਅਧ੍ਰਿਸ਼ਟਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਬਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਸਾਧਾ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
ਘੁਸਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਹਰਿਯ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਵਨ੍ਰੁ ਹਾਡਬੇਕੁ.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੇ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੇ ॥
ਘੁਸਿਯੁ ਮਨੁਸ਼੍ਰਵਨ੍ਰੁ ਅਨੇਕ ਅਡੇਤਡੇਗਲੀਂਦ ਰਕ੍ਸਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਸੁ ਚਾਖੇ ॥
ਭਗਵੰਤਨ੍ਰੁ ਸ੍ਰੁਤਿਸੁਵਵਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ ਰਸਵਨ੍ਰੁ ਸਵਿਯੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥
ਯਾਰੁ ਸੰਤਰ ਬੰਬਲਵਨ੍ਰੁ ਤੇਗੇਦੁਕੋਂਡਿਦ੍ਰਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਰ ਬਾਗੀਲੀਂਗੇ ਬੰਦੁ
ਬਿਦ੍ਰਿਦ੍ਰਾਰੇ

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨੁ ਏਲ੍ਰਾ ਸੰਤ੍ਰੋਸ਼ਵਨ੍ਰੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇ. 6 ॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲ ਨਹਾਰ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸਤੁ ਜੀਵੀਯਨਨੁ ਮੁਤੁ ਬਦੁਕਿਸਲੀਦਾਰੁ

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਹਸਿਦਵਰਿਗੇ ਅਨੁਵਨਨੁ ਕੋਡੁਤਾਰੁ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਏਲਾ ਸੰਪਤ੍ਰੁਗਲੁ ਅਵਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਯਲੀਵੇ

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਏਦਰੇ ਜੀਵੀਗਲੁ ਤਮੁ ਹਿੰਦਿਨ ਜਨਮਦਲੀ ਮਾਡਿਦ ਕਰਮਗਲ ਪਰਿਣਾਮਗਲਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਤਾਰੁ

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਏਲ੍ਹਵਰੁ ਦੇਵਰਿਗੇ ਸੇਰਿਦੁ ਮੁਤੁ ਅਵਰੁ ਏਲ੍ਹਵਨਨੁ ਮਾਡਲੁ
ਸਮਰਥਨਾਗਿਦਾਰੁ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਅਵਰ ਹੋਰਤਾਗਿ ਬੇਰੇ ਯਾਰਾ ਭਰਲੀਲੁ ਅਧਵਾ ਭਰੁਵੁਦੀਲੁ

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਓ ਜੀਵੀਯੇ, ਹਗਲੀਰੁਲੁ ਸਦਾ ਅਵਰਨੁ ਪ੍ਰੋਭਿਸੁ

ਸਭ ਤੇ ਓਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਸਭ ਤੇ ਓਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਓ ਜੀਵਨ ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਅਤ੍ਯੁਨ੍ਨਤ ਮੁਤੁ ਸੁਦ੍ਰਵਾਗਿਦੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਦੇਵਰੁ ਓਸ਼ੀਰਵਦਿਸਿਦ ਮੁਤੁ ਅਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਨੀਡਿਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸೋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਭੁਦਨਾਗੁਤਾਨੇ. 7 ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਗੁਰੁਗਲ ਮੇਲੇ ਨੰਬੀਕੇ ਭਰੁਵਵਨੁ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਓ ਵਧੀਕੁ ਭਗਵਾਨੁ ਹਰਿਯਨੁ ਸ੍ਰੀਸਤੋਡਗੁਤਾਨੇ

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ਅਵਨੁ ਮੂਰੁ ਲੋਕਗਲੀਯੁ ਪ੍ਰਸਿਦੁ ਭਗਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥

ਯਾਰੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਦੇਵਰਿਦ੍ਵਾਰਯੋ

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਅਵਨੁ ਕਾਰਯਗਲੁ ਨਿਜੁ ਮਤੁ ਅਵਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਛੀਗਲੁ ਸਹੁ ਨਿਜੁ

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਅਵਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਸਤ੍ਯਵਿਦੇ ਮਤੁ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਬਾਯੀਯੀਂਦ ਸਤ੍ਯਵਨੁ
ਮਾਤ੍ਰੁ ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਨੇ

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿ ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦੇ ਮਤੁ ਅਵਨੁ ਰੋਪਵੁ ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦੇ

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਹੰਚੀਕੋਲੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਹਰਡੁਤਾਨੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਰਮਾਤਮਾਨੁ ਸਤ੍ਯਵੰਦੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਝੁ ਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ਨਾਨਕ, ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥ ॥੧੫॥

ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਸਤ੍ਯਦਲਿਯੇ ਵਿਲੀਨਗੋਝੁ ਤਾਨੇ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨੁ ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਚਿਹ੍ਨੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨੁ ॥

ਦੇਵਰਿਗੇ ਯਾਵੁਦੇ ਰੂਪੁ ਅਧਵਾ ਚਿਹ੍ਨੁ ਅਧਵਾ ਯਾਵੁਦੇ ਬੰਨ੍ਹੁਵਿਲੁ. ਅਵਰੁ ਮਾਯੇਯ ਮੂਰੁ ਗੁਣਗਣਨੁ ਮੀਰਿਦਵਰੁ

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਸੰਨ ॥੧॥

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਸੰਨ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੇ ਤਾਨੁ ਯਾਰ ਮੇਲੇ ਸੰਤੋਸ਼ਪਛੁਤਾਨੋ ਓ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਝੁ ਤਾਨੇ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

ਓ ਜੀਵਿਯੇ, ਅਮਰਨਾਦ ਭਗਵੰਤਨੁ ਮਨਸਿਨਲੀ ਸ੍ਮਰਿਸੀ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਪ੍ਰੀਤਿਗੇ ਬਾਧਵ੍ਯਵਨੁ ਬਿਛੁਰਿਭਿ

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਚਿਹ੍ਨੁ ਕੋਯੀ ॥

ਅਦਰਾਝੇਗੇ ਏਨੋ ਭਲੁ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਮੁਖੁ ਵਲਾ ਜੀਵੀਗਲੀ ਫੁਲੁ ਦੈਵਰੁ ਭਗਵਾਨੁ

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

ਅਵਰੁ ਵਲਾਨਾ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਮੁਖੁ ਵਲਾਨਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤੀਰਥਾਰੀ

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਗਹਿਰੁ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਦੈਵਰੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਆਪਣਾ ਮੁਖੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬੁਧਿਮਾਨੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

॥ ਅਵਨੁ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਦੈਵਰੁ ਮੁਖੁ ਗੋਬਿੰਦ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਤੁਧਾ ਕਰੁਣਾਮਈ ਮੁਖੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀਲਵਾਗਿਦਾਰੀ

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਓ ਕਰੁਣਾ, ਨਿਨਾ ਸੰਤਰ ਪਾਦਗੀਰੀ ਨਮਸਕਾਰੀ

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕਰ ਮਨਦਲੀਰੁਵ ਆਸੇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ਭਗਵੰਤ ਆਸ਼ੀਸਾਂ ਨਾਨਕੁ ਪੂਰਨਾਸੁਵਰੁ ਮੁਖੁ ਆਸ਼ੀਸਦਾਤਰੁ

ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਦੈਵਰੁ ਤਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀਲੁ ਭਗਵਾਨੁ ਬਰਦੀਦਾਰੀ ਅਦੁ ਸੰਭਵਿਸੁਤੁ

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਕੰਨੁ ਮਿਟੁਕਿਸੁਵਦਰੀਰੀਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾੰਡਵਨੁ ਸ੍ਵਾਸ਼ੀਸੁਤਾਰੀ ਮੁਖੁ

ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ರಹಸ್ಯ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ

ਅਨਦ ರੂਪ ಮੰਗಲ ಸದ್ ಜಾ ಕೈ ॥

ಅನದ್ ರೂಪ್ ಮಂಗಲ್ ಸದ್ ಜಾಕೈ ॥

ಅವರು ಸಂತೋಷದ ಸಾಕಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಸಂತೋಷ ಇರುತ್ತದೆ

ಸರಬ್ ಥೋಕ್ ಸುನಿಅಹಿ ಘರಿ ತಾ ಕೈ ॥

ಸರಬ್ ಥೋಕ್ ಸುನಿಯಾಹಿ ಘರಿ ತಾ ಕೈ ॥

ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ

ರಾಜ್ ಮಹಿ ರಾಜ್ ಜೋಗ್ ಮಹಿ ಜೋಗಿ ॥

ರಾಜ್ ಮಹಿ ರಾಜ್ ಜೋಗ್ ಮಹಿ ಜೋಗಿ ॥

ಅವರು ರಾಜರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಜ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಯೋಗಿ

ತಪ್ ಮಹಿ ತಪಿಸರು ಗೃಹಸ್ಥ ಮಹಿ ಭೋಗಿ ॥

ತಪ್ ಮಹಿ ತಪಿಸರು ಗೃಹಸ್ಥ ಮಹಿ ಭೋಗಿ ॥

ಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ವಿಯೂ ಗೃಹಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ

ಧಿಯಾ಼ಯಿ ಧಿಯಾ಼ಯಿ ಭಗತಃ ಸುಖು ಪಾಯಿಆ ॥

ಧಿಯಾಯಿ ಧಿಯಾಯಿ ಭಗತಃ ಸುಖು ಪಾಯಿಆ ॥

ಆ ಒಬ್ಬ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಭಕ್ತರು ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ

ನಾನಕ್ ತಿಸು ಪುರಖ್ ಕಾ ಕಿನೈ ಅಂತು ನ ಪಾಯಿಆ ॥೨॥

ನಾನಕ್ ತಿಸು ಪುರಖ್ ಕಾ ಕಿನೈ ಅಂತು ನ ಪಾಯಿಆ ॥ ೨ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ದೇವರ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ||2||

ಜಾ ಕೀ ಲೀಲಾ ಕೀ ಮಿತಿ ನಾಹಿ ॥

ಜಾ ಕೀ ಲೀಲಾ ಕೀ ಮಿತಿ ನಾಹಿ ॥

ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ

ಸಗಲ್ ದೇವ್ ಹಾರೆ ಅವ್ಗಾಹಿ ॥

ಸಗಲ್ ದೇವ್ ಹಾರೆ ಅವ್ಗಾಹಿ ॥

ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪಿತಾ ಕಾ ಜನ್ಮು ಕಿ ಜಾನೈ ಪುತು ॥

ಪಿತಾ ಕಾ ಜನ್ಮು ಕಿ ಜಾನೈ ಪುತು ॥

ಏಕೆಂದರೆ ಮಗನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜನ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತು?

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੁਤਿ ॥

ਸਗਲ ਪਰੋਈಯੀ ਅਪੁਨੈ ਸੁਤਿ ॥

ਭਠੀ ਸੁਖਿਯਨੁ ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਆਦੇਸ਼ਗਲ ਏਯਲੀ ਨੇਯੀਦਾਰੈ

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ॥

ਯਾਰੀਗੇ ਭਗਵੰਤਨੁ ਸੁਮਤਿ ਜਾਨ ਮਤੁ ਧਾਨਵਨੁ ਫਦਗਿਸੁਤਾਰੈ, ਅਵਰ
ਸੇਵਕਰੁ ਮਤੁ ਦਾਸਰੁ ਅਵਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਧਾਨਿਸੁਤਾਰੈ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿਜਾ ਕਾਵੁ ਭਰਮਾਏ॥

ਮਾਯੇਯ ਮੂਰੁ ਗੁਣਗਲੀ ਭਗਵੰਤ ਯਾਰਨੁ ਦਾਰਿ ਤਪਿਸੁਤਾਰੈਯੋ

ਜਨਮਿ ਮਰੇ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੇ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਅਵਨੁ ਜਨਨ ਮਤੁ ਮਰਨਵਨੁ ਤੰਗਦੁਕੋਲੁ, ਤਲੇ ਭਰਤਾਨੇ ਮਤੁ ਬਰੁਵ
ਮਤੁ ਹੋਗੁਵ ਚਕ੍ਰਦਲੀ, ਭੁਲੀਯੁਤਾਨੇ

ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਏਤਰ ਮਤੁ ਪੁਪਾਤਦ ਸੁਲਗਲੇਵੁ ਅਵਰ ਸੁਲਗਲੇ

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥ ੩ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਨੀਡੁਵ ਬੁਦਿਵੰਤਿਕੇਯ ਪੁਕਾਰ, ਫਭੁਨੁ
ਜਾਨੀਯਾਗੁਤਾਨੇ.3 ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਦੇਵਰੀਗੇ ਹਲਵੁ ਰੂਪਗਲੀਵੇ ਮਤੁ ਅਵਰ ਬਠਗਲੇ ਹਲਵੁ

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਅਵਰੁ ਅਨੇਕ ਵੇਸ਼ਗਲਨੁ ਹੋਂਦਿਦੁਰੋ, ਅਵਰੁ ਭਨੋ ਹਾਗੇਯੇ
ਭੁਲੀਦਿਦਾਰੈ

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮੁ ਸੁਖਿਯਨੁ ਵਿਵਿਧ ਵਿਧਾਨਗਲ ਮੂਲਕ ਹਰਦਿਦਾਰੈ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕਾੰਕਾਰੁ ॥

ਫਭ੍ਧਰੇ ਫਭ੍ਧਰੁ ਅਮਰ ਪ੍ਰਭੁ

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਬਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਅਵਰੁ ਫੰਦੁ ਛੁਨਦਲੀ ਵਿਵਿਧ ਆਟੰਗਲੰਨੁ ਰਚਿਸੁਤਾਰੇ

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਯੋ ਪੂਰਨਾ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਏਲ੍ਹ ਸ੍ਯੰਗਲ੍ਹ ਆਦਾਰੇ

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਅਵਰੁ ਵਿਸ਼ਵੰਨੁ ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਯਲੀ ਸ੍ਯੰਸ਼ਿਸ਼ਿਦਾਰੇ

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਅਪੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹਦੇ ਆਦ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨਵੰਨੁ ਕੰਡੁਕੰਡਿਦਾਰੇ

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਏਲ੍ਹਾ ਹ੍ਧਦਯੰਗਲੁ ਅਵਰਦ੍ਹੁ ਮਤ੍ਹੁ ਏਲ੍ਹਾ ਸ੍ਯੰਗਲੁ ਅਵਰਦੇ

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵੰਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਬਦੁਕੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਭੰਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵੇ ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀੰਗੀ ਆਸਰੇਯਾਗਿਦੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਭੋਮੀਯ ਮਤ੍ਹੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡਦ ਭਾਗੰਗਲੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਿਨਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ

ਲੁਲੀਯੁਤ੍ਰਵੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਨਾਮੁ ਕੰ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਦੇਵਰ ਹੋਸਰੇ ਸ੍ਰੋਤ, ਵੇਦ ਮਤ੍ਰ ਪੁਰਾਣਗਲਨੁ ਬੰਬਲੀਸਿਦੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਨਾਮੁ ਕੰ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਨਾਮਦ ਸਹਾਯਦਿੰਦ, ਜੀਵੀਗਲੁ ਜਾਨ ਮਤ੍ਰ ਧਾਨਦ ਬਗੇ ਕੇਲੁਤਾਰੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਨਾਮੁ ਕੰ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਸ੍ਵਰਗ ਮਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਲੋਕਦ ਆਸਰੇਯਾਗਿਦੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਨਾਮੁ ਕੰ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਏਲਾ ਦੇਹਗਲੀਗੇ ਆਸਰੇਯਾਗਿਦੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਨਾਮੁ ਕੰ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਏਲਾ ਮੂਰੁ ਕਲ੍ਰਿਡਗਲੁ ਮਤ੍ਰ ਹਦਿਨਾਲੁ, ਲੋਕਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨ
ਹੋਸਰੀਨਿੰਦ ਸ੍ਰਿਰਵਾਗਿਵੇ

ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

ਨਾਮੁ ਕੰ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

ਹੋਸਰੀਨੋਂਦੀਗੇ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਮਤ੍ਰ ਅਦਨੁ, ਕੀਵੀਗਲੀਂਦ ਕੇਲੁਵ ਮੂਲਕ,
ਮਾਨਵਰੁ ਅਤੀਤਰਾਗਿਦਾਰੇ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਕਰਿ ਕੀਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਆਲੀਵਦਿਸੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਰ ਅਵਨ ਹੋਸਰੀਨੋਂਦੀਗੇ
ਵੀਲੀਨਗੋਲੀਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਚੌਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਨਾਲੁਨੇ ਸ਼ਾਨਵਨੁ, ਤਲੁਪੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਰ
ਮੋਕ਼ਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ. 5 ॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਯਾਵ ਦੇਵਰ ਰੂਪ ਨਿਜਵੇਓ ਆ ਦੇਵਰ ਨੇਲੇਯੂ ਸਤ੍ਯ

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ಆ ਸਦ੍ਵਰੁਪ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਧਾਨਵಾಗಿਰੁਤਾਨੇ

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਆਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਆਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਅਵਰ ਕਾਰਯੁਗਲੁ ਸਤ੍ਯੁ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰ ਮਾਤੁਗਲੁ ਸਤ੍ਯੁ. ਸਤ੍ਯੁਦ ਸ੍ਵਰੂਪਨਾਦ
ਦੇਵਰੁ ಎਲ੍ਲਦਰਲ੍ਲਾ ਭਦ੍ਰਾਦਰ

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਯੁਗਲੁ ਸਤ੍ਯੁ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿ ਕੂਲੁ ਸਤ੍ਯੁ

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਅਦਰ ਮੂਲਵੁ ਸਤ੍ਯੁ ਮੁਕਤੁ ਅਦਰਿੰਦ ਉਦ੍ਭਵਿਸੁਵ ಎਲ੍ਲਵੁ ਸਹ ਸਤ੍ਯੁ

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ਅਵਰ ਕਾਰਯੁਗਲੁ ਅਤ੍ਯੁੰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਦਵੁਗਲੀਗਿੰਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਫਾਗੁ ਸਤ੍ਯੁਵਾਗਿਦੇ

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਯਾਰੀਗੇ ਵਿਵਰਿਸੁਤਾਰੀ, ਅਵਨੀਗੇ ಎਲ੍ਲਵੁ ਭੰਨਾਗਿ ਕਾਠੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਨਿਜਵਾਦ ਹੇਸਰੁ ਸੰਤੋਖਵਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਦੇ

ਬਿਸ਼ਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਬਿਸ਼ਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜੀਵਿਯੁ ਗੁਰੁਵਿਨਿੰਦ ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਨੰਬਿਕੇਯਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਦੇ. 6 ॥

ਸਤਿ ਬਚਨੁ ਸਾਧੁ ਉਪਦੇਸ ॥

ਸਤਿ ਬਚਨੁ ਸਾਧੁ ਉਪਦੇਸ ॥

ਮੁਖਿਗਲੁ ਉਪਦੇਸ਼ਗਲੁ ਨਿਜਵਾਦ ਮਾਤੁਗਲੁ

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਸਤ੍ਯਵੁ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਤਦੇਯੋ ਆ ਮਨੁਸ਼੍ਯਰੁ ਸਤ੍ਯਵੰਤਰੁ.

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝਾਯ ਜੇ ਕੋਯ ॥

ਭਭ੍ਯੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਅਰਧਮਾਡਿਕੋਂਡਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸਿਦਰੇ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਯੀ ॥

ਓਦ੍ਧਰਿੰਦ ਨਾਮਵੰਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਦਰ ਵੇਗਵੰਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਅਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤ੍ਯ: ਸਤ੍ਯਦ ਸਾਕਾਰਵਾਗਿਦ੍ਧਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰੁ ਮਾਡੁਵ ਏਲ੍ਲ੍ਯੁ
ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦੇ

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਅਵਰ ਸ੍ਵੰਤ ਅੰਦਾਜੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਥਿਤਿ ਅਵਰਿਗੇ ਤੀਲਿਦਿਦੇ

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ਓ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਯਾਰਿਗੇ ਸੇਰਿਦੇਯੋ ਅਵਰੇ ਅਦਰ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਕਰਤਰਾਗਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਦੇਵਰੰਨੁ ਬਿਛ੍ਯੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰੰਨੁ ਓ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਂਡਦ ਰਕ੍ਸ਼ਕ ਏਂਦੁ
ਪਰਿਗਣਿਸਬੇਡਿ.

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਓ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ਅਵਰੁ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਸਿਦ ਜੀਵਿਯੁ ਤੰਨੁ ਕਰਤਾਰਨ ਵਿਸ਼ਾਰਵੰਨੁ ਤੀਲਿਯਲਾਰਦੁ

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੨॥

ਅਵਰ ਮਨਸ੍ਯਿਗੇ ਯਾਵੁਦੁ ਹਿਤਵੇਨਿਸੁਵੁਦੇਯੋ ਅਦੇ ਇਲ੍ਲਿ ਇਰੁਤ੍ਤਦੇ॥੭॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਬਿਸਮ੍ਹਾਨ ਬਿਸਮ੍ਹਾਨ ਭਏ ਬਿਸਮ੍ਹਾਨ ॥

ਦੇਵਰ ਆਖੁ ਯਯਾਜਨਕ ਅਦ੍ਭੁਤ ਪਵਾਡਗਲਨੁ ਕੰਡੁ ਨਾਨੁ ਬੇਰਗਾਗਿਦ੍ਵੇਨੇ

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਂਡਵਨਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਖ
ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਰੁ ਆਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿਯਲੀ ਮਗ੍ਨਰਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ਗੁਰੁ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਊਪਦੇਸ਼ਦਿੰਦ ਅਵਰੁ (ਹੋਸਰਿਨ) ਸਤ੍ਵਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

ਅਵਰੁ ਦਾਨੀ ਮਤ੍ਰੁ ਦੁਖਵਨੁ ਹੋਗਲਾਡਿਸੁਵਵਨਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ਅਵਰੁ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਜਗਤ੍ਰੁ ਊਤ੍ਤਮਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਅੰਤਹ ਸੇਵਕਰੁ ਸੇਵਕਨੁ ਅਦ੍ਭੁਤਵੰਤਨੁ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਅਵਰੁ ਸੇਵਕਨ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਵਰ੍ਤਨੇ ਦੇਵਰਿਗੇ ਹਤ੍ਤਿਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਨੁ ਅਵਰੁ ਸੁਤਿ ਮਤ੍ਰੁ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਗਲਨੁ ਹਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਅਵਨੁ ਫਲਿਤਾੰਸ਼ਵਨੁ

ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ||8||16||

ਸਲੋಕ್ ॥

ಸಲೋಕು ॥

ಪದ್ಯ ॥

ਆದಿ ಸਚੁ ਜੁಗಾਦಿ ಸਚੁ ॥

ಆದಿ ಸಚು ಜುಗಾಡಿ ಸಚು

ಸೃಷ್ಟಿ ರಚನೆಯ ಮೊದಲು ದೇವರು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರು, ಯುಗಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದ
ಮೊದಲೂ ಅವರು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರು

ಹੈ ಡಿ ಸਚು ನಾನಕ ಹೆಸಿ ಡಿ ಸಚು ॥੧॥

ಹಾಯ್ ಭೀ ಸಚು ನಾನಕ್ ಹೊಸಿ ಭೀ ಸಚು ||೧||

ಈಗ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆ. ಓ ನಾನಕ್, ಭಗವಂತನ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪದ
ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ

ਅಸತಪದಿ ॥

ಅಸತ್ಪದಿ ॥

ಅಷ್ಟಪದಿ

ಚರನ ಸತಿ ಸತಿ ಪರಸಂಹಾರ ॥

ಚರನ್ ಸತಿ ಸತಿ ಪರಸಂಹಾರ್ ॥

ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವವನೂ ಸತ್ಯ

ಪುಜಾ ಸತಿ ಸತಿ ಸೇವದಾರ ॥

ಪೂಜಾ ಸತಿ ಸತಿ ಸೇವ್ದಾರ್ ॥

ಅವರ ಆರಾಧನೆ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವನೂ ಸತ್ಯ

ದರಸನು ಸತಿ ಸತಿ ಪೇಖನಾರ ॥

ದರ್ಶನ್ ಸತಿ ಸತಿ ಪೇಖನ್ದಾರ್ ॥

ಅವರ ದರ್ಶನ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವವನೂ ಸತ್ಯ

ನಾಘು ಸತಿ ಸತಿ ಧಿಆವನಾರ ॥

ನಾಮು ಸತಿ ಸತಿ ಧಿಯಾವನ್ದಾರ್ ॥

ಅವರ ಹೆಸರು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವವನೂ ಸತ್ಯ

ਆಪಿ ಸತಿ ಸತಿ ಸಖ ಧಾರಿ ॥

ಅಪಿ ಸತಿ ಸತಿ ಸಖ್ ಧಾರಿ ॥

ಅವರೇ ಸತ್ಯದ ಮೂರ್ತರೂಪ, ಅವರಿಂದ ಆಸರೆಯಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಸತ್ಯ

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ಆಪೆ ಗುಣ್ ಆಪೆ ಗುಣ್ਹਾਰੀ ॥

ಅವರು ಸ್ವತಃ ಗುಣವೂ ಹೌದು, ಗುಣಕಾರಿಯೂ ಹೌದು

ਸਬਦੁ ಸਤਿ ಸਤਿ ਪ੍ਰಭು ਬਕਤಾ ॥

ಸಬದು ಸತಿ ಸತಿ ಪ್ರಭು ಬಕತಾ ॥

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಯಶೋಗಾನ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸತ್ಯವಂತನು

ਸੁರತಿ ಸਤਿ ಸਤਿ ਜಸು ಸੁನತಾ ॥

ಸುರತಿ ಸತಿ ಸತಿ ಜಸು ಸುನತಾ ॥

ಸತ್ಪುರುಷನ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಕಿವಿಗಳು ಸತ್ಯ

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

ಬುಝುನ್ಹಾರ್ ಕವು ಸತಿ ಸಭ್ ಹೋಯಿ ॥

ದೇವರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ಸਤਿ ਪ੍ਰಭು ਸੋਇ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ಸತಿ ಸತಿ ಪ್ರಭು ಸೋಯಿ ॥ ੧ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಭಗವಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯ. ||1||

ਸਤਿ ಸਰੂਪੁ ರಿਦೈ ਜਿਨಿ ਮಾನਿਆ ॥

ಸತಿ ಸರುಪು ರಿದೈ ಜಿನಿ ಮನಿಯಾ ॥

ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು

ਕਰਨ ਕਰಾವਨ ਤਿਨಿ ਮੂಲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ಕರನ್ ಕರಾವನ್ ತೀನಿ ಮೂಲು ಪಛಾನಿಯಾ ॥

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಮೂಲವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ್ವਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥

ಜಾ ಕೆ ರಿದಯ್ ಬಿಸ್ವಾಸು ಪ್ರಭು ಆಯಿಯಾ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆಯೋ

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ತತು ಗಿಯನು ತಿಸು ಮನಿ ಪ್ರಗಟಾಯಿಯಾ ॥

ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನವು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ਭਯੀ ਤੇ ਨਿਭੌਯੁ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ਭਯਵਨੁ ਤੋਰੇਦੁ ਅਵਨੁ ਨਿਭਯਵਾਗਿ ਬਦੁਕੁਤਾਨੇ

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਮੇਰੁ ਲਿੰਦੁ ਅਵਨੁ ਉਤਪਤਿਯਾਯੀਤੋਰੇ ਅਲਿੰਦੇ ਵੀਲੇਨਵਾਗੁਤਾਨੇ

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ਭੰਨੁ ਵਸਤੁਵੁ ਅਦਰੁ ਰੀਤਿਯੁ ਭੰਨੋਂਦਰੁ ਜੋਤਿਯੁਲੀ ਭੰਨਾਦਾਗੁ, ਅਦੁ
ਅਦਕਿੰਤ ਭੰਨਵਾਗਿਦੇ ਭੰਨੁ ਹੋਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ਭੰਨੁ ਭੁਝਿਯੋਂਤੁ ਵਧੈ ਮਾਤ੍ਰੁ ਚਾ ਕਲਪਨੇਯਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੁਤਾਨੇ

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥ ੨ ॥

ਭੰਨੁ ਨਾਨਕ, ਨਾਰਾਇਨਨੁ ਭੰਨਿਯੋਂਤੁ ਜੀਵਿਗਲੁ ਅਵਰੋਂਦਿਗੇ
ਭੰਨਾਗਿਦਾਦੇ. ||2||

ਰਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਰਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਨੁ ਅਵਰਿਗੇ ਵਿਧੇਯਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਰਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਰਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਅਵਰਨੁ ਆਰਾਧਿਸੁਤਲੇ ਭਰੁਤਾਨੇ

ਰਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਰਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਨੁ ਹੁਦਯਦਲੀ ਨੰਬਿਕੇ ਭਦੇ

ਰਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਰਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਨੁ ਜੀਵਨ ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਗਿਦੇ

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਰਾਕੁਰਾ ਕੌ ਸੇਵਕੁ ਜਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਨੁ ਤਨੁ ਭਗਵੰਤ ਯਾਵਾਗਲੂ ਤਨੋਂਦਿਗੇ ਭਰੁਤਾਰੇ
ਏਨੁ ਤਿਭੀਦਿਰੁਤਾਨੈ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਨੁ ਅਵਰ ਹੋਸਰਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿਯਲੀ ਵਾਸਿਸੁਤਾਰੇ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ ਕੌ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ, ਯੋਜਮਾਨ, ਪ੍ਰੋਭਕ ਯਾਰੂ? ਭਗਵੰਤ ਤਨੁ ਸੇਵਕਨਨੁ
ਪ੍ਰੋਭਿਸੁਵਵਨੁ

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮੁ ਸੇਵਕਨਨੁ ਗੋਰਵਿਸੁਤਾਰੇ

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਕ੍ਰੋਧੇ ਪਾਤ੍ਰਰਾਦਵਰੇ ਅਵਰ ਸੇਵਕਰੁ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਸੇਵਕਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਭੁਜਿਰਿਨਲੂ, ਦੇਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਲੇ ਭਰੁਤਾਰੇ. ||3||

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਸੇਵਕਨ ਸਾਨਵਨੁ ਕਾਪਾਡੁਤਾਰੇ

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਅਵਰੁ ਖੰਡਿਤਵਾਗਿਯੂ ਤਨੁ ਸੇਵਕਰਨੁ ਗੋਰਵਿਸੁਤਾਰੇ

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮੁ ਸੇਵਕਨਿਗੇ ਗੋਰਵ ਮਤੁ ਪ੍ਰਤਿਭੇਯਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਅਪ੍ਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਸੇਵਕਨਨੁ ਤਮ੍ਹੁ ਹੋਸਰਨੁ ਜਪਿਸੁਵಂತੇ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੇ ॥

ਅਪ੍ਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੇ ॥

ਅਵਰੁ ਤਨ੍ਹ ਸੇਵਕਨ ਬਗੈ ਹੋਮ੍ਹੋਪਡੁਤਾਰੇ

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੇ ॥

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੇ ॥

ਅਵਰ ਵੇਗਿ ਮਤ੍ਹੁ ਅੰਦਾਜੁ ਯਾਰਿਗੁ ਤੀਝਿਦਿਲ੍ਹ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਯਾਵ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਨਿਗੇ ਸਮਾਨਨਾਗਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਰੁ ਏਲ੍ਹਰਿਗਿੰਤ ਭ੍ਰੇਸ਼੍ਠਰੁ. ਦੇਵਰ ਸੇਵਕਰੁ ਸਰਵਭ੍ਰੇਸ਼੍ਠਰੁ

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਯਾਰਨੁ ਭਗਵੰਤ ਤਮ੍ਹੁ ਸੇਵੇਯਲ੍ਹਿ ਭਰਿਸੁਤਾਰੋ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਸੇਵਕਨੁ ਹਤ੍ਹੁ ਦਿਖ੍ਯੁਗਲ੍ਹਿ ਜਨਪ੍ਰਿਯਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੇ ॥

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੇ ॥

ਦੇਵਰੁ ਓਨੁ ਸੰਨੁ ਭਰੁਵੇਗੇ ਲੋਕੀ ਤੁੰਬਿਦਰੇ

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੇ ॥

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੇ ॥

ਅਦੁ ਲਕਸ਼੍ਮਣਰੁ ਮਤ੍ਹੁ ਕੋਟਿ ਸ੍ਯੋਨ੍ਯਗਲ੍ਹਨੁ ਬੂਦਿਯਨ੍ਯਾਗਿ ਮਾਡਬਹੁਦੁ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਵਤ ਆਪਿ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਵਤ ਆਪਿ ॥

ਯਾਵ ਜੀਵੀ ਲੁਸਿਰੁ ਦੇਵਰੇ ਸ੍ਵਤਃ ਹੋਰ ਤੇਗੇਯੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵੋ

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਤਾ ਕਵੁ ਰਾਖਤ੍ ਦೇ ਕਰਿ ਹਾਥਾ ॥
ਅਵਨਿਗੇ ਕੈ, ਨੀಡಿ ਅਵਰੁ ਕਾਪਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਮਾਨਸਾ ਜਤਨਾ ਕਰਤਾ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਹਲਵੁ ਰੀਤਿਯਲ੍ਲਿ, ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਤਿਸਾ ਕੇ ਕਰਤਾਬਾ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥
ਅਦਰੇ ਅਵਨ ਕੇਲਸਗਲੁ ਵਿਫਲਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ਮਾਰੈ, ਨ ਰਾਖੈ, ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਯੀ ॥ ਸਰਬਾ ਜੀਯਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਯੀ ॥
ਦੇਵਰਨੁ, ਹੋਰਤੁਪਡਿਸਿ, ਬੇਰੇ ਯਾਰੁ, ਕੋਲ੍ਲੁ, ਅਥਵਾ, ਊਲ੍ਲਿਸਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਲ, ਦੇਵਰੁ, ਸਕਲ, ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਲ, ਰਕ਼ਕਰੁ

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਕਾਹੇ ਸੋਚਾ ਕਰਾਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
ਓ ਮਰ੍ਯੁ, ਜੀਵਿਯੇ, ਨੀਨੇਕੇ ਚਿੰਤਿਸੁਵੇ?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ਜਪਿ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ, ਅਲਖਾ, ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥
ਓ ਨਾਨਕਾ, ਅਦ੍ਯੁਲ੍ਯ, ਮਤ੍ਤੁ, ਅਦ੍ਯੁਤ, ਦੇਵਰਨੁ, ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲਿ, 5 ॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

ਬਾਰਾ, ਬਾਰਾ, ਬਾਰਾ, ਪ੍ਰਭੁ, ਜਪੀਐ ॥
ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ, ਮਤ੍ਤੇ, ਮਤ੍ਤੇ, ਜਪਿਸਬੇਕੁ

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

ਪੀ, ਅਮ੍ਰਿਤੁ, ਇਹੁ, ਮਨੁ, ਤਨੁ, ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥
ਨਾਮਦ, ਅਮ੍ਰਿਤਵਨੁ, ਕੁਡਿਯੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਮਨਸ੍ਸੁ, ਮਤ੍ਤੁ, ਦੇਹਵੁ
ਤ੍ਰੁਪ੍ਤਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮਾ ਰਤਨਾ ਜਿਨੀ, ਗੁਰਮੁਖੀ, ਪਾਯੀਐ ॥
ਨਾਮਦ, ਰਤ੍ਨਵਨੁ, ਪਡੇਦ, ਗੁਰੁਮੁਖ

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਤਿਸੁ ಕಿਛੁ ಅವಧಿ ਨਾಹಿ ದ੍ਰਿਸ਼ਟಾಯಿಯಾ ॥

ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ.

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ನಮು ಧನು ನಮೋ ರೂಪು ರಂಗು ॥

ನಾಮವು ಅವನ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಹೆಸರು ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯ

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ನಾಮ ਕਾ ಸੰਗੁ ॥

ನಾಮೋ ಸುಖು ಹರಿ ನಾಮ್ ಕಾ ಸಂಗು ॥

ನಾಮವೇ ಅವನ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಹರಿಯ ಹೆಸರೇ ಅವನ ಒಡನಾಡಿ.

ਨಾಮ ರਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ವಿਪತಾನೆ ॥

ನಾಮ್ ರಸಿ ಜೋ ಜನ ತ್ವಿಪ್ತಾನೆ ॥

ನಾಮದ ಅಮೃತದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾದವರ

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ನಾಮਿ ಸਮಾನೆ ॥

ಮನ್ ತನ್ ನಾಮಹಿ ನಾಮಿ ಸಮಾನೆ ॥

ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ದೇಹವು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ಊರತ್ ಬೈರತ್ ಸೋವತ್ ನಾಮ್ ॥ ಕಹು ನಾನಕ್ ಜನ್ ಕೈ ಸದ್ ಕಾಮ್ ॥೬॥

ಓ ನಾನಕ್, ಎದ್ದೇಳುವಾಗ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಮಲಗುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸೇವಕರ ಕರ್ತವ್ಯ

ਬੋਲਹੁ ਜಸು ਜಿਹಖಾ ದಿਨು ರಾತಿ ॥

ಬೋಲಹು ಜಸು ಜಿಹ್ಖಾ ದಿನು ರಾತಿ ॥

ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರಿ

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ಪ್ರಭಿ ಅಪನೇ ಜನ್ ಕೀನಿ ದಾತಿ ॥

ದೇವರು ತಮ್ಮ ಸೇವಕನಿಗೆ ಈ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ಕರಹಿ ಭಗತಿ ಆತಮ್ ಕೈ ಚಾಯಿ ॥

ಅವನು ಹೃದಯದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਮੁਖੁ ਅਵਨ ਭਗਵੰਤਨਲੀ, ਲੀਨਵਾਗੀ ਊਲੀਯੁਤਾਨੇ

ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਜ਼ੋ ਹੋਵਾ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਦੇਵਰ ਚਿਤ੍ਰਦਿੰਦ ਖਨਾਗੁਤਿੰਦੇ ਏਭੁਦਨੁ ਅਵਨੁ ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ
ਤੀਲੀਦੁਕੋਲੁਤਾਨੇ ਮੁਖੁ ਤਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਆਜ਼ੀਯਨੁ ਗੁਰੁਤਿਸੁਤਾਨੇ

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

ਤਿਸੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨਉ ॥

ਅਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਯਾਰੁ ਵਰ੍ਹਿਸਬਲੁਰੁ

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ਤਿਸੁ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ਅਵਰ ਏਕੁ ਹੋਗਲੀਕੇਯਨੁ ਹੋਗੇ ਵਿਵਰਿਸਬੇਕੇਂਦੁ ਨਨਗੇ ਤੀਲੀਦਿਲੁ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੨॥

ਆਠ ਪਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸਹਿ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪੂਰੇ ॥ ੨ ॥

ਏ ਨਾਨਕੁ, ਦਿਨਵੀਡੀ ਭਗਵੰਤਨ ਸਨ੍ਰਿਧੀਯਲੀ ਵਾਸਿਸੁਵਵਨੁ ਸੰਪੂਰਨੁ
ਮਨੁਸ਼ੁ॥7॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਤਿਨੁ ਕੀ ਓਟੁ ਲੇਹਿ ॥

ਏ ਨਨੁ ਮਨਸ਼ੇ, ਅਵਰਲੀ ਆਸ਼੍ਰਯੁ ਪਡੇ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨੁ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ॥

ਅੰਤਹ ਪੁਰੁਸ਼ਰੀਗੇ ਨਿਮੁ ਮਨਸ਼ੁ ਮੁਖੁ ਦੇਹਵਨੁ ਏਪ੍ਰਿਸੁ

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕੁ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਜਿਨੀ ਜਨੀ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬੁ ਥੋਕੁ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਯਾਰੁ ਤਨੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਗੁਰੁਤਿਸਿੰਦ ਮਨੁਸ਼ੁਨਾਗਿਦਾਰੇ, ਅਵਰੁ ਨਿਨਗੇ
ਏਲੁਵਨੁਨੁ ਕੋਡੁਵਵਨੁ

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸੁ ਕੀ ਸਰਨੀ ਸਰਬੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੀ ॥

ਅਵਨ ਆਸ਼੍ਰਯਦਲੀ ਨੀਨੁ ਏਲਾ ਸੰਤੋਖਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤੀਯੁ

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥
ਅਵਨ ਦਰਸਨਦਿਨਿ ਪਾਪਗਣੇ ਨਾਸਵਾਗੁਤਵੈ

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥
ਭਰਮ ਬੁਧਿਵੰਤਿਕੈਯਨੁ ਤ੍ਰਿਯਜਿਸਿ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥
ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵਕਨ ਸੇਵੇਗੇ ਨਿਨ੍ਹਨੁ ਅਪਿਸੁ

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥
੦੨॥
ਓਗਮਨ ਨਿਰਮਲਨ ਕਠਿਨੁ ਰੋਧੁਗੁਤਵੈ. ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਓ ਸੇਵਕਨ
ਪਾਦਗਣਨੁ ਪੂਜਿਸੁ. 8॥ 17 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਲੋਕੁ

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਭਗਵੰਤਨ ਨਿਜਵਾਦ ਰੋਪਵਨੁ ਤਿਲਿਵਨਿਗੇ ਸਦ੍ਗੁਰੁ ಎಂದು ਕਰੈਯੁਤਾਰੈ

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨ ਸਹਵਾਸਦਲਿ, ਦੇਵਰਨੁ ਸੁਤਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਅਵਨ ਸਿਖੁ
ਕੂਡ ਪਾਰਾਗੁਤਾਨੈ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਅਸਟਪਦੀ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਓਭੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਤਨੁ ਸਿਖਨਨੁ ਪ੍ਰੋਸਿਸੁਤਾਨੈ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਸੇਵਕ ਕਾਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਗੁਰੁਗಳੁ ਤਮ੍ਹ ਸੇਵਕਰਿਗੇ ਸਦਾ ਦਯੇ ਤੋਰੁਤਾਨੇ

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਸਿਖ ਚਿ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ੍ਹ ਸਿਖਸਨ ਮੁੰਦਗਤਿਯ ਕੋਲੇਯਨ੍ਹੁ ਸ੍ਵਛਗੋਲਿਸੁਤਾਨੇ

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹ ਗੁਰੁਗਲ ਉਪਦੇਸ਼ਦ ਮੂਲਕ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨ੍ਹੁ ਜਪਿਸੁਤਾਨੇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਭਭੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਤਨ੍ਹ ਸਿਖਸਨ ਬੰਧਨਗਲਨ੍ਹੁ ਬਿਡਿਸੁਤਾਨੇ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਸਿਖੁ ਦੁਸ਼ਟਗਲਿੰਦ ਦੂਰ ਸਰਿਯੁਤਾਨੇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲੁ ਤਮ੍ਹ ਸਿਖਸਨਿਗੇ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਿਨ ਰੂਪਦਲੀ ਸੰਪਤਨ੍ਹੁ
ਦਯਪਾਲਿਸੁਤਾਰੇ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਸਿਖੁ ਮਹਾ ਭਾਗਵੰਤ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਤਨ੍ਹ ਸਿਖਸਨਨ੍ਹੁ ਅਹਲੋਕ ਮਤ੍ਹ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਵਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ. ੧

ੳ ਨਾਨਕ, ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲੁ ਤਮ੍ਹ ਸਿਖਸਨਨ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯਕੇ ਹਤ੍ਰਿਰਵਾਗਿਟ੍ਰਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ.

॥1॥

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥

ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜೋ ਰਹੈ ॥

ਯਜਮਾਨਨ ਮਨੇਯਲੀ ਵਾਸਿਸੁਵ ਸੇਵਕ

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਗੁਰੁ ਭੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਗੁਰੂਵਿਨ ਆਜ਼ਿਯਨੁ ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਤਾਨੈ

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਆਪਸੁ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਬਗੈ ਹੇਮੁਪਛਾਦੁਦਿਲੁ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਸਦਾ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤਿਰੁਤਾਨੈ

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕ ਪਾਸਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂਵਿਗੈ ਤਨੁ ਮਨਸਨੁ ਮਾਰੁਵਵਨੁ

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕੁ ਕੇ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ॥

ਓ ਸੇਵਕਨ ਏਲਾ ਕਲਸਗਲੁ ਪੁਰਨਗੋਲ੍ਘੁਤਵੈ

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ਸੇਵਾ ਕਰਤੁ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ਤਨੁ ਯਜਮਾਨਨ ਸੇਵੇਯਨੁ ਨਿਸ਼ਾਧਵਾਗਿ ਮਾਡੁਵ ਸੇਵਕ

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਤਿਸੁ ਕਉ ਹੋਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਅਵਨੁ ਦੇਵਰਨੁ ਕੰਡੁਕੋਲ੍ਘੁਤਾਨੈ

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਮੇਲੈ ਗੁਰੂਭੀ ਅਵਰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦੁ ਭਰੁਤੁਦੇਯੋ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰੁ ਭੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੧॥

ਓ ਸੇਵਕਨੁ ਗੁਰੂਵਿਨ ਊਪਦੇਸ਼ਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੈ ॥੨॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਸੇਵਕನੁ ਤਨੁ ਗੁਰੁਵਿਨ ਮਨਸਨੁ ਸੰਪೂਰਨਵਾਗਿ ਗੇਲੁ ਤਾਨੈ

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

ਸೋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

ਅਵਨੁ ਦੇਵਰ ਚਲਨੇਯਨੁ ਤੀਲੀਯੁ ਤਾਨੈ

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵਵਰੈ ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲੁ

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਨਾਨੁ ਨਨੁ ਗੁਰੁਗਲੁ ਬਲੀਗੇ ਅਨੇਕ ਬਾਰਿ ਸਰਵਸ੍ਵਵਨੁ ਸਮਰਪਿਸੁ ਤੈਨੈ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰਤੀਯੋਂਦੁ ਵਸੁਵਿਨ ਸੰਪਤੁ ਮਤੁ ਜੀਵਨਵਨੁ ਫਦਗਿਸੁਵਵਰੁ ਗੁਰੁ ਜੀ

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ಷਣਵੇਂ ਦੇਵਰ ਬਠਦਲੀ ਰੰਜਿਤਰਾਗਿਰੁਤਾਰੈ

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਭਕਤਨੁ ਬ੍ਰਹਮਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦਾਨੈ ਮਤੁ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਕਤਨਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦਾਰੈ

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਫਭ੍ਰਰੈ, ਅਦਰਲੀ ਯਾਵੁਦੈ ਸੰਦੇਹਵਿਲੁ

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਸਾਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਤੰਤ੍ਰਗਲੁ ਮੂਲਕ ਗੁਰੁਵਨੁ ਪਡੇਯਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਭਾਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਅੰਤਹ ਗੁਰੁਵੁ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਗੁਤਾਰੇ ॥੩॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਦਰਸਨ ਫਲਪ੍ਰਦਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਕੇਵਲ ਦਰਸਨੰਦਿੰਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ
ਸੁਦ੍ਧਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਅਵਰ ਪਾਦਗਲੰਨੁ ਸ੍ਵਰ੍ਣਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਸ੍ਥਿਤਿ ਮਤ੍ਤੁ ਜੀਵਨ
ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਸਹਵਾਸੰਦਿੰਦ ਜੀਵਿਯੁ ਰਾਮਨੰਨੁ ਸ੍ਤੁਤਿਸੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮਰ ਆਸ਼ਾਨਵੰਨੁ ਤਲੁਪੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਖਾਨੇ ॥

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਖਾਨੇ ॥

ਗੁਰੁਗਲ ਮਾਤੁਗਲੰਨੁ ਕੇਲੀ ਕੀਵੀਗਲੁ ਤ੍ਯਪ੍ਰਵਾਗੁਤ੍ਰਵੇ ਮਤ੍ਤੁ

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

ਮਨਸ੍ਸਿਨਲੀ ਤ੍ਯਪ੍ਤਿ ਭਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਆਤ੍ਮਵੁ ਤ੍ਯਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਿਪੂਰਨ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਮੰਤ੍ਰ ਯਾਵਾਗਲੂ ਦ੍ਯੁਫਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪੇਖੇ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪੇਖੇ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਯਾਰੰਨੁ ਅਵਨੁ ਤੰਨੁ ਅਮ੍ਰਿਤਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿਯਿੰਦ ਨੋਡੁਤ੍ਰਾਨੋਡੁ ਅਵਨੁ
ਸੰਤਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਗੁਣਾਂ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੂਵਿਨ ਗੁਣਗਣ ਅਪਰਿਮਿਤਵਾਗਿਦ੍ਵਾ ਅਦਰ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਮਾਡਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦೇਵਰੁ ਯਾਵ ਜੀਵਿਯਨੁ ਭਯੋਪਛਾਤੁਰੋ, ਅਵਨਨੁ
ਗੁਰੂਵਿਨੋਂਦਿਗੇ ਸੇਰਿਸੁਤਾਰੇ ॥੪॥

ਜਿਹਥਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਜਿਹਥਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਨਾਲਗੇ ਓਂਦੇ ਓਦਰੇ ਦੇਵਰ ਗੁਣਗਣ ਅਨੰਤ

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਓ ਸਤ੍ਪੁਰੁਸ਼ਨੁ ਪੁਰਨ ਵਿਵੇਚਨੇ ਹੋਂਦਿਰੁਵਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਜੀਵਿਯੁ ਯਾਵੁਦੇ ਵਚਨਦ ਮੂਲਕ ਦੇਵਰ ਗੁਣਗਣਨੁ ਤਲੁਪਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਦੁਰਗਮ, ਅਗੋਚਰ ਮਤ੍ਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਭਗਵੰਤਨੀਗੇ ਅਨੁਦ ਅਵਸ਼੍ਯਕਤੇ ਭਲੁ, ਅਵਰੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਤ੍ਵਦਿੰਦ ਮੁਕੁਨਾਗਿਰੁਤਾਰੇ
ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਯਾਵ ਜੀਵਿਯੁ ਅਵਰ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਭਕ੍ਤਰੁ ਪ੍ਰਤਿਨਿਤ੍ਯ ਅਵਰਨੁ ਪੂਜਿਸੁਤਾਰੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

ਭਰਨਾ ਕਮਲਾ ਹਿਰਦਾਯਾ ਸਿਮ੍ਰਹਿ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਾਯਦਲੀ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਘ੍ਰਾਨੇ

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਾ ਅਪ੍ਨੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਨਨੁ ਸਦ੍ਗੁਰੂਵੀਗੇ ਭਰਣਾਗੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪ੍ਨੇ ॥੫॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਅੰਤਹ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੇਯਨੁ ਅਵਨੁ
ਮਾਡੁਤਾਨੇ. ॥5॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਐਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਯੀ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਓ ਹਰਿ ਰਸ ਸਿਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਯੀ ॥

ਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਨੁ ਕੁਡਿਯੁਵਵਨੁ ਅਮਰਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਊਸੁ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥

ਓ ਪੁਰੁਸ਼ਨੁ ਅੰਦਿਗੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁੰਤਾਸਾ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਾਯਦਲੀ ਗੁਣਗਲ ਨਿਧਿ ਗੋਚਰਿਸੁਤ੍ਰਦੇ

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

ਐਠ ਪਹਰਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਯੀ ॥

ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ਲਣਵੁਰੁ ਅਵਰੁ ਹਰਿਯ ਨਾਮੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

ਸਚੁ ਊਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕਾ ਕਵੁ ਦੇਯੀ ॥

ਮਤ੍ਰੁ ਤਨੁ ਸੇਵਕਨੀਗੇ ਨਿਜਵਾਦ ਸਲਹੇਯਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖੁ ॥

ਮೋಹ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖੁ ॥

ਮೋਹ ਮਾਯੇਯੋਂਦਿਗੇ ਏਂਦਿਗੋ ਅਵਰ ਨਠੀਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ਓਏ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲਿ, ਭੱਖੁਕੋਭੁਤਾਨੇ

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ਅੰਧਾਰੁ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ਅਜਾਨਦ ਕਤਲੇਯਲਿ, ਅਵਨਿਗੇ ਨਾਮਦ ਦੀਪਵੁ ਪ੍ਰਕਾਸਮਾਨਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ, ਭਾਰੰ ਮੋਹਕ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੰਦਿਗ੍ਧੇ, ਬਾਧਵ੍ਯੁ ਮਤ੍ਰੁ ਦੁਖਵੁ ਅਵਨਿੰਦ ਦੁਰਹੋਗੁਤ੍ਰਦੇ. ॥6॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਰਾਡਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਗੁਰੁਗਲ ਸੰਪੂਰਨ ਊਪਦੇਸ਼ਗਲੁ ਭ੍ਰਮੇਯੁ ਬੰਕਿਗੇ ਤੰਪੁ ਏਰੇਯੁਤ੍ਰਵੇ

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਅਨਦੁ ਭਯੋਯੋ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਸੰਤੋਸ਼ਵੁ ਹੁਛੀਤੁ ਮਤ੍ਰੁ ਦੁਖਵੁ ਦੁਰਵਾਯੀਤੁ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ਹੁਛੁ ਸਾਵਿਨ ਭਯੁ ਮਾਯਵਾਯੀਤੁ

ਸਾਧੁ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

ਸਾਧੁ ਕੇ ਪੂਰਨ ਊਪਦੇਸੇ ॥

ਗੁਰੁਗਲ ਸੰਪੂਰਨ ਸਲਹੇਯਿੰਦ

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ਭਯਵੁ ਨਾਸਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ ਮਤ੍ਰੁ ਓਏ ਨਿਰਭੀਤਨਾਗਿਰੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

ਸਗਲੁ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

ਏਲਾ ਰੋਗਗਲੁ ਨਾਸਵਾਗਿਵੇ ਮਤ੍ਰੁ ਮਨਸਿੰਦ ਕੰਠੁਰੇਯਾਗਿਵੇ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨੀ ਕੀਰਪਾਧਾਰੀ ॥

ਆਤਮਿਕ ਸੇਰਿਦ ਗੁਰੁਗਲੁ ਆਰੀਵਾਦ ਮਾਡਿਦਾਰੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਸਾਧਸੰਗੀ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਸਤਸੰਗਤਿਯਲੀ ਅਵਰੁ ਮੁਰਾਰੀਯੁ ਹੇਸਰਨੁ ਜਪਿਸੁਤਾਰੇ ,

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ਤਿਥਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ਭਯੁ ਮਤ੍ਰੁ ਗੋਂਦਲ ਮਾਯਵਾਗਿਦੇ

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨ ॥੭॥

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਨਕ ਕੀਰਪਾਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਨ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਕੇਲੀਦ ਨੰਤਰ
ਨਾਨੁ ਭਾਨਤਿਯਨੁ ਕੰਡੁਕੰਡੇ. ॥੭॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਅਵਰੇ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਵਾਮੀ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਰੇ ਸਰਗੁਨੁ

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਜਿਨੀ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਤਨੁ ਕਲਾਤਮਕੁ ਲਕਿਯਨੁ ਬਹਿਰੰਗਪਡਿਸੁਵ ਮੂਲਕੁ ਭਡੀ ਜਗਤੀ ਮੋਹੀ
ਮਾਡਿਦਵਰੁ

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਵਤ: ਤਨੁ ਅਦ੍ਭੁਤਗਲਨੁ ਸ੍ਰਸ਼ਿਸ਼ਿਦਾਰੇ

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਅਵਰ ਸ੍ਵੰਤ ਮੌਲ੍ਯਮਾਪਨ ਅਵਰੀ ਤੀਲੀਦਿਦੇ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵਰ ਹੋਰਤੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰੋ ਭਲੁ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਓ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ಎਲ੍ਹਰੋਲ੍ਹਗੁ ਭਦ੍ਹਾਰੇ

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

ਓਤਿ ਪ੍ਰੋਤਿ ਰਵਿਯ ਰਾਪ ਰੰਗ ॥

ਬੱਝਿਯੰਤ, ਭਦ੍ਹੁ ਏਲ੍ਹ ਰਾਪਗਲ੍ਹੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਬਠ੍ਹਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਹਿਰਿਕੋਲ੍ਹੁਤ੍ਹਦੇ

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ਭਯੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਦੁ ਪ੍ਰਕਟਵਾਗੁਤ੍ਹਦੇ

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਂਡਵਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਦੇਵਰੁ ਤਨ੍ਹੁ ਲਕ੍ਸ਼੍ਮਿਯਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰਾਪਿਸਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਓ ਭਗਵੰਤਨਿਗੇ ਅਨੇਕ ਬਾਰਿ ਸਰਵਸ੍ਵਵਨ੍ਹੁ ਸਮਰਪਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਲੋਕੁ

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਫਾਰੁ ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਫਾਰੁ ॥

ਹੇ ਜੀਵਿਯੈ, ਭਗਵੰਤਨ ਸੁਤਿਯਨ੍ਹੁ ਹੋਰਤੁਪਡਿਸਿ ਬੇਰੇਨੋ ਨਮੋਂਦਿਗੇ
ਹੋਗੁਪੁਦਿਲ੍ਹ, ਏਲ੍ਹੁ ਵਿਸਯਗਲ੍ਹੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਦੁਰ੍ਗੁਣਗਲ੍ਹੁ ਧੁਲਿਨੰਤਿਰੁਤ੍ਰਵੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਹਰਿ ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਰਣੇਯਿੰਦ ਓਗੁਵ ਧਨਸੰਪਾਦਨੇਯੈ ਲ੍ਰੇਸ਼੍ਠ
ਸੰਪਤ੍ਰੁ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼੍ਟਪਦੀ

॥ ਅਸ਼੍ਟਪਦੀ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਸಂತ ਜਨਾ ਮੀਲੀ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਸಂತਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਓ ਬਗੇ, ਯੋਓਚਿਸੁ

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਓਓ, ਦੋਵਰਨੁ, ਸ੍ਰੀਸਿ ਮਤੁ, ਨਾਮਵਨੁ, ਆਯੁਸੁ

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਓ ਨਨੁ, ਸ੍ਰੀਹਿਤ, ਏਲਾ, ਓਤਰ ਪ੍ਰਯਤੁ, ਗਲਨੁ, ਮਰੇਤੁ, ਬਿਡੁ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਨਿਮ੍ਰ, ਮਨਸੁ, ਮਤੁ, ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਦੋਵਰ ਪਾਦਕਮਲਗਲੁ, ਨੇਲੇਲੀ

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਓ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨੀ, ਏਲ, ਕੇਲਸਗਲਨੁ, ਮਾਡੁਵ ਮਤੁ, ਜੀਵੀਗਲੀਂਦ ਮਾਡਿਸੁਵ
ਲਕੀਯੀਦੇ

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਧੁ ॥

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਧੁ ॥

ਦੋਵਰ ਹੇਸਰਿਨ ਵਸੁਵਨੁ, ਬੀਗੀਯਾਗੀ, ਹਿਡਿਦੁਕੋਲੀ.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਓਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਹੇਸਰਿਨਲੀ, ਸੰਪਤਨੁ, ਸੰਗ੍ਰਹਿਸੀ, ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟਵੰਤਰਾਗੀ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥

ਸੰਤਰ ਮੰਤ੍ਰਵੁ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਤੁ, ਪਾਵਨਵਾਗੀਦੇ

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਨਿਮ੍ਰ, ਮਨਸੀਨਲੀ, ਦੋਵਰ ਮੇਲੇ, ਭਰਵਸੇ, ਓਰਲੀ

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਸਰਬ ਰೋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਲੀ ਨਿਮ੍ਹੁ ਏਲਾ ਕਾਯੀਲੇਗਲੁ ਗੁਣਵਾਗੁਤਵੇ. ॥1॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

ਓ ਸ਼੍ਰੇਣੀਤ, ਯਾਵ ਧਨਕਾਗੀ ਨੀਨੁ ਏਲੈਡੇ ਓਡਾਡੁਤੀਯੋ

ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਦੇਵਰ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਓ ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਸਿਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹੁ ਸ਼੍ਰੇਣੀਤ, ਨੀਵੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਬਯਸੁਵ ਸੰਤ੍ਰੋ਷

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਸੰਤਰ ਸੰਗਦਲੀ ਪ੍ਰੀਤੀਯਿੰਦ ਓ ਸੁਖਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਵੀ

ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਯਾਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀਗੀ ਨੀਨੁ ਸੁਭਕਾਯੁ ਮਾਡੁਤੀਯੋ

ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਓ ਸ਼੍ਰੇਣੀਯੁ ਦੇਵਰਨ੍ਹੁ ਓਸ਼੍ਰਯੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਬਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਗਲੀੰਦ ਗੁਣਪਡਿਸਲਾਗਦ ਰੋਗ

ਰੋਗੁ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

ਰੋਗੁ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮਦ ਰੋਪਦਲੀ ਔਸ਼ਧ ਸੇਵੀਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਵਾਸੀਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਏਲਾ ਸੰਪਤ੍ਤੁਗਲੀ, ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੁ ਅਤ੍ਯੁਤ੍ਤਮ ਨਿਧੀਯਾਗਿਦੇ

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ಜಪಿ ನಾನಕ್ ದರ್ಗಹಿ ಪರ್ವಾನು ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ನೀವು ದೇವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೀಯೆ

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ಮನು ಪರುಬೋಧಹು ಹರಿ ಕೈ ನಾಯಿ ॥

ದೇವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸು

ਦਹ ਦਿਸಿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ದಃ ದಿಸಿ ಧಾವತ್ ಆವೈ ಠಾಯಿ ॥

ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಈ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಮರಳುತ್ತದೆ

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ತ ಕಾವು ಬಿಘನು ನ ಲಾಗೈ ಕೋಯಿ ॥

ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ಜಾ ಕೈ ರಿದೈ ಬಸೈ ಹರಿ ಸೋಯಿ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ

ਕਲਿ ਤಾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ಕಲಿ ತಾತಿ ಠಂಡಾ ಹರಿ ನಾವು ॥

ಈ ಕಲಿಯುಗವು ಬಿಸಿಯಾದ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹರಿಯ ಹೆಸರು ತಂಪಾಗಿದೆ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ಸਦಾ ಸುಖ ਪਾਉ ॥

ಸಿಮರಿ ಸಿಮರಿ ಸದಾ ಸುಖ ಪಾವು ॥

ಸದಾ ಆತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ಭೌ ಬಿನ್ಸೈ ಪೂರನ್ ಹೋಇ ಆಸ್ ॥

ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಭಯ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭರವಸೆ ಈಡೇರುತ್ತದೆ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ಭಗತಿ ಭಾಯಿ ಆತಂ ಪರ್ಗಾಸ್ ॥

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮವು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਯੀ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਨਾਮਸ੍ਰਰਣੇ ਮਾਡੁਵਵਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਅਮਰਰਾਦ ਭਗਵੰਤ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਨਾਮਵਨੂੰ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਯਮਨ ਗਲ੍ਹੁ ਕਡਿਯਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ॥੩॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਸਤ੍ਵਦ ਸ੍ਰਰਣੇਯੁ ਬੋਧਿਸੁਵਵਨੇ ਨਿਜਵਾਦ ਮਨੁਝੈ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ ॥

ਹੁਟ੍ਵੁ ਸਾਵਿਨ ਚਕ੍ਰਦਲੀ ਬੀਝੁਵਵਨੇ ਸੁਝੁਗਾਰਨਾਗਿਦ੍ਵਾਨੇ

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਆਗਮਨ ਨਿਰ੍ਗਮਨ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਅਹੰਕਾਰਵਨੂੰ ਬਿਟ੍ਵੁਬਿਡਿ ਮਤ੍ਤੁ ਗੁਰੁਦੇਵਨਲੀ ਆਸ਼੍ਰਯੁ ਪਡੇਯੀਰਿ

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ਓ ਮੂਲਕ ਅਮੂਲ੍ਯੁ ਜੀਵਨਦ ਊਦ੍ਵਾਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਜੀਵਨਕੈ ਆਧਾਰਵਾਗਿਰੁਵ ਹਰਿਯਨੂੰ ਆਰਾਧਿਸੀ

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥

ਅਨੇਕ ਪਰਿਹਾਰਗਲ੍ਹਨੂੰ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿਸਿਦਰੂ ਯਾਵੁਦੇ ਪਰਿਹਾਰਵਿਲ੍ਹੁ
ਦੂਰੇਯੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਨੇਨਪੁਗਲੁ, ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਗਲੁ ਮੁਤੁ ਵੇਦਗਲਨੁ ਪਰਿਗਣੀਸਲੁ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨੀਸੀ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਪੂਰਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਿਨੁ ਦੋਵਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਆਰਾਧੀਸੀ

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕਤਿਯਨੁ ਮਾਡੁਵਵਨੁ ਬਯਸਿਦ ਫਲਿਤਾਨੁਸ਼ਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਤਾਨੁ॥੪॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੇ ਧਨਾ ॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੇ ਧਨਾ ॥

ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਨਿਮ੍ਰੋਂਦਿਗੇ ਹੋਗੁਪ੍ਰਦਿਲੁ

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਅਯੋਯੋ ਮੂਰਖ ਮਨਸੇ, ਨੀਨੇਕੇ ਭਵੁਗਲੀਗੇ ਅੰਠੀਕੋਂਡੇ?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ਮੁਗ ਸ੍ਰੇਣੀਤ ਕੁਟੰਬੁ ਮੁਤੁ ਹੇਂਡਤੀ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ਭੰਤ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ਭਵਰਲੀ ਨਿਮ੍ਰੁ ਸਹਾਯਕ ਯਾਰੁ ਹੋਭੀ? ਰਾਜ੍ਯ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਗਲੁ ਮੁਤੁ ਸੰਪਤ੍ਤਿਨ
ਵਿਸ਼ਰਣੇ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ਭੰਤ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ਯਾਰੁ ਊਭੀਦਿਦਾਰੇ ਮੁਤੁ ਯਾਵਾਗੇ ਂਦੁ ਹੋਭੀ?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਕੁਦੁਰੇਗਲੁ, ਆਨੇਗਲੁ ਮੁਤੁ ਰਥਗਲਨੁ ਸਵਾਰੀ ਮਾਡੁਪ੍ਰਦੁ

ਭੂਠਾ ਭੰਫੁ ਭੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ਜ਼ੁਲਮਾ ਡਮ੍ਹੂ ਜ਼ੁਲਮੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ਭਦੇਲ੍ਹ ਸੁਲ੍ਹੁ ਆਡੰਬਰ

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਮੁਖਾਨਾਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਓ ਏਲ੍ਹਵਨੁ ਕੋਲ੍ਹੁ ਦੇਵਰਨੁ ਤੀਲ੍ਹੀਦਿਲ੍ਹੁ

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛਤਾਨਾ ॥੫॥

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਚਤਾਨਾ ॥ ੫ ॥

ਓਹ, ਨਾਨਕ ਹੋਸਰਨੁ ਮਰੇਤੁ, ਜੀਵੰਤ ਜੀਵੀ ਕੋਨੇਏਲ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾਪ
ਪਛੁਤਾਨੇ. ॥5॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਏਆਨੇ ॥

ਗੁਰੁ ਕੀ ਮਤ ਤੂ ਲੇਹੀ ਐਯਾਨੇ ॥

ਓ ਮੁਖਾਨੇ, ਨਿਨ੍ਹ ਗੁਰੁਵੀਨ ਊਪਦੇਸ਼ਵਨੁ ਤੇਗੇਦੁਕੋਲ੍ਹੁ

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਭੁਏ ਸਿਆਨੇ ॥

ਭਾਗਤੀ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੁਏ ਸਿਆਨੇ ॥

ਦੇਵਰਲ੍ਹੀ ਭਕਤੀਏਲ੍ਹਦੇ, ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਰੂ ਮੁਲ੍ਹੀਗੀ ਹੋਗੇਗੀਦ੍ਹਾਰੇ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ਹਰੀ ਕੀ ਭਾਗਤੀ ਕਰਹੁ ਮਨ੍ਹ ਮੀਤ ॥

ਓ ਨਨ੍ਹ ਸ਼੍ਰੇਹੀਤਨੇ, ਨਿਨ੍ਹ ਹ੍ਰਦਏਦਲ੍ਹੀ ਦੇਵਰਨੁ ਪੂਜਿਸੁ

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ਅਦੁ ਨਿਰਮੁ ਮਨਸ਼੍ਯਨੁ ਸੁਦ੍ਹਗੋਲ੍ਹੀਸੁਤ੍ਰਦੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੋ ਮਨ੍ਹ ਮਾਹੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਪਾਦਕਮਲਗਲ੍ਹ ਨਿਰਮੁ ਹ੍ਰਦਏਦਲ੍ਹੀ ਨੇਲੇਸੀਦੇ ਨੇਲੇਸੁਵੰਤ ਮਾਡੁ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਜਨੰ ਜਨੰ ਕੇ ਕੀਲ੍ਹਬਿਖ ਜਾਹੀ ॥

ਨਿਰਮੁ ਹਿੰਦੀਨ ਜਨ੍ਹਦ ਪਾਪਗਲ੍ਹ ਨਿਵਾਰਣਏਗੁਤ੍ਰਵੇ

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ಅಪಿ ಜಪಹು ಅವರ ನಾಮು ಜಪಹು ॥

ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ನೀವೇ ಜಪಿಸಿ ಮತ್ತು ಇತರರೂ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ಸುನತ್ ಕಹತ್ ರಹತ್ ಗತಿ ಪಾವಹು ॥

ಈ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಕೇಳುವ, ಮಾತನಾಡುವ ಮತ್ತು ಬದುಕುವ ಮೂಲಕ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥

ಸಾರ್ ಭೂತ್ ಸತಿ ಹರಿ ಕೋ ನಾವು ॥

ಸರ್ವಭೂತ್ ಎಂಬುದು ಹರಿಯ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ಸಹಜಿ ಸುಭಾಯಿ ನಾನಕ್ ಗುನ್ ಗಾವು ॥੬॥

ನಾನಕ್, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ. ॥6॥

ਗੁਨ ਗಾವਤ ತੇਰੀ ਉਤರಸಿ ಮੈਲੁ ॥

ಗುನ್ ಗಾವತ್ ತೆರಿ ಉತರಸಿ ಮೈಲು ॥

ಓ ಜೀವಿಯೇ, ಭಗವಂತನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುವುದರಿಂದ, ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳ ಕಲ್ಮಶವು ತೊಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ

ਬਿਨಸಿ ਜಾਇ ਹਉಮೆ ਬಿਖು ಫੈಲು ॥

ಬಿನಸಿ ಜಾಯಿ ಹವುಮೈ ಬಿಖು ಫೈಲು ॥

ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಂತಹ ವಿಷದ ಹರಡುವಿಕೆ ಕೂಡ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ

ਹੋਰಿ ಅਚಿಂತು ಬಸੈ ಸುಖ ನಾಲಿ ॥

ಹೋಹಿ ಅಚಿಂತು ಬಸೈ ಸುಖ ನಾಲೀ ॥

ಅವನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕುವನು

ਸਾಸಿ ਗ್ਰಾಸಿ ಹರಿ ನಾਮು ಸಮಾಲಿ ॥

ಸಾಸಿ ಗ್ರಾಸಿ ಹರಿ ನಾಮು ಸಮಾಲಿ ॥

ಯಾರು ಪ್ರತಿ ಉಸಿರು ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹರಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ

ਫਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ಫಾಡಿ ಸಿಯಾನಪ್ ಸಗಲಿ ಮನ ॥

ಓ ಮನಸ್ಸೇ, ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਸਾਧਿ ਸੰਗੀ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਊਤ੍ਤਮ ਓਡਨਾਠੀਦਿੰਦ ਨੀਵੁ ਨਿਜਵਾਦ ਸੰਪਤਨੁ ਪਡੈਯੁਤੀਯ

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਰਾਹੁ ॥

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਰਾਹੁ ॥

ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਲੀ, ਸੰਪਤਨੁ ਕੂਡਿਸਿ ਅਦਰਲੀ ਵਾਧਾਰ ਮਾਡੁ

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਓਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਓ ਰੀਤੀਯਾਗੀ ਨੀਵੁ ਓ ਜੀਵਨਦਲੀ, ਸੰਤੋਐਸਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਝੁਵੀਯ ਮੁਤੁ
ਦੇਵਰ ਓਸ਼ਾਨਦਲੀ, ਗੋਰਵਿਸਲ੍ਪਡੁਤੀਯ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲੇਲੁ, ਦੇਵਰਨੁ ਕਾਨੁਤਾਨੇ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਹਠੀਯ ਮੇਲੇ ਅਦ੍ਯੁਸ਼ਵਿਦੇਯੋ. ॥੭॥

ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਓਭੁ, ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਪਰਿਸੁ ਮੁਤੁ ਓਤਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਤਿਸੁ

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ਓਭੁ, ਦੇਵਰ ਬਗੇ, ਯੋਐਚਿਸੁ ਮੁਤੁ ਅਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਮ੍ਮੁ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ, ਨੇਲੇਸਲੀ

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਓ ਅਨੰਤ ਏਕ ਦੇਵਰ ਸੁਤੀਯਨੁ ਹਾਡੁ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ਨਿਮ੍ਮੁ ਮਨਸੁ, ਮੁਤੁ ਦੇਹਦਿੰਦ ਓਭੁ, ਦੇਵਰਨੁ ਜਪਿਸੁ

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਓ ਦੋਵਰੁ ਨੀਵੇ

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਜੀਵਿਗਲ੍ਹਿ ਸਰਵਵਾਸਿ ਮੁਕਤਿ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰਿ

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਅਨੰਕਰੁ ਭੰਦੇ ਦੋਵਰਿੰਦ ਬੰਦਿਦਾਰੇ

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਫਤ ਗਏ ॥

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਫਤ ਗਏ ॥

ਦੋਵਰ ਪੂਰਜੀਓਂਦ ਪਾਪਗਲ੍ਹ ਨਿਵਾਰਣੀਯਾਗੁਤ੍ਰਵੇ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ਨਨ੍ਹ ਮਨਸ੍ਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੋਹਰੁ ਭਗਵੰਤਨਲਿਯੇ ਲੀਨਵਾਗਿਦੇ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵਿਨ ਕ੍ਰੋਧੀਓਂਦ ਅਵਨੁ ਭਗਵੰਤਨੁ ਤੀਰਥੀਓਂਦ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਤ

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਓ ਪੂਰਜ, ਭਗਵੰਤ, ਅਲੋਚਿਤ ਨੰਤਰ, ਨਾਨੁ ਨਿਨ੍ਹਨੁ ਆਸ਼੍ਰਿਤਸਲੁ
ਬੰਦਿਦੀਨੇ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਓ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ, ਨਨ੍ਹਗੇ ਭੰਦੇ ਭੰਦੁ ਬਿਨੰਤੀ ਭਏ - ਦਯਵਿਭੁ ਨਨ੍ਹਨੁ ਨਿਨ੍ਹ
ਭਕਤੀਯਲ੍ਹਿ ਤੋਡਗਿਸਿਕੋਲ੍ਹਿ

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸੱਟ੍ਵਦੀ॥

॥ ਅਸ਼੍ਵਪਦੀ

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਾਨੁ, ਭਿਕਸ਼ੁਕ, ਨਿਮ੍ਰੁ ਹੋਸਰਿਨਲੀ, ਭਿਕਸ਼ੁਕੁਨੁ ਕੋਲੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਓ ਹਰਿ, ਦਯਵਿਭੁ ਨਨਗੇ ਨਿਮ੍ਰੁ ਹੋਸਰਨੁ ਕੋਡੀ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੁਰਿ ॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੁਰਿ ॥

ਨਾਨੁ ਖੁਸ਼ੀਗਲ ਪਾਦਧੁਲੀਯਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਕੋਲੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੁਰਿ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੁਰਿ ॥

ਓ ਪਰਬ੍ਰਹਮ, ਨਨੁ ਭਕਤੀਯਨੁ ਪੁਰਨਗੋਲੀਸੀ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਦੇਵਰਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਲੇ ਆਰਭੇਕੁ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਾਨੁ ਨਿਮ੍ਰੁਨੁ ਪ੍ਰਤੀ ਭੁਸਿਰਿਨੋਂਦੀਗੇ ਆਰਾਧਿਸੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਨਾਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਪਾਦਦਲੀ ਪ੍ਰੀਤੀਯਲੀ ਆਦ੍ਵੇਨੇ

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਆਰਾਧਿਸਬੇਕੁ

ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵੁ ਨਨੁ ਆਸ਼੍ਰਯ ਮਤ੍ਰੁ ਨਨੁ ਬੰਬਲ

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਓ ਨਨਕ ਮਾਲੀਕ ਨਾਨਕ! ਨਿಮ್ಮ ਊਤਮ ਹੋਸਰੀਗਾਗਿ ਪ੍ਰਾਰਥਿਸੁਤਾਨੇ. ॥1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਯਾ ॥

ਭਗਵಂತਨ ਕਰੁਣੀਯਿੰਦ ਪਰਮ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤਾਨੇ

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਯੀ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਮਾਤ੍ਰ ਹਰਿ ਰਸਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਜਿਨ ਚਾਖੀਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਅਦਨੁ ਸਵੀਯੁਵਵਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗੁਤਾਨੇ

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਅਵਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਪੁਰੁਸ਼ਰਾਗੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਭ੍ਰਮੇਯਲੀ ਏਂਦਿਗੁ
ਭ੍ਰਮਾਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ਅਵਨੁ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗਿ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤੀਯ ਮਾਧੁਯੰ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤੋਸ਼ਦਿੰਦ
ਤੁੰਬਿਦਾਨੇ

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥

ਮੁਸ਼ਿਗਲ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਅਵਰ ਮਨਸ਼ੀਨਲੀ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਬਯਕੇ ਮੁਡੁਤਾਨੇ

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਪਰੇ ਸਰਨੀ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਏਲ੍ਲਵਨੁ ਤ੍ਯਜੀਸ਼ ਭਗਵੰਤਨਲੀ ਆਸ਼੍ਰਯ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨੀਨੁ ਲੀਵ ਲਾਗਿ ॥

ਅਵਨ ਹ੍ਰਦਯਵੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨਵਾਗੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨੁ ਹਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰੀ ਦੇਵਰੀਗੇ
ਤਨੁਨੁ ਅਰਪਿਸ਼ੀਕੋਲ੍ਫੁਤਾਨੇ

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਬਡਾਗੀ ਜਪੀਯ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਯੀ ॥

ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟਵੰਤਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹ ਜਪੀਸਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਰੇਠਾ ਸੁਖੁ ਹੋਯੀ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤਨ ਹੇਸਰਿਨਲੀ ਮੁਲੁਗਿਰੁਵਵਰੁ ਸੰਤੁਲਿਤਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ. ॥੨॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ਸੇਵਕਨ ਆਸੇ ਆਡੇਰਿਦੇ

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ਅੰਦਿਨਿੰਦ ਨਾਨੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵੀਨਿੰਦ ਸੁਦ੍ਹੁ ਬੋਧਨੇਗਲਨ੍ਹੁ ਤੇਗੇਦੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵੇਨੇ

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

ਜਨ ਕਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਯੀਓ ਦਈਓਲੁ ॥

ਭਗਵੰਤ ਤਨ੍ਹੁ ਸੇਵਕਨੀਗੇ ਦਈ ਤੋਰਿਦ੍ਹਾਨੇ

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਆਤਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਸੇਵਕਨਨ੍ਹੁ ਆਸ਼੍ਰਿਤਵਾਗੀ ਆਸ਼੍ਰਿਤਵਦਿਸਿਦ੍ਹਾਨੇ

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟੀ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਈਓ ॥

ਸੇਵਕਨ ਭ੍ਰਮੇਯੁ ਬੰਧਨੇਗਲਨ੍ਹੁ ਤੋਰੇਦੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਦਿਦ੍ਹਾਨੇ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

ਜਨਨ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਈਓ ॥

ਅਵਨ ਜਨਨ, ਮਰਨ, ਦੁਖੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਦਿਗ੍ਧਤੈ ਦੁਰਵਾਯੀਤੁ

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

ਅਵਰ ਆਸੇ ਆਡੇਰਿਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਨੰਬਿਕੇਯੂ ਆਡੇਰਿਦੇ

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜ਼ੂਰੀ ॥

ਰਵੀ ਰਹਿੰਯਾ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜ਼ੂਰੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਨਿਸ਼ੇਰੁਨਿਕੇ ਭਰੁਤਾਰੇ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਤ ਤਿਨੀ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਤਨਗੇ ਸੇਰਿਦ੍ਵਨੁ ਤਨੇਰੁਨਿਕੇ ਤੇਗੇਦੁਕੋਨੁ ਹੋਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤਨ ਭਗਤੀਨਿਕੇ, ਸੇਵਕਨੁ ਨਾਮਦਲੀ ਮਗਨਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ ॥੩॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਭਗਤੀਨੁ ਨਿਲਕਸਿਤ ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਏਕੇ
ਮਰੇਯਭੇਕੁ

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

ਮਾਡਿਦ੍ਵਨੁ ਬਲੁ ਦੇਵਰਨੁ ਏਕੇ ਮਰੇਯਭੇਕੁ

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਏਕੁਵਨੁ ਕੋਲੁ ਦੇਵਰਨੁ ਨਾਵੇਕੇ ਮਰੇਯਭੇਕੁ?

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਜੀਵਿਗਲ ਬਦੁਕਿ ਓ ਧਾਰਵਾਗਿਰੁ ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਏਕੇ ਮਰੇਯਭੇਕੁ?

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਗਭਰੁ ਅਗਨੀਨੁ ਨਮਨੁ ਰਕਸਿਤ ਓ ਅਕਲਪੁਰੁਸ਼ਨਰਨੁ ਨਾਵੇਕੇ
ਮਰੇਯਭੇਕੁ?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰੁਵਿਨੁ ਕ੍ਰਪੇਨਿਕੇ ਓਦਨੁ ਨੋਡੁਤਾਨੇ

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਵੈ ॥

ਸೋ ಕಿವು ಬਿਸ್ರೈ ಜಿ ಬಿಖು ತੇ ಕਾಡೈ ॥

ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ದೇವರನ್ನು ಏಕೆ ಮರೆಯಬೇಕು?

ਜਨಮ ਜನಮ ಕಾ ಟੂಟಾ ಗಾವೈ ॥

ಜನಮ್ ಜನಮ್ ಕಾ ಟೂಟಾ ಗಾಡೈ ॥

ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವವರನ್ನು ಏಕೆ ಮರೆಯಬೇಕು?

ಗುರಿ ಪುರೈ ತತು ಔರೈ ಬುಜಾಱಿಯಾ ॥

ಗುರಿ ಪೂರೈ ತತು ಇಹೈ ಬುಜ್ಜಾಱಿಯಾ ॥

ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರುಗಳು ಈ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನನಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಪುತ್ರ ಅಪನಾ ನಾನಕ ಜನ ಧਿਆಔಯಾ ॥੪॥

ಪ್ರಭು ಅಪ್ನಾ ನಾನಕ್ ಜನ್ ಧಿಯಾಱಿಯಾ ॥4॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವನು ತನ್ನ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ

ಸಾಜನ ಸಂತ ಕರಹು ಔಹು ಕಾಮು ॥

ಸಾಜನ್ ಸಂತ ಕರಹು ಇಹು ಕಾಮು ॥

ಉದಾತ್ತ ಸಂತರೇ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ

ಆನ ತಿಆಗಿ ಜਪಹು ಹರಿ ನಾಮು ॥

ಆನ್ ತಿಯಾಗಿ ಜಪಹು ಹರಿ ನಾಮು ॥

ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸಿ

ಸಿಮರಿ ಸಿಮರಿ ಸಿಮರಿ ಸುಖ್ ಪಾವಹು ॥

ಸಿಮರಿ ಸಿಮರಿ ಸಿಮರಿ ಸುಖ್ ಪಾವಹು ॥

ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ

ಆಪಿ ಜಪಹು ಅವರಹ ನಾಮು ಜಪಾವಹು ॥

ಅಪಿ ಜಪಹು ಅವರಹ ನಾಮು ಜಪಾವಹು

ನೀವು ಸಹ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಇತರರು ಸಹ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ

ಭಗತಿ ಭಾಔ ತರೀਐ ಸੰਸਾਰು ॥

ಅಪಿ ಜಪಹು ಅವರಹ ನಾಮು ಜಪಾವಹು

ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಲೌಕಿಕ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಬಹುದು

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ਬਿਨੁ ਭਾਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਫ਼ਾਰੁ ॥

ਭਕਤੀ ਭਲਦਿਦ੍ਵਰੇ ਓ ਦੋਹ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵੁ ਏਲਾ ਕਲਾਯਾਨ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤੋਯੋਯਦ ਨਿਧਿਯਾਗਿਦੇ

ਬੁਭਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥

ਬੁਭਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥

ਮੁਖਗੁਵ ਜੀਵੀ ਕੂਡ ਅਦਰਲੀ ਸੰਤੋਯੋਯਵਨ੍ਨੁ ਕੰਡੁਕੋਲ੍ਫੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਏਲਾ ਦੁਖਗਲੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨ ਤਾਸੁ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਦ੍ਗੁਣਗਲ ਭੰਡਾਰਦ ਹੇਸਰਨ੍ਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਤਾ ਭਰਿ. 5 ॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਦੋਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਤ੍ਤੁ ਵਾਤ੍ਸਲ੍ਯਦ ਉਤ੍ਸਾਹਵੁ ਹੁਟ੍ਥੀਕੋਂਡਿਦੇ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਓ ਰੁਚੀ ਨਨ੍ਨ ਮਨਸ੍ਸੁ ਮਤ੍ਤੁ ਦੋਹਵਨ੍ਨੁ ਤੁੰਬਿਦੇ

ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਦੋਵਰਨ੍ਨੁ ਕਣ੍ਠਾਰੇ ਕਾਨੁਵ ਮੂਲਕ ਸੰਤੋਯੋਯਵਨ੍ਨੁ ਕਾਨੁਤ੍ਤ੍ਰੇਨੇ

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਸੰਤਰ ਪਾਦਗਲਨ੍ਨੁ ਤੋਲੇਦ ਨੰਤਰ ਨਨ੍ਨ ਹ੍ਰਦਯਵੁ ਸੰਤੋਯੋਯਵਾਯੀਤੁ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਭਕ੍ਤਰ ਆਤ੍ਮ ਮਤ੍ਤੁ ਦੋਹਦਲੀ ਦੋਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਬਿਲਾਓ ਕੋਵੁ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਅਪਰੋਪਦ ਵ್ಯਕਤੀ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਰ ਸਹਵਾਸਵਨੁ ਪಡੈਯੁਤਾਨੈ

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਏਕੁ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਦਯਵਿਛੁ ਨਮਗੇ ਓਹੁ ਹੇਸਰਨੁ ਨੀਡਿ ਆਦਰਿੰਦ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰੇਵੇ

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਦਰ ਹੋਲੀਕੇਯਨੁ ਵਿਵਰਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਨਾਨਕੁ ਰਹਿਆ ਸਰਬੁ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਸਰਵਵ੍ਯਾਪੀ. 6 ॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੰਦੁ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਕ੍ਰਮਿਸੁਵ ਮਤ੍ਰੁ ਕਰੁਣਾਮਯੀ

ਭਗਤਿ ਵਫਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਭਾਗਤਿ ਵਛ੍ਕਲੁ ਸਦਾ ਕੀਰਪਾਲੁ ॥

ਅਵਨੁ ਨਿਞਾਵੰਤ ਮਤ੍ਰੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਦਯੈਯੁਲ੍ਯਵਨੁ

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਅਨਾਥੁ ਨਾਥੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਪਾਲੁ ॥

ਓ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲੁ ਅਨਾਥੁ ਮਕ੍ਯੁਲ੍ਯ ਤੰਦੇ

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਰਬੁ ਘਟਾ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲਾ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਪ੍ਰੋਖਿਸੁਤਾਨੈ

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

ಆದಿ ಪೂರಖ್ ಕಾರಣ್ ಕರ್ತಾರ್ ॥

॥ಅವನು ಮೊದಲ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

ಭಗತ್ ಜਨਾ ਕੇ ಪ್ರಾಣ್ ಅಧಾರ್ ॥

ಅವನು ಭಕ್ತರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಧಾರ

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

ಜೋ ಜೋ ಜಪੈ ಸು ಹೋಯಿ ಪುನೀತ್ ॥

ಯಾರು ಅದನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಶುದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

ಭਗਤਿ ಭਾਇ ਲਾਵੈ ಮನ್ ಹೀತ್ ॥

ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ਪ੍ਰೀತಿಯನ್ನು ದೇವರ ಭಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

ಹಂ ನಿਰಗುನೀಆರ್ ನೀಚ್ ಅಜਾನ್ ॥

ನಾವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕರು, ತಿರಸ್ಕೃತರು ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖರು

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਤੁಮ್ಮೀ ਸਰਨੀ ਪೂਰಖ್ ಭਗਵਾನ್ ॥੨॥

ಓ ಸರ್ವಶಕ್ತ ದೇವರೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. 7 ॥

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

ಸਰಬ್ ಬೈಕುಂಠು ಮುಕುತಿ ಮೋಖ್ ಪಾಯೇ ॥

ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ಏಕ್ ನಿಮಖ್ ಹರಿ ಕೆ ಗುನ್ ಗಾಯೆ ॥

ಕ್ಷಣಕಾಲವೂ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ ಜೀವಿ

ਅਨಿਕ ರਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ಅನಿಕ್ ರಾಜ್ ಭೋಗ್ ಬಡಿಆಯಿ ॥

ಅವನು ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਚਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਹਰਿਯ ਹੇਸਰਿਨ ਕਥੇ ਯਾਰ ਮਨਸੀਗੇ ਭਝਵਾਗੁਤਦੇ

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਅਵਰੁ ਵਿਵਿਧ ਰੀਤਿਯ ਆਹਾਰ, ਬਝੈ ਮਤੁ ਸੰਗੀਤਵਨੁ ਆਨੰਦਿਸੁਤਾਰੇ

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਯਾਰ ਸਾਰਵੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਭਗਵੰਤ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ ਜਪਿਸੁਤੀਰੁਤਦੇ

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਪਨਵੰਤ ॥

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਪਨਵੰਤ ॥

ਅਵਨ ਕਾਰਯਗਲੁ ਮੰਗਲਕਰਵਾਗਿਰੁਤਵੇ, ਅਵਨੁ ਸੌਂਦਰਯਵਨੁ
ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਅਵਨੁ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੁਵਿਨ ਮੰਤ੍ਰਵਿਦੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨਿਮ੍ਰੁ ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਨਨਗੇ ਸ਼ਾਨ ਕੋਡਿ

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਲ੍ਹੈਯ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਓਭ੍ਰਨੁ ਸਕਲ ਸੰਤੋਖਦਿੰਦ
ਪ੍ਰਬੁਦ੍ਧਨਾਗੁਤਾਨੇ॥੮॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕ

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਵਤਃ ਸਰਗੁਨ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਨ. ਅਵਨੇ ਸ਼੍ਰੋਨ੍ਯ ਸਮਾਧੀਯਲੀ
ਭਰੁਤਾਨੇ

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

ಆಪನ್ ಕೀಆ ನಾನಾ ಆಪೆ ಹೀ ಫೈರಿ ಜಾಪಿ ॥ ੧ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಿರಂಕಾರ ಪ್ರಭುವೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವರೇ ಅದನ್ನು ಜೀವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಜಪಿಸುತ್ತಾರೆ. 1 ॥

ਅਸਟಪದಿ ॥

ಅಸಟ್ಟದಿ ॥

॥ ಅಷ್ಟಪದಿ

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ಕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ಜಬ್ ಅಕಾರು ಇಹು ಕಛು ನ ದ್ರಿಸ್ಟೇತ ॥

ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದಾಗ

ਪਾਪ ಪುੰਨ ತਬ ਕਹ ತੇ ਹೆತಾ ॥

ಪಾಪ್ ಪುನ್ ಟ್ಯಾಬ್ ಕಹತೇ ಹೋತಾ ॥

ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವ ಜೀವಿ ಪಾಪ ಅಥವಾ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿರಬಹುದು?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

ಜಬ್ ಧಾರಿ ಆಪನ್ ಸುನ್ ಸಮಾಧಿ ॥

ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಶೂನ್ಯ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ಸੰਗਿ ಕਮਾਤਿ ॥

ತಬ್ ಬೀರ್ ಬಿರೋದ್ಧಾ ಕಿಸು ಸಂಗಿ ಕಮಾತಿ ॥

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಯಾರೊಂದಿಗೆ ದ್ವೇಷವಿರಲಿಲ್ಲ

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ಜಬ್ ಇಸ್ ಕಾ ಬರನು ಚಿಹನು ನ ಜಾಪತ್ ॥

ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಅಕ್ಷರ ಅಥವಾ ಚಿಹ್ನೆ ಗೋಚರಿಸದಿದ್ದಾಗ

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

ತಬ್ ಹರಖ್ ಸೋಗ್ ಕಹು ಕಿಸಹಿ ಬಿಆಪತ್ ॥

ಆಗ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ದುಃಖ ಯಾರನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಹುದು ಹೇಳಿ?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ಜಬ್ ಆಪನ್ ಆಪ್ ಆಪಿ ಪಾರಬ್ರಹಂ ॥

ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಸರ್ವಸ್ವವಾದಾಗ

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਅਗ ਵਲੀ, ਬਾਧਵਯਵਿਰਬਹੁਦੁ ਮਤ੍ਤੁ ਯਾਰੀਗੇ ਸੰਦੀਗ੍ਧਤੈ ਭਦੀਰਬਹੁਦੁ?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ ਸ੍ਵਤ: ਸ੍ਵਸ਼ਿਯ ਰੂਪਦਲੀ, ਤਮ੍ਹਦੇ ਆਦ ਨਾਟਕਵਨ੍ਨੁ ਰਚੀਸੀਦ੍ਧਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਭਵਰਨ੍ਨੁ ਬੀਟ੍ਵਰੇ ਮਤ੍ਰੋਬ੍ਧੁ ਸ੍ਵਸ਼ਿਕਰਤਫ ਭਲ੍ਲ. 1 ॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਦੇਵਰੇ ਜਗਤੀਗੇ ਓਡੇਯਨਾਗੀਦ੍ਧਾਗੇ

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਯਾਰਨ੍ਨੁ ਬੰਧੀਸਲਾਗੀਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਯਾਰਨ੍ਨੁ ਮੁਕ੍ਤਵੇਂਦੁ ਪਰੀਗਣੀਸਲਾਗੀਦੇ
ਏਂਦੁ ਤੀਲੀਸੀ?

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਅਗਮ੍ਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਪਾਰਵਾਦ ਹਰੀ ਮਾਤ੍ਰ ਭਦ੍ਧਾਗੇ

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨਿ ਅਉਤਾਰ ॥

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨਿ ਅਉਤਾਰ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਨਰਕ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਵਰਗਕ੍ਯੇ ਬੰਦ ਜੀਵੀਗੇਲੁ ਯਾਰੁ ਏਂਦੁ ਹੇਲੀ

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਨਿਰਗੁਨ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨੁ ਤਨ੍ਨੁ ਸਹਜ ਸ੍ਵਭਾਵਦੇਂਦੀਗੇ ਭਦ੍ਧਾਗੇ

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਸ਼ੀਵਸ਼ਕਤੀ ਯਾਵ ਸ੍ਵਲਦਲੀਦ੍ਧਰੁ ਏਂਦੁ ਹੇਲੀ

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਜਬ ਆਪਾਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥
ਦੇਵਰੁ ਤਾਵੇ ਤਮ੍ਹੁ ਬੇਲਕਨੁ ਬੇਲਗਿਸੁਤੀਦ੍ਵਾਗ

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥
ਓਗ ਯਾਰੁ ਨਿਭੀਤਰੁ ਮੁਤੁ ਯਾਰੁ ਯਾਰੀਗੇ ਹੋਦਰੁਤੀਦ੍ਵਾਰੁ?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਦੁਸ਼ਰ ਮੁਤੁ ਅਗਾਧ

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥
ਅਵਰੁ ਤਨੁ ਅਦ੍ਭੁਤਗਲਨੁ ਮਾਡਲੀਦ੍ਵਾਰੇ ॥੨॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥
ਅਮਰ ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਹਿਤਵਾਦ ਆਸਨਦ ਮੇਲੇ ਕੁਲੀਤੀਦ੍ਵਾਗ

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥
ਹੁਟੁ, ਸਾਵੁ, ਬਿਨਾਸ ਕਾਲਗਲੁ ਏਲੀਦ੍ਵਾਰੇ ਹੋਲੀ?

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਤਾਰੀਰੁਵਾਗ

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥
ਸਾਵੀਗੇ ਯਾਰੁ ਹੋਦਰੁਬਹੁਦੁ ਹੋਲੀ?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥
ਕੇਵਲ ਅਲਖੁ, ਹਾਗੁ ਅਗੋਚਰ ਪਰਮਾਤਮੀਦ੍ਵਾਗ

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਛਤ ਲੇਖਾ ॥

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਛਤ ਲੇਖਾ ॥
ਓਗ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁ ਯਾਰੀਦ ਲੇਖੁ, ਕੋਲੀਦਨੁ?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ |

ਨਿਰੰਜਨ ਅਦ੍ਯਾਤ੍ਮ ਮਤ੍ਤੁ ਅਯੋਲਾਗਦ ਭਗਵੰਤਨਾਦ ਦੇਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰਵਿਦ੍ਵਾਗ

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

ਕਬ ਕਵੁਨ ਭੁੱਟਿ ਕਵੁਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ||

ਮਾਯੇਯ ਬੰਧਨਦਿੰਦ ਮੁਕੁਤਾਦਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦਰਲ੍ਹਿ ਸਿੱਕ੍ਯਿਬਿਦ੍ਵਾਵਰੁ
ਯਾਰੁ?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਓਪਨ ਓਪ ਓਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ||

ਦੇਵਰੁ ਤਾਵੇ ਸਰਵਸ੍ਵ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹਲ੍ਹਿਯੇ ਅਦ੍ਭੁਤ

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਓਪਨ ਰੂਪ ਓਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ || ੩ ||

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹਦੇ ਓਦ ਰੂਪਵਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਸਿਕੋਂਡਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

ਜਹਾ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ||

ਅਲ੍ਹਿ ਫੁਲ੍ਹੁ ਸੁਦ੍ਹ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਮਾਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ਼ਰ ਪਤਿਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ਤਃ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤ ਧੋਤਾ ||

ਮਤ੍ਤੁ ਅਲ੍ਹਿ ਯਾਵੁਦੇ ਕੋਲਕੁ ਭਰਲ੍ਹਿ, ਓਗ ਸ੍ਵਚ੍ਛਗੋਲਿਸਲੁ ਏਨਿਤ੍ਤੁ ਹੇਲੇ

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਜਹਾ ਨਿਰੰਜਨ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ||

ਏਲ੍ਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਰੀਪ੍ਤ ਦੇਵਰਿਦ੍ਵਰੋ

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਤਃ ਕਵੁਨ ਕਵੁ ਮਾਨ ਕਵੁਨ ਅਭਿਮਾਨ ||

ਅਲ੍ਹਿ ਯਾਰਿਗੇ ਗੌਰਵ ਮਤ੍ਤੁ ਹੇਮ੍ਹੇ ਭਤ੍ਤੁ?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਜਃ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ||

ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਂਡਦ ਅਧਿਪਤਿ ਜਗਦੀਸ਼ ਰੂਪ ਮਾਤ੍ਰ ਭਦ੍ਰਰੋ

ਤਹ ਫਲ ਛਿੜ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਤ: ਫਲ ਛਿੜ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਅਲੀ, ਮੋਸੇਸ ਅਤੇ ਪਾਪੇ ਯਾਰੀ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਜ: ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਅਲੀ, ਬੇਲਸ਼ੀਨ ਰਾਜਪੁਤਾ ਤਨੁਦੇ ਬੇਲਸ਼ੀਨਿੰਦ ਆਵਰਿਸਲਪੁਟੀਤੁ

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਤ: ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਅਗ ਅਲੀ, ਯਾਰੀ ਹਸਿਵੇਯਾਯੀਤੁ ਅਤੇ ਯਾਰੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀਯਾਯੀਤੁ?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਦ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠੀਕਰਤਾਰਾਦ ਕਰਤਾਰਰੁ ਅਲਪਨਨ੍ਹ ਮਾਡੁਵਵਰੁ ਅਤੇ
ਅਦਨ੍ਹ ਜੀਵੀਗਲ ਮੂਲਕ ਮਾਡਿਸੁਵਰੁ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜਗਤਨ੍ਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠੀਸਿੰਦ ਦੇਵਰੀ ਅਠਤ੍ਰਿਵਿਲ੍ਹ

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਹ ਤਮ੍ਹੋਂਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠੀਸਿੰਦਾਗ

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਅਗ ਤੰਦੇ-ਤਾਯੀ, ਸ਼੍ਰੇਣੀਤਰੁ, ਪੁਤ੍ਰਰੁ ਅਤੇ ਸਹੋਦਰਰੁ ਯਾਰੁ?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਜਬ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਅਵਰੇ ਸਕਲ ਕਲੇਗਲੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਵੀਨਰਾਗਿਦ੍ਹਾਗ

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥

ਤ: ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥

ਅ ਸਮਯਦਲੀ, ਯਾਰੁ ਵੇਦਗਲਨ੍ਹ ਅਤੇ ਕਤੇਬ ਅਨ੍ਹ ਗੁਰੁਤਿਸਲੀਲ੍ਹ

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ ਤਮ੍ਹਨ੍ਹੁ ਤਾਵੁ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ ਭੱਖੁਕੁੰਡਾਗ

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਤਵ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਸੁਭ ਮਤੁ ਅਸੁਭਗਲ ਬਗੈ ਯਾਰੁ ਯੋਭਿਸੁਤੀਦ੍ਵਰੁ?

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਅਲੀ ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਏਤਰੁ ਮਤੁ ਹਤੀਰੁ ਭਦ੍ਵਰੁ

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਤਃ ਕਵੁਨੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਅਲੀ ਯਾਰਨ੍ਹੁ ਯੋਜਮਾਨ ਏਨੁ ਕਰੈਯਬਹੁਦੁ ਮਤੁ ਯਾਰਨ੍ਹੁ ਸੇਵਕੁ
ਏਨੁ ਕਰੈਯਬਹੁਦੁ?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਦੇਵਰੁ ਅਦ੍ਭੁਤੁ ਪਵਾਡਗਲਨ੍ਹੁ ਕੰਡੁ ਬੇਰਗਾਗਿਦ੍ਵੀਨੇ

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਹੇਠੁਤਾਨੇ ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨਿਮ੍ਹ ਵੇਗ ਨਿਮ੍ਹ ਮਾਤ੍ਰੁ ਤੀਢੀਦੇ

ਜਹ ਅਫਲ ਅਫੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਜਃ ਅਚਲੁ ਅਭੇਦੁ ਅਭੇਦੁ ਸਮਾਇਆ ॥

ਏਲੀ ਵਿਸ਼ਾਸਦ੍ਰੋਹਿ ਮਤੁ ਅਵਿਭਜਿਤੁ ਦੇਵਰੁ ਤਨ੍ਹਲੀਯੇ ਲੀਨਵਾਦਰੋਹੇ

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਅਲੀ ਮਾਯੇਯਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤਰਾਦਵਰੁ ਯਾਰੁ?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਸ੍ਵਤਃ ਦੇਵਰੇ ਨਮਸ੍ਕਰਿਸਿਦਾਗ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਤਿਹੁ ਗੁਨਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮಾಯೆಯ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ಜಹ ಏಕಾಹಿ ಏಕ ಏಕ ಭಗವಂತಾ ॥

ಲ್ಲಿ, ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ದೇವರು

ਤਹ ਕਉਨು ಅਚಿಂತು ਕਿਸು ಲಾಗੈ ਚਿಂತಾ ॥

ತಹ ಕೌನು ಅಚಿಂತು ಕಿಸು ಲಾಗೈ ಚಿಂತಾ ॥

ಅಲ್ಲಿ, ಯಾರು ನಿರಾತಂಕರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಯಾರು ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದರು?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ಜಹಾ ಆಪನ್ ಆಪು ಆಪಿ ಪತಿಹಾರ ॥

ಎಲ್ಲಿ, ದೇವರು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟೋ

ਤਹ ਕਉਨು ಕਥੈ ਕਉਨು ਸੁਨਨੈಹਾਰਾ ॥

ತಃ ಕವುನು ಕಥೈ ಕವುನು ಸುನನೈಹಾರಾ ॥

ಹೇಳಲು ಯಾರಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕೇಳಲು ಯಾರು?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ੂਚ ਤੇ ੂਚਾ ॥

ಬಹು ಬೇಅಂತ್ ಊಚ್ ತೇ ಊಂಚಾ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಅನಂತ ಮತ್ತು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ.

ਨಾನਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

ನಾನಕ್ ಆಪಸ್ ಕಾವು ಆಪಹಿ ಪಹುಚಾ ॥ ೬ ॥

ಅವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ||6||

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ಜಹ ಅಪಿ ರಾಚಿಯೋ ಪರಪಂಚು ಅಕಾರೂ ॥

ದೇವರು ಸ್ವತಃ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬಿಸਥਾਰੁ ॥

ਤਿಹು ಗುನ್ ಮಾಹಿ ಕೀನೊ ಬಿಸ್ಥಾರು ॥

ಮತ್ತು ಮಾಯೆಯ ಮೂರು ಗುಣಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಿದಾಗ

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਰਾਵਤ ॥

ಪಾಪು ಪುನು ತಃ ಭಯಿ ಕಹಾವತ್ ॥

ಆಗ ಇದು ಪಾಪವೋ ಪುಣ್ಯವೋ ಎಂದು ಜನಜನಿತವಾಯಿತು

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ਕੋਵੇ ਨਰਕ ਕੋਵੇ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ਕੇਲਵਰੁ ਨਰਕਕੇ ਹೋਗਲੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭੀਸਿਦਰੁ ਮੁਤੁ ਕੇਲਵਰੁ ਸ੍ਵਰਗਕਾਗਿ
ਹੰਬਲੀਸਲੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭੀਸਿਦਰੁ

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਓਲ ਜਾਲ ਮਾਯੀਯਾ ਜੰਜਾਲ ॥

ਦੇਵਰੁ ਪ੍ਰਾਪਤੀਕ ਵਿਵਾਦਗਲਨੁ ਮੁਤੁ ਸੰਪਤਨੁ ਨਾਸਪਡੀਸਿਦਾਰੁ

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਹਾਵੁ ਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਬਾਧਵਸ, ਸੰਦਿਗ੍ਧਤਾ ਮੁਤੁ ਭਯਵੁ ਹੋਰੇਯਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ੀਸਿਦੈ

ਦੂਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੁਖ, ਸੰਤੋਖ, ਗੌਰਵ ਮੁਤੁ ਅਵਮਾਨ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

ਵਿਵਰਣਗਲੁ ਹਲਵੁ ਵਿਧਗਲੀ ਨਡੇਯਲਾਰੰਭੀਸਿਦਵੁ

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥

ਦੇਵਰੇ ਅਵਨ ਨਾਟਕਗਲਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ੀਸਿ ਨੋਡੁਤਾਰੁ

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੨॥

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੇ ਤਾਵੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥ ੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਕਾਲਕ੍ಷੇਪਵਨੁ ਮੁਚਿਤ੍ਸ਼ੀਦਾਗ, ਅਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ
ਲੁਝੀਯੁਤਾਰੁ

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਏਲੀਲੀ ਅਪਰਿਮਿਤ ਭਗਵੰਤੁ ਇਦ੍ਧਾਰੋ ਅਲੀ ਅਵਰ ਭਕਤਨਿਦ੍ਧਾਨੇ ਮੁਤੁ ਏਲੀਲੀ
ਭਕਤਨਿਦ੍ਧਾਨੋ ਅਲੀਲੀ ਦੇਵਰੇ ਇਦ੍ਧਾਰੁ

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਅਵਰੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ੀਯਨੁ ਏਲੀਲੀ ਹਰਡਿਦਰੁ ਅਦੁ ਅਵਨ ਸੰਤਨ ਮਹਿਮੇਗਾਗਿ

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥
ਅਵਰੇਂ ಎਰਡੂ ਪਛਗਲ ਫਡੇਯ

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

ਊਨ ਚੀ ਸੋਭਾ ਊਨਹੁ ਬਨੀ ॥
ਅਦਰ ਸੌਂਦਯਵੁ ਅਵਨੀਗੇਂ ਮਾਤ੍ਰੁ ਭੋਭੇਂ ਨੀਡੁਤ੍ਤਦੇ

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥
ਦੇਵਰੇਂ ਲੀਲੇਂ ਰਚਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇਂ ਮੁਤ੍ਤੁ ਆਡੁਤ੍ਤਾਰੇਂ

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥
ਅਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਆਨੰਦਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇਂ ਮੁਤ੍ਤੁ ਈਨ੍ਨ੍ਨੁ ਨੀਲੀਪ੍ਤਨਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਰੇਂ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥
ਅਵਰੁ ਯਾਰਨ੍ਨੁ ਬੇਕਾਦਰੁ ਤਨ੍ਨੁ ਹੇਸਰਿਨੋਂਦੀਗੇਂ ਹੇਸਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇਂ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥
ਤਮਗੇਂ ਬੇਕਾਦਵਰਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਆਟਵਾਡੁਵੰਤੇਂ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇਂ

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥
ਓ ਅਨੰਤ, ਅਯੋਲਾਗਦ, ਹੋਲੀਸਲਾਗਦ ਦੇਵਰੁ ਏਂਦੁ ਨਾਨਕ ਹੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇਂ

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥
ਓ ਗੁਲਾਮ ਨੀਵੁ ਆਦੇਸ਼ਿਦੰਤੇਂ ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇਂ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਭੋਲੈ

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਜੀਯਾ ਅੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਓ ਦੋਵਰੇ, ਜੀਵੀਗਲ ਪ੍ਰੇਰਿਯਕ, ਨੀਵੇ ਸਰਵਵਾਧੀ

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥ ੧ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਧਰੇ ਦੋਵਰੇ ਸਰਵਵਾਧੀ. ਭਦਨੁ ਬਿਛਰੇ ਬੇਰੇਯਵਰੇ ಎਲੀ
ਕਾਠੀਸੁਤਾਰੇ? ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਅਸ਼ਟਪਦੀ

ਆਪਿ ਕਥੇ ਆਪਿ ਸੁਨਨੇਹਾਰੁ ॥

ਆਪਿ ਕਥੇ ਆਪਿ ਸੁਨਨੇਹਾਰੁ ॥

ਅਵਰੇ ਮਾਤੁਗਾਰ ਮੁਤੁ ਅਵਰੇ ਕੇਲੁਗ

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਵਰੇ ਓਧਰੇ ਮੁਤੁ ਅਵਰੇ ਅਵਰੇ ਵਿਸ਼ਰਣੇ

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਅਵਰੇ ਓਧਰੇ ਮੁਤੁ ਅਨੁਭਵਿਸਿਦਾਗ, ਅਵਰੇ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸੁਤਾਰੇ

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਅਵਰੇ ਅਧਨੁ ਤਨੁ ਭਛੇਯੰਤੇ ਤਨੋਲ੍ਹੇਗੇ ਹਿਰੀਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਓ ਦੋਵਰੇ, ਨੀਵਿਲ੍ਹਦੇ ਏਨੋ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧਵਿਲ੍ਹ

ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਨੀਵੁ ਭਛੇ ਜਗਤਨੁ ਓਧਰੇ ਦਾਰਦਲੀ ਕਟੀਦੀਰੀ

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਜਾ ਕਵੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਵੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵ ॥

ਯਾਰੀਗੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੋਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਜਾਨਵਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਧੀ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਓ ਮਨੁਸ਼ੁ ਨੁ ਸਤ੍ਯਨਾਮਵਨੁ ਪਛੇਯੁਤਾਨੇ

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੋ ਸਮਦ੍ਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਅਵਨੁ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮਤੁ ਤਤ੍ਵਜਾਨੀਯਾਗੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨੁ ਭਗਤਿ ਜਗਤ੍ਰਨੁ ਗੇਲੁਵਵਨੁ

ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਾ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਣੁ ਓ ਪਰਮਾਤਮਨ ਅਧੀਨਦਲੀਵੇ

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥

ਅਵਰੁ ਬਿਨਮੁ ਮਤੁ ਅਨਾਥਰ ਪ੍ਰਭੁ

ਜਿਸੁ ਰਾਖੇ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਯੀ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਦੋਵਰੁ ਰੱਖਿਸੁਵਵਨਨੁ ਯਾਰੁ ਕੋਲੁਲੁ ਸਾਧੁਵੀਲੁ

ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਅਵਰੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਿਨਦ ਯਾਰਨੁ ਮਰੇਯੁਵਰੋ ਅਵਨੁ ਓਗਾਗਲੈ
ਸਤ੍ਰਿਦਾਨੈ

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

ਯਾਵੁਦੈ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਅਵਨਨੁ ਬਿੱਠੁ ਬੇਰੇਯਵਰ ਬਲੀਗੇ ਏਕੇ ਹੋਗੇਬੇਕੁ?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ਸਭਾ ਸਿਰਿ ਏਕੋ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ಎಲ್ಲರ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰಭು ಇದ್ದಾರೆ.

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

ಜೀಯਾ ಕೆ ಜੁਗਤਿ ಜਾਕੈ ਸਭਾ ਹਾਥਿ ॥

ಜೀವಿಗಳ ಎಲ್ಲಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವರು

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

ಅಂತਰಿ ಬਾਹਰಿ ਜਾਨಹੁ ಸਾਥਿ ॥

ಅವರು ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ಗುਨ ನಿಧਾਨ ಬೇਅੰತ್ ಅಪಾರ ॥

ಆ ಗುಣಗಳ ನಿಧಿಯು ಅನಂತ ಮತ್ತು ಅಪರಿಮಿತ ದೇವರ ಮೇಲಿದೆ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ਨಾನಕ್ ದಾಸ್ ಸದಾ ಬಲಿಹಾರ ॥ ੨ ॥

ದಾಸ ನಾನಕ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ||2||

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

ಪೂਰನ್ ಪೂರಿ ರಹೇ ದಯಿಆಲ್ ॥

ಕರುಣಾಮಯಿ ದೇವರು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸਭਾ ਉਪਰਿ ಹೋਵತ್ ಕಿರ್ಪಾಲ್ ॥

ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ದಯೆಯುಳ್ಳವರು

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

ಅಪ್ನੈ ಕರ್ತಬ್ ਜਾਨੈ ಆಪಿ ॥

ಅವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ

ਅੰਤರਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

ಅಂತರ್ಜಾಮಿ ರಹಿಯೋ ಬಿಆಪಿ ॥

ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ದೇವರು ಎಲ್ಲೆಡೆರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ಪ੍ਰತಿಪಾಲೈ ಜೀਅನ್ ಬಹು ಭಾತಿ ॥

ಅವನು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ

ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

ಜೋ ಜೋ ರಚಿಯೋ ಸು ತಿಸಹಿ ಧಿಆತಿ ॥

ಅವನು ಏನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೋ ಅದನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਜಿಸು ਭಾವੈ ਤಿಸು ਲਏ ਮಿਲਾਇ ॥

ಜಿಸು ಭಾವೈ ತಿಸು ಲಏ ಮಿಲಾಯಿ ॥

ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವವನನ್ನು ಅವರು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ಭಗತಿ ಕರಹಿ ಹರಿ ಕೇ ಗುನ್ ಗಾಯಿ ॥

ಅಂತಹ ಭಕ್ತನು ಭಗವಾನ್ ಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆ

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ್ವಾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ಮನ್ ಅಂತರಿ ಬಿಸ್ವಾಸು ಕರಿ ಮಾನಿಆ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿದವನು

ਕਰਨਹਾਰು ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜಾನਿਆ ॥੩॥

ಕರನ್ಹಾರು ನಾನಕ್ ಇಕು ಜಾನಿಆ ॥ ೩ ॥

ಅವನು ಒಬ್ಬ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ||3||

ਜਨು ಲಾಗಾ ಹರಿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

ಜನು ಲಾಗಾ ಹರಿ ಎಕೈ ನಾಯಿ ॥

ದೇವರ ಒಂದು ನಾಮದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ ಭಕ್ತ

ਤਿਸ ਕੀ ಆಸ ನ ಬಿರਥੀ ਜਾਇ ॥

ತಿಸ್ ಕಾ ಆಸ್ ನ ಬಿರಥಿ ಜಾಯಿ ॥

ಅವನ ಭರವಸೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਸੇਵਕ ਕਉ ಸੇವಾ ਬਨಿ ਆਈ ॥

ಸೇವಕ್ ಕಾವು ಸೇವಾ ಬನಿ ಆಯಿ ॥

ಸೇವಕನಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಶೋಭೆ ನೀಡುತ್ತದೆ

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

ಹುಕಮು ಬುಝಿ ಪರಮ ಪದು ಪಾಯಿ ॥

ಭಗವಂತನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವನು ಮೋಕ್ಷದ ಪರಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਭਾਸੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਭਾਸੁ ਮੂਰਿ ਭੇਰੇਨਨਨੁ ਯੋਭੀਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਭਾ ਕੈ ਮਨੁ ਬਸਿਯੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਯਾਰੁ ਭਾਸੁਦਿਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ਨੇਲੀਸਿਦਾਨੁਯੋਭੀ

ਬੰਧਨੁ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥

ਬੰਧਨੁ ਤੋਰਿ ਭਯੋ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਬੰਧਨੁ ਤੋਰੇਦੁ ਨਿਰਵੈਰੁਨਾਗੁਤਾਨੁ

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪੈਰੁ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪੈਰੁ ॥

ਮਤੁ ਹਗਲੀਰੁਗੁ ਗੁਰੁਵਿਨੁ ਪਾਦਪੂਜੇ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕੁ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕੁ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਅਵਨੁ ਇਹੁਲੋਕੁਦਿਲੁ ਸੁਖਵਾਗਿਰੁਤਾਨੁ ਮਤੁ ਮੁੰਦਿਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੁਦਿਲੁ
ਸੁਖਵਾਗਿਰੁਤਾਨੁ

ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥ ੪ ॥

ਓ ਨਾਨਕੁ, ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਨਨੁ ਤਮੋਂਦਿਗੇ ਓਂਦੁਗੁਡਿਸੁਤਾਰੇ. 4 ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦੁ ॥

ਸਤਸੰਗੁਦਿਲੁ ਚੂਡਿ ਓਂਤੀਗੇ ਆਨੰਦਿਸਿ

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥

ਮਤੁ ਪੂਜੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਾ ਭਰੁ

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਰਾਮੁ ਹੇਸਰਿਨੁ ਅੰਭਵਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁ

ਫੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਦੁਲਭਾ ਦੋਹਾ ਕਾ ਚਰਹੁ ਭੁਧਾਰੁ ॥

ਓ ਰੀਤੀਯਾਗੀ, ਅਪਰੋਪਦ ਮਾਨਵ ਦੋਹਾਕੇ, ਓਲੰਘੀਯਦਨੁ ਮਾਡੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਦੋਵਰ ਮਹਿਮੇਯ ਅਮ੍ਰਿਤਵਨੁ ਹਾਡਿ

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਇਹੁ ਨਿਮ੍ਰ ਓਤ੍ਰਾਏ ਪ੍ਰਯੋਗਜਨਕਾਰੀ ਵਿਧਾਨਵਾਗਿਦੇ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਪਤੀ ਫੁਲਵਰੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਹਤ੍ਰਿਰਦਿੰਦ ਨੋਡੁ

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਇਦਰਿੰਦ ਅਜਾਨੁ ਤੋਲਗਿ ਅੰਧਕਾਰ ਨਾਸਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਗੁਰੁਗਲ ਉਪਦੇਸ਼ਵਨੁ ਕੇਲੀਦ ਨੰਤਰ ਅਦਨੁ ਨਿਮ੍ਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ
ਨੇਲੀਗੋਲ੍ਹਵੰਤ ਮਾਡਿ

ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰੀਤੀਯਲੀ ਨੀਵੁ ਬਯਸੀਦ ਫਲੀਤਾੰਸ਼ਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰੀਯ

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ਓ ਜਗਤੁ ਮਤੁ ਮੁੰਦੀਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਓਰਡਨੁ ਪਾਲੀਸੁ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਇੱਠੁਕੋਲ੍ਹ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ਪೂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ಇದು ਪೂರ್ಣ ਗੁರುವಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸਲಹೆಯಾಗಿದೆ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಅದು ನೆಲೆಸಿದೆಯೋ ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು, ಮತ್ತು ದೇಹದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನ ਨಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸಿ

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ਮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದುಃಖ, ನೋವು, ਭಯ ਦೂਰವಾಗುತ್ತದೆ

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ಓ ಉದ್ಯಮಿ, ನಿಜವಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು

ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਰੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਰੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪಂದವು ದೇವರ ಸಭೆಯನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಲುಪುತ್ತದೆ

ਏਕਾ ਟੇਕੁ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਏਕਾ ਟੇਕੁ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ದೇਵರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳು

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ಓ ನಾನਕ, ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ਚಕ್ರದ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವು ಮತ್ತೆ
ಸಂಭਵಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 6॥

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ದೂರ ಹೋಗಬಹುದು?

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

ਊਭ੍ਰੇ ਰਾਖਨ੍ਹਾਰੁ ਧਿਯਾਯੀ ॥

ਰಕ್ಷਕ ਦੇਵਰ ਬਗੇਂ ਯੋਭਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਮਨੁಷ੍ਯਨਨ੍ਨੁ ਊਲੀਸਲਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

ਨਿਭੌ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਵੁ ਮਿਟੈ ॥

ਓ ਨਿਭੀਤ ਭਗਵಂತਨਨ੍ਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਏਲ੍ਲ ਭਯਗਲੋ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭੁਟੈ ॥

ਦੇਵਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਓਤ੍ਮਕ੍ਕ ਮੁਕ੍ਤਿ ਦੋਰੇਯੁਤ੍ਤਵੇ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥

ਦੇਵਰੁ ਯਾਰਨ੍ਨੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਤਾਰੋ ਅਵਨੁ ਯਾਵੁਦੈ ਦੁਖਵਨ੍ਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖ ॥

ਨਾਮੁ ਜਾਪਤ ਮਨੀ ਹੋਵਤ ਸੁਖ ॥

ਨਾਮਦ ਓਰਾਧਨੇਯਿੰਦ ਮਨਸ੍ਸਿਗੇ ਓਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਚਿੰਤਾ ਜਾਯੀ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਭਦਰੋਂਦਿਗੇ, ਚਿੰਤੇਗਲੁ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਹੰਕਾਰਵੁ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾਵੁ ਕੋਯੀ ਨ ਪਹੁਚ੍ਨਹਾਰੁ ॥

ਓ ਭਗਵಂತਨ ਭਕ੍ਤਨੀਗੇ ਯਾਰੂ ਸਾਟੀਯਾਗਲਾਰਰੁ

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਡਾ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਤਲੇਯ ਮੇਲੇ ਓਭ੍ਧੁ ਵੀਰ ਗੁਰੁ ਨਿੰਤਿਦ੍ਵਾਨੇਯੋ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥ 7 ॥

ਅਵਨ ਏਲ੍ਲਾ ਕਾਰ੍ਯਗਲੁ ਪੂਰ੍ਣਗੋਂਡਿਵੇ. ॥7॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਯਾਰ ਵਿਵੇਕਵੁ ਪਰਿਪੂਰਨਾਵੁ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿਯੀਂਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੁ
ਸੁਰਿਸੁਤ੍ਰਦੁਆਰੇ ਆ ਗੁਰੂ

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਓਤਨਨੁ ਨੋਡੁਪੁਦਰਿੰਦ ਲੋਕ ਕਲਾਯਾਨਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

ਅਵਰ ਕਮਲਦ ਪਾਦਗਲੁ ਅਨਨ੍ਯਵਾਗਿਵੇ

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਅਵਨ ਦਰਸਨਗਲੁ ਯਸ਼ਸ਼ਿਯਾਗੁਤ੍ਰਵੇ ਮੇਰੇ ਅਵਨ ਰੋਪਵੁ ਦੇਵਰੰਤ ਬਹਲ
ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਅਵਨ ਸੇਵੇਯੁ ਓਸ਼ੀਵਦਿਸਲ੍ਪਟ੍ਵਿਦੇ ਮੇਰੇ ਅਵਨ ਸੇਵਕਨਨੁ ਸ਼੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗਿਦੇ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਅਵਨੇ ਗੁਰੂ, ਅੰਤਰੰਗ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਪੁਰੁਸ਼.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲਿ ਗੁਰੂ ਨੇਲੇਸਿਰੁਵਨੋਰੇ ਅਵਨੁ ਫਲਵੰਤਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ਸਮਯ ਮੇਰੇ ਸਾਵੁ ਅਵਨ ਹਤ੍ਰਿਰ ਬਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਅਵਨੁ ਅਮਰਰਾਦਨੁ ਮੇਰੇ ਅਮਰ ਸ੍ਵਿਤੀਯਨੁ ਪਡੇਦਨੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਘਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰੂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਸਹਵਾਸਦਲੀ, ਦੇਵਰਨੁ ਧਿਆਨਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ. 8॥ 22 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਲੋਕੁ

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਅਜਾਨਦ ਅੰਧਕਾਰਵਨੁ ਨਾਸਪਤਿਸਿਦ ਜਾਨਦ ਰੂਪਦਲੀ ਗੁਰੁਵੁ
ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਵਨੁ ਓਦਗਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੋਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੋਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਦਯੇਯਿੰਦ, ਨਨੁ ਮਨਸਨੁ ਜਾਨਦਿੰਦ ਬੇਲਗਿਸਿਦ ਸੰਤ
ਗੁਰੁਵਨੁ ਨਾਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵੇ. 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀਰਾ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀਰਾ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਨਮੋਲਗੇ ਦੇਵਰਨੁ ਕੰਡਿਦ੍ਵੇ

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਰਾ ॥

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਰਾ ॥

ਨਾਨੁ ਭਗਵੰਤਨ ਹੇਸਰਨੁ ਸਿਹਿ ਮਤ੍ਰਮਧੁਰਵਾਗਿ ਕਾਨੁਤ੍ਰੇ

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਭਗਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਓਂਦੇ ਦੇਵਰ ਰੂਪਦਲੀਦੇ

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਭਗਿਨੀ ਹਲਵੁ ਬਗੈਯ ਬਠਾਨੁ ਗੋਚਰਿਸੁਤ੍ਰਵੇ

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਨੌ ਨਿਧਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਦੇਵਰ ਅਮ੍ਰਿਤਦ ਹੇਸਰੁ ਨਵਨਿਧਿ

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਦੇਹਿ ਮਹਿ ਇਸਾ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਇਹੁ ਮਾਨਵ ਦੇਹਦਲੀਯੇ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦੁ ॥

ਸੁਨਾ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤੇ ਨਾਦੁ ॥

ਅਲੀ ਸ਼ੁਨੈ ਸਮਾਧਿਯਲੀ ਅਨੰਦੁ ਅਧਵਾ ਅਪਰਿਮਿਤ ਂਬ ਪਦਵਿਦੇ

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥

ਓ ਆਸ਼ਚਰਯੁ ਮਤੁ ਬੇਰਗੁ ਵਰ੍ਹਿਸਲੁ ਸਾਧਵੀਲੁ

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਓ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਯਾਰੀਗੇ ਤੋਰਿਸੁਵਰੋਹੇ ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅਦਨੁ ਨ ਭੋਲੁਆਨੇ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਜਾਨਵਨੁ ਪਛੇਯੁਆਨੇ. 1 ॥

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤੁ ॥

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤੁ ॥

ਓ ਅਨੰਤ ਭਗਵੰਤ ਮਨਸਿਨੋਲਗੁ ਹੋਰਗੁ ਇਦ੍ਧਾਰੇ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਓਪਿ ਰਹਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਕਠਦਲੁ ਦੇਵਰੁ ਇਦ੍ਧਾਰੇ

ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲੁ ॥

ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲੁ ॥

ਅਵਨੁ ਭੂਮਿ, ਆਕਾਸ਼ ਮਤੁ ਭੂਗਤ ਜਗਤਿਨਲੀ ਇਦ੍ਧਾਰੇ

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ॥

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ॥

ਅਵਨੁ ਂਲਾ ਲੋਕਗਲ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰੋਭਕਰਾਗਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ಬಾನಿ ತಿನಿ ಪರ್ಬತಿ ಹೈ ಪಾರಬ್ರಹ್ಮ |

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಭುವು ಅರಣ್ಯ, ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ಜೈಸೀ ಆಗಿಯಾ ತೈಸಾ ಕರಮು ||

ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ, ಜೀವಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ಪವುಣ್ ಪಾಣಿ ಬೈಸಂತರ್ ಮಾಹಿ ||

ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇದ್ದಾರೆ

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ಸਮਾਹਿ ॥

ಚಾರಿ ಕುಂಟ ದಃ ದಿಸೆ ಸಮಾಹಿ ||

ಅವನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥

ਤಿಸ್ ತೆ ಭಿನ್ ನಹಿ ಕೋ ಠಾವು ||

ಅವರಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ಬೇರೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

ಗುರು ಪ್ರಸಾದಿ ನಾನಕ್ ಸುಖು ಪಾವು ||೨

ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನಕ್ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.2 ||

ਬੇਦ ਪುರಾਨ ಸಿੰಹಿತಿ ਮਹਿ ਦੇਖು ॥

ಬೇದ್ ಪುರಾಣ್ ಸಿಮ್ಹಿತಿ ಮಹಿ ದೇಖು ||

ವೇದ, ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ದೇವರನ್ನು ನೋಡು

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ನಖ್ತು ಮਹਿ ਏਕੁ ॥

ಸಮೀಯರ್ ಸೂರ್ ನಖ್ಯತ್ ಮಹಿ ಏಕು ||

ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ದೇವರು

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥

ಬಾಣಿ ಪ್ರಭ್ ಕೀ ಸಭು ಕೋ ಬೋಲೈ ||

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ದೇವರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ਅਪਿ ਅਡೋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡೋਲੈ ॥

ਅਵਰੁ ਦ੍ਰੁਢਨਿਸ਼੍ਚਲੁ ਮੁਕਤੁ ਏਕਿਗੁਣੁ ਕਰਮੁਪ੍ਰਦੀਪੁ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਪ੍ਰਤਿਯੋਗਿ ਕਲਿਯਾਨੁ ਰਚਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯ ਆਵਨੁ ਆਉਤਾਰੈ ॥

ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

ਅਦਰ ਗੁਣਗਣ ਅਮੂਲਯਵਾਦ ਕਾਰਣ ਅਦਰ ਮੌਲਯਮਾਪਨ
ਮਾਡਲਾਗੁਪ੍ਰਦੀਪੁ ॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਏਕਾਨਾਮੁ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵਰ ਬੇਲਖੁ ਭਰਿਯੁਤੀਦੇ ॥

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਦੀਪੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਰਚਨੇਯਨੁ ਹੋਇਦੀਪੁ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਿਪੇਯੋਂਦ ਯਾਰ ਭਯ ਨਾਸਵਾਗੁਤਦੇਯੋ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ੩ ॥

ਭਗਤੁ ਅਵਨਲੀ ਬਲਵਾਦ ਨੰਬਿਕੇਯਾਗੁਤਦੇ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸੰਤਰੁ ਏਕੀਨੁ ਦੇਵਰਨੁ ਕਾਨੁਤਾਰੈ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸੰਤਰੁ ਮਨਸਿਨਲੀ ਕੇਵਲ ਧਰਮਵਿਦੇ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸੰਤਰੁ ਫਲ੍ਹੇਯੁ ਮਾਤੁਗਲਨੁ ਕੇਲੁਤਾਰੇ

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਅਵਰੁ ਸਰਵਵਾਪਿਆਦ ਰਾਮਨਲੀ ਲੀਨਵਾਗਿ ਊਲੀਯੁਤਾਰੇ

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ਭਦੁ ਦੇਵਰਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਂਡ ਪੁਤਿਯੋਭੁ ਸੰਤ ਮੁਤੁ ਧਾਰਮਿਕ ਆਤਮੁ
ਜੀਵਨ ਨਡਵਲੀਕੇਯਾਗੁਤੁਦੇ

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ਮੁਖਿ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਨੇ ਹੇਲੁਤਾਰੇ

ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

ਭਨੇ ਨਡੇਦਰੁ ਅਦਨੁ ਸੁਖਵੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤਾਰੇ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਏਲਾ ਕੇਲਸਗਲਨੁ ਮਾਡੁਵਵਨੁ ਮੁਤੁ ਅਦਨੁ ਸਾਧਿਸੁਵਵਨੁ ਦੇਵਰੁ
ਏਂਦੁ ਅਵਨਿਗੇ ਤੀਲੀਦਿਦੇ

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਸੰਤਰਿਗੇ, ਦੇਵਰੁ ਫਲ੍ਹੇਯੁ ਮੁਤੁ ਹੋਰਗੇ ਏਲ੍ਲੇਡ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਵਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪੁਤਿਯੋਭੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਅਵਨਨੁ ਨੋਡਿਦ ਨੰਤਰ
ਮੋਡਿਮਾਡੁਤੁਨੇ

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸਤ੍ਯ ਮੁਤੁ ਅਵਨ ਸ੍ਯੁਖਿ ਕੂਡ ਸਤ੍ਯ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ದೇವರು ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಸ್ವತಃ ಒಂದು ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ಅನಿਕ ಕಲಾ ਲಖੀ ਨಹ ಜಾಯಿ ॥

ಅವರ ಅನೇಕ ಕಲೆಗಳು ವಿವರಿಸಲಾಗದ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ಅವರು ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮರನ್ನು ಒಂದರಿಂದ ದೂರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ?

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ಆದರೆ ದೇವರು ತಾವೇ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਅੰਤਰಗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ಓ ನಾನಾ, ಅವರು ಆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿತ್ವದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ಯಾವ ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಉನ್ನತ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਜਨਰਲੀ, ਦੈਵਰੀ ਭਗਤਿ.

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਅਵਰੀ ਏਲਾ, ਕੰਨ੍ਹਗਲੀਂਦ ਨੋਡੁਤੀਦਾਰੀ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਵਰ ਦੈਵਹਾਗੀਦੇ

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਹੁ ਕੇਲੁਤਾਰੀ

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਜਨਰ ਚਲਨੇ, ਹੁਟੁ ਸਾਵੁ ਦੈਵਰੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਦ ਆਟ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਮਾਯੇਯਨ੍ਹੁ ਤਨਗੇ ਵਿਧੇਯਨਨਾਗੀ ਮਾਡੀਦਾਰੀ

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥

ਏਲ੍ਹਰੋਲੀਗੀਦਰੁ ਦੈਵਰੁ ਨੀਲਿਪਨਾਗੀਯੇ ਭਰੁਤਾਰੀ

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

ਜੋ ਕਹੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

ਏਨੁ ਹੋਲੀਭੋਲੋ ਅਦਨ੍ਹੁ ਅਵਰੀ ਹੋਲੁਤਾਰੀ

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਜੀਵੀਯੁ ਅਵਰ ਆਦੇਸ਼ਦੰਤੋ ਓ ਜਗਤੀਨਲੀ, ਹੁਟੁਤੁਦੇ ਮਤੁ ਅਵਰ
ਆਦੇਸ਼ਦੰਤੋ ਸਾਯੁਤੁਦੇ

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਆ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਜੀਵੀਯਨੁ ਪ੍ਰਭੁਭੋਦਿਸਿਦਾਗ, ਅਵਰੁ ਜੀਵੀਯਨੁ
ਤਨੋਂਦੀਗੇ ਕਰੰਦੁਕੋਂਡੁ ਹੋਗੁਤਾਰੇ . 6॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਭਾਸੁ ਤੇ ਹੋਈ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਦੇਵਰਿੰਦ ਭਨਾਗੁਤਦੇਯੋ ਅਦੁ ਜਗਤੀਗੇ ਕੋਟ੍ਵਦੁਲੁ

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਬਿਛੁਯਾਰਾਦੁ ਭਨਾਦੁ ਮਾਡਿਦੁਰਾ ਹੋਈ?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਭਲੇਯਵਰੁ ਮਤੁ ਅਵਨ ਕਾਯਗੇ ਅਤ੍ਯੁਤਮਵਾਗਿਵੇ

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਅਵਰੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਭਨਿਦੇ ਭੰਬੁਦੁ ਅਵਰਿਗੇ ਗੋਤੁ.

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਅਵਰੇ ਸਤ੍ਯ ਮਤੁ ਅਵਰੁ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀਯੁ ਸਤ੍ਯ

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਭੱਖੀਯ ਦਾਰਦੰਤ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀਯਨੁ ਤਨੋਲਗੇ ਭੇਰਿਬਿਛਿਦੁਰੇ

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਦਰ ਵੇਗ ਮਤੁ ਵਿਸ਼ਾਰਵਨੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਪਡਿਸਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ਅਵਰੰਤ ਭੇਰੇਯਵਰੁ ਭਦ੍ਰਿਦੁਰੇ ਅਵਰਨੁ ਅਰਥ ਮਾਡਿਕੋਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਾਗੁਤ੍ਤੁ

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਟੀਸ਼ਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਮਾਡਿਦ੍ਵੰਨੁ ਜਨ ਓਪ੍ਰਿਕੋਲ੍ਹਬੇਕੁ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੨॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਓ ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਅਰਧਮਾਡਿਕੋਲ੍ਹਿ. 7 ॥

ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵਰੰਨੁ ਅਰਧਮਾਡਿਕੋਲ੍ਹਿਵਰੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਸੰਤੋਖਵੰਨੁ
ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਓਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਓ ਦੇਵਰੁ ਅਵਰੰਨੁ ਤਨੋਂਦਿਗੇ ਓਂਦੁਗੁਡਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਅਵਨੁ ਸ੍ਰੀਮੰਤ ਮਤ੍ਤੁ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤਨਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲਿ ਦੇਵਰੁ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਵਾਨੇਯੋ ਓ ਓਤ੍ਕਵੁ ਬਦੁਕਿਰੁਵਾਗਲੇ
ਮੋਕ੍ਸ਼ਵੰਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਓ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਓ ਲੋਕਦਲਿ ਹੁਟ੍ਵੁਵੁਦੈ ਧੰਨ੍ਯਤ੍ਯਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਇਡੀ ਜਗਤ੍ਤੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿਲ੍ਪਟ੍ਵਿਦੇ

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਓ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਓਗਮਨਦ ਅਪੇਕ੍ਸ਼ੇਯੇਨੰਦਰੇ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਅਵਰ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਭਤਰ ਜੀਵੀਗਲੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਤਵੈ

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਅੰਤਹ ਮਹਾਨਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਤਨੁਨੁ ਮੁਕ੍ਤਗੋਲਿਸੁਤਾਰੈ ਮੁਤੁ ਜਗਤ੍ਨੁਨੁ
ਮੁਕ੍ਤਗੋਲਿਸੁਤਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਨਾਨਕ, ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾਵੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥ ॥੨੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਹ ਮਹਾਨਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਗੇ ਨਾਵੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਮਸ੍ਕਰਿਸੁਤ੍ਰੈਵੈ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਓ ਸੰਪੂਰਨ ਹੇਸਰਿਨਿੰਦ ਸੰਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤਨੁਨੁ ਪੂਰਜਿਸਿਦੈ

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਨੁ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨੁਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵੈਨੈ, ਨੀਵੁ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨ
ਸੁਤਿਯਨੁਨੁ ਹਾਡਿਰਿ. 1 ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੁਵਿਨ ਭੋਧਨੇਗਲਨੁਨੁ ਆਲਿਸੁ ਮੁਤੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮਨੁਨੁ ਨਿਨੁ ਹਤ੍ਤਿਰ ਨੋਡੁ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਸਾਸਿ ਆਸਿ ਸਿਮ੍ਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਊਸਿਰਿਨਲ੍ਹਾ ਗੋਬਿੰਦਨਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਰਿਸੁ

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਮਨ ਅੰਤਰੁ ਚਿ ਊਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਭਦੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਮਨਸਿਨਲ੍ਹਿਰੁਵ ਚਿੰਤੰਗਲਨ੍ਹੁ ਅਲਿਸਿਹਾਕੁਤ੍ਰਦੇ

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਆਸ ਅਨਿਤੁ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਆਸੰਗਲ ਅਲੰਗਲਨ੍ਹੁ ਤ੍ਰਯਜਿਸਿ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੁਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ਸੰਤੁ ਜਨਾ ਚਿ ਦੁਰਿ ਮ੍ਰਾਨੁ ਮੰਗੁ ॥

ਸੰਤਰ ਪਾਦਦਲ੍ਹਿਰੁਵ ਧੁਲੀਗਾਗਿ ਨਿਮ੍ਰੁ ਹ੍ਰੁਦਯਦਿੰਦ ਪ੍ਰਾਧਿਸੁ

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਨਿੰਨੁ ਅਹੰਕਾਰਵਨ੍ਹੁ ਬਿਛੁਬਿਡੁ ਮਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਾਧਿਸੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਓਲ੍ਹੰਯੁ ਸਹਵਾਸਦਲ੍ਹਿ ਊਲ੍ਹੰਯੁਵ ਮੂਲਕ ਦੁਗੁਣਗਲ ਬੰਕਿਯੁ ਸਾਗਰਵਨ੍ਹੁ ਦਾਠੁ

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਕੰ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥

ਦੇਵਰ ਹੇਸਰਿਨਲ੍ਹਿ ਸੰਪਤ੍ਰਿਨਿੰਦ ਨਿੰਨੁ ਬੋਧੁਸਵਨ੍ਹੁ ਤੁੰਬਿਸਿਕੋਲ੍ਹੁ

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਓ ਨਾਨਕੁ, ਸੰਪੂਰਣ ਗੁਰੁਵਿਗੇ ਨਮਨ ਮਾਡੁ

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ਖੇਮੁ ਕੁਸਲੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ॥

ਨੀਨੁ ਮੁਕ੍ਤਿ, ਸੰਤੁਲੇਸ਼ ਮਤ੍ਰੁ ਸੁਲਭ ਆਨੰਦਵਨ੍ਹੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਿਯੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸਾਧਾਂ ਸੰਗਿ ਭਾਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸੰਤਰ ਸਹਵਾਸਦਲੀ ਪਰਮਾਤਮਨਨੂੰ ਸੁਤਿਸੀ

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਊਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਭਦੁ ਨਿਨ੍ਹਨੂੰ ਨਰਕਕੇ ਹੋਗਦಂತੇ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤ੍ਤਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਆਤ੍ਮਵੁ ਪਾਰਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪੀਉ ॥

ਗੋਵਿੰਦਨ ਸਦ੍ਗੁਣਗਣਨੂੰ ਸੁਤਿਸੀ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਹੇਸਰਿਨ ਅਮ੍ਰਿਤਵਨੂੰ
ਕੁਡਿਯੀਰੀ

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਚਿਟੀ ਚਿਟੀ ਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਨਿਮ੍ਰ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲੀ ਒ਭ੍ਰ ਨਾਰਾਇਣਨਨੂੰ ਧ੍ਰਾਨੀਸੀ

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਯਾਰ ਰੂਪਵੁ ਒ੰਦੁ ਮਤ੍ਤੁ ਬਣ੍ਣਗਲੁ ਅਨੇਕ.

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਅਵਰੇ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨਦਯਾਲੁ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਅਵਰੁ ਦੁਖਗਲ ਨਾਸਕ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗੀ ਕਰੁਣਾਮਯੀ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰ ਹੇਸਰਨਨੂੰ ਮਤ੍ਤੇ ਮਤ੍ਤੇ ਜਪਿਸੁਤ੍ਤੀਰੀ ਏਕੰਦਰੇ

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅਕਾ ਆ ਭਯੋ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥

ਭਦੁ ਜੀਵੀਯ ਏਕੋਕ ਆਸਰੇਯਾਗਿਦੇ. 2 ॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਊਤਮ ਸਲੋਕ ਆਧ ਕੇ ਵਚਨ ॥

ਮੁਖੀਗਲ ਮਾਤੁਗਲੁ ਅਤ੍ਯੁਤਮਵਾਦ ਪਦ੍ਯਗਲੁ

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਭਦੁ ਅਮੁਲ੍ਯਵਾਦ ਰਤਨੁ ਮਤ੍ਤੁ ਆਭਰਣਵਾਗਿਦੇ

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥

ਸੁਨਾਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥

ਓ ਮਾਤੁਗਲਨ੍ਯੁ ਕੇਲੁਵ ਮਤ੍ਤੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਦਿੰਦ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨ੍ਯੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਆਪਿ ਤਰੇ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਆਪਿ ਤਰੇ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਸ੍ਵਤਃ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਦ ਸਾਗਰਵਨ੍ਯੁ ਦਾਠੁਤ੍ਤਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਭਤਰ ਜਨਰਿਗੇ ਕਲ੍ਯਾਣ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਸਫਲੁ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਅਵਨ ਜੀਵਨਵੁ ਯਸ਼ਸ੍ਵਿਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਸੰਗਵੁ ਭਤਰਰ ਆਸੇਗਲਨ੍ਯੁ ਪੂਰ੍ਯੋਸੁਤ੍ਤਦੇ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲ੍ਲਿ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੋਪੁਗੋਲ੍ਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

ਯਾਰਿਗੇ ਅਨੰਤ ਸ਼ਬ੍ਦਵਿਦੇਯੋ ਅਵਰਿਗੇ ਜਯਵਾਗਲੀ

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਾਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

ਭਦਨ੍ਯੁ ਕੇਲੀ ਸੰਤ੍ਰੋਕਸ਼ਗੋਂਡੁ ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਯੁ ਸਾਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

ਅੰਤਹ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਰ ਹਨੇਯਲ੍ਲਿ ਦਿਵ੍ਯ ਭੈਰਵ੍ਯ ਕਾਣੀਸੀਕੋਲ੍ਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਊਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਕ ਮਹਾਨਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੋਂਦਿਗੇ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਅਨੇਕ ਜਨਰੁ
ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ. 3 ॥

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

ਸਰਨੀ ਜੋਗੁ ਸੁਨੇ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨੀਵੁ ਜੀਵੀਗਲੀਗੇ ਆਸ਼੍ਰਯ ਨੀਡਬਲ੍ਲੇ, ਏਂਦੁ ਕੇਲੀਦ ਨਾਂਤਰ ਨਾਵੁ
ਨਿੰਮ੍ਮੁ ਬਲੀਗੇ ਆਸ਼੍ਰਯਕ੍ਯਾਗੀ ਬੰਦਿਦ੍ਵੇਵੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ਕਰਿ ਕੀਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮੀਲਾਏ ॥

ਭਗਵਾਂਤ ਕਰੁਣੇਯਿੰਦ ਨੰਮ੍ਮੁਨ੍ਨੁ ਤੰਮ੍ਮੋਂਦਿਗੇ ਓਂਦੁਗੁਡਿਸਿਕੋਂਦਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ਮੀਟੀ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ਓਗ ਨੰਮ੍ਮੁ ਦ੍ਵੇਸ਼ਵੁ ਮਾਯਵਾਗੀਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਨੰਮ੍ਮੁ ਪਾਦਦ ਧੂਲੁ ਤੋਲੀਦਿਦੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਲੈਨ ॥

ਸਦਾ ਸੰਗਤਦਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਦਵਰਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵਰੁ ਨੰਮ੍ਮੁ ਬੰਗੇ, ਸਾਂਤਸਗੋਂਦਿਦ੍ਵਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਸੇਵਕਨ ਸੇਵੇ ਯਸ਼ਸ਼੍ਵਿਯਾਗੀਦੇ

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਕੇ ਰਹਤੇ ॥

ਨਾਵੁ ਲੋਕਿਕ ਅੰਨ੍ਵੇਸ਼ਣੇਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਦੁਗੁਣਗਲੀਂਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸਲ੍ਪਟ੍ਵਿਦ੍ਵੇਵੇ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਨ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ਰਾਮਨ ਹੇਸਰਨ੍ਨੁ ਕੇਲੁਵ ਮੂਲਕ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦਨ੍ਨੁ ਨਿੰਮ੍ਮੁ ਨਾਲੀਗੇਯਿੰਦ
ਊਛ੍ਛਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਦੇਵਰੁ ਨਮੁਗੇ ਓ ਕਰੁਣੀਯਨੁ ਦਯੈਯਿੰਦ ਤੋਰਿਸਿਦ੍ਵਾਰੇ ਮੁਤੁ

ਨਾਨਕ ਨਿਬਰੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਨਿਭਹਿ ਖੇਪੁ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ ਨਮੁ ਭ੍ਰਮੁ ਸਫਲਵਾਗਿਦੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਊਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਓ ਸੰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਤਰੇ, ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸੁਤਿਸਿ!

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਸਾਵਧਾਨੁ ਏਕਾਗਰੁ ਚੀਤੁ ॥

ਏਕਾਗਰੀਯੰਦ ਮੁਤੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤਵਾਗਿ ਮਾਡਿ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਸੁਖ ਮਨੀ ਸਹਜੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਨੁ ਨਾਮੁ ॥

ਸੁਖਮਨੀਯਲੀ ਸਹਜੁ ਸੰਤੋਸ਼ੁ ਮੁਤੁ ਗੋਬਿੰਦਨੁ ਮਹਿਮੇ ਮੁਤੁ ਹਸਰੁ
ਭਦੇ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੋ ਹੋਤੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਭਦੁ ਯਾਰ ਮਨਸਿਨਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦੇਯੋ ਅਵਨੁ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

ਸਰਬੁ ਭਿਖਾ ਧਾ ਕੀ ਪੂਰਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵਨੁ ਏਲਾ ਆਸੇਗਲੁ ਓਡੇਰੁਤਵੇ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭੁ ਲੋਇ ॥

ਅਵਨੁ ਪ੍ਰਮੁਖੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯਾਗੁਤਾਨੇ ਮੁਤੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦਾਦ੍ਯੰਤੁ
ਜਨਪ੍ਰਿਯਰਾਗੁਤਾਨੇ

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਸਭੁ ਤੇ ਊਚੁ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਓਤਨੁ ਪਰਮੁ ਵਾਸਸ਼ਾਨਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ, ਅਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਅਵਨੁ ਮੁੱਤ੍ਰ ਜੀਵਨ ਮੁੱਤ੍ਰ ਸਾਵਿਨ ਚਕ੍ਰਦ ਮੂਲਕ ਹੋਗਭੇਕਾਗਿਲ੍ਹ

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੈ, ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਹਰਿਯ ਹੋਸਰਿਨਲ੍ਹਿ, ਸੰਪਤ੍ਤੁ ਗਲ੍ਹਿਸਿ ਭਹਲ੍ਹੋਕ ਤ੍ਯਜਿਸੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰਿੰਦ ਓ ਸੰਤ੍ਰੋ਷ਦ ਊਡੁਗੋਰੇਯਨ੍ਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਸੁਲਭ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਰਿਦ੍ਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਲ੍ਲਾ

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਓ ਜੀਵਿਯੁ ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੇ, ਜ੍ਯਾਨ ਮੁੱਤ੍ਰ ਏਲ੍ਲਾ, ਸਾਧਨੇਗਲ੍ਹਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

ਵਿਦ੍ਯਾ ਤਪਸ੍ਯ ਯੋਗੇਗ ਦੇਵਰ ਧ੍ਯਾਨ

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਅਤ੍ਯੁਤ੍ਤਮ ਜ੍ਯਾਨ ਅਤ੍ਯੁਤ੍ਤਮ ਸ੍ਨਾਨ

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਧਰਮ, ਅਧਰਮ, ਕਾਮ, ਮੋਹੇਕ੍ਸ਼, ਏੰਬ ਨਾਲ੍ਯੁ, ਵਸ੍ਤੁਗਲ੍ਹੁ ਮੁੱਤ੍ਰ ਹ੍ਯੁਦਯ ਕਮਲ
ਅਰਲ੍ਹਵੁਦੁ

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਏਲ੍ਲਰ ਨਡੁਵੈ ਤਟਿਸ੍ਧਰਾਗਿਰੁਵੁਦੁ

ਸੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੁಂದਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੌਂਦਰਯੁ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਤਤ੍ਵਵੇਤ੍ਤੁ

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀਤਾ ॥

ਓਂਦੇ ਕਣੂ ਮੁਤ੍ਤੁ ਓਂਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀਯਲੀ ਦੇਵਰਨੁ ਨੋਡੁਵੁਦੁ

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਭਾਵੁ ਫਲੁ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨੁ ਓ ਏਲਾ ਫਲਗਲਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਬਚਨੁ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥ ੬ ॥

ਸੰਤੋਸ਼ਦ ਰਤ੍ਨਵਨੁ ਬਾਯੀਯਿੰਦ ਜਪਿਸੁਵਵਨੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਗੁਰੁਗਲੁ
ਮਾਤੁਗਲਨੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਦ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਪੂਰਨੁ ਗਮਨਦਿੰਦ
ਕੇਲੁਵਵਨੋ. 6॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਭਾਵੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਯੀ ॥

ਯਾਵੁਦੇ ਜੀਵੀਯੁ ਓ ਗੁਣਗਲੁ ਭੰਡਾਰਵਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਿੰਦ
ਜਪਿਸੁਤਾਨੇਯੋ

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਸਭੁ ਜੁਗੁ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਯੀ ॥

ਲਾ ਯੁਗਦਲਾ ਅਵਨੁ ਵੇਗਵਨੁ ਯੁਦਾਰਵਾਗੁਤਾਨੇ

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨਾਮੁ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਓ ਧੁਨੀਯੁ ਗੋਬਿੰਦਨ ਖ੍ਯਾਤਿ ਮੁਤ੍ਤੁ ਹੇਸਰਿਨ ਧੁਨੀਯਾਗਿਦੇ

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੀ ॥

ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੀਗਲੁ, ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਵੇਦਗਲਲੀ ਵਿਵਰਿਸਿਰੁਵੰਤੇ

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਸਗਲੁ ਮਤਾਂਤੁ ਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਏਲਾ ਨੰਬੀਕੇਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਧਰਮੁਗਲੁ ਸਾਰਾਂਸ਼ਵੁ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰੇ ਆਗਿਦੇ .

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥

ਗೋਬਿੰਦਾਂ ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਮਨਿ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥

ਓਹ ਹੋਸਰੁ ਗੋਬਿੰਦਨ ਭਗਤਨ ਹੋਦਯਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਕੋਟੀ ਅਪ੍ਰਾਧਾਂ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਪੁਣਾਯਾਤ੍ਮਰ ਸਹਵਾਸਦਿੰਦ ਕੋਟੀ ਪਾਪਗਲੁ ਨਾਸਵਾਗੁਤਵੈ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਸੰਤਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਸੰਤਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿੰਦ ਆਤਮਾਯੁ ਮਮਗਲੀੰਦ ਮੁਕਤਵਾਗੁਤਵੈ

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ਜਾ ਕੇ ਮਸਤੀਕ ਚਰਮਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਹਨੇਯ ਮੇਲੇ ਦੇਵਰੁ ਹਨੇਬਰਹ ਬਰੇਦਿਰੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੨॥

ਸਾਧਾਂ ਸਰਣੀ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ੨ ॥

ਓ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਮਾਤ੍ਰ ਮੁਖਿਯਲੀ ਆਸ਼੍ਰਯ ਪਡੇਯੁਤਾਨੈ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਯਾਰ ਹੋਦਯਦਲੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਨੇਲੇਸਿਦੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਦਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਯੀੰਦ ਕੇਲੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਭਗਵਾਨ ਹਰਿਯਨ੍ਨੁ ਸ੍ਮਰਿਸੁਵਵਨੁ ਅਵਨੁ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਅਵਨ ਹੁਟ੍ਵੁ ਸਾਵਿਨ ਦੁਖਗਲੁ ਨਾਸਵਾਗੁਤਵੈ

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਦੁਲਭਾਂ ਦੇਹਾਂ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਅਵਰੁ ਓ ਅਪਰੋਪਦ ਦੇਹਵਨ੍ਨੁ ਤਕ੍ਸ਼ਣਦ ਅਸ੍ਵਸ੍ਵਤੀਗਲੀੰਦ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸੁਤਾਰੈ

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਅਵਨ ਸੌਂਦਯੋਵੁ ਭੁਧਵਾਗਿਦੇ ਮੁਤੁ ਅਵਨ ਮਾਤੁ ਅਮ੍ਰਿਤਦੰਤ

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਅਵਨ ਮਨਸਿਨਲੀ, ਓਂਦੇ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰੁ ਊਲੀਦਿਦੇ

ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

ਦੁਖਗੇ, ਰੋਗਗੇ, ਭੈਗੇ, ਭਰਮਗੇ, ਸੰਦਿਗ੍ਹਗੇ, ਅਵਨਿੰਦ ਦੁਰਵਾਗੁਤਵੇ

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਸਾਧ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਅਵਨ ਹੇਸਰੁ ਸਾਧੁ ਆਗੁਤਦੇ ਮੁਤੁ ਅਵਨ ਕਾਰਯਗੇ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਗੁਤਵੇ

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥

ਅਵਨ ਸੌਂਦਯੋਵੁ ਅਭਿਨਵਾਗੁਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏ ਗੁਣਗੇਂਦਾਗਿ, ਦੇਵਰ ਏ ਮਾਤਿਨ ਹੇਸਰੁ ਸੁਖਮਨੀ ਏਂਦਾਗਿਦੇ
॥੮॥੨੪॥

ਅਰਦਾਸ

ਅਦਾਸ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

ੴ ਓਂਕਾਰ. ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹੇ.

ਦੇਵਰੁ ਭਭਰੇ. ਏਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਓ ਅਦੁਭੁਤ ਗੁਰੁਵਿਨ (ਦੇਵਰ)ਦੁ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਯ.

ਗੁਰਵਾਨੀਤ ਖਡਗ ਅਧਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁ ਰੋਪਦਲੀਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀ.

ਹਤਨੇ ਗੁਰੁਗਲੁ ਪਰਿਸਿਦ ਗੁਰਵਾਨੀਤ ਖਡਗ ਕਵਿਤੇ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਗੋਤੀ ਸਿਮਰ ਕਯੀ, ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਲਯੀ ਦਿਆਵ.

ਮੋਦਲੁ ਖਡਗਨੁ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁ ਰੋਪਦਲੀਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ; ਨੰਤਰ ਨਾਨਕ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ (ਅਵਰ ਆਧਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਬਗੇ ਯੋਧਿਸਿ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੇ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰੁ ਤੇ ਅਮਰੁ ਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸੁ ਹੋਯੇ ਸਹਾਯ .

ਨੰਤਰ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਦਾਸੁ ਮਤੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ, ਮਤੁ ਧਾਨੀਸੀ; ਅਵਰੁ ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ! (ਅਵਰ ਆਧਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਮਨਸ਼ਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

ਅਰਜਨੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਯ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਮਤੁ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਯ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸਿ ਮਤੁ ਧਾਨੀਸੀ. (ਅਵਰ ਆਧਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਕਡੇਗੇ ਮਨਸ਼ਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਧਿਆ-ਓਯੋ ਜਿਸੁ ਦਿਧਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਯੋ

ਗੁਰਵਾਨੀਤ ਗੁਰੁ ਹਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸਿ ਮਤੁ ਧਾਨੀਸੀ, ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ ਏਲਾ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ ਮਾਯਵਾਗੁਤਵੇ. (ਅਵਰ ਆਧਾਤ੍ਮਿਕ

ಕೊಡುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

ತೇಗ್ ಬಹಾದೂರ್ ಸಿಮਰੀਐਘਰ ਘਰ ਨೌ ਨਿਧ್ ಆਵੈ ਧಾಯ್

ಗುರು ਤೇಜ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಂಬತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು (ಧೈರ್ಯ, ಕ್ಷಮೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಶೌಚ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಬುದ್ಧಿ, ವಿದ್ಯೆಯ ಸತ್ಯ, ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದು) ತ್ವರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ಸಭ ਧಾಯ್ ಹೋਓ ਸਹಾಯ

ಓ ದೇವರೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਦਸ਼ਾ ਪਾਤਸ਼ਾಹ್ ಗುರು ਗೋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸಭ ਧಾಯ್ ಹೋਓ ਸਹಾಯ .

ಗೌਰਵਾನ್ವಿತ ಹತ್ತನೇ ਗುರು ಗೋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ (ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ). ಓ ದೇವರೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਦਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜೋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ದೇ ਪਾਥ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ಬೋਲೋ ಜੀ ਵਾಹੇਗੁರು

ಗೌਰਵਾನ್ವಿತ ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬਾਨಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ਰਾਜਰ ದೈਵಿಕ ಬೆಳಕನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ਧ್ಯಾನಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆਲೋਚನೆಗಳನ್ನು ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦೈਵಿಕ ಬೋಧನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ਤಿರುಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಆਨಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ; ਵਾಹੇ ਗੁರು! ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ(ಅದ್ಭುತ ದೇವರು)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪੰਜਾ ਪਿਆਰੀਆ, ਚੌਹਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੀਆ, ਚਾਲੀਆ ਮੁਕਤੀਆ, ਹਠੀਆ ਜਪੀਆ, ਤਪੀਆ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰੀਆ, ਸਚਿਆਰੀਆ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬೋਲೋ ਜੀ ਵਾਹੇਗੁರು

ਪੰਜ ਪಂಚਰ (ಗੁರು ਗೋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ಅವರ) ਨਾਲ਼ವರು ਪੁੱਤਰ; ਨਲਵತ್ತು ಹੁਤਾਤਰ; ਅਦਮ੍ਯ ਦ੍ਯੁਧਨਿਸ਼੍ਚਯਦ ਧೈਰਯಶਾਲੀ ਸਿਖਰ; ਨਾਮਦ ਬਣ੍ਯਦਲੀ ਮੁਲੁਗਿਦ੍ਯੁ ਭਕਤਰ; ਨਾਮਦਲੀ ਮੁਗ਼ਰਾਦਵਰ; ਨਾਮਵਨ੍ਯੁ ਸ੍ਰੀਸਿਕੋਂਡੁ ਤਮ੍ਯੁ ਆਕਾਰਵਨ੍ਯੁ ಒಡਨಾಟਦਲੀ ಹಂಚಿಕੋਂਡਵਰ; ಉಚಿತ

ਅਡੁਗੰਮਨੇਗਲੰਨੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸਿਦਵਰ; (ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਸਰੰਘ੍ਰਿਸਲੁ) ਤੰਮੁ
ਖਡ੍ਗਲੰਨੁ ਹਿਡਿਦਵਰ; ਭਤਰਰ ਨ੍ਯੋਨਤੰਗਲੰਨੁ ਕਡੰਗਣਿਸਿਦਵਰ; ਮੇਲੇ
ਹੇਲਿਦਵਰੇਲ੍ਲਰੋ ਸੁਦ੍ਧੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕ੍ਤਿਯੁਲ੍ਲਵਰ ਕਾਯੰਗਲੰਨੁ
ਯੋਭਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ! ਂਦੁ ਊਞ੍ਞ੍ਰਿਸਿ (ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ,
ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ
ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

ਜਿਨਾ ਸਿੰਘਾ ਸੰਗ੍ਰਿਹਿਯਾ ਨੇ ਧਰਮੁ ਹੇਤੁ ਸੀਸੁ ਦਿਤੇ, ਬੰਦੁ ਬੰਦੁ ਕੁਟ੍ਧੁਯੁ,
ਖੋਪ੍ਰਿਯਾ ਲੁਹਾਯਿਯਾ, ਚਾਰੁਕ੍ਰਿਯਾ ਤੇ ਚੁਰ੍ਹਾਯਿਯਾ ਨਾਲ ਚਿਰਾਯੇ,
ਗੁਰਦੁਆਰਿਯਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਯਿ ਕੁਰਬਾਨਿਯਾ ਕੀਤਿਯੁ, ਧਰਮੁ ਨਹਿ
ਹਾਰਿਯੇ, ਸਿਖਿ ਕੇਸਾ ਸੁਵਾਸਾ ਨਾਲੁ ਨਿਬਾਹਿ, ਤਿਨਾ ਦੀ ਕਮਾਯਿ ਦਾ ਧਿਆਨੁ
ਧਰੁ ਕੇ ਬੋਲੋਯੋ ਜੀ ਵਾਹੇਗੁਰੁ

ਤੰਮੁ ਤਲੇਯੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਰੋ ਤੰਮੁ ਸਿਖੁ ਧਰਮੁਵੰਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦ ਆ
ਧ੍ਰਿਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖੁ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਮਹਿਲੇਯਰੁ ਸਲ੍ਲਿਸਿਦ ਅਨੰਧੁ ਸੇਵੇਯੰਨੁ
ਯੋਭਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲਿ; ਦੇਹਦ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਕੀਲੁਗਲਿੰਦ ਤੰਮੁੰਨੁ
ਕਤ੍ਰਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸ਼ਿਰਵੰਨੁ ਤੰਗੇਦੁਹਾਕਿਦਵਰੁ; ਕਟ੍ਧਿਹਾਕਿਸਿਕੋਂਡੁ
ਚਕ੍ਰਗਲ ਮੇਲੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਤੁਂਡੁਗਲਾਗਿ ਮੁਰਿਦਵਰੁ; ਗਰਗਸਗਲਿੰਦ
ਕਤ੍ਰਿਸਲ੍ਪੁਟ੍ਧੁਵਰੁ; ਜੀਵੰਤਵਾਗਿ ਸੁਲਿਯਲ੍ਪੁਟ੍ਧੁਵਰੁ; ਗੁਰੁਦੁਆਰਗਲ
ਘਨਤੇਯੰਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲ੍ਲੁ ਤੰਮੁੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸਿਖੁ
ਨੰਬਿਕੇਯੰਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸਿਖੁ ਧਰਮੁਵੰਨੁ ਊਲਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ
ਤੰਮੁ ਕੋਨੇਯੁ ਊਸਿਰਿਨਵਰੇਗੁ ਤੰਮੁ ਊਦ੍ਧਨੇਯੁ ਕੂਦਲੰਨੁ ਊਲਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ;
ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ! ਂਦੁ ਊਞ੍ਞ੍ਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪੰਜਾ ਤਖ਼ਤੁ ਸਰਬਤੁ ਗੁਰਦੁਆਰਿਯਾਨੁ ਦਾ ਧਿਆਨੁ ਧਰੁ ਕੇ ਬੋਲੋਯੋ ਜੀ
ਵਾਹੇਗੁਰੁ .

ਨਿੰਮੁ ਆਲੋਚਨੇਗਲੰਨੁ ਸਿਖੁ ਧਰਮੁਦ ਂਲਾ ਪੀਰਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਂਲਾ
ਗੁਰੁਦੁਆਰਗਲ ਕਡੰਗੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਂਦੁ
ਊਞ੍ਞ੍ਰਿਸਿ!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ,
ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਿਥੰ ਸਰਬਤੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸੁ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬਤੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ
ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਚਿਤੁ ਆਵੇ ਚਿਤੁ ਆਵਨੁ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸੁਰਬੁ
ਸੁਖੁ ਹੋਵੇ .

ਮੋਦਲੁ ਭਡਿ ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲਸਾ ਨਿੰਮੁ ਹੇਸਰੰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੀ ਂਦੁ ਆ
ਪ੍ਰਾਧਨੇਯੰਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਰੇ; ਮਤ੍ਤੁ ਂਲਾ ਸੰਤੋਸ਼ਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੌਕਯੰਗਲੁ

ਅੰਤਕ ਧ੍ਰਾਨਦ ਮੂਲਕ ਬਰਲੀ.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਜਹਾ ਜਹਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾ ਤਹਾ ਰੁਚੀਯਾ ਰਿਯਾ-ਭਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਗੌਰਵਾਨੀਤ ਖਾਲਸਾ, ਏਲੀਦਰੁ, ਤਨੁ ਰਕੁਣ ਮਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਵਨੁ ਨੀਡਲੀ; ਊਚੀਤ ਅਡੁਗੰਮਨੇ ਮਤੁ ਖਡ੍ਗੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਵਿਭਲਵਾਗਦਿਰਲੀ; ਨਿਮ੍ਰੁ ਭਕੁਰ ਗੌਰਵਵਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲੀ; ਸਿਖੁ ਜਨਰੀਗੇ ਵਿਜਯਵਨੁ ਨੀਡੀ; ਗੌਰਵਾਨੀਤ ਖਡ੍ਗੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਸਹਾਯਕੁ ਬਰਲੀ; ਖਾਲਸਾ ਏਨੀਗੁਲੁ ਗੌਰਵਗਲਨੁ ਪਡੇਯਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਚ੍ਛਰੀਸੀ!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ! !

ਸਿਖਾ ਨੁ ਸਿਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ! !

ਸਿਖਰੀਗੇ ਸਿਖੁ ਧਰਮਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਊਦਨੇਯੁ ਕੁਦਲੀਨ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਸਿਖੁ ਕਾਨੁਨੁਗਲਨੁ ਪਾਲਿਸੁਵ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਜਾਨਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਰੁਭ ਨੰਬੀਕੇਯੁ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਨੰਬੀਕੇਯੁ ਊਡੁਗੋਰੇ ਮਤੁ ਨਾਮਦ ਅਤਿਦੋਡੁ ਊਡੁਗੋਰੇਯਨੁ ਦਯਪਾਲੀਸੀ. ਓ ਦੇਵਰੇ! ਗਾਯਕਵੰਦਗਲੁ, ਮਹਲੁ ਮਤੁ ਧ੍ਵਜਗਲੁ ਭਾਸ਼ਤਵਾਗੀ ਊਲੀਯਲੀ; ਸਤ੍ਯੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਜਯਗਲੀਸਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਚ੍ਛਰੀਸੀ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਿਖਾ ਦਾ ਮਨੁ ਨੀਵਾ, ਮਤੁ ਊਚੀ, ਮਤੁ ਪੱਟ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹੇਗੁਰੁ

ਏਲਾ ਸਿਖਰ ਮਨਸੁਗਲੁ ਵੀਨਮੁਵਾਗੀਰਲੀ ਮਤੁ ਏਵਰ ਬੁਦ੍ਰਿਵੰਤੀਕੇਯੁ ਊਨੁਤਵਾਗਲੀ; ਓ ਦੇਵਰੇ! ਜਾਨਦ ਰਕੁਣਨੁ ਨੀਵੇ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਹੇ ਨਿਮਾਣੀਯਾ ਦੇ ਮਾਨ, ਨਿਤਾਨੀਯਾ ਦੇ ਤਾਨ, ਨਿਯੋਟੀਯਾ ਦੀ ਓਟ, ਸਚੇਯੁ ਪਿਤਾ ਵਾਹੇਗੁਰੁ (ਏਪੁ ਦੀ ਹੁਜ਼ੂਰ...ਦੀ ਅਰਦਾਸੁ ਹੇ ਜੀ)

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਤੰਦੇਯੇ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੁਵੇ! ਨੀਵੁ ਦੀਨਰ ਗੌਰਵ, ਅਸਹਾਯਕਰ ਭਕੁ, ਨਿਰਾਤ੍ਰੀਤਰੀਗੇ ਏਭੁਯ, ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਸਮੁਖਦਲੀ ਵੀਨਮੁਵਾਗੀ ਪ੍ਰਾਧੀਸੁਤ੍ਰੇਵੇ.....

(ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ಅಖರ್ ವಾದಾ ಘಾಟಾ ಭುಲ್ ಚುಕ್ ಮಾಘ್ ಕರ್ನೀ, ಸರ್ಬತ್ ದೇ ಕಾರಜ್ ರಾಸ್ ಕರ್ನೇಯ್

ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಎಲ್ಲರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪೂರೈಸಿ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜಿਨ੍ಹਾਂ ಮಿਲਿਆਂ ತੇਰಾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ಸೇಯೀ ಪಿಯಾರೆ ಮೆಲ್,ಜಿನಾ ಮಿಲಿಯಾ ತೇರಾ ನಾಮ್ ಚಿತ್ ಆವಯ್, ನಾನಕ್ ನಾಮ್ ಚರ್ਦಿ ಕಲ್, ತೆರೆ ಭಾನೇಯ್ ಸರ್ಬತ್ ದಾ ಭಲಾ

ನಾವು ನಿನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ನೆನಪಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಓ ದೇವರೇ, ನಿಜವಾದ ಗುರುನಾನಕ್ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲ್ಪಡಲಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿ.

ਵਾਹਿਗੁರು ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁರು ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ವಾಹೇಗುರು ಜೀ ಕಾ ಖಾಲ್ಸಾ, ವಾಹೇಗುರು ಜೀ ಕೀ ಫತೇಹ್

ಖಾಲ್ಸಾ ದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು; ಎಲ್ಲಾ ಗೆಲುವು ದೇವರ ಗೆಲುವು.

ಸೋಲ್ ಜರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ

ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳು:

ನಾಮ್ ಜಪಾನ್: ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ

ಕಿರಾತ್ ಕರ್ಣಿ: ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು

ದಂಡ ಭಕಾನಾ: ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಮೋಚನೆ (ಮುಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತ ಸಮಾಜದ ಕಡೆಗೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತತ್ವಗಳು ಸಿಖ್ ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

4 ನೇ ಗುರು ರಾಮದಾಸ್ ಜಿ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ: ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು 305-306), ಅವರು ಸಿಖ್‌ನ ದೈನಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ:

- 1. ದಿನದ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯ:** ಗುರುವಿನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.
- 2. ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ:** ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ದೈವಿಕ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.
- 3. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ:** ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.
- 4. ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ:** ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ.
- 5. ಶಾಂತಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗು:** ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಗುರುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯು ಶಾಂತಿಯುತ ಮತ್ತು ಸ್ಪೃಹದಾಯಕ ಆತ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ.

6. **ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ:** ಗುರುವು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.
7. **ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ:** ಗುರು ನಾನಕ್ ಅವರು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.
8. **ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಗಳು:** ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಪಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪರೂಪ, ಆದರೂ ಅವರ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.
9. **ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ:** ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ತರ್ಕ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಗೆ "ಅಲಂಕಾರ ರಹಿತ" ವಿಧಾನದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಿಖ್ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯದ (ಸಂಗತ್) ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ (ವಾಹಗುರು) ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಹೋದರತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಏಕದೇವತಾವಾದದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದ ಏಕೈಕ ಜೀವಿ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪೋಷಕ, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಉದಾರತೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗುರುಗಳ ಜೀವನವು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನ ವಾಗುವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ನಾಮ ಮಾರ್ಗವು ಭಗವಂತನ ದೈನಂದಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಐದು ಭಾವನೆಗಳಾದ ಕಾಮ (ಆಸೆ), ಕ್ರೋಧ (ಕೋಪ), ಲೋಭ (ದುರಾಸೆ), ಮೋಹ (ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯ) ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ (ಹೆಮ್ಮೆ)ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು.

ಸಂಘದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಆಚರಣೆಗಳಾದ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಶಕುನ್ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದು, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್

ಧರ್ಮವು ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ (ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗ) ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗ (ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾರ್ಗ)ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಆಧುನಿಕ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವು (ಗೃಹಸ್ಥ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಭಕ್ತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು. ಅವನು ವಿದ್ವಾನ್ ಸೈನಿಕನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಂತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ "ಜಾತ್ಯತೀತ ಧರ್ಮ" ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ವಂಶ ಅಥವಾ ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸಮಾನರು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿಧವಾ ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪರ್ದಾ (ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೆಲಸದಿಂದ (ಕಿರಾತ) ಗಳಿಸುವುದು ಗೌರವಾನ್ವಿತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಹೌದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಶವಂಧ್ (ಅವನ ಗಳಿಕೆಯ 10%) ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಜನರಿಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿ ಗುರುದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉಚಿತ ಸಮುದಾಯ ಅಡುಗೆಮನೆ (ಲಂಗರ್) ಈ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರಾಶಾವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದು ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಶಾಶ್ವತ ಗುರುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಇದು ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಮಾನವ ಗುರುವಿಗೆ (ಅವತಾರ) ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು, ಅದೇ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವರು ಸಹ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು, ಅಖಂಡ ಪಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು (ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರಂತರ ಪಠಣ), ಕೀರ್ತನೆ (ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ), ಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಿ (ಪೂಜಾರಿಗಳು) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗುರು ನಾನಕ್ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಸಿಖ್ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಆಟವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ" - ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಪುಟ 304

ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಪುರುಷರ ಸೇವೆ, ಭಕ್ತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ನೈತಿಕ ಘನತೆ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನ ಬೀಜದಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಯಶಸ್ಸು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ. ಗುರುನಾನಕ್ ಹೇಳಿದರು: "[ಇವಳು] ಮಹಿಳೆ ಓಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾಳೆ " ಮತ್ತು ನಾವು " ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಮತ್ತು ಖಂಡಿಸಿದ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು, [ಆಗ] ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ರಾಜರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ." SGGGS ಪುಟ 473.

ಮೋಕ್ಷ: ಒಂದು ಧರ್ಮವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 605).

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರ ಬೆಳಕು ಎರಡೂ ಲಿಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪುರುಷನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. 'ಕರೆಂಟ್ ಥಾಟ್ಸ್ ಆನ್ ಸಿಖಿಸ್ಕ್ (ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ವರ್ತಮಾನ ವಿಚಾರಗಳು)'ದಲ್ಲಿ ಆಲಿಸ್ ಬಸಾರ್ಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"ಮೊದಲ ಗುರುಗಳು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರಿಸಿದರು ... ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳು".

ಮದುವೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ದೇವ್ ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು - ಗೃಹಸ್ಥನ ಜೀವನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಬದಲಿಗೆ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ ಸಮಾನ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶೀಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರೂಪಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಯಿ ಗುರುದಾಸ್, ಆರಂಭಿಕ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಕವಿ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

"ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕುಟುಂಬದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದವಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. (ವಾರಣ, v. 16).

ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಗುರುಗಳು ದೀಕ್ಷೆ, ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ಸಂಗತ್ (ಪವಿತ್ರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಮತ್ತು ಪಂಗತ್ (ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದು) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರೂಪ್ ದಾಸ್ ಭಲ್ಲಾ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಬಳಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು

ಮಾತಾ ಗುಜ್ಜಿ ಮಾಯ್ ಭಾಗೋ, ಮಾತಾ ಸುಂದರಿ, ರಾಣಿ ಸಾಹಿಬ್ ಕೌರ್, ರಾಣಿ ಸದಾ ಕೌರ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಣಿ ಜಿಂದ್ ಕೌರ್ ಅವರಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅವರ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ: ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕೀಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂರನೇ ಗುರು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಎಲ್ಲಾ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 831).

ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತಮರಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಗುರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಮಿಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದರು. 'ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಡಾ ಮೊಹಿಂದರ್ ಕೌರ್ ಗಿಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, " ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಬೋಧನೆಗಳು ಬೇರೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು."

ವಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು: ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ವಸ್ತ್ರ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಳವಾದ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ." SGGs, ಪುಟ 16

ಹೀಗಾಗಿ, ಸಿಖ್ಖರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತವೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಿರ್ಪಾನ್‌ಗಳು (ಕತ್ತಿಗಳು) ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಪುರುಷರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ..

SGGS ಉಲ್ಲೇಖ: ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ, ಅವರ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ." Sggs ಪುಟ 223. ಮಹಿಳೆಯಿಂದ, ಪುರುಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ;

ಮಹಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ;

ಅವರು ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾಗ, ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಮಹಿಳೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಅದರಿಂದ ರಾಜರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ; ಮಹಿಳೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. SGGGS ಪುಟ 473

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಗ್ಗೆ "ಓ ನನ್ನ ಕರ್ತರೇ, ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು." ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಮ್ ದಾಸ್ ಜಿ, ಪುಟ 78, SGGGS ನ 18 ನೇ ಸಾಲು

ಪರ್ದಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ: "ನಿಲ್ಲ, ನಿಲ್ಲ ಓ ವಧು - ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥದಷ್ಟೂಷ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ." ನಿನ್ನ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದೇ ಲಾಭ ಏನೆಂದರೆ, 'ಎಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮದುವೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಹಾಡಿ ಕುಣಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಈ ಮುಸುಕು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. -ಪುಟ 484, SGGGS ಮಹಿಳೆಯರು

ಮಹಿಳೆಯರು, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು: "ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಹಚರರೇ; ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬನ್ನಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪತಿ ಭಗವಂತನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ" - ಗುರುನಾನಕ್, SGGGS ಪುಟ 17.

"ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವುದು ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ" - SGGGS ಪುಟ 16

ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಟರ್ಬನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 1500 ರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪಕ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಟರ್ಬನ್ ಅಥವಾ "" "ಪಗಿ" ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಪಗ್" ಅಥವಾ "ದಸ್ತಾರ್" ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಉದ್ದನೆಯ ಸ್ಕಾರ್ಫ್ ತರಹದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಳಗಿನ "ಟೋಪಿ" ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಥವಾ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಅವರು, ಐದು ಕೆ ಅಥವಾ ಐದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಇದು 1469 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸು ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟರ್ಬನ್ ಧರಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಸಿಖ್ಖರು. ಸಿಖ್ ಪೇಟವನ್ನು ದಸ್ತಾರ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ದಸ್ತಾರ್' ಎಂಬುದು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ. ಇದರರ್ಥ 'ದೇವರ ಕೈ' ಅಂದರೆ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ಸಿಖ್ಖರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪೇಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಪೇಟವು ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಘಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಮೊಘಲರ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು "ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ" ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಗುರು ಉದ್ವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಸಂತ-ಸೈನಿಕರನ್ನು' ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಸಿಖ್ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಪೇಟೆವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಿಖ್ಖರ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಪೇಟೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಖ್ಖರು ಧರಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳು ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇವೆ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಆದರೆ!, ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಖಾಲ್ಸಾ ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್.

ಮೇಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು'

ಪೇಟೆವು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸಿಂಹ್ ಮತ್ತು ಕೌರ್ ಎಂಬ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜಿತ ಗುರುತು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನತೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದು ಇತರರಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಪೇಟೆವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಆರು ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. (ಸಿಖ್ಖೆಟ್ಟಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನಮ್ರತೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾರವಾಗಿದೆ

ನಮ್ರತೆಯು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಿಖ್ಖರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ರತೆ ಅಥವಾ ವಿನಮ್ರತೆ ಪಂಜಾಬಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಪದಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ರತೆಯು ಗುರ್ಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಂಜಾಬಿ ಪದವನ್ನು "ನಮ್ರತೆ", "ಔದಾರ್ಯ" ಅಥವಾ "ವಿನಮ್ರತೆ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ತಾನು ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತನಾಗದ ಮನುಷ್ಯ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶ - ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ

ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ಖನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸದ್ಗುಣವು ಸಿಖ್ಖರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ: ಸತ್ಯ (ಸತ್), ಸಂತೋಖ್ (ತೃಪ್ತಿ), ಕರುಣಾ (ದಯೆ) ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ್ (ಪ್ರೀತಿ). ಈ ಐದು ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಲು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಗುರ್ಬಾನಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗುರ್ಬಾನಿ ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ:

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಫಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಡೆದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ನಿಧಿಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯು ನಮ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರುಣಾಮಯಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೃದಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬಟ್ಟಲಿನಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುರು ನಾನಕ್, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲ ಗುರು:

"ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಆಳವಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 4

"ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯೊಲೆಯಾಗಿಸಿ, ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 6.

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ." SGGS ಪುಟ 8

"ನಮ್ರತೆ, ಔದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" - SGGS ಪುಟ 152.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವಂತ ಗುರುವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು, ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂತರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹವು ದೇವರು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ದೈವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಸಮಾಜದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ಅದೇ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅಗತ್ಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅನುವಾದವು ಎಂದಿಗೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ರೂಪಕಗಳ ಬಳಕೆಯು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಓದಬೇಡಿ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನವು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು walnut@gmail.com ಗೆ ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ.